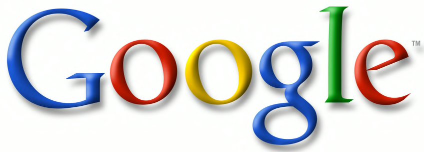
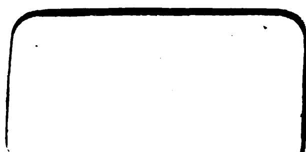

VE RI
TAS

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Ρ—Υ.

Τομος Γ.

Ἐν ᾧ καὶ προσθῆκαι, καὶ παράρτημα περὶ τῆς ἐν λόγοις συγγενῶν γλωσσῶν, καὶ πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія. Р—V.

ТОМЪ III.

Ἐν Πετρουπόλει. αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

ζω), τὸ σπόνδος, σπονδὺς, ὅθεν σπονδυλος], σπῶνται γὰρ τὰ κρεμώμενα καὶ τείνονται· ὅθεν καὶ τὸ pondus, πρῶτον μὲν ἂν εἴη κυρίως = τάσις, εἶτα δὲ καὶ τὸ πρὸς τὰ κάτω τεῖνον καὶ σπώμενον βάρος (οὕτω καὶ τὸ τάλαντον ἐκ τῦ ταλάω, τάλω, τάω = τάνω, τανύω, ἕλκω, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἕλκω=βαρῶ, κτλ.). Τῦ Фу́нтъ συγγενὲς μοι δοκεῖ καὶ τὸ ʼΡωσσικ. Пу́дъ (βάρος 40 λίτρων)· γνωςὴ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ταταροις ἡ λέξις. πρβλ. καὶ τὸ ʼΑγγλ. pood, κτλ.

*Фу́ра (φορτηγὸς ἅμαξα) τὸ Γρμ. Fuhre, ἐκ τῦ führen = φορεῖον, φέρω, λτ. fero, κτλ. βλ. Беру́.

*Фу́рія, λτ. furia, αἰολ. φυρία=θυρία, θῦρος·

*Фу́тъ, πῦς, ποδὸς (ἐπὶ μέτρυ γεωμετρικοῦ) τὸ Γρμ. Fuss, Σβ. fot, Γοτθ. fotus, ʼΑγγ. foot, ʼΟλλ. voed, Βαλλ. pedd, λτ. pes, pedis. κτλ.

*Фы́ркаю, [φρυάσσω, καὶ πτύρομαι (ἐπὶ ἵππυ) τῦτο μὲν ἐκ τῦ πεποιημένυ πτύρω (πτύω = ψύω, λτ. spuo), Γρμ. purren (ὡς ἐκ τῦ ἤχου pur, πὺρ, φὺρ, ὅθεν συνήθ. φυρφυρίζω, ἐπὶ πτερῶν), συγγεν. πτάρω, πτάρνυμαι (Γρμ. prusten), ὅθεν καὶ, οἷον ἐκ τῦ πτέρνω, πτ=στ, τὸ λτ. sterno, - uo, sternuto· τὸ δὲ φρυάσσω ἐκ τῦ φρυάω = βρυάω, φριμάω, βριμάω, βρέμω, λτ. fremo, χρέμω]· τὸ δ' αὖ Фы́ркаю (Фы́рку, φίρκω, ἐκ μεταθέσ)=φρίκω (πέ-

φρικα), φρίγω (φρίζω), φρίσσω, φρίκη, Ἀγγ. fright, Γρμ. Furcht, κτλ.

Х.

Х, Х (Хѣръ, χαῖρ.)=Х, χ, =κ, γ, h, σ (ш), κτλ. Х̄=χ́ (600)· ҂Х̄=χ̣ (600000). Σημείωσαι τὸ χ μόνον τῶν ἑλληνικῶν δασέων γραμμάτων μόνοις τῶν ἄλλων εὐρωπαίων ἐθνῶν τοῖς Σλάβοσι γνωςόν.

Хайло̀ (λέξις χυδαία, =λάρυγξ, γαργαρεὼν) οὐ παρὰ τὸ λτ. collum, Γρμ. Hals, ἀλλ' ἢ, γαυλὸς, χαυλὸς (κοῖλος)· ἢ πεποιημένον (ὡς τὸ γαργαρεὼν). Хаилю̀ (κραυγάζω, καὶ Σ. χουϊάζω, ἐκ τῦ γοάζω, ἢ ἰάζω, ἰάχω=Γρμ. Jauchzen, παρὰ τὸ ἰὰ, ἰαῦ, ἰοὺ, καὶ συνήθ. χοῦ, ἔ χῦ, ἆ χοῦ)=Γρμ. heule=ὑλάω. ἢ κάλω, συγγεν. Хвалю̀.

Халу́га (φραγμὸς) χάληκος, χάληξ=χαλίκωμα (αἱμασιὰ ἐκ χαλίκων).

Ха́паю (δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς ἐκ τῦ Ха́пу) κάπω, λτ. capio, Κτσξ. happe, κτλ. βλ. Куплю̀.

Ха́рба, καὶ Ха́рпа, Βμ. Хрпа, Πολ. chabrek, ἐκ τῦ chabr (κυανοῦς)=χάϝρ-οψ, χάρϝο-ψ, χάροψ, χαροπὸς (βλ. Δοβρόβισκ. σελ. 214), ἢ καὶ συγκοπ. τῦ χάροψ, χάροπα (χάρπα).

Хáркаю, *Σλαβ.* Хрáкаю=*λτ.* cracho, *Γαλ.* cracher, *Γρμ.* kpachen, *κτλ.*=*κάρχω* (*κράγω*), *κέρχω*, *κράκω*, *κρέκω* (*ὀνοματοποιΐαι· καθὰ καὶ τὸ χρέμπτομαι ἐκ τȣ̃ χρέμω*, *χρέω*, *ὅθεν καὶ τὸ λτ.* screo=*σ-χρέω*)=Крáкаю, Кáркаю, Грáкаю, *κτλ.*

Хáря (*προσωπεῖον. Ῥωσσιςὶ*), *κάρα* (*ὡς καὶ τὸ*, *κεφαλὴ ἐγκέφαλον μὴ ἔχȣσα*, *Αἰσώπ. μῦθ.*). *τὸ Πορτȣγ.* cara = *πρόσωπον.*

Хвалю̀ (*αἰνῶ*, *δοξάζω*). Хвалю́ся (*καυχῶμαι*)· Хвалà (*δόξα*). Хвáленъ (*αἰνετὸς*)=*κϜάλω* (*κάλω*, *ἀρχ. Γρμ.* kallen, gallen, gellen, *λτ.* calo, *ἐκ τȣ̃ καλέω*, *συγκοπῇ*, *κλέω*, *κλέος*, *κλεινὸς*, *οἷον κϜαλεινὸς*, *κϜάλος*, *καλέος*, *κλέος*), *Κρτ.* hvaliti, za-hvaliti, *Σερ.* (За хвалити) Зафалити, Завалити (*διὰ τὴν ἔλλειψιν τȣ̃ χ*)· *ἐνταῦθα*, *ἴσως*, *ἀνήκει καὶ τὸ* Хлуба (*καύχησις*), *οἷον*, *κλύϜος*, *ἀντὶ κλεῦος*=*κλέος*. *βλ.* *Δοβρόβ. σελ.* 212. [*χβ*=*κϜ*=qu· *ὡς*, *κείω*, *κίω*, *κϜίω*, quio, quies· *κῇ*, *κᾷ*, qua (*πῇ*) *κτλ.* *οὕτω καὶ* gv = *Ϝ*v, *ἐν τοῖς Ἰτ.* guasto (guastare) = *λτ.* vasto =*χάσδω* (*φάσδω. βλ.* Пýстъ)· *ἀρχ. Γρμ.* Gwespe, *Γαλ.* Guêpe=*λτ*, vespa (*φῆσπα*, *π* = *κ*, *φῆσκα*), *σφῆκα*, *κτλ.*

Хвáстаю (*καυχῶμαι· ὡς ἐκ τȣ̃* Хвáсту) *hβάσδω*, *hβασδέω* = *βάσδω*, *βάζω* (*φάζω*, *φάσκω*) *ἐκ τοῦ βάω*, Бáю, Вáю, *ὅθεν καὶ* Важду̀ - ждáю, *φάω*=*ἄω*, *αὔω*, *αὔχω*, *αὐχέω*, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. κ*, *καυχέω*, *καυχάω*, *ομαι*. *Τὸ δὲ* Хватáю=*χϜάδω*, *χάδω*, *χάνδω* (*βλ.* Учу̀).

καὶ μόρω, μορὸς=μαυρὸς, μαῦρος, μαυρόω, (μῦρος, μουρόω· ὡς, αὖς, ὖς· καὶ hμουρῶ, μετὰ τῆς δασύτητος· ὡς καὶ, κμέλας = hμέλας, μέλας. Πάφιοι). συγγεν. Смурый, с=х.
Хмылю (κόπτω, πελεκίζω, λειόω κέραμον, τὸ συνήθ. τῦβλον) κμύλω=μύλω, μύλλω (=τρίβω, ἀλήθω, κ=h, βλ. Хмура), συγγεν. мелю.
Хны (πεποιημένος φθόγγος κλαίοντος, ὡς τὸ μῦ, μῦ=hμῦ, καὶ hνῦ, μ=ν· βλ. Нюхаю)· ὅθεν хныкаю, хнычу (ἐπὶ παιδίων κλαιόντων, οἷον hνύζω=hμύζω, μύζω). Ἄλλο δὲ τὸ κνύζω, κνυζέω,-ζάω· „παιδία κνυζόμενα (Ἀριςφν.).
Хоботъ (ἑρά· Ῥωσ. προβοσκὶς). βλ. Хвостъ.
Хожу (ἀπρμφ. Ходить, ὡς ἐκ τοῦ ходу), hοδῶ, ὁδέω, ὁδεύω, (δ=ζ). Βομ. chodim (ὅδημι). chod = hοδὸς, Σλαβ. Ходъ, κτλ. ἢ καὶ τὸ Ходу (Хожу) ἐκ τοῦ шеду. (ш=х. Δοβρόβ.).
Хозяинъ ὁ, Хозяйка, ἡ (οἰκοδεσπότης, καὶ, -τις, ἡ οἰκοδέσποινα, συνήθ. οἰκοκύρις, οἰκοκυρὰ) λέξις συνήθης καὶ παρὰ τοῖς Ταττάροις· δοκεῖ γέμην οἷον ἐκ τοῦ Хозя=Хижа, Γρμ. Haus, Ἀγγλ. house, λτ. καὶ Ἰτ. casa (κάω, χάω, χαύω, =χαβὸς, cavus, κυβὴ, κύαρ, κόος, κοῖος, κοίτη, κτλ. βλ. Хижа). ὅθεν „ κάσα=καλύβη, οἰκία (Ἡσύχ. τὸ λτ. casa), ἀφ᾽ οὗ (Хазяинъ, καὶ и=о), Хозяинъ, οἷον, κασιανὸς, κασαϊνὸς, κασῆνος, ὡς dominus ἐκ τοῦ domus.
Холмъ [λόφος, ὁ βουνὸς = λόπος· π = μ, λόμος, μεταθ. ὄλμος, hόλμος. ὅθεν καὶ (λ=ρ)

παρὰ τοῖς Λάκωσι τὰ νῦν, ὁρμὸς = λόφος]· ἢ μᾶλλον=ὅλμος (πέτρα στρογγύλη, ἐκ τῦ ἕλω, ὅλω). καὶ τὸν ὅλμον οἱ βυζαντινοὶ εἶπον, ὄλβον (β = μ). Τὸ δὲ λτ. culmen σημαίνει πρῶτον στέγος, διὸ καὶ κορύφωμα, κορυφὴν, καὶ ἔστιν = κάλαμος, Γρμ. Halm· ὅθεν ὐκ ἀνήκει πρὸς τὸ Хóлмъ, ὃ σημαίνει λόφον, βυνὸν (κολώνην, κολωνὸν· ταῦτα δὲ ἐκ τῦ κόλος. καὶ τύτοις ἴσως συγγενῆ τὰ, λτ. collis, Ἰτ. collina, Γλ. colline, Ἰσλ. hialle, Κτσ. hull, Ἀγγλ. hill, Σβ. hol, hals, κτλ. βλ. καὶ Adelung λ. Hügel.)

Хóлодъ, βλ. Хлáдъ.

Холóпъ (δοῦλος, εἵλως, οἰκότριψ, ὑπηρέτης), Σλαβον. Хлапéцъ (οἰκέτης, ὑπηρέτης), καὶ Хлáпъ, Βμ. hlap, Πολ. hłop=hλᾶπος, λάπος (Ἡσύχ.). Τὸ λᾶπος, ἢ λάπος τῦ Ἡσυχ. φαίνεται ἐκ τῦ λάπω = (λάω, λαύω)=λάβω (ὡς τὸ λάβης, -λαφὴς, ὅπυ ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ Лáпа. βλ. Слáбый)=λάζω, ὅθεν καὶ (λέλαται), λάτρις, καὶ λάτρος, latro (κυρίως ὁ μίσθιος, μισθοφόρος, βλ. Varr. L. L. vi, 74, καὶ Fest· καὶ ἔπειτα ὁ λῃςὴς καὶ κλεπτης· γίνονται δὲ πολλάκις latrones καὶ οἱ μισθοφορῦντες λάτρεις). Ἀλλὰ καὶ τὸ Хлáпъ φαίνεται παρὰ τὸ Клеплю (βλ. τὴν λέξ. πρβλ. καὶ Хлóпаю)=κολάπω, πτω = κλάπω = γλάφω = Ϝλάφω, λάπω, λάβω (βλ. Ῥειμ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν κυρίως ἡ λέξις κολαπτὸν, κεκρυσμένον, πεπληγμένον,

ὅν τις παίσας ἔλαβε = captus, (βλ. Плѣнъ). τῦ δὲ κολάπτω συγγενὲς οὐ μόνον τὸ σκολύπτω (ἐκτίλλω, κολέω), ἀλλὰ καὶ τὸ καλύπτω, ὅθεν καὶ τὸ κλέπτω, κλέπτης, κλοπὸς [εἴη δ' ἂν παραπλησίως καὶ τὸ Тáпъ παρὰ τὸ Táю (κρύπτω)=τάω (ὅθεν, τάγω, τέγω, στέγω), οἷον τάτης (= ςέκτης, ςέγων)· μετέπεσε δὲ καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῦ κλέπτης, ἥπερ καὶ τὸ θήτης, τήτης, θὴς, εἰς τὸ Γρμ. dieb. βλ. Тáпъ]. ὥςε καὶ οὕτω τὸ Хлáпъ, Холóпъ εἴη ἂν = κλοπὸς, κλοπεὺς, ἀπὸ τῆς χείρονος σημασίας τῦ κλέπτης, εἰς τὴν εὐφημοτέραν τῦ θήτης μεταπεπτωκὸς τ' ἀνάπαλιν, ἢ τὸ λάτρις εἰς τὸ latro, καὶ τὸ θήτης εἰς τὸ dieb. ἢ γῦν τὸ κλοπὸς ὡς καὶ τὸ δῦλος ἐκ τῦ δόλος, δολὸς=ἐπίβυλος, παρὰ τὸ δέλω, δέδολα, ὃ γὰρ παρὰ τὸ δέω (βλ. 'Ρείμ.)· ταῦτα περὶ τῦ Хлáпъ. Τὸ δὲ sclavus, Γρμ. sclav, 'Ιτ. schiavo, Γλ. esclav, ἔδοξέ τισιν εἶναι = ex, law ('Αγγλ.=lex=νόμος), ἴσως, ὡς τὸ λτ. exlex =ἔκνομος, ἔκθεσμος (nefandus. ἢ περὶ ὃ νόμος ὁ κεῖται, ἔκκλειςος ἀμέλει τῆς προςασίας τῆς ἐκ τῶν νόμων, ὅν τις καὶ ἀποκτείνας ἀθῶος ἔςαι). ἀλλὰ καὶ τῦτο τὸ ἔτυμον, καὶ ἄλλα, οἷς ἐνέτυχον, πάνυ μοι βεβιασμένα δοκεῖ· μᾶλλον δ' ἂν τις πιθανώτερα λέγοι λέγων τὸ sclav εἶναι παρὰ τὸ хлап (хлав, клав, п = б, в ἢ v, ὡς καὶ хáрпа = хáрба, хлѣвъ = клѣвъ, καὶ τὸ слáбъ=Γρμ. schlapp, schlaff,

'Αγγλοξ.slaw,κτλ.),μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ sklav, sclav (ὡς καὶ τὸ λαπαρὸς, Γρ. lapp, μετὰ τῦ s schlapp, Слабій· λάπτειν, schlappen· κολύπτω, σκολύπτω, κτλ.)· καὶ κινδυνεύυσιν ἄρα οἱ Σλάβοι τὴν σφῶν αὐτῶν λέξιν μικρὸν παρ' ἄλλοις μεταπλασθεῖσαν αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν ἀφορμὴν παρασχεῖν τοῖς τὸ sclav παρὰ τὸ ἐθνικὸν Σλάβων, Σλάβος (καὶ Σκλάβος), ἐθέλυσιν ἐτυμολογεῖν. βλ. Слово].

Холостый, Холостъ, Σλαβ. Хластый, Хластъ (ἄγαμος)· Холощу (εὐνουχίζω. ὡς ἐκ τῦ Хлащу) κλάζω (θλάζω), κλαςὸς (θλαςὸς, θλαδίας)· ἢ=χαλαςὸς, χαλάζω (χαλάω, χάλω, χάω, σχάω, σκάω, σκάλω), συγγεν Клании (Клаю), βλ. Колю· καὶ λτ. cœlebs=κοίλοψ (κόλοψ), κολοβὸς (ἐκ τῦ κολὸς κυλὸς, κυλλὸς, κύω, γύω γυιός)· ὥςε τό, τε cœlebs καὶ τὸ Хластъ ἔχυσι τὴν σημασίαν τῦ, ἄγαμος, μεταφορικὴν, καθὰ καὶ τὸ εὐνοῦχος καὶ εὐνυχίζω (Ματθ. ιθ. 12). καὶ ἐπὶ φυτῶν δὲ μεταφορικῶς τὸ εὐνῦχος καὶ εὐνυχίας (= ἄσπερμος). 'Εκ τοῦ εὐνῦχος (προφέρεται ἑλληνιςὶ, ἐβνοῦχος), παρεφθάρη τι τῆς συνηθ. μνῦχος, καὶ ἄλλως μονῦχος, μυνῦχος, καὶ μνυχίζω, μονυχίζω, μονύχιον (εὐνυχισμένον πρόβατον), κατὰ παρένθεσιν τοι ο μεταξὺ τῶν διπλῶν συμφώνων μν, ὡ καὶ ἐν τοῖς, γλύφω (κολύπω, κολύπτω), σκολύπτω· γλάφω (κολάφω), κολάπτω, κτλ. Τ

γὰρ εὔνȣχος συγκοπὲν πρῶτον εἰς τὸ βνȣ̃χος (ὡς τὸ εὑρίσκω εἰς τὸ βρίσκω, βρετὸν = εὑρετὸν, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ ἐγβάζω, ἀντὶ ἐκβάζω, μεταθ. ἐβγάζω, εἰς τὸ βγάζω), διὰ τῆς συνήθȣς τροπῆς τȣ̃ β εἰς μ, παρεξετράπη εἰς τὸ μνȣ̃χος, καὶ μονȣ̃χος (ὅπερ κατὰ ψευδῆ παρήχησιν καὶ συνέμφασιν συμπίπτει καὶ μετὰ τȣ̃ μοναχός). Ὅτι δὲ τὸ υ (ἐν τοῖς αυ, ευ) = w = β = μ, μαρτυρȣ̃σιν ἄλλα τε πολλὰ ἑλληνικὰ, καὶ τὸ σαυνίον καὶ Σαυνίτης = Σαμνίτης, -μνῖται, λτ. Samnites, Samnitæ (ἐθνικὸν. βλ. Ῥείμ. λ. σαυνίον). οὕτω καὶ ἄλλα τῆς Σ. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀ-χαμνὸς=χαῦνος. βλ. καὶ Хомýтъ.

Хóля (ἐυπρέπεια, καθαριότης). Хóлю (ἐυπρεπίζω, κοσμῶ), ἐκ = κάλλη (ἀντὶ κάλλος, ὡς Горà = γόρος), κάλω (καλλέω, καλλύνω), ἀλλ' οἶμαί γε πιθανώτερον=κόλω, λτ. colo (θεραπεύω), ὅθεν καὶ τὸ κόλαξ, κτλ.

Хомýтъ (ζυγόδεσμος, ἕλκυσρον, λτ. helcium, καὶ τὸ λέπαδνον, ὅθεν καὶ Σ. χαμȣ̃τι), Κρτ. cham, Βμ. chámy, chomaut, Πολ. chomato, chamut, συγγενὲς χαμὸς, δωρικ. = κημὸς (ἐκ τȣ̃ χάω, καύω, κάβω, κάμβω, χαυὸς=χαβὸς, cavus, χαμὸς [β = μ· ὡς, ςόβος, ςόμος· κύβω, κάμω, κάμνω· σεμνὸς ἐκ τȣ̃ σεβνὸς, σεβανὸς· χέραβος, χέραμος, χηραμὸς· μέσπιλον, Σ. μȣ́σμȣλον· ἐ-λαύνω (ἐλάβνω), Σ. λάμνω, κτλ.] „ χαβὸς, καὶ χαμὸς=καμπύλος. Ἡ-

* *

σύχ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. hamus, Γρ. Hamen=ἀγκιστρον· καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. kamme = καμπύλος, ὅθεν καὶ kummet (Βεσφ. hamm)= Хомýтъ, ζυγόδεσμος.

Хорѐкъ, Хóрь (mustela putorius, Γρμ. Iltiss, τὸ Τϑρκ. gedzen, Σ. μοσχόγαττα), ἐκ τϑ Тхóрь(ἀποβολῇ τϑ τ), καὶ Σερβ. (χ=β), Творь, Βμ. καὶ Πολ. tchorz (Тхорь), Καρν. duhur, dihur, ἐκ τϑ Дýхъ = ὀσμὴ (παρὰ τὸ Дýю, θύω = πνέω, ἄω, ὅθεν ἀὴρ, καὶ ἄζω, ὄζω, οὕτω καὶ τὸ Дýхъ ἐπὶ ὀσμῆς καὶ πνοῆς· καὶ Вóз-духъ [= ὕψι θύων], ὁ ἀὴρ. βλ. Дýхъ). τὸ γϑν duhur εἴη ἂν οἷον θύhορ, θύορ (θύος), θυωρὶς, ὡς ὀσμηρὸν τὸ ζῷον, ᾗ δὴ καὶ ἡ Σ. μοσχόγαττα ἐκ τϑ μόσχϑ. [Ἡ λέξις σεσημείωται ὡς δεῖγμα τῆς ὑπὸ τϑ ὄχλου τῶν λέξεων διαστροφῆς, καὶ γραμμάτων ἀλλοιώσεως, καὶ τῆς ἀποβολῆς τϑ τ = δ].

Хорóшій, Хорóшъ (ἀγαθὸς, καλὸς), παρηχεῖ πρὸς τὸ, χαρὸς = χαρὴς (ὅθεν περιχαρὴς, καὶ Σ. πασίχαρος, κτλ.), καὶ χάρης (κύριον ὄνομα) = χαρίσιος (χάρις), χαρίεις, Λιθ. giaras. [ἐκ τϑ χάρω καὶ τὸ χαίρω, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ λτ. carus = charus (τὸ γὰρ χάριεν, καὶ πολίτιμον καὶ ἀγαπητὸν), καὶ ἡ χάρις, χαριτία = λτ. gratia, καὶ gratus = χαρτὸς, κατὰ μετάθεσ. Τὸ δὲ Γλ. charme οὐ παρὰ τὸ χάρμα, ἀλλ' ἐκ τϑ carmen (ἐπῳδὴ, ἔπος) = γάρυμα (γαρύω, καρύω, σσω, κάρυμα),

carmen· ἆς καὶ, ἄγημα, agmen, καὶ ὄνομα, nomen]· ἔςι δ' οὖν, οἶμαι, μᾶλλον τὸ Хоро́шъ Ῥωσσικώτερον πεπλασμένον ἐκ τῦ θεματικῦ Храш=Краш (ὡς καὶ τὰ, Во́лосъ ἐκ τῦ Вла́съ, καὶ Го́лосъ, ἐκ τῦ Гла́съ, κτλ. κτλ.), τὸ δὲ Краш = Крас, Кра́шу, Кра́сишь, ὅθεν Красе́нъ, Кра́сный (καὶ Кра́шеный), καὶ εἴη ἂν καὶ τὸ Хоро́шъ οἷον, χρῶς (χρώσιος)=χρωςὸς (εὔχρυς, εὐειδὴς), βλ. Кра́сный. Οἱ δέ τινες ὀ πάνυ τοι ἐπιτυχῶς παρέβαλον τὸ Хоро́шъ πρὸς τὸ ὡραῖος.

Хорово́дъ, καὶ Корово́дъ (χορὸς ᾀδόντων) ἐκ τῦ Хо́ръ (χορός), καὶ Во́дъ (Во́ждь, Везу̀=ἄγω) =χορηγὸς, ἀκυρολεκτυμένως ἀπὸ τῦ χορηγῦ καὶ ἐπὶ τὸν χορὸν αὐτὸν μεταπεπτωκότος τῦ ὀνόματος.

Хору́гвь (δόρυ σημαίας· σημαία, vexillum· σκῆπτρον· ἰδίως δὲ σημαία ἐκκλησιαςικὴ ἁγίων εἰκόνας ἔχουσα, οἷαι καὶ παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐξάγομεν ἐν ταῖς λιτανείαις) ἐκ τῦ Хору́г, Хору́говъ = κόρυγος (ἀντὶ κόρυβος· γ=β, ὡς καὶ, γλέφαρον, βλέφαρον· φλίβω, fligo) = κόρυμβος, κόρυθος, κόρθυς, κορύνη, καὶ τ' ἄλλα ἐκ τῦ κόρυς, κόρος, κέρας, κορὸς, Кру́гъ.

Хотя́, καὶ Хо́шь (εἰ καὶ, γῦν, κᾂν), ἀόριςος ἐκ τῦ Хочу̀, Хощу̀, ὡς τὸ, βούλοιτ' ἄν· ἢ, εἰ δὲ βύλει, καὶ Σ. θέλει· " θέλει δώσει, θέλει μὴ =κᾂν τε—κᾂν τε, εἴτε—εἴτε· καὶ τὸ βοηθητι-

κὸν ἤθελεν=ἂν„ ἤθελεν ἔλθει=ἦλθεν·ἄν.
Хохо́лъ (λόφος πτηνῶν) τὸ καὶ Σ. χαχάλι (ἐξεραίτως ἡ τῦ ἀλέκτορος κυρβασία, ἡ καὶ, παρ' ἄλλοις, λερίον=λείριον, ἢ ὀρθότερον,=λῆρος [ληρίον], ὡς τὸ λτ. leria. βλ. 'Ρειμ. λ. λῆρος). τὸ δ' ἒν χαχάλι(ον) ἴσως μὲν παρὰ τὸ κάλλιον, τὸ καὶ κάλλαιον (βλ. 'Ρειμ. λ. κάλλαια), καὶ διπλασιασμῷ, κακάλλιον (ὡς, κύλος, κύκυλος, κύκλος· καὶ κόττος, Σ. κόκκοτας), ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῦ (κόλος) Ко́ло=κύλος (κοῖλος), ὅθεν λτ. cullus, culleus, cucullus (κύκυλος), καὶ τὸ cucullium, Σ. κυκύλλιον (βλ. Ку́кля), κοκόλιον (Хохо́лъ, χαχάλι), παρ' ὃ καὶ κυκυλλωτὸς=Хохла́тъ, Хохла́тый (ὄρνις μετὰ λόφυ, ἡ καὶ Σ. κυκυλλωτὴ καὶ κυκυλλάτρα)· καὶ πάλιν, Хохла́чъ (ὑλόθριξ), καὶ ῥῆμα Хо́хлюся (ἐπὶ πτηνῶν ἀναφυσσώντων δι' ἀῤῥωςίαν τὰ πτίλα), Σ. κυκυλιάζειν. Τὸ δὲ χαχάλι λέγεται παρ' ἄλλοις καὶ χαρχάλι, καὶ δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ λτ. caracalla, caracallium μᾶλλον, ἢ πρὸς τὸ κυκύλλιον. χαρχάλιον δὲ λέγυσι συνήθως καὶ οἱ Βυζάντιοι τὸ περιδέραιον, ὅγέ τισιν ἔδοξεν εἶναι τὸ περσικ. χαρχάλ. [Хохлы̀ (Σ. παρὰ τοῖς ἐν' Οδέσσῃ Ἕλλησι, Χαχόλοι) καλῦνται ὑπὸ τῶν προσβοῤῥοτέρων 'Ρώσσων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς μικρᾶς 'Ρωσσίας δι' ὃ φέρυσι προκόμιον (βλ. Чупру́нъ), οἵυς διαγράφει τὺς κατ' ἐκείνας τὰς χώρας 'Ρώσσυς καὶ Λέων ὁ διάκονος, εἶδος

κρωβύλȣ φέροντας]. πρβλ. τὸ Γρμ. Schopf (λόφος πτηνῶν). συγγεν. τȣ̃ Koppe, Schöppe (λόφος, καλύβιον, γέῤῥον), καὶ Kuppe, Scuppe, Γλ. échoppe, μσ. λτ. eschopa, συγγεν. τȣ̃ κύβη, κύπη, κύβω, Σ. σκύβω (κύω, κεύω, κεύθω), ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ κεύω (σκέβω), τὸ σκέπω, σκέπη, Πολ. szopa (καὶ Ἀλβαν. stepeu (οἶκος) =σκέπη· στ=σκ), καὶ πάλιν τὸ Γλ. huppe (λόφος πτηνῶν)=κύβη, κυβὴ, κύφη (κεφαλὴ), ὅθεν καὶ, κυφαία, παρ' ὃ ἡ Σ. σκȣ́φια (πῖλος), καὶ τὸ Γοτθικ. scufta (κόμη κεφαλῆς). οὕτω καὶ τὸ κρώβυλος ἐκ τȣ̃ (κόρυς), κόρυμβος, κορύμβη, κορυφὴ, κορυφαία, κτλ.

Хохочу̀, καχάζω (οἷον, χαχάζω)=καγχάζω, λτ. cachinor (πεποιημένον ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τȣ̃ γέλωτος ho, ha, ὅθεν Σ. καὶ χαχλανίζω· ὡς καὶ καγχλάζω, κιχλάζω, κιχλίζω, Γρμ. kichern, καὶ καχλάζω, κοχλάζω, καὶ τὰ λοιπὰ ὠνοματοπεποιημένα ἀπὸ διαφόρων ψόφων καὶ φωνῶν).

Хощу̀, Σλαβ., καὶ 'Ρωσ. Хочу̀, ἀπαρέμφατ. Хотѣть (θέλω) χάσδω, χάζω (α=ο), χάδδω, χάττω, χατέω, χητέω, χατίζω. „χάζει=προσδεῖται· χατεύει = χρῄζει, ἐπιθυμεῖ ['Ησύχ. τὸ δὲ χυδαῖον τῆς Σ. χαλεύω = ζητῶ (τὸ καὶ ἄλλως, γυρεύω), ἐστιν ἐκ τȣ̃ σκαλεύω, σ-χαλεύω· ὅθεν καὶ σκαλίζω λέγεται παρὰ τοῖς Βυζαντίοις]. Хотѣніе, χατεία, χȣ̃τος, χῆτις (χρεία, θέλησις). χήτη, О-хóта (κλίσις, ἐπιθυμία). ὅθεν καὶ Охóтникъ (ἐπιθυμητὴς,

Γλ. amateur, καὶ ἰδίως ὁ φιλόθηρος). Καὶ τὸ Ἀλβαν. chata (πενία) = χάτα, χήτη. [Ἡ λέξις καθόλε ἐμφαίνει τὸ κενὸν, ὅθεν ἔνδειαν. ἐκ τῦ χάω, κάω καὶ „χῆτις = κενεὼν, καὶ τὸ Σ. χαυδὸς, (χαύω, χαύδω)=ῥαιβός· καί, χαυδόνω=διϊςῶ τὰ σκέλη (κατὰ τὸν σχηματισ. τῦ καῦος, κάβος, κάβδος, ὅθεν κάβδαλος)· καὶ χάδω, χαδέω (χωρῶ), ὅθεν Σ. χαδεύω (καταψῶ κοίλῃ τῇ χειρὶ=χανδάνω χάνδω, hando, præhendo, συγκοπ. Γλ. prendre)· καὶ τὸν τυφλὸν δὲ, ἢ μονόφθαλμον λέγει ἡ χυδαία Σ. ἐν Θετταλ. γκαυδὸν=καυδὸν (cavum, κενὸν δηλαδὴ τὰ βλέφαρα, καὶ ὀφθαλμῶν χῆρον καὶ ἀχῆνα. βλ. Худый. τὸ δὲ παρὰ Πελοποννησ. γαϊδὸς, ὁ παραβλὼψ=Ϝαϊδὸς, ἀντὶ ἀϊδὴς=ἀλαὸς, ὡς, τσευδὸς = ψευδὸς= ψευδής). Καὶ τὸ λτ. δὲ fatigo, fatisco (φ=χ) =χατίσκω, χατίζω (χάζεσθαι ποιῶ· ὡς καὶ τὸ κάμνω, κάμω ἐκ τῦ καύω, κάω· καὶ κοπόω, κόπος, κόπω, πτω=κάπω, καίω, κτλ.]

Хра́брый, Хра́бръ (ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς), Πολ. chrobry, chobry, Κρτ. hrabren, κτλ. κραπερὸς (κραπρὸς), π=τ,=κρατερὸς· καὶ κράτος, Γρ. Kraft, (αἰολ· α=ε, κρέτος, τ=π, κρέπος, κρεπὸς)= Кре́покъ, Кре́пкій=κρετὺς, Γρμ. kräftig. [αἱ λέξεις μοι δοκῦσι συγγενεῖς, εἴγε καὶ τὰ ῥιζικὰ τύτων γράμματα ἰσοδυναμῦσιν ἀλλήλοις· τὸ γὰρ хрб=крп (εἰ μή τις βύλοιτο μᾶλλον τὸ Хра́бръ πρὸς τὸ λτ. robur πα-

ῥαβάλλειν· οἷον hrobur, *hρῶβορ* = ῥῶμορ, ῥῶμος [ῥώμη], ῥωμαλαῖος, robustus· b = μ, ὡς, φάμα, fabula)· καὶ τὸ λτ. δὲ creber (πυκνὸς, crebro, πυκνῶς), δοκεῖ μοι = κραῦρος (ἐκ τῦ κραύω, κρέω, κράω, κρύω = τρέφω = λτ. creo, cresco, ᾧ γε συμπίπτει πάλιν (ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ πυκνῦ), καὶ τὸ κέρας, κόρυς, κρᾶς, κρατὸς, κράτος, ὅθεν κραταιός). τὸ δὲ λτ. fortis = φέρτος (ὅθεν φέρτερος)· ὡς ἐκ τῦ fors = φόρος (φέρω, fero), ἢ φορὸς (ὡς, μόρος, μορτὸς, mors, mortis· καὶ πόρος, portus). Περιττὸν δ' ἂν εἴη καὶ πάνυ πόῤῥωθεν ἐκτετολυπευμένον, εἴτις τὸ Храӱръ παράγοι παρὰ τὸ Гра́бити = *Fράπειν*, ῥάπω (ἅρπω), λτ. rapio, ὡς τὸ raptor].

Хра́мъ (οἶκος. 2, ναὸς) χαραμὸς (χάρω, συγκοπ. χραμὸς), χηραμός. Τὸ 'Ρωσ. Хоро́мина (οἴκημα μέγα εὐτελές), Хоро́мы (μέγας κοιτὼν) = χαράμη (ὅθεν χαράμβη). καὶ Πολ. chromina (καλύβη). Κρν. hram (δωμάτιον). Οἱ δέ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ Хра́мъ τὸ 'Αραβ. charem (γυναικωνῖτις), καὶ πρὸς τῦτο τὸ ἑλλην. ἀρεμία, ἠρεμία (τῦτο δὲ συγγεν. τῦ ἔρημος, παρὰ τὸ ἔρα, ἔῤῥα, terra, κτλ. βλ. καὶ 'Ρεἰμ. λ. χέῤῥος, χηραμός). τὸ Хра́мъ συγγεν. Храню̀ [ᾧ γέ μην τύτοις συγχυτέον καὶ τὸ Γρμ. Kammer, λτ. camera = καμάρα].

Храню̀ (φυλάττω, σκέπω, περιέπω). ὅθεν, Хороню̀ (κρύπτω, ἐνταφιάζω) = χωρέ(ν)ω, χωρέω, πα-

ρὰ τὸ χάρω, χάω (χώω, ὅθεν χώνω, χωννύω, κτλ.), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας δηλονότι τῦ κοίλυ (καθὰ καὶ τὸ χάω, χαύω=habeo=χέω=ἔχω=ἔπω, ὅθεν περιέπω, περιέχω· τὸ δὲ χάρω, κάρω (κράω)=Кроѝ καὶ τὸ Хра́мъ=Кро́мъ. Ἡ γῦν παρὰ τὸ Крыю (κρύω), χορὸς, κορὸς, κόρυς (κορύϝω, κορύβω, κρύβω, καὶ μετὰ τῦ ν, οἷον κορύνω, Хоронѝ, Хранѝ), ἐκ τῦ κόρω, Корѝ=γύρω, ὅθεν γυρὸς=χορὸς, κορωνὸς, (καὶ τῦτο δὲ παρὰ τὸ κύω, κόω, κάω=χάω, χάρω, ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ κυρτῦ συνεπαγομένυ καὶ τὸ κοῖλον).

Храплю̀ (ῥέγχω 2, φριμάσσω, φυσῶ, ἐπὶ ἵππων· ὡς ἐκ τῦ Храпу̀) συγγεν. τῦ (ἑράπω, ἑράβω, α=ο), ῥόβω, ῥοβῶ, λτ. sorbo-beo(ὀρφέω), ῥοφῶ, συγγ. ῥοιβδέω, ῥοχθέω, καὶ ῥοθέω, καὶ (ῥέγω), ῥέγκω, ῥέγχω, ῥόγκω, ῥόγχος, λτ. rhonchus, Γρμ. röcheln, μσ. λτ. ronchissare, Γλ. ronfler, ὡς καὶ ῥύμφω, Γρμ. schlürfe, ῥυμφανάω, κτλ. διαφόρων ἤχων ἐκφραςικὰ (βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω). Храпу́нъ, Ϝροφῶν, ῥοβῶν (ὁ ῥέγκων, ῥεγκώδης, Γλ. ronfleur, ὡς καὶ συνήθ. ῥύφλας, κωμικῶς)· συγγεν. Хриплю̀, Хрепечу̀.

Хра́спель, Σλαβ., Πολ. chrosciel, chrusciel, καὶ Βμ. chrzastel, chrzastal, κτλ.=rallus, καὶ crex ortygometra. συγγεν. τῦ κράκτης, κρὰξ, κρέξ, κτλ. (βλ. Кра́стель). οὕτως ἐκ τῦ κράγω, καὶ κραγγὼν, κραγὼν (ἡ κίσσα)· ὡς καὶ ἐκ

τῦ κύλω, καλάω (κλάζω), κολόω, κολοιὸς (καὶ κολῳὸς, κολῳάω), ἡ Σ. κολοιακύδα, σύνθετ. ἐκ τῦ κολοιὸς, καὶ κῦδος (οἷον κολοικύδα) = κυδοιμὸς, ὡς τὸ κυδοιδοπάω, ἢ κυκοιδοπάω· ἐκ τῦ δῦπος καὶ κυκάω, ἢ κυδάω, κῦδος]· καὶ ἡ τρυγὼν δὲ ἐκ τῦ τρύγω, τρύζω (τρίζω)· ἀλλὰ καὶ ἡ περιςερὰ, οἶμαί γε, ἐκ τῦ πρίζω (ὀνοματοπεποιημένυ, ὡς τὸ τρίζω· παρὰ τὸ πρίω, ὡς καὶ τὸ πρέω, πρέθω, πρήθω, καὶ πρίθω, βλ. Ῥείμ.), πριςὴρ, πριςερὸς (ὡς τὰ, κρατερὸς, αὐςηρὸς), πριςερὰ, καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικ. ε, περιςερὰ (ὡς καὶ, γλύφω, κελύφω, κέλυφος· καράζω=κράζω, κτλ.), ὕτε δὴ γογγύζυσα, Σ. γοργορύζυσα (βορβορύζω). τῦτο δὲ οἱ μὲν, παρὰ τὸ περισσῶς,-σσότερος, ἠτυμολόγησαν διὰ τὸ πολύγονον, οἱ δέ τινες ἄλλως πως· καὶ παρέσχε πράγματα τοῖς ἐτυμολόγοις ἡ ἐρασμία περιςερὰ, διαμαχομένοις καὶ ἀκυρολεκτῦσιν (ᾗ μοι δοκεῖ), περὶ τῦ ἐτύμυ· εἰ δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα ἄκυρα δόξει, ἀλλ' ἡμεῖς ὐδενὶ διαμαχόμεθα· λεγέτω δ' ἄλλος τὰ κυριώτερα. Τῦ πέρθω, πρήθω συγγεννὲς καὶ τὸ κακέμφατον πέρδω· ὐ γέ μην παρὰ τῦτο καὶ ἡ πέρδιξ (ὡς τρίζυσα), ἀλλ' αὕτη γε (δοκῶ), παρὰ τὸ πάρδος, πόρδαξ, παρδακὸς (=ὑγρὸς), ὅθεν καὶ, πάρδαλις, παρδάλεος, παρδαλωτὸς, Σ. παρδαλὸς (ὁ ποικίλος), ἐκ τῦ πάρδω=ἄρδω ἔρδω (ὡς, ὄχλος, πόλχος), ἄρδιξ, πάρδιξ, πέρδιξ, κυρίως = ῥαντὸς = ποικίλος.

Хребе́тъ (Хрбетъ), *Κρτ.* herbet, *Καρ.* herbet, herbt, *Σρβ.* Рбат (Хрбатъ), *Βμ.* hrzbet *Πολ.* grzbiet (*νῶτος*, *ῥάχις* = *Γρμ.* Gräte, Grat, Berg-grat, *ὄρυς ῥάχις*, Fels-grat, Rück-grat *κτλ.*)· *δοκεῖ μοι συγγεν. τῦ* Гре́бенъ (*ῥάχις*) *ἐκ τῦ* Гребу̑=*Fρέβω* (*ῥέμβω*, *ῥέπω*), *ἀντὶ ῥάπω*, rapo, -pio, raffen, *ἅρπω*=*κάρπω*, carpo, *ὅθεν κράφα*, *κρώπιον*, *καὶ κρόβιον* (*δρέπανον*, *ὡς κυρτὸν*), *γράφνα*, *γρεί́φνα* (Гре́бенъ), *ἀγρείφνα*, *κτλ.* (=*ἅρπη*). [*Ἐκ τῦ κάρπω*, *φαίνεται καί*, *ἡ Κάρπαθος*, *καὶ Κράπαθος* (*νῆσος Ἑλλάδος*). *ἴσως δὲ καὶ τὰ Καρπάθια ὄρη* (*ἐν οἷς καὶ οἱ παλαιοὶ Κάρποι*, *ἔθνος*, *ἣ δοκεῖ*, *Σλαβονικὸν*), *ὥςε τὸ* Хребе́тъ=*κράπαθος* (*κρέπεθος*, *α*=*ε*). *Ἐκ δὲ τῦ* Хребе́тъ, Хрбатъ, *δοκῦσι παρωνομάσθαι καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς Χορβάται*, *λτ.* Croatæ, *καὶ Χρωβάται* (*Κωνς. Πορφυρογέν*), *οἵ γε καὶ αὐτοὶ σφᾶς αὐτὺς* Хорва́тъ *ὀνομάζυσι*, *καὶ Βμ.* Harvat, *Κρν. δέ*, Hrovat, *καὶ* Hrrivat, *καὶ* Hervat (Херватъ), *οἷον Κραπάθαι ἢ Κραπάθιοι*, *ἤτοι ῥαχῖται τινες ὄντες καὶ ὀρεινοί*, *ἀντιδιεςαλμένως πρὸς ἄλλυς πεδιασίυς σφίσιν ὁμοφύλυς· ἄλλοις δ' ἄλλως ἔδοξε περὶ τύτυ. βλ.* Mourray, *παρὰ* Wagner zum europaisch. Sprach. *κτλ. τόμ. β. σελ.* 197]. *Ἐκ τῆς μεταθέσ· τῦ ἅρπω*, *ῥάπω*, *προῆλθε καὶ τὸ* (*ἅρπη*), *ῥάπη*, *ὅθεν ῥαμπή*, *ῥαμφή*, *ῥάμφος*, *καὶ ῥαμφαία*, *ῥομφαία. ἢ τῦτο γῦν παρὰ*

τὸ ῥαιβὸς, ῥαβὸς, ῥαμβὸς, ῥαμψὸς, ἐκ τῦ ῥάπω =ῥέπω, ῥέβω (παρὰ τὸ ῥέω, ῥέϝω). συμπίπτει δὲ καὶ ἄλλως τὸ ῥάπω (ῥάπτω) πρός τε τὸ ῥέπω, καὶ πρὸς τὸ ῥάπω = ἅρπω, rapo, rapio. Εἰσί γέ μην οἷς ἔδοξε τὸ Гре́бенъ συγγενὲς τῦ Го́рбъ = κυρβὸς (κυρὸς, γυρὸς), curvus (παρὰ τὸ κύρω, γύρω, Корю̀), ἀλλ' ἔμοιγε ταῦθ' ἕτερα ἀλλήλων φαίνεται εἶναι. Παρὰ δὲ τὸ Гре́бенъ παρωνόμαςαι ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς Γρεβενὰ (κωμόπολις Μακεδονικὴ, τὰ καὶ Αὐλαὶ ἀρχαιότερον καὶ ἑλληνικώτερον), οἷον γραφενὰ, γράφνης, ἀγρείφνης ὅμοια, ἢ ῥαπινὰ, κραιπινά τινα ὄντα (ὀρεινά, καὶ ῥαχώδη· ὡς ἐπ' ἄλλης σημασίας τὸ κραιπνὸς, ἐκ τῦ κραιπανὸς=ῥαπανὸς. βλ. 'Ρείμερ.). βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς Хре́въ, καὶ Хри́бъ.

Хре́въ, Κρτ. καὶ 'Ιλλυρ. hrev, hreb (ςέλεχος, ςύπος, λτ. stipes, truncus. βλ. Δοβρόβ. σελ. 214) = hράπις (α = ε), ῥάπις, καὶ ῥαπὶς [= ῥάβδος, ῥάδιξ, λτ. radix, ῥάδαμνος· ἐκ τῦ ῥάζω, ῥάσσω, ῥάγω, ῥάκω, κ = π, ῥάπω, ῥάπις, ῥὰψ, ῥὼψ, κτλ. 'Εκ τῦ ῥάγω, καὶ τὸ ῥάχος, καὶ ἡ ῥάχις· ἀλλ' ὐκ οἶμαι καὶ τὸ Хребе́тъ συγγεν. Хре́въ = hράπις = ῥάκις, ῥάχις, ῥαχία, οἷον ῥάχετος, ὡς, ῥαχὰς, ῥαχάδος].

Хрепечу̀ (ῥέγκω) hροπάζω = ῥοφάζω, ῥομφάζω, ῥομφαίνω· συγγεν. Храплю̀.

Хри́бъ, hrib, *Κρτ. καὶ Κρν.* (*λόφος, γήλοφος*, collis, *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 214)=Кри́въ, Кривы́й (*κρυβὸς*), *κυρβὸς*, curvus (*κυρϝὸς*), *ἐκ τῦ κύρω* (*κόρω*) *κόρυς, ὅθεν καὶ ἡ κύρβις, καὶ ὁ κίρυβος, καὶ συγκοπ. κρῶβος* (*ὅθεν κρώβυλος, καὶ οἱ Κρόβυζοι, ἀρχαῖον ἔθνος Θρᾳκῶν. βλ. Ῥείμ*).

Хриплю́ (*βραγχιάζω*) *συγγ.* Храплю́, *ὡς καὶ βράγχος, ἐκ τῦ ῥάγχος, λτ.* raucus, *ῥόγχος, παρὰ τὸ ῥέγκω, ῥέγχω.*

Хро́мый, Хро́мъ (*χωλὸς*) = *Γρμ.* krumm (*κυρτὸς, κυλλός*), *ἀρχ.* chrumb, (*ὅθεν καὶ* krumpen, schrumpfen), *Ἀγγλ.* crump, *συγγενὲς κρυβὸς* (*β = μ, κρυμὸς*), *ἐκ τῦ κύρω, γύρω* (*βλ.* Корю́)· *ἢ, κρουμὸς, κρυμὸς, καὶ κραμβὸς, κρομβὸς, κραῦρος* (*βλ. Ῥείμ. λ. κραῦρος*)· *ὁ γὰρ, ἴσως,* (*hρομὸς, ῥομὸς, μ=β*)=*ῥοβὸς, ῥαβὸς, ῥαιβὸς,* (*ὅθεν ῥαμψὸς, ῥάμφος, ῥομφαία*). *Ἐκ τῦ κρομβὸς, κρόμβος, καὶ ὁ τῆς Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *σ-κρῦμβος* (*μαλλὸς κεκαυμένος, ὅθεν ξηρὸς, καὶ συνεςραμμένος, κραμβὸς*), *καὶ τὸ λτ.* scrupus (*ψηφὶς, κάχληξ, ὅθεν καὶ τὸ* scrupulum, *καὶ Γλ.* scrupule, *ἐπὶ ςαθμῦ = γραμμάριον*), *κατὰ τὸ* grumus= *κρῦμος, κρυμὸς* (*ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ συνεςραμμένυ καὶ συμπεπηγότος καὶ σκληρῦ*).

Хру́пкій, Хру́покъ (*ψαθυρὸς, εὔθραυςος*). Хру́паю, -пнуть (*ῥήγνυμαι*), *κρέπω, λτ.* crepo, *κρέβω, Γλ.* crever (*ὅθεν κρέμβω, κρέμβα-*

λον, κρεμβαλίζω) = κρέκω, κρόκαλον (κ = π καὶ β). πρβλ. Γλ. craquer, claquer, ἀρχ. Γρμ. kerren, kirren· κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἤχων, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ῥηγνυμένων ἢ διεῤῥωγότων σκευῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς συνηθ. χράπαλον, χραπαλίζω (=κρέβαλον, κρεβαλίζω).

Хрущу̀ (κρύζω)=κρίζω, κρίσδω, =τρίζω, τρύζω (ἐπὶ θραύσεως ψαθυρῶν, ὅταν τρώγωνται, ἢ συντρίβωνται), ὡς τὸ Σ. κρύτσ, κρίτσ, κρατσανίζω, κτλ. ὅθεν Хрýщъ (κάνθαρος) κρύξ. βλ. Скриплю̀, καὶ Хрýпкій, Хрящъ.

Хрѣнъ (λτ. cochlearia armoracia, Γρμ. meerrettig), ὅθεν καὶ Σ. χρένος, καὶ τὸ Γρμ. kren, Πολ. chrzan, βμ. krzen, chrzen, Ἰλλυρ. Κρτ. Κρν. hren, Σρβ. рен (хрен)· κτλ. οἶμαι παρὰ τὸ Грѣю, (ὡς καυςικὸν, δριμὺ τὸ φυτόν).

Хрю̀, γρὲ, γρὺ (φωνὴ χοίρων). Хрю́каю, γρύκω, γρύγω, ἀντὶ γρύζω, γρυλλίζω, λτ. grunnio, Γρμ. grunzen, Γλ. grogner, κτλ. ὅθεν καὶ Хрю́кало (ῥύγχος χοίρου) οἷον, γρύξαλον, ὡς γρυλλίζων, γρύσσων, καὶ γρίσσων (ὁ χοῖρος)· храх, харх, хрох, хрк, харк, храк, κτλ. φθόγγοι πεποιημένοι τραχύτητος ἐκφραςικοὶ (βλ. Δοβρ. 216), ὡς, κρὰ, κρὸ κὰρ, κρὲ, γρὰ, χρὰ, χρὲ, κτλ. ὅθεν Πολ. crachać, charchać, charkać=Βμ. καὶ Ἰλλ. хркати, χρέμπτω, χρέμπτομαι, λτ. screo=χρέω (χρέμω, χρέμπω), ὡς καὶ κέρω, κέρχω, κρέχω, κράκω, μὸ λτ. cracho, Γλ. cracher, Γρμ. krac-

hen, κτλ. πρβλ. Хрѣстъ, Πολ. chrzęst, Βμ. chrzest (κρότος, ἦχος, crepitus) καὶ chrzestati (κροτεῖν, strepere), κρίζειν, κρισμός.

Хрящъ (χόνδρος, Σ. τραγανίδα, ἐκ τȣ̃ τράγω,-γανός· καὶ, κρατσανίδα· βλ. Хрущу̀. 2, ἄμμος) συγγ. κάρχος (μεταϑ. κράχος, κράκος, κράτσ), κέρχος, ὅϑεν κάρκαρος, κάρχαρος, λτ. carcer κτλ. καὶ „ κέρχανα=ὀςέα, καὶ ῥίζαι ὀδόντων (Ἡσύχ. τὸ ϑέμα κρέκω, κέρκω, κέρχω), βλ. Хрю. ἢ Хрящъ=Кряжъ, χερὰς, χέραδος (χάρω, λτ. horreo, horridus, Σρβ. Хред (τραχὺς)· hrid, κτλ. Δοβρ. σελ. 215).

Худо́гъ, Ῥωσ. Худо́жникъ (τεχνίτης, τεχνικὸς, ἐπιςήμων), δοκεῖ ξενικὸν (ὡς ὁμοιοκατάληκτον τȣ̃ Черто́гъ=ϑάλαμος, νυμφὼν, συγγεν. Черда̀къ, Чарда̀къ, τὸ Τȣρκικ. τζαρδάκ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 311), ἴσως μέν τοι συγγενὲς τȣ̃ кую, λτ. cudo = κύω (κύδω = χύω, χύδω, χάω, κάω, κόω, κόπτω = χαλκεύω)· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ Худы́й, Ху́дъ (οἱ γὰρ βάναυσοι τεχνῖται, φαῦλοί τε καὶ χυδαῖοι καὶ χατέοντες). μήποτε δὲ τὸ Худо́гъ οἷον Судо́гъ (χ =с καὶ су=со, съ, ἐκ τȣ̃ Зда́ти, с=з,= с-да́ти, βλ. Зду̀=λτ. condo=συν-δῶ, δέω) οἷον συνδέτης (συνδέμων, δομήτωρ) = Зо́дчій, Зда́чій (ἐκ τȣ̃ Зду̀, παρενϑ. -и, Зи́жду)? τȣ̃το μᾶλλον ἀρέσκει τῷ σοφῷ Βοστοκόφῳ.

Худы́й, Ху́дъ, да, до (φαῦλος, ἰσχνὸς, ῥυπαρὸς, κακὸς) χυδὸς = χυδαῖος (χύω, χύδω).

ἢ μᾶλλον συγγεν. τοῦ Скудный, Скудень = χάδων, χήδων, χατέων, χῆδος, χῆτος [ἐκ τοῦ χάδω, χάζω, χάτω, χατέω, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ πρωτότυπ. χάω = κάω, κύω, βλ. Кую, χύω, οἷον χύδος, Худъ, ἀντὶ χῆδος, χῆτος· καὶ Худѣю (ἰσχναίνομαι), ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κενοῦσθαι, ςέρεσθαι, χρήζειν. βλ. Хощу· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ χάω, χάρω, τὸ λτ. caro, careo, καὶ τὸ χῆρος, καὶ χερνής· καὶ πάλιν (χάω, χαίνω), ἀχὴν, μετὰ τοῦ εὐφωνικοῦ α, καὶ ἠχὴν, ἠχῆνος = λτ. egenus, καὶ egeo = α-χέω = χέω, χάω], βλ. Скудный. Τὸ δὲ Хуторъ (ἀγροκήπιον, παρὰ τοῖς κατοίκοις τῆς μικρᾶς 'Ρωσσίας, ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς 'Οδησσινοῖς "Ελλησι τὸ σύνηθες χύτάρι· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ 'Ρωσσίᾳ λέγεται Дача τὸ ἀγροκήπιον. βλ. Даю) = χύτορ = κύθορ, κύθος, κύτος (ὡς χιτὼν, 'Ιων. κιθὼν) = κοίλωμα (καλύβη), Γρ. Hütte, κτλ. ὡς τὸ Хижа, βλ. τὴν λέξ. πρβ. καὶ τὸ ἐν τῇ μικρᾷ 'Ρωσ. καὶ Πολν. Хапиа καὶ τὸ Σλ. Куща.

Хула (βλασφημία), καὶ Хулю (βλασφημῶ) συγγ. κάλω, καλῶ, Γρ. kallen, gallen, καλέω, κλάω, κλάζω (= βοῶ), ὡς καὶ τὸ Кляпива, ἐκ τοῦ Кляпи· οἷον παρὰ τὸ Кляю, κλάω, κάλω = Хвалю· κατὰ τὸ, κῦδος (φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη, κτλ.)· τὸ γοῦν κάλω, α = υ (ὡς, Hecuba, ἡ 'Εκάβη· σάρξ, σύρξ), οἷον κύλω· οὐ γὰρ οἶμαι Хулю = hύλω, ὕλω,

ὑλάω, hυλή, ὑλή, ἀντὶ ὑλακή (ὡς ἐκ τῆ φωνῆς τῦ βλασφημῦντος), βλ. καὶ Клянва *τὸ δὲ χολή, χόλος, χολῶ (= θυμῦμαι), πάν τη διάφορον.*

Хуторъ, *βλ.* Худый.

Ѿ.

Ѿ (Отъ *ἢ* Отъ = *ωτ, συλλαβή. ω μετὰ τ. τ. Εὔχρηςον μόνον ἐν ταῖς ἐκκλησιαςικαῖ βίβλοις ἐπὶ τῶν συνθέτων, οἷον* Ѿвергаю *ἀντὶ τῶν 'Ρωσσικ.* Отъ, отвергáю, *κτλ.*) Ѿ = *ώ* (800). ҂Ѿ = *͵ω* (800000).

Ц.

Ц, ц. *'Ρωσσ.* Ц, ц, (Цы = *τζί*, ci) = *σκ, σ κ, τ, σ, χ.* ц҃ = *ϡ* (900). ҂ц = *͵ϡ* (900000

Τὸ Ц *δοκεῖ μὲν ὁμοιόμορφον τῷ Φοινικικ* tsade (*βλ. παρακατιὼν*), *ἔςι δ' ἴσως σύν θετον ἐκ τῦ τ ἀνεςραμμένε καὶ τῦ ζ, τ ἄνω ἥμισυ εὐθυνθέντος, καὶ τὴν κεφαλὴ ἀποξυσθέντος, ὥςε μεταπεπλάσθαι τὸ* Ꙅ3 *ει* Ц. *διὰ ταῦτ' ἀναλογεῖ μὲν πρὸς τὸ τ μετ συριγμῦ συμφθειρόμενον (ὡς τὸ λτ.* t *μετα*

ξὺ φωνηέντων)· ἐπεὶ δὲ καὶ κ=τ, ἀντιςοιχεῖ τὸ ц καὶ πρὸς τὸ κ, ἢ σκ μετὰ τȣ̃ συριγμȣ̃· καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸ ζ (= σδ, δσ=στ, τσ. παρὰ δὲ λατίν. καὶ ζ=ss). Ὡς δ' αὖ ἀριθμȣ̃ σύμβολον τὸ Ц ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ ἐπίσημον Σάμπι, τὸ καὶ Ἀντίσιγμα πῖ, ϡ (= 900), συγκείμενον ἐξ ἀνεςραμμένȣ τȣ̃ σὰν (δωρικῶς τὸ σίγμα), καὶ τȣ̃ ἐγκρεμαμένȣ π (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Σάμπι), ὃ παραβάλλεται πρὸς τὸ φοινικικὸν tsade (τȣ̃το δὲ γράφεται ϡ, καὶ Ꙋ), τȣ́τȣ δ' ὅμοιον καὶ τὸ Ἀρμενικὸν Կ (tso). τὸ γοῦν ἑλληνικὸν Σάμπι ἐν ἀρχαίοις ἀλφαβήτοις τάττεται πλησίον τȣ̃ ϟ=90 (βλ. Ч), μεταξὺ δηλονότι τȣ̃ π (800), καὶ ρ (100). διὸ καὶ τὸ Ц ἐν τῷ Σλαβονικῷ ἀλφαβήτῳ ἐγγὺς τέτακται τȣ̃ Ч. Συνηθέςερον δὲ τὸ ϡ τάττεται μετὰ τὸ ω (= 800) ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀλφαβήτῳ. διὸ καὶ πρȣ̃θηκε πάλιν τῶν δύω τȣ́των γραμμάτων ἀνώτερον τὸ Ѿ ὁ τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων πατήρ. Ἐπεὶ δὲ τȣ̃ ζ ἐπεμνήσθημεν ἀνωτέρω, ὥρα ἂν εἴη ἐνταῦθα γȣ̃ν προσθεῖναι περὶ τȣ̃ κατὰ Σλάβονας τριπλȣ̃ τȣ́τȣ γράμματος, ὃ κατ' ἐκεῖνα τὰ ςοιχεῖα γενομένοις ἡμῖν σεσιώπηται. Τὰ τοίνυν Σλαβονικὰ Ж, Ѕ, З, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ςοιχεῖόν ἐςι, τὸ ἑλληνικὸν З, καὶ Ζ. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἶδος ȣ̓δὲν ἀλλ' ἢ δύω ζ διπλȣ̃, ⚹, διὰ μέσης ὀρθῆς γραμμῆς πεπερονημένα, διὸ καὶ ἡ τȣ̃ Ж προφορὰ τῶν δύω ζζ

ἐγγὺς, = τῷ Гλ. J. τὸ δὲ τρίτον εἶδος αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ζ, κατά τε μορφὴν καὶ φωνήν. τὸ δὲ μέσον, τέλος, τὴν μὲν μορφὴν ἀντίςροφον Z δοκεῖ (S), τὴν δέ γε φωνὴν καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ τῷ З (ἐν τοῖς Sѣло=Зѣлὸ, κτλ.), καί πως καὶ περιττὸν φαίνεται τὸ ςοιχεῖον (διὸ καὶ ἢ γράμμα οὐκέτι γ' ἐν χρήσει ἐςίν), ὥς γέ μην ἐπίσημον ἀριθμȣ̃ καὶ μάλα γε εὔχρηςον· Ἔςι γὰρ αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ϛ (6), ὅπερ οὐκέτι δὴ ἀπὸ τȣ̃ Z, ἀλλ' ἀπὸ τȣ̃ βαῦ, ἤτοι τοῦ αἰολικȣ̃ F ἔοικε μετεσχηματίσθαι. διὸ καὶ ἐν ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς ἀλφαβήτοις ὁρᾶται κείμενον μεταξὺ τȣ̃ ε (5) καὶ ζ (7)· καὶ νῦν δὲ ȣ̆τω τάσσομεν τὸ ἐπίσημον τȣ̃το γράφοντες ἑλληνικώτερον τȣ̀ς ἀριθμȣ́ς· καθὰ δὴ καὶ τὸ F κεῖται μετὰ τὸ ε, ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ. ταῦτ' ἄρα καὶ ὁ τȣ̃ Σλαβον· ἀλφαβήτȣ πατὴρ ἀπέδωκε τὴν τȣ̃ ἐπισήμȣ ϛ δύναμιν τῷ ὁμοιομόρφῳ S. βλ. καὶ Ч, Ш, Щ.

Ца́паю (ἀμύσσω· ἐκ τȣ̃ Ца́пу)=κάπω, capio, καὶ σκάπω, σκάπτω (σκ=τζ καὶ ἐν τῇ χυδαίᾳ τῆς συνηθείας φωνῇ· ὡς, τζάπα=σκάπα, σκάφα, ὅθεν Ἰτ. zappa, ȣ̆τω καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὸ σκ=τσ, οἷον, κορίσκι-ον, κορίτσι· σκίνω, σκινάω-νίζω, καὶ σκύνω=τζινῶ, καὶ τσȣνῶ. βλ Счуна́ю, καὶ Ῥείμ. λ. Σκίναξ. βλ. καὶ Чупру́нъ)

Цара́паю (ξέω, ἀμύσσω, ὡς ἐκ τȣ̃ Цара́пу) = σ-καράπω, γαράπω, ἀντὶ γράπω, γράφω [ἐκ τȣ̃ κάρω, χάρω, χαράω, χαράσσω, συγ

κοπ. χράω, χραύω, γράβω, γράπω, παρενθ. α, (ὡς, κάῤῥαξον=κράξον), γαράπω, καὶ γ=κ (ἀς καὶ συνήθ. γραπατζόνω, καὶ κραπατζόνω, ἐκ τ8 γραπάζω ἀντὶ ῥαπάζω = ἁρπάζω, ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, λτ. rapo,-pio), καράπω. (τὸ σ, πνεῦμα), σ-καράπω (ὡς κέω, σκέω), καὶ σk = τζ = ц. πρβλ. Βομ. sskrapati, καὶ Σβ. skrapa, κτλ. βλ. καὶ Карáбкаюсь.

Цáрь (βασιλεύς)=κάρ, καὶ κάρη (ь = η. βλ. τὸ ςοιχεῖον ъ, ь)=κάρα, ὅθεν καὶ κάρανος, καὶ (κάρα=κόρυς, μεταθ. κῦρος), κύρανος, κ=τ, τύραννος, καὶ υ=οι, κοίρανος· ὡς κεφαλὴ τῶν ἄλλων, καθὰ καὶ τὸ λτ. rex ='Εβρ. resch, κεφαλή. πρὸς τὸ κῦρος (τῦρος), συμφωνεῖ καὶ τὸ 'Αρμεν. Ter (κύριος)· ἐκ τῦ κάρα, κρᾶς, κρατὸς, καὶ τὸ κράνω, κραίνω, καὶ κρέω, κρείω, κρέων, κτλ. ὡς ἐκ τ8 κύρος, κῦρος, ὁ κύριος, ἡ κυρία. Σ. κὺρ, καὶ κυρὰ, συγκοπῇ ἐκ τ8 κυρὸς τῶν Βυζαντινῶν (κατὰ τὸ Καῖρα ἐκ τῦ Κάειρα)= κύριος, παρ' ὃ καὶ τὸ συνήθ. κῦρις, ἐπὶ πατρὸς = υἱ8 κύριος (τὸ γέμην λτ. herus ἐ δῆτα παρὰ τὸ κυρὸς, ἀλλ'= ἥρως, καὶ Γρμ. Herr, καὶ Er, Ehr, κτλ. 'Ρείμ. λ. ἥρως). ἐκ τ8 κυρὸς καὶ τὸ Σ. κυρίτσης, καὶ ἡ κυράτσα, ἐν τύπῳ ὑποκοριςικῶν (οἷον κυρίσκος, κυρίσκα)· πρόσθες καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, Κῦρος, Κυρὴ, Κυράννη (καὶ συνήθ. Κυράνα), Κυῤῥάνη, Κυρήνη=κυρανὶς, κοιρανὶς, ἡ, λτ. regina, κτλ.]. Цари́ца, κυροῦσα,

κρεἱυσα, *κρέυσα*. Царю́ю (*βασιλεύω*) *κυρόω*, *κρέω*, *κρείω*=*κρατέω*, *κράτος*, *κάρτος*, *κάρτϝος*=Ца́рство, Ца́рствіе (*βασιλεία*), *κτλ*. *Ἐκ τῦ* Цари́ца, *καὶ τὸ ἐπίθετον*, Цари́цынъ, на, но (*βασιλικὸς*, *τῆς βασιλίσσης*). *ὅθεν ἐν Πετρυπόλει τὸ νῦν πεδίον τῦ Ἄρεως λεγόμενον* (champ de Mars, *καὶ Ῥωσσικ.* поле Марта), *ἐλέγετο πρότερον*, *καὶ νῦν δὲ παρά τισι καλεῖται* Цари́цынъ Лугъ (*Βασιλίσσης ξύλοχον*, *ἢ Κυριακινὸς λόγγος*· *διὰ τὸ παρακείμενον ἄλσος*). *Ἐςι δὲ καὶ ἡ* Цари́цынъ, *πόλις παρὰ τὸν Βόλγαν*, *καὶ ἑτέρα πολίχνη παρὰ τὴν Μόσκαν* (*ἔνθα περ εἰώθει παραθερίζειν ἡ ἀοίδιμος Αἰκατερίνα ἡ Β*, *ὁπότε τὰς χώρας ἐκείνας βασιλικῶς περιπολοίη*), *οἷον*, *Καρυκινὴ*, *Κυρικινὴ*, *ἀντὶ Κυριακινὴ* (*συγκοπῇ*, *ὡς καὶ Κύρικος* = *Κυριακὸς*) = *Κοιρανικὴ*, *ἤτοι Βασιλικὴ* (*Βασιλόπολις*), *κατὰ τὰ*, *Κυρήνη*, *Κυράνη*, *καὶ* (*ἐκ τῦ Κάρανος*), *Καρήνη* (*πόλεων ὀνόματα*). [*Ἐντεῦθεν δοκεῖ παρωνομάσθαι καὶ ἡ παρὰ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὁμηρικὴν Ὀλοοσσόνα* (*τανῦν Ἐλασσῶνα*) *τῆς Θετταλίας*, *Τζαρίτζανη*, *πόλις πάνυ μεγάλη μὲν ὄ*, *καλλίςη δὲ καὶ μυσοφιλὴς*, *ἡμετέρας γενέθλης ποθεινότατον ἔδαφος*. *Ἀλλ' ἦν γὰρ καὶ πόλις διάσημος ἀρχαία τῶν παρὰ τὸν Ὄλυμπον Πελασγῶν*, *Κυρητίαι* (*βλ. Τιτ. Λίβ.* *λα*, 41). *Καὶ Κυρητίων ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν* (*ἔςι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ Τίτυ Φλαμινίυ*

λον, κρεμβαλίζω) = κρέκω, κρόκαλον (κ= π καὶ β). πρβλ. Γλ. craquer, claquer, ἀρχ. Γρμ. kerren, kirren· κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἤχων, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ῥηγνυμένων ἢ διεῤῥωγότων σκευῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς συνηθ. χράπαλον, χραπαλίζω (=κρέβαλον, κρεβαλίζω).

Хрущу (κρύζω)=κρίζω, κρίσδω, =τρίζω, τρύζω (ἐπὶ θραύσεως ψαθυρῶν, ὅταν τρώγωνται, ἢ συντρίβωνται), ὡς τὸ Σ. κρύτσ, κρίτσ, κρατσανίζω, κτλ. ὅθεν Хрущъ (κάνθαρος) κρύξ. βλ. Скриплю, καὶ Хрупкій, Хрящъ.

Хрѣнъ (Λτ. cochlearia armoracia, Γρμ. meerrettig), ὅθεν καὶ Σ. χρένος, καὶ τὸ Γρμ. kren, Πολ. chrzan, Βμ. krzen, chrzen, Ἰλλυρ. Κρτ. Κρν. hren, Σρβ. рен (хрен)· κτλ. οἶμαι παρὰ τὸ Грѣю, (ὡς καυστικὸν, δριμὺ τὸ φυτόν).

Хрю, γρῦ, γρὺ (φωνὴ χοίρων). Хрюкаю, γρύκω, γρύγω, ἀντὶ γρύζω, γρυλλίζω, λτ. grunnio, Γρμ. grunzen, Γλ. grogner, κτλ. ὅθεν καὶ Хрюкало (ῥύγχος χοίρου) οἷον, γρύξαλον, ὡς γρυλλίζων, γρύσσων, καὶ γρίσσων (ὁ χοῖρος)· хрax, харх, хрох, хрк, харк, храк, κτλ. φθόγγοι πεποιημένοι τραχύτητος ἐκφραστικοὶ (βλ. Δοβρ. 216), ὡς, κρὰ, κρὸ κὰρ, κρὲ, γρὰ, χρὰ, χρὲ, κτλ. ὅθεν Πολ. chrachać, charchać, charkać=Βμ. καὶ Ἰλλ. хркати, χρέμπτω, χρέμπτομαι, λτ. screo=χρέω (χρέμω, χρέμπω), ὡς καὶ κέρω, κέρχω, κρέχω, κράκω, μὸ λτ. cracho, Ιλ. cracher, Γρμ. krac-

hen, κτλ. πρβλ. Хрѣсть, Πολ. chrzęst, Βμ. chrzest (κρότος, ἦχος, crepitus) καὶ chrzestati (κροτεῖν, strepere), κρίζειν, κρισμός.

Хрящъ (χόνδρος, Σ. τραγανίδα, ἐκ τȣ̃ τράγω,-γανός· καί, κρατσανίδα· βλ. Хрущу̀. 2, ἄμμος) συγγ. κάρχος (μεταθ. κράχος, κράκος, κράτσ), κέρχος, ὅθεν κάρκαρος, κάρχαρος, λτ. carcer κτλ. καὶ „ κέρχανα=ὀςέα, καὶ ῥίζαι ὀδόντων (Ἡσύχ. τὸ θέμα κρέκω, κέρκω, κέρχω), βλ. Хрю. ἢ Хрящъ=Кряжъ, χερὰς, χέραδος (χάρω, λτ. horreo, horridus, Σρβ. Хред (τραχὺς)· hrid, κτλ. Δοβρ. σελ. 215).

Худóгъ, Ῥωσ. Худóжникъ (τεχνίτης, τεχνικὸς, ἐπιςήμων), δοκεῖ ξενικὸν (ὡς ὁμοιοκατάληκτον τȣ̃ Чертóгъ=θάλαμος, νυμφὼν, συγγεν. Чердàкъ, Чардàкъ, τὸ Τȣρκικ. τζαρδάκ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 311), ἴσως μέν τοι συγγενὲς τȣ̃ ку́ю, λτ. cudo = κύω (κύδω = χύω, χύδω, χάω, κάω, κόω, κόπτω = χαλκεύω)· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ Худый, Ху́дъ (οἱ γὰρ βάναυσοι τεχνῖται, φαῦλοί τε καὶ χυδαῖοι καὶ χατέοντες). μήποτε δὲ τὸ Худóгъ οἷον Судóгъ (χ =с καὶ су=со, съ, ἐκ τȣ̃ Здáти, с=з,= с-дáти, βλ. Зду̀=λτ. condo=συν-δω̃, δέω) οἷον συνδέτης (συνδέμων, δομήτωρ) = Зóдчій, Здáчій (ἐκ τȣ̃ Зду̀, παρενθ. ·и, Зи́жду)? τȣ̃το μᾶλλον ἀρέσκει τῷ σοφῷ Βοστοκόφῳ.

Худый, Ху́дъ, да, до (φαῦλος, ἰσχνὸς, ῥυπαρὸς, κακὸς) χυδὸς = χυδαῖος (χύω, χύδω).

ἢ μᾶλλον συγγεν. τοῦ Скудный, Скудень = χύδων, χήδων, χατέων, χῆδος, χῆτος [ἐκ τῦ χάδω, χάζω, χάτω, χατέω, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ πρωτότυπ. χάω = κάω, κύω, βλ. Кую, χύω, οἷον χύδος, Худъ, ἀντὶ χῆδος, χῆτος· καὶ Худѣю (ἰσχναίνομαι), ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ κενῦσθαι, ςέρεσθαι, χρῄζειν. βλ. Хощу· οὕτω καὶ ἐκ τῦ χάω, χάρω, τὸ λτ. caro, carco, καὶ τὸ χῆρος, καὶ χερνής· καὶ πάλιν (χάω, χαίνω), ἀχὴν, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α, καὶ ἠχὴν, ἠχῆνος = λτ. egenus, καὶ egeo = α-χέω = χέω, χάω], βλ. Скудный. Τὸ δὲ Хуторъ (ἀγροκήπιον, παρὰ τοῖς κατοίκοις τῆς μικρᾶς 'Ρωσσίας, ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς 'Οδησσινοῖς Ἕλλησι τὸ σύνηθες χύταρι· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ 'Ρωσσίᾳ λέγεται Дача τὸ ἀγροκήπιον. βλ. Даю)=χύτορ=κύθορ, κύθος, κύτος (ὡς χιτὼν, 'Ιων. κιθὼν) = κοίλωμα (καλύβη), Γρ. Hütte, κτλ. ὡς τὸ Хижа, βλ. τὴν λέξ. πρβ. καὶ τὸ ἐν τῇ μικρᾷ 'Ρωσ. καὶ Πολν. Хата καὶ τὸ Σλ. Куща.

Хула (βλασφημία), καὶ Хулю (βλασφημῶ) συγγ. κάλω, καλῶ, Γρ. kallen, gallen, καλέω, κλάω, κλάζω (= βοῶ), ὡς καὶ τὸ Кляпива, ἐκ τῦ Клясти· οἷον παρὰ τὸ Кляю, κλάω, κάλω = Хвалю· κατὰ τὸ, κῦδος (φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη, κτλ.)· τὸ γῦν κάλω, α = υ (ὡς, Hecuba, ἡ 'Εκάβη· σάρξ, σύρξ), οἷον κύλω· οὐ γὰρ οἶμαι Хулю = hύλω, ὕλω,

ὑλάω, hulὴ, ὕλὴ, ἀντὶ ὑλακὴ (ὡς ἐκ τῆ φωνῆς τῦ βλασφημῦντος), βλ. καὶ Кляпва *τὸ δὲ χολὴ, χόλος, χολῶ (= θυμῦμαι), πάντῃ διάφορον.*

Хуторъ, *βλ.* Худый.

Ѿ.

Ѿ (Отъ ἢ Оть = *ωτ, συλλαβὴ. ω μετὰ τ. Εὔχρηϛον μόνον ἐν ταῖς ἐκκλησιαϛικαῖς βίβλοις ἐπὶ τῶν συνθέτων, οἷον* Ѿвергаю, *ἀντὶ τῶν 'Ρωσσικ.* Отъ, отвергаю, *κτλ.*) Ѿ = *ώ* (800). ҂Ѿ = *͵ω* (800000).

Ц.

Ц, ц. *'Ρωσσ.* Ц, ц, (Цы = *τζί*, ci) = *σκ, στ κ, τ, σ, χ.* Ц = *ϡ* (900). ҂Ц = *͵ϡ* (900000) *Τὸ* Ц *δοκεῖ μὲν ὁμοιόμορφον τῷ Φοινικικῷ* tsade (*βλ. παρακατιὼν*), *ἔϛι δ' ἴσως σύνθετον ἐκ τῦ τ ἀνεϛραμμένυ καὶ τῦ ζ, τὸ ἄνω ἥμισυ εὐθυνθέντος, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποξυσθέντος, ὥϛε μεταπεπλάσθαι τὸ* Ꙅ3 *εἰς* Ц. *διὰ ταῦτ' ἀναλογεῖ μὲν πρὸς τὸ τ μετὰ συριγμῦ συμφθειρόμενον (ὡς τὸ λτ.* t *μετα*

ξὺ φωνηέντων)· ἐπεὶ δὲ καὶ κ=τ, ἀντιςοιχεῖ τὸ ц καὶ πρὸς τὸ κ, ἢ σκ μετὰ τȣ̃ συριγμȣ̃· καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸ ζ (= σδ, δσ=στ, τσ. παρὰ δὲ λατίν. καὶ ζ=ss). Ὡς δ' αὖ ἀριθμȣ̃ σύμβολον τὸ Ц ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ ἐπίσημον Σάμπι, τὸ καὶ Ἀντίσιγμα πῖ, ϡ (= 900), συγκείμενον ἐξ ἀνεςραμμένȣ τȣ̃ σὰν (δωρικῶς τὸ σίγμα), καὶ τȣ̃ ἐγκρεμαμένȣ π (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Σάμπι), ὃ παραβάλλεται πρὸς τὸ φοινικικὸν tsade (τȣ̃το δὲ γράφεται ϡ, καὶ Ϡ), τȣ́τȣ δ' ὅμοιον καὶ τὸ Ἀρμενικὸν Ց (tso). τὸ γοῦν ἑλληνικὸν Σάμπι ἐν ἀρχαίοις ἀλφαβήτοις τάττεται πλησίον τȣ̃ ϟ=90 (βλ. Ч), μεταξὺ δηλονότι τȣ̃ π (800), καὶ ρ (100). διὸ καὶ τὸ Ц ἐν τῷ Σλαβονικῷ ἀλφαβήτῳ ἐγγὺς τέτακται τȣ̃ Ч. Συνηθέςερον δὲ τὸ ϡ τάττεται μετὰ τὸ ω (= 800) ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀλφαβήτῳ. διὸ καὶ προὔθηκε πάλιν τῶν δύω τȣ́των γραμμάτων ἀνώτερον τὸ Ѿ ὁ τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων πατήρ. Ἐπεὶ δὲ τȣ̃ ζ ἐπεμνήσθημεν ἀνωτέρω, ὥρα ἂν εἴη ἐνταῦθα γȣ̃ν προσθεῖναι περὶ τȣ̃ κατὰ Σλάβονας τριπλȣ̃ τȣ́τȣ γράμματος, ὃ κατ' ἐκεῖνα τὰ ςοιχεῖα γενομένοις ἡμῖν σεσιώπηται. Τὰ τοίνυν Σλαβονικὰ Ж, Ѕ, З, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ςοιχεῖόν ἐςι, τὸ ἑλληνικὸν З, καὶ Z. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἶδος ȣ̓δὲν ἀλλ' ἢ δύω ζ διπλȣ̃, ꙁꙁ, διὰ μέσης ὀρθῆς γραμμῆς πεπερονημένα, διὸ καὶ ἡ τȣ̃ Ж προφορὰ τῶν δύω ζζ

ἐγγὺς, = τῷ Гл. J. τὸ δὲ τρίτον εἶδος αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ζ, κατά τε μορφὴν καὶ φωνήν. τὸ δὲ μέσον, τέλος, τὴν μὲν μορφὴν ἀντίστροφον Z δοκεῖ (S), τὴν δέ γε φωνὴν καί αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ τῷ З (ἐν τοῖς Sѣло=Зѣлò, κτλ.), καί πως καὶ περιττὸν φαίνεται τὸ στοιχεῖον (διὸ καὶ ἡ γράμμα οὐκέτι γ' ἐν χρήσει ἐστίν), ὥς γέ μην ἐπίσημον ἀριθμοῦ καὶ μάλα γε εὔχρηστον· Ἔστι γὰρ αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ς (6), ὅπερ οὐκέτι δὴ ἀπὸ τοῦ Z, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βαῦ, ἤτοι τοῦ αἰολικοῦ F ἔοικε μετεσχηματίσθαι. διὸ καὶ ἐν ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς ἀλφαβήτοις ὁρᾶται κείμενον μεταξὺ τοῦ ε (5) καὶ ζ (7)· καὶ νῦν δὲ οὕτω τάσσομεν τὸ ἐπίσημον τοῦτο γράφοντες ἑλληνικώτερον τοὺς ἀριθμούς· καθὰ δὴ καὶ τὸ F κεῖται μετὰ τὸ ε, ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ. ταῦτ' ἄρα καὶ ὁ τοῦ Σλαβον· ἀλφαβήτου πατὴρ ἀπέδωκε τὴν τοῦ ἐπισήμου ς δύναμιν τῷ ὁμοιομόρφῳ S. βλ. καὶ Ч, Ш, Щ.

Ца́паю (ἀμύσσω· ἐκ τοῦ Ца́пу)=κάπω, capio, καὶ σκάπω, σκάπτω (σκ=τζ καὶ ἐν τῇ χυδαίᾳ τῆς συνηθείας φωνῇ· ὡς, τζάπα=σκάπα, σκάφα, ὅθεν Ἰτ. zappa, οὕτω καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὸ σκ=τσ, οἷον, κορίσκι-ον, κορίτσι· σκίνω, σκινάω-νίζω, καὶ σκύνω=τζινῶ, καὶ τσουνῶ. βλ. Счуна́ю, καὶ ῾Ρείμ. λ. Σκίναξ. βλ. καὶ Чупру́нъ).

Цара́паю (ξέω, ἀμύσσω, ὡς ἐκ τοῦ Цара́пу)= σ-καράπω, γαράπω, ἀντὶ γράπω, γράφω [ἐκ τοῦ κάρω, χάρω, χαράω, χαράσσω, συγ·

κοπ. χράω, χραύω, γράβω, γράπω, παρενθ. α, (ὡς, κάῤῥαξον=κράξον), γαράπω, καὶ γ= κ (ὡς καὶ συνήθ. γραπατζόνω, καὶ κραπατζόνω, ἐκ τȣ̃ γραπάζω ἀντὶ ῥαπάζω = ἁρπάζω, ἐκ τȣ̃ ἅρπω, ῥάπω, λτ. rapo,-pio), *καράπω. (τὸ σ, πνεῦμα), σ-καράπω (ὡς κέω, σκέω), καὶ σκ = τζ =* ц. *πρ̀βλ. Βομ.* sskrapati, *καὶ Σβ.* skrapa, *κτλ. βλ. καὶ* Карабкаюсь.

Ца́рь *(βασιλεύς)=κάρ, καὶ κάρη* (ь = *η. βλ. τὸ ςοιχεῖον* ъ, ь)*=κάρα, ὅθεν καὶ κάρανος, καὶ (κάρα=κόρυς, μεταθ. κῦρος), κύρανος, κ=τ, τύραννος, καὶ υ=οι, κοίρανος· ὡς κεφαλὴ τῶν ἄλλων, καθὰ καὶ τὸ λτ.* rex *='Εβρ.* resch, *κεφαλή. πρὸς τὸ κῦρος (τῦρος), συμφωνεῖ καὶ τὸ 'Αρμεν.* Ter *(κύριος)· ἐκ τȣ̃ κάρα, κρᾶς, κρατὸς, καὶ τὸ κράνω, κραίνω, καὶ κρέω, κρείω, κρέων, κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃ κύρος, κῦρος, ὁ κύριος, ἡ κυρία. Σ. κὺρ, καὶ κυρὰ, συγκοπῇ ἐκ τȣ̃ κυρὸς τῶν Βυζαντινῶν (κατὰ τὸ Καῖρα ἐκ τȣ̃ Κάειρα)= κύριος, παρ' ὃ καὶ τὸ συνήθ. κῦρις, ἐπὶ πατρὸς = υἱȣ̃ κύριος (τὸ γέμην λτ.* herus *ȣ̓ δῆτα παρὰ τὸ κυρὸς, ἀλλ'= ἥρως, καὶ Γρμ.* Herr, *καὶ* Er, Ehr, *κτλ. 'Ρείμ. λ. ἥρως). ἐκ τȣ̃ κυρὸς καὶ τὸ Σ. κυρίτσης, καὶ ἡ κυράτσα, ἐν τύπῳ ὑποκοριςικῶν (οἷον κυρίσκος, κυρίσκα)· πρόσθες καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, Κῦρος, Κυρὴ, Κυράννη (καὶ συνήθ. Κυράνα), Κυῤῥάνη, Κυρήνη=κυρανὶς, κοιρανὶς, ἡ, λτ.* regina, *κτλ.*]. Царúца, *κυροῦσα,*

κρείυσα, κρέυσα. Царюю (*βασιλεύω*) *κυρόω, κρέω, κρείω=κρατέω, κράτος, κάρτος, κάρτϝος*=Царство, Царствіе (*βασιλεία*), *κτλ.* *Ἐκ τῦ* Царица, *καὶ τὸ ἐπίθετον*, Царицынъ, на, но (*βασιλικὸς, τῆς βασιλίσσης*). *ὅθεν ἐν Πετρυπόλει τὸ νῦν πεδίον τῦ Ἄρεως λεγόμενον* (champ de Mars, *καὶ Ῥωσσικ.* поле Марта), *ἐλέγετο πρότερον, καὶ νῦν δὲ παρά τισι καλεῖται* Царицынъ Лугъ (*Βασιλίσσης ξύλοχον, ἢ Κυριακινὸς λόγγος· διὰ τὸ παρακείμενον ἄλσος*). *Ἔςι δὲ καὶ ἡ* Царицынъ, *πόλις παρὰ τὸν Βόλγαν, καὶ ἑτέρα πολίχνη παρὰ τὴν Μόσκαν* (*ἔνθα περ εἰώθει παραθερίζειν ἡ ἀοίδιμος Αἰκατερίνα ἡ Β, ὁπότε τὰς χώρας ἐκείνας βασιλικῶς περιπολοίη*), *οἷον, Καρυκινὴ, Κυρικινὴ, ἀντὶ Κυριακινὴ* (*συγκοπῇ, ὡς καὶ Κύρικος = Κυριακὸς*) = *Κοιρανικὴ, ἤτοι Βασιλικὴ* (*Βασιλόπολις*), *κατὰ τὰ, Κυρήνη, Κυράνη, καὶ* (*ἐκ τῦ Κάρανος*), *Καρήνη* (*πόλεων ὀνόματα*). [*Ἐντεῦθεν δοκεῖ παρωνομάσθαι καὶ ἡ παρὰ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὁμηρικὴν Ὀλοοσσόνα* (*τανῦν Ἐλασσῶνα*) *τῆς Θετταλίας, Τζαρίτζανη, πόλις πάνυ μεγάλη μὲν ὔ, καλλίςη δὲ καὶ μυσοφιλὴς, ἡμετέρας γενέθλης ποθεινότατον ἔδαφος. Ἀλλ' ἦν γὰρ καὶ πόλις διάσημος ἀρχαία τῶν παρὰ τὸν Ὄλυμπον Πελασγῶν, Κυρητίαι* (*βλ. Τίτ. Λίβ. λα*, 41). *Καὶ Κυρητίων ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν* (*ἔςι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ Τίτυ Φλαμινίυ*

Ῥωμαίων ςρατηγῦ πρὸς Κυρητίυς ἐπιςολὴ πᾶσαν εὔνοιαν καὶ τιμὴν ἐπιδεικνυμένυ, περὶ τὸ 195 π. χ.), εὕρηκεν οὐ πρὸ πολλῦ τῦ χρόνυ ὁ Ἄγγλος Λέακος (Leak), ἐν τῇ κοιλάδι δι' ἧς ῥέει ὁ παρ' Ὁμήρῳ Τιταρήσιος, ὁ καὶ ἄλλως Εὐρώτας, καὶ νῦν Σ. Σαραντόπορος λεγόμενος ποταμὸς (βλ. τὴν ἐπιγραφὴν ἐν Journal des Savans, 1816. p. 9. καὶ Journal Classical, tom. 13. p. 198). Πιθανώτατον ὖν καὶ τὰς Κυρητίας, ἢ τὴν Κυρητίαν, εἰς Καρητίαν, καὶ Τζαριτζίαν (εὕρηται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίῳ κώδηκι Τζαρίτζια γεγραμμένον τὸ ὄνομα), καὶ Τζαρίτζαιναν, τέλος, εἴθ' ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων, εἴτε γῦν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐκβαρβαρωθείσης συνηθείας μεταπεπλάσθαι (ἐπειδή περ καὶ αὕτη γ' ὀψέ ποτ' ἤρξατο τὸ κ πολλάκις εἰς τὸν φθόγγον τῦ τζ παραφθείρειν, τετριγεῖα κατὰ τὺς Ἰταλὺς καὶ τὺς ἄλλυς τὺς τὴν Ἑλλάδα ληϊσαμένυς λαύς). καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ]. Ὅτι δὲ τὸ Ц ἐν τῷ Ца́рь = К, βλ. Це́рковь. Τὸ δὲ συγχέειν τὸ Ца́рь, ἀρχαίαν λέξιν Σλαβονικὴν, τῷ πολλῷ δὴ νεωτέρῳ λτ. ὀνόματι Cæsar (ἐκ τῦ cædo, cæsus, καὶ Σλαβονικ. Ке́сарь, καὶ ὡς ἐκ τῆς λατιν. μεταφράσ. Це́сарь, ὅθεν καὶ τὰ Цесаре́ва, Цесаре́вичъ, κτλ.), μιγνύειν ἐςι τὰ ἄμικτα· παρήγαγε δὲ πολλὺς εἰς ταυτηνὶ τὴν ἀπάτην ἡ κακὴ τῦ Ца́рь παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις γραφὴ, οἳ γρά-

φυσιν ἀντ' αὐτοῦ τὸ κακόπλαςον czar.

Цврка, καὶ Чврка, Σερβ. (τρισμὸς, κρισμὸς, βρυγμὸς). Цврчати, Βμ. δὲ Цвркати, Κρν. καὶ Κρτ. Цверчимъ, καὶ Чверчимъ=σ-βρύκω (οἷον σβρύκαμι), βρύκω. τὸ ц=σ, πνεῦμα δασύτητος· βλ. Цврѣю.

Цврѣю, Цврѣмъ, καὶ Цвремъ, Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. (φρύγω, λτ. frigo), Σρβ. Чварити=σ-βάρω, σ-βρέω, σφρέω=φέρω, φάρω (θάρω, θέρω), λτ. fervo. συγγ. Врѣю, Варю.

Цвѣлю, Цвѣлити, Σρβ. καὶ Цвилети, Цвилѣти, (κλαίω), Ἰλλυρ. Чвилити (παρὰ δὲ Κρτ. καὶ Κρν. καὶ=τρίζω, καὶ γρυλλίζω), σ-βέλω =σβάλω, βαλάω, λτ. balo, -lare (ὅθεν βαλαχὴ, βληχὴ, βληχῶμαι, συνήθ. βελάζω), συγγ. Γρμ. bellen, Блею. πρβλ. τὸ Βμ. kwjliti, ἀρχ. kwieliti, к=ц. τὸ δὲ Βμ. Цвичимъ=Выкну.

Цвѣтъ (ἄνθος καὶ χρῶμα), συγγεν. Свѣтъ. [ὡς τὸ ἄωτον, καὶ ἄνθος, τό, τε τοῦ φυτοῦ, καὶ τὸ χρῶμα, ἐκ τοῦ ἄω (=πνέω, καὶ λάμπω), ὅθεν καὶ τὸ φάω, φῶς]. τὸ δὲ ἄω, αἴω=Ϝαίω, Вѣю, ὅθεν καὶ τὸ Свѣтъ, καὶ Цвѣтъ, μετὰ τῶν συριςικῶν πνευμάτων с, ц.

Це́рковь (ναὸς, ἐκκλησία), καὶ Це́ркви, ἀντὶ Це́ркы (ὡς Свекро́вь, Свекры̀, βλ. Δοβρβ. σελ. 286)=Κυριακὸν, καὶ Κυριακὴ (ἐλλειπτικ. δῶμα, οἰκία). Κυριακὸν κυρίως (παρὰ τοῖς θείοις Πατράσι καὶ παρ' ἡμῖν ἤδη), ἡ κυρία καὶ ἔξοχος Ἐκκλησία (ἀντιδιεςαλμένως πρὸς

τὰς πέριξ τὰς μικρὰς, ὡς ἐν τοῖς Μοναςηρίοις), παρά τισι δὲ λέγεται Κυριακὸν καὶ τὸ μέσον κύτος τῦ ναοῦ, τὸ καὶ ἄλλως, Καθολικὸν (πρὸς διαςολὴν τῶν ἑκατέρωθεν τῦ ναῦ παρεκκλησίων). Ἐκ τῦ Κύριος, κυριακὸς, κὴ, κὸν, ὅθεν καὶ " Κυριακὸν δεῖπνον (Α. Κορινθ. ια, 20), καὶ " Κυριακὴ ἡμέρα (Ἀποκαλ. α, 10. Σλαβ. недѣльный день), ἡ καὶ καθ' ἡμᾶς Κυριακὴ (βλ. Пя́ть). τὸ γῦν Це́ркви, Це́рковь = Κρτ. czirkwa (σημείωσ. e=i=υ, οἷον κυρκϝὴ, κυρκϝὸν, ἀντὶ κυριακὴ,-κὸν· ἡ δὲ συγκοπὴ ὡς καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ὀνόμ. Κύρικος=Κυριακός. ὅθεν καὶ Κυρικὸν, κύρκόϝν, Це́рковь), Κρν. zirkva, zirkov, Βμ. cirkew, cierkew, Πολ. καὶ Βενδ. cerkiew, Σρβ. Црква. πρβλ. τὸ Γρμ. Kirche, ἀρχ. chirichu (οἷον, κυρικὸν), chirrichu, kirrichu, καὶ (r = l), chilichu, chilcha, Ἀγσξ. cyrkice, cyrc, Ἀγγλ. kerk, church, Δαν. kirke, Σβ. Кур́ка, κτλ. (βλ. Adelung. λ. kirche), τὰ πάντα ἐκ τῦ (Κύριος), κυριακὸν, ὑπὸ τῶν πρώτων τῦ Χριςιανισμῦ διδασκάλων Ἑλλήνων μεταδοθέντος τῦ ὀνόματος καὶ τοῖς Γερμανοῖς. ἡ γάρ τοι λατινικὴ γλῶσσα τῷ dominus, ἀντὶ Κύριος, ἐξ ἀρχῆς χρησαμένη, μόνον οἶδε τὸ ἐξ ἐκείνυ παράγωγον dominica (Κυριακὴ ἡμέρα), τὸν δὲ ναὸν, templum, ἐκάλεσεν, ἐκ τῦ τέμενος, συγκοπ. τέμνος (μ=β, καὶ π, τέβενος, προσθέσ. μ, τέμβενος

ὡς, ϛόμος, ϛόβος, ϛόμβος, ϛόμφος), τέμπνος, τέμπνον, ν = λ, τέμπλον, templum (βλ. καὶ Чáсъ). Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ц = к, καὶ λτ. c. ὡς κἀν τοῖς, Цéсарь = Καῖσαρ = Cæsar, Цéнтръ, Центáвръ, κέντρον, κενταύριον, centrum, centaurium, κτλ. ὅθεν καὶ Цáрь = Κάρ. (οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Βοεμ. τὸ ц = к, ὡς, квѣтъ = цвѣтъ, квету = цвѣтý. βλ. καὶ Цвѣлю́).

Цéспа, Βμ. Κρτ. Κρν. = ὁδὸς, καὶ Цѣсты (πλατεῖαι. βλ. λεξ. Alexjejew) = ξεϛὴ (ξέϛα), ξεϛὸς, ἀντὶ ξυϛὸς, λτ. xystus, ἐκ τῦ ξάω, ξέω, ξέσω, Чешý· (οὐ γὰρ οἶμαι τὴν λέξιν παρὰ τὸ Чи́стый, Чи́спъ). βλ. καὶ Шéспъ.

Цóколь, κάχληξ (κόχολος), κόχλαξ, calculus.

*Ци́тра, τὸ Γρμ. Cither, ἀρχ. ziterum, ’Ιτ. guitara, Γλ. guitare, ἐκ τῦ λτ. cithara = κιθάρα, κίθαρις· καὶ ’Αραβ. kithar. [κίθω, κίθος = κύθω, κύθος, κύτος, ὅθεν καὶ κιθὼν, χιτὼν· οὕτω καὶ ἡ χέλυς (= κίθαρος, καὶ κίθαρις), ἐκ τῦ χέω, χάω, χίω, κύω]. Σημείωσαι κ = c = z = ц.

*Цитрóнъ, τὸ Γλ. citron (λειμόνιον, συνήθ.), λτ. citrum, κίτρον· (ἄλλο τὸ ἑλληνικώτερον καὶ ἐν τῇ Σ. κίτρον, ὁ τῆς κιτρέας καρπὸς, ὅθεν καὶ τὸ κίτρινον χρῶμα = κιῤῥὸν. ἴσως δὲ τὸ κίτρον μετεπλάσθη ἐκ τῦ κιῤῥὸν, κιρσὸν, σ = τ, κιρτὸν, κίτρον).

Цмóкъ, Κροτ. ποππυσμὸς. Цмокати, ποππύζειν,

Σρβ. Цвокати (*β = μ*), *φιλεῖν μετὰ κρότυ, Γρμ.* schmatzen· *ἀνάφερε εἰς τὸ* Чмóкаю.

*Цóлнеръ (*τελώνιον*), *τὸ Γρμ.* Zöllner, *ἐκ τῦ* Zoll=*τέλος, ὅθεν τελώνιον, καὶ λτ.* telonium. *βλ. τὸ Σλαβ.* Митáръ.

Цркнемъ, *Σρβ. καὶ* Церкамъ, *Κρτ.* (*ῥήγνυμαι, λακέω, σχάζω*) = *κέρκημι, κέρκω = κρέκω, κράκω, κρίκω, κρίζω* (*ὀνοματοποιΐα ἤχυ, ὡς καὶ ῥάζω, κράζω*). *τὸ θέμα* цpк = *κρκ, κρὶκ, κράκ. Δοβρόβ. σελ.* 180.

Црк (*ἐπὶ ψόφου ςαλάζοντος ὑγροῦ· καὶ* цркам, *ςαλάζω*), *λέξις Βοεμ., κατὰ τὸ τῆς συνήθ. τζίρ, σσύρ, παρὰ τὸ σύρω, ὡς καὶ τζυρέμβλια, χυδαϊκῶς, ὑγροῦ αὐλοί, οἷον αἵματος ῥαγέντος ἐκ πληγῆς, κτλ. ἐκ τῦ τῶν Βυζαντινῶν, συρέμβολον = αὐλῶν* (*κανάλιον*, meatus). *οὕτω καὶ " σύριγγες θερμαὶ* (*αἵματος· Σφκλ. Αἴ.*). *τὸ δὲ* црк, *ἄλλη τις ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ, κρίκ. βλ.* Цркнем.

Цýгъ (*ζεῦγμα ἵππων ἕξ*), *παρηχεῖ πρὸς τὸ ζυγ-ὸς* (*ζύγος = ζεῦγμα, ζύγω, ζεύγω*), *ἔςι δὲ τὸ Γρμ.* Zug (*συρμὸς*), *ἐκ τῦ* ziehen=*τεῖεν, τίεν = τίειν, τείειν = τείνειν, ταίνειν, τίνειν, καὶ* (*τύκειν*), *ὡς „ τιτύσκειν ἵππυς ὑπ' ὄχεσφι· καὶ „ τιταίνησιν ἵπποι ἅρμα. βλ.* Тяну̀.

Цы́къ (*ὀνοματοποιΐα φθόγγυ ὀρνίθων*), *καὶ* Цы́каю, *κικκάω, κικκάζω, κοκκάζω* (*κὶκ, κὸκ*), *ὅθεν καὶ κικκὸς, κίκκα* (*ὄρνις*), *κίκος, κίξος* (*τέττιξ, καὶ ὡς ἐκ τῦ κίκαξ, λτ.* ci-

cada). *λέγεται καὶ* Цы́пъ = *τὶπ, τσὶπ, τσὶκ, τὶκ* (*ὡς λέγομεν καλῦντες τὰ ὀρνίθια, καθὰ καὶ πύλ, πύλ=πῦλε, πῶλε, παρὰ τὸ πῶλος* (*πῦλος*), *πωλίον* (= *νεοσσός*). *ὅθεν* Цыплѧ̀, *ὀρνίθιον καὶ νεοσσὸς* (*ὡς τὸ τιτὶς, πίπος, πιπῶ· ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ὀρνιθίων· καθὰ καὶ ὁ πάπος καὶ ἡ πάπια, συνήθως=νῆσσα*).

Цырю́льникъ (*κουρεὺς*), *κειρύλλος, κουρύλλος.* (*ἀλλ' ἴσως μετεπλάσθη ἐκ τῦ χειροῦργος*).

Цы́цъ [*ἐπιφώνημα πρὸς δίωξιν, ἢ κατασίγασιν ὑλακτέντων κυνῶν* (*ὡς συνήθ· καὶ τερκ. ὅς*), *ἐκ τῦ στ, σὶτ*, st. — *καὶ τσὶτζ, τσὶτ, ψὶτ, λέγομεν πρὸς τὰς γαλᾶς*] = *σίττα, σίττε, σίπτα, ψίττα, ψύττα* (*ποιμένων ἐπίφθεγμα πρὸς ποίμνιον, ἢ αἰπόλιον, καὶ πρὸς μίαν αἶγα. βλ. Θεόκρ. ς. ὡς Γρμ.* hsch, bst). *ὅθεν καὶ σίζω, στίζω, ἐπισίζω* (*ἐρεθίζω τὸν κύνα, λέγων σὶ, σσὶ*)· *καὶ πάλιν σὶτ, σὺτ, συνήθ.* = st (*ἐπίφθεγμα πρὸς σιωπήν*). *Ἐκ τέτε τῦ φθόγγου καὶ τὸ* (*σίω*) *σίϜω, σίγω, σιγὴ, σιγάω, σϜιγᾶν, Γρμ.* schwigen, schweigen· *καὶ, σιωπὴ, σιωπάω·* „*σίπτα, σιῶπα· Μεσσάπιοι* (*Ἡσύχ.*). *λέγεται δὲ καὶ τὸ* Цы́цъ *κατὰ τὸ ποιμενικὸν ψίττα, ψίττα, ψίττ. οἷον ἐν παροιμίᾳ Βελγάρων* " Цы́цъ Кози́ца на плани́на (=по́ле), пе́рднем Ма́рту на̀ бради́на (брада̀) = *τῷ εὐφημοτέρῳ τῆς Σ.* " *πρίτσ Μάρτιε! ἐξεχείμασα τὰ πρόβατά μυ* (*ἐπὶ τοῖς ἀπαλλαττομένοις ὧν τέως ἔχρῃζον*

ἐξ ἀνάγκης, ὥσπερ οἱ ποιμένες ἄσμενοι ἀπαλλάττουσι τοῦ κατὰ τὴν Μάρτιον ἐσχάτου καὶ ἀναγκαίου ψύχους). τὸ δὲ Σ. πρίτσ, πεποιημένον· ὡς καὶ τὸ συγγεν. πρίζω, πρέω (ψόφου, πρ, πρρ, ἐκφραστικὸν), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ πέρδειν· ἔστι δὲ καὶ ʻΡωσσ. брысь, *ἐπιφώνημα πρὸς ἀπέλασιν γαλῶν, ὡς ἐκ τοῦ* брію, *ἢ* брыкаю.

Цыба (*αἴξ*)=*σύβα, συβὰς* (*σύω, σῦς*), *ὡς τὸ τυῤῥηνικὸν κάπρα* (*ὅθεν λτ.* capra, *ἡ αἴξ*), *ἐκ τοῦ κάπρος. ἢ τὸ Γρμ.* Ziege, *'Αγγσξ.* ticken, *ἀρχ.* ziga, *Κτσξ.* zege = s-ege, *σ-αἶγα* = *αἶγα, αἴξ* (*αἶγς*), *βλ.* Kanne.

Цѣвниіца (*αὐλὸς, ἐκ τοῦ Καρν. καὶ Σερβ.* Цѣвь, *σωλὴν, συνήθ. καλάμιον, μασσοῦρι, ἴσ, μυζοῦριον, μύζω*) = *σίφων, Σ. σίφουνας, σιφούνιον, καὶ οἷον σιφουνίτσα* (ѣ = ε = ι, *καὶ ἴσ. σιμφώνα, ἡ Σ. τσαμπούνα, 'Ιτ.* Zambogna. *ὡς καὶ τὸ σίφων συγγεν. σιπὺς, σιπύη, σιβύνη, ʻΡείμ. λ. σιφλὸς. βλ. καὶ* Цѣпъ).

Цѣвка (*μήρυμα, ἀγαθὶς, ὡς ἀπὸ θεματικοῦ* цѣв, цѣва = *κέβα*), *κύβα, κυβὴ, ὅθεν κυβάριον, κυμβάριον, τὸ συνήθ. κουβάριον* (*ἀγαθίς*), ц = *κ* = c, *Σ. τσ, ἢ τζ. ὅθεν καὶ ἡ Σ. ἄντσα ἢ ἄντζα* (*κνήμη, ἡ γαστροκνημία*) = *ἄγκα* (*ἄνκα*), *ἀγκὴ, ἀγκύλη* (*λτ.* poples), *ᾗ δὴ καὶ τὸ σκέλος* (*ἐπὶ κτηνῶν*), *παρὰ τοῖς Γερμαν. κοινῶς μὲν λέγεται* Hosse, *Κάτω-Σάξον.* Hesse, *πληθ.* die Hessen, *κατ' ἄλλους δὲ*

διαλέκτυς, Hespe, Hächse, Hechse, Häxe, Hexe, Hachce, Haxe, συγγεν. Hacken (=Fersen, πτέρνα = πέρνα, λτ. perna, περόνη· βλ. 'Ρείμ. λ. πτέρνα). τὸ δὲ Hacken = Haken = ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, λτ. uncus, ἀγκὴ, διὰ τὸ ἀγκύλον καὶ καμπτὸν τῦ ποδὸς (βλ. Колѣно). τὸ δὲ ἄντσα, ἐκ τῦ ἄντα παραγόμενον (οἷον μέλος ἀντίον τῦ ἔμπροϑεν σκέλυς, ἤτοι, τῦ ἀντικνημίυ), ὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιϑανόν.

Цѣжу̀ (ἀναμίζω διὰ σίφωνος καὶ σωλῆνος τὸ ὑγρόν. 2, διηϑίζω, ςραγγίζω)=Γρμ. seihen, seigen (saugen, λτ. sugo, ὕγω. βλ. Cocу̀)· ἢ, σάζω (σέζω,-δω, Цѣду̀), σάδω, ἀντὶ σάϑω, σήϑω (ϑ=δ). ἐκ τῦ σάω, σέω, τὸ σήϑω, ὅϑεν καὶ τὸ ἤϑω, ἠϑέω, ἠϑμὸς (Σ. ὑλιςερὸν=ὑλιςήριον, ςραγγιςήριον, καὶ ὑλίζω, σακκελίζω, τὸ διηϑῶ, καὶ διϋλίζω), ἠϑάνιον, ἤϑανον, καὶ ὡς ἐκ τῦ σήϑω οἷον σήϑανον, ν = λ, Цѣдило, καὶ Σ. τσαδήλα (οἷον, σαϑήλη, σάϑηλον), ἀντὶ σήϑανον. [Ἔςι δὲ τσαδήλα παρ' ἡμῖν ὐ πᾶς ἠϑμὸς, ἀλλ' ἰδίως, σκεῦος ποιμενικὸν, ἐξ ἐρίου ὕφασμα μανώτατον, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται πηγνύμενος ὁ τυρὸς, πρὸς τὸ διηϑεῖσϑαι καὶ καταςάζειν τὸν ὀῤῥόν]. βλ. 'Ρείμ. λ. σαύω καὶ ἤϑω.

Цѣлу́ю (φιλῶ τῷ ςόματι, καταφιλῶ. 2, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω. καὶ Поцѣлу́ю = καταφιλῶ), ἐκ τῦ Цѣлъ, λτ. salvus (βλ. Цѣлый. βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 99), ὡς καὶ τὸ λτ.

salvum esse jubeo = saluto = οὖλέ τε καὶ χαῖρε, λέγω (συνήθ. χαιρετῶ), οἷον οὐλέω (οὖλον εἶναι εὔχομαι), ὅθεν καὶ καταφιλῶ (οἱ γὰρ προσαγορεύοντες ἠσπάζοντο)· καὶ τὸ χαιρετῶ δὲ = καταφιλῶ, καταχρηςικώτερον παρά τισι χυδαιοτάτοις τῶν καθ' ἡμᾶς, οἷον „ χαιρετῶ τὰς εἰκόνας, ἀντὶ τῦ συνηθεςάτυ, ἀσπάζομαι, καὶ φιλῶ. οὕτω φαίνεται καὶ τὸ ΙΙϚΒΛΥΚΙΟ ἀπὸ τῦ προσαγορεύειν εἰς τὸ φιλεῖν μεταπεπτωκύς. Τὸ δ' αὖ ἀσπάζομαι τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῦ, φιλῶ ἐπισπώμενος τὸν φιλύμενον, μετέπεσε καὶ εἰς τὸ προσαγορεύω· ἀλλὰ καὶ τὸ προσπτύσσομαι=ἀσπάζομαι, καὶ, προσπτύσσομαι μύθῳ (Εὐρπ.). καὶ τὸ κύω δὲ=φιλῶ, καὶ θέμα τῦ (κύνω) κυνέω, προσκυνέω = λτ. adoro = ad, oro· [ἐκ τῦ os, oris = ὄσσις, ὄψ (ςόμα)· ὥςε τὸ adorare = ore manum admovere, χεῖρα πρὸς ςόμα τίθεσθαι, ἥπερ δὴ καὶ νῦν εἰώθαμεν προσαγορεύειν, οἷον προπίνοντες τὰ φιλήματα. ἔςι δὲ τὸ ἔθος μάλις' Ἀσιανὸν· ὅθεν καὶ τὸ „ χεῖρα μυ ἐπιθεὶς ἐπὶ ςόματί μυ ἐφίλησα (Ἰώβ, λα, 27) = adoravi, προσεκύνησα· καὶ πάλιν, " χεῖρα θήσω ἐπὶ ςόματί μυ (Ἰώβ, μ, 4) = προσκυνήσω σιωπῶν· ἤ τῦτο = σιωπήσω ὑπὸ θάμβυς ἐπιθέμενος τὴν χεῖρα τῷ ςόματι, καθὰ καὶ " δάκτυλον ἐπιθέντες τῷ ςόματι (Ἰώβ. κθ. 9), οἷον σιωπὴν ἑαυτοῖς παραγγέλλοντες ὑπὸ θάμβυς καὶ

ἀπορίας. Καὶ τὸ λτ. oro (εὔχομαι, προσεύχομαι), τὸ αὐτὸ ἂν εἴη τῷ ad-oro. Εἰ δὲ τῳ μακρὸν δόξειε καὶ ἐργῶδες ὅτω πάνυ πόῤῥωθεν τὸ τῦ oro καὶ adoro ἔτυμον ἐκπολυπεύειν, ἔχοι ἂν καὶ ἁπλέςερον εἰπεῖν τὸ oro = ἔρω (ὄρω) = ῥέω· ὅθεν orator, κτλ. (βλ. Ρεчу̂), καὶ τὸ adoro = προσρέω (ὅθεν προσρήσω, προσρηθεὶς, κτλ.), καθὰ καὶ τὸ εὔχομαι = αὔχω, αὐδέω (αὔω, ἀΰω). ἀλλὰ πρὸς ταῦτά γ' ἴσως ἄνδρες σοφοὶ ἀντιφήσυσιν].

Цѣлый, Цѣлъ (σῶος, ὑγιὴς, ἀρτεμὴς, ἀκέραιος) Цѣлю̀ (ἰατρεύω, ὑγιάζω)=(ϳέλος, σ-έλος, ε=ο)=ὖλος, οὖλος, ὀλόω, οὐλόω. [ἔλω, ἔολα, ἕλος, ὅθεν καὶ σόλος (εἶδος δίσκυ ςρογγύλυ μετὰ τῦ πνεύματ. σ)=λτ. solus, solidus συγγεν. ἅλω, ϳάλϜω, λτ. salvo, veo, salus, salvus (τὸ δὲ sanus=σά(ν)ος, σάος, σόω, σῶς ὡς συνήθ. σόνω, τὸ σόω, σῴζω, λτ. sano) Γρμ. heilen, heil, Ἀγγ. hails (οὖλος), Βαλλησ. oll, olh, Ἀγγλ. whole, Ὀλλ. heel κτλ. καὶ, ὅλος (πᾶς), ὅλοι=Γρμ. alle. [οὐ παρὰ τὸ τέλος, τέλειος τὸ Цѣлый].

Цѣль (σκοπὸς, νύσσα), Γρμ. Ziel, Ἀγγσξ tell = τέλος· Цѣлю (ςοχάζομαι τῦ σκοπῦ τιτύσκω), τέλλω, ςέλλω, Ἀγγσξ. telen, Γρμ zielen· τοῦτο δὲ συγγενὲς τῦ ziehen, καὶ τ. zeugen, καὶ zeigen· ὡς τὰ ἑλληνικὰ τύκω (τιτύσκω), καὶ τέκω, τίκτω, καὶ τεύκω, τεύχω, δέκω, δείκω, καὶ τέω (τέλω), τέλλω (βλ

'Ρείμ. λ. τίω)· τὰ θέματα τάω, τέω, τίω, τύω· ὅθεν τὰ, τέκω, τίκτω, τύκω, τύχω, καὶ τάνω, τένω, τείνω, τέλω, κτλ. βλ. Чáю, Чиню̀, καὶ Тяню̀, κτλ. (βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. τεύχω, τέκω). τὸ δὲ 'Ιτ. tirare, καὶ Γλ. tirer=τύρω ἀντὶ σύρω (ὡς καὶ τύρβη = σύρβη), καθὰ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ. " σύρω εἰς τὸ νυσσάνιον, καὶ τραβῶ (λτ. traho ἐκ τοῦ trans, συγγεν. τράω, τέρω = πέρω, πείρω, περάω. βλ. καὶ Тóргъ).

ЦѢнà (τιμή). ЦѢню̀ (τιμῶ) τένω = τείνω, τίνω (τέω, τίω, τέτιμαι, τιμή), οἷον τενὴ, τένα (ὡς τένος, τόνος)· ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. censeo (censo) ἴσως = τένσω, τένω (τ=c, ὡς, exanclo=exantlo), ὅθεν καὶ ὁ census (κῆνσος). τὸ δὲ æstimo (οἶμαι), ἐκ τοῦ timo=τιμῶ, καὶ æs æris (χαλκὸς· ἐπὶ φόρων τιμήματος), ὡς τὸ ἐκτιμῶ = existimo, ὅθεν τὸ 'Ιτ. stimare, estimare, Γλ. estimer, κτλ.

ЦѢпъ (μάστιξ, ῥάβδος εἰς τὸ ῥαβδίζειν πυροῦς), στέπος, ἀντὶ στύπος, λτ. stipes. ὅθεν ЦѢпенѣю (ναρκῶ, αἱμωδιάζω, οἷον στυπαίνω)=στυπάω, στυπέω, ὃ σῴζεται ἐν τῷ λτ. stupeo, (οὕτως ἐκ τοῦ Дéрево, Деревенѣю). τὸ δὲ Βμ. Цепенѣти (ῥήγνυσθαι) φαίνεται συγγενὲς τοῦ κόπω, κόπτω, κοπάω [κοπαίνω], τὸ δὲ κόπω=κάπω, κάβω, κάω, χάω (σχάω), ὡς καὶ τὸ щепáю, Σρβ. цѣпаши, ὅθεν ἂν εἴη καὶ τὸ ЦѢпъ (ἡ ἅλυσις).

Цѣпъ, *καὶ Σλαβον.* Чéпъ (*ἔμβολον*), *συγγενὲς, σίφων* (*σίφων. βλ.* Цѣвенiца). *πρβλ. Γρμ.* Zapfen, *'Ιτ.* zaffo, zipolo (Adelung).

Цѣпь, *καὶ Σλαβ.* Чéпь (*ἅλυσις*) *συγγεν. κάπω,* capio, *καύω, καὶ* (*κάβω*) *κάμβω, κάμπω, καμπὴ, κάμψις* (*κάψις, οἷον κάπη, σκάπη, ἡ σκαμβὴ καὶ κάπτουσα, κάμπτουσα*), *ὡς, κλοιός. βλ.* Цѣпъ (*μάστιξ*).

Цѣпáти - пати. *'Ρωσσ.* Щепáти. *βλ.* Щеплю̀.

Ч.

Ч, ч, Ч (Червь, *τζέρβ, ὡς τὸ 'Ιτ.* ce), *τζ=σκ, κσ* (*ξ*), *= ζ, κ, τ, σ·* Ч҃ = ϟ (90) *καὶ κατὰ διαλέκτ.* ч=ц (*βλ.* Цѣпъ). *τὸ* Ч *ἐν τοῖς εἰς* чу *ῥήμασιν ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ζ, ἐν τοῖς εἰς ζω, φθόγγον τινὰ διαγράφον κυρίως τῆς τοῦ ῥήματος ἐνεργείας, ὡς ἐν τοῖς πεποιημένοις* Тлачу̀, *θλάζω,* Тручу̀, *τρίζω, κατὰ τὰ, λίζω, λύζω, συρίζω, κιλαρύζω, κτλ. πυκνουμένου δ' ἐπὶ μᾶλλον τοῦ συριγμοῦ γίνεται ἡ εἰς* щу *κατάληξις = σδω* (*καὶ δ = ζ = σδ = στ = τσ, στσω = Σ. τσω, τζω. ὡς, κλωτζῶ*)· *ταῦτα δὲ ἀναλογοῦσιν ἐνίοτε καὶ πρὸς τὸν εἰς ξω, κσω μελλοντικὸν σχηματισμ. πρβλ. τὰ εἰς* zen, *καὶ* sen *Γρμ.*, ächzen, kpächzeu, schluchzen, schlucksen, *κτλ.* (*βλ. καὶ 'Ρείμ. ἐν λ. λα-*

ρύζω). Τὸ τοίνυν Ч δοκεῖ μοι=τῷ ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ ἐπισήμῳ κόππα, τῷ καὶ ἀντιῤῥῷ (ἀντεςραμμένῳ ρῷ)=λατιν. q (ὅθεν καὶ τὸ Q). τοῦτο δὲ τὸ πάλαι ἐγράφετο καὶ ϛ, ῆ, ϟ, ὅθεν ἡ μορφὴ τȣ̃ Σλαβον Ч. τὸ δ' αὖ q φαίνεται πεπλασμένον ἐκ τȣ̃ C καὶ τῆς εὐθείας I (CI = IC, ὅθεν τὸ K)· αὐτὸ δὲ τὸ C ἐςὶ μία τις τῶν ἀρχαίων τȣ̃ γάμμα μορφῶν, ᾗ δὴ καὶ Λατῖνοι ἀντὶ τȣ̃ G ἐχρῶντο πρὸ τῆς τȣ́τȣ εὑρέσεως (καὶ τȣ̃το δὲ μεμόρφωται ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ c καὶ ι). ὥσπερ ȣ̂ν τὸ λατινικὸν C μετέλαβε καὶ τὸν φθόγγον τȣ̃ τσὲ (συναφθέντος τȣ̃ συριγμȣ̃ καὶ παραφθαρέντος τȣ̃ κ εἰς τ), οὕτω καὶ τὸ Ч ἀπέδωκε τὸν φθόγγον τὸν αὐτὸν μετά τινος ἰσχυροτέρȣ τόνȣ προσηυξημένον. βλ. καὶ τὸ γράμμα C. Εἰ δὲ ταῦτ' εἶεν ἀληθῆ, περιττοί τινες ἂν δόξαιεν εἶναι οἱ ταῦτα δὴ τὰ μὴ ἐν τῷ συνήθει Ἑλληνικῷ Ἀλφαβήτῳ περιεχόμενα γράμματα τῶν Σλαβόνων Ἀραβικὰ καὶ Ἀρμενικὰ καὶ Ἐβραϊκά, ἢ ἄλλ' ἄττα πάντως ἐθέλοντες εἶναι, οἷον δὴ καὶ τὸ Ἀρμενικὸν ռ (tcha) παραβάλλεται πρὸς τὸ Ч (βλ. καὶ ш, щ, ц), ἐξὸν δὴ ταῦτ' ἀμέσως ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς γράμμασιν ἀνιχνεύειν (ἅ, κατὰ τὴν πλείςην δὴ γνώμην, μεμόρφωτ' ἐκ τῶν φοινικικῶν), ἐξ ἐκείνων γὰρ δοκεῖ τυπώσασθαι καὶ ταῦθ' ὁ τȣ̃ Σλαβονικȣ̃ ἀλφαβήτȣ ἕλλην πατήρ. καὶ μὴν καὶ ὁ Ч҃ ἀριθμὸς ἰσοδυνα-

μῶν τῷ ἑλληνικῷ ϛ (90), ὑποδείκνυσι τὸ Ч αὐτὸ τῦτο εἶναι τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπίσημον κόππα μεταξὺ τῦ π, καὶ ρ, παρεντιθέμενον, ὅν δὴ τόπον ἐπέχει καὶ νῦν τὸ q ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ, ὡς ὁ αὐτός ἐςι καὶ ὁ παλαιὸς ἑλληνικὸς. βλ. παλαιογραφ. Montfaucon, σελ. 123. κτλ.

Чаберъ, καὶ Чабръ, Σερβ. Чубар (τύβαρα, ἀντὶ τύβρα = θύβρα), θύμβρα.

Чáвка, Σρβ. Кавка, Βμ. (κολοιὸς), ὡς τὸ κάβηξ, -βαξ, καύηξ, Βμ. kibitz (vanellus), κὴξ, ceyx, gavia.

Чáвкаю (λαφύσσω, τρώγων χανδὸν ἠχῶ· ὡς ἐκ τῦ Чáву, καύω, πω), κάπτω = συνήθ. χάφτω (τ = κ οἷον κάπκω).

Чáдо (τέκνον). Чáдце (τεκνίον) τατὸν (θατὸν), ἀντὶ τυτθὸν, τιτθὸν· ἐκ τῦ (τατὴ), ταθὴ, τήθη, τηθὴ (παρὰ Γεωργιανοῖς, deda, dada = μήτηρ. Τυρκικ. καὶ Σ. dadà = τροφὸς), καὶ τιθὴ, τιτθὴ, τιτθὸς, τιτθίον (Γρμ. Zitze, Ἀγγσξ. titte, Γαλ. téton, tette, Κελτ. καὶ παρὰ Βρέτοσι, tith, teth, Βελγ. tuyte, κτλ.). τὸ θέμα θάω, θαίω, θατὸς, καὶ τιθαίω, τιθαίβω (βλ. Дѣва, Дѣти, Дитя). ἐκ τῦ θάω, τηθὴ, καὶ ἡ μήτηρ Τηθὺς (Ὁμηρ.), καὶ ἡ Σ. (παρὰ Χίοις), τζάτσα (= τάτα, τάτθα) = τηθὴ (μήτηρ, μάμμη, καὶ ἡ θεία = τηθὶς = Γαλλ. tante. βλ. Тéтка). τὸ δὲ τιτθὸς ὅτι = τυτθὸς, βλ. Ῥείμ. [Τὸ Γοτθικ. thiot (λαὸς, ὄχλος), καὶ thiuda (ἔθνη), καὶ ἀρχαίως, diet

(ἄνθρωποι), κτλ.· ἐκ τούτου τινὲς ἠτυμολόγησαν τὸ Teutsch, καὶ Deutsch = Τεύτων, Τεύτονες (οἱ Γερμανοί)· ἄλλοι δ' ἄλλως τευτάζουσιν, οἱ πάντες ἀμφίβολα περὶ τοῦ ὀνόματος, βλ. Leibnitz]. Τὸ δ' οὖν Чáдо πιθανῶς ἂν ἐτυμολογοῖτο καὶ παρά τό Чáю (πρωτότυπος τοῦ Чиню) = τάω, τέω, τίω, ὅθεν καὶ τέκω, τέκος, τίκτω, τικτὸν (καὶ ὡς ἐκ τοῦ τάω, οἷον τυτὸν, Чáдо).

Чáйка (λάρος) κάϋξ, κος, κήϋξ, καύηξ, Чáвка.

Чáдъ (ἀτμὸς), Чажý (ἀτμίζω) σ-αδμὸς, ἀδμός (ἀτμὸς), σ-άζω. [ἄζω, ἀάζω, ἄω, σ-άζω (τὸ σ πνεῦμα, ὡς λτ. halo (ἄω, ἄλω), ὅθεν, οἷον, σ-ἄδος, Чадъ = ἄδα, ἄζα, ὡς καὶ ἄζος, ὄζος = ἀδμὴν, ἀτμήν. τοῦ ἀτμὸς, ἀθμὸς συγγεν. καὶ τὸ Γρμ. Athem, καὶ μετὰ τοῦ F, wathem (Fαθμὸς), ὅθεν ἀρχ. Schwadem, ἤδη, Schwaden (μεταλλείων ἀτμὸς), ὡς καὶ τὸ Κτσξ. schwaien = wehen = Fαίειν, αἴειν = ἄειν, ἄFειν, αὔειν, εὔειν = πνέειν, βλ. Adelung.]· ἐκ τοῦ ἀδμὸς, ἀθμὸς, καὶ τὸ Σ. ἀχνὸς (ὡς σαυχμὸς, σαχνὸς, μ = ν· καὶ θ = φ = χ· ὅθεν πάλιν τὸ Σ. ἀμπώχνω = (ἀμπώχω) ἀμπάθω = ἀπωθῶ· λέγεται καὶ σπρώχνω = σ-πρώχω (προώθω), πρώθω, ἀντὶ προώθω, προωθῶ· μέμνηται δὲ τοῦ πρώθω, ὡς ἀρχαίου, καὶ ὁ Γραμματ. Θεοδόσ. βλ. καὶ Лайно).

Чáра (ποτήριον, ᾧ πίνουσι σίκερα), κάρα, κράας, κέρας. (ὅτι δὲ κέρασιν ἀντὶ ποτηρίων

οἱ ἀρχαῖοι ἐχρῶντο, δῆλον ἐκ πολλῶν). βλ. καὶ Ча́ша.

Ча́ры, Ча́ръ (θέλγητρον, ἐπῳδή). Чару́ю (γοητεύω, κληδονίζομαι). Чаро-дѣй (γόης, φαρμακὸς, ἐπῳδὸς) κάρυς, καρύω = (γᾶρυς) γῆρυς, γηρύω, γαρύω (καρύω, καρύσσω, κηρύσσω), λτ. garrio, καὶ γαρύσσω, ὅθεν συνήθ. γκαρύζειν = ὀγκᾶσθαι· „ μόσχος γαρύεται (Θεόκρ.), οὕτω καὶ γόω (=βόω, βοάω) γόης, γόητος, γοητεύω, συνήθ. γητεύω. βλ. Колду́нъ, καὶ Гада́ю, καὶ Обава́ю, κτλ.

Ча́стый, Ча́стъ (συνεχὴς, πυκνός). Чащу̀ (πυκνόω, θαμίζω) τάζω, τάσσω, ἀντὶ θάσσω=σάσσω, σάζω, σάττω, σακτὸς, καὶ Ча́ща (ἄλσος δάσος δασύ). τὸ δὲ λτ. densus=αἰολ. δένσος =δάσος, σὸς, δασὺς, ὡς βένθος=βάθος· ἢ μή ποτε καὶ τὸ Ча́стъ = δάσος, δασὺς, δασύτης; [δ = τ = ч. ἐκ τοῦ δάω, δάσω, τὸ δάσος· καὶ ἐκ τοῦ δάζω οἷον δάςος, δαςὸς Ча́стъ, Чащу̀, δάσδω]. ἢ καὶ, καςὸς (κάζω ὡς κέζω, κέκοδα, χοδρὸς, χονδρὸς), ἐκ τοῦ κάω =χάω=χαςὸς, χωςὸς, χυςὸς=Гу́стъ, -стый

Ча́сть (μοῖρα, μερὶς, μέρος), συγγεν. δάζω (δαίω), δαςὴ, δαςόν. ἢ, τάζω (Тащу̀), ταςὸν -κτὸν, τεταγμένον (τάω, τίω· συγγεν. Чту̀)

Ча́съ (ὥρα, χρόνος, καιρὸς) φαίνεται μὲν συγγν Γρμ. Zeit, καὶ λτ. ætas, jætas=ἔτος (Adelung) τὸ δὲ ἔτος δοκεῖ δήπου παρὰ τὸ ἔω, εὕω, ἄω αἴω, ὅθεν καὶ, αἶθος = aestus, aestas (θέρ

μη, θέρος). οὕτω δὲ καὶ τὸ ὥρα ἐκ τῦ αὖρα. Χρόνος, αὖρα, ὥρα ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐςὶν ἡ λέξις ἡ αὐτή. (βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. αὖρα). Τὸ δ' αὖ Γρμ. Stunde (ὥρα), ἐκ τῦ Σβεκ. stünda (κόπτειν κολέειν, tundere) = κόμμα, τμῆμα (ὡς χρόνε μόριον), πρβλ. τὸ λτ. tempus (καιρὸς), οἶμαι γ', ἐκ τῦ τέμπω, τέμβω = τέμω, τέμνω, τέμος (ὡς τὸ κάμνω, κάμω, μ = β, ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω-πτω· καὶ τὸ templum ἐκ τῦ τέμενος, τέμνω). τὸ δὲ τέμνω = κόπτω. [ἄξιον σημειώσασθαι τὴν συμφωνίαν τῦ λτ. tempus ὁ καιρὸς(ἐκ τῦ κάρα)μετὰ τῦ tempora, οἱ κρόταφοι (κροτέω)· ὕτω καὶ τὸ Γρμ. Schlaf, Schläfe (κρόταφοι), καὶ Schlag, ἐκ τῦ schlagen = κόπτειν, κρούειν, κροτεῖν. ὡς τόπος, δηλονότι, ὅπε κρούει, σφύζει ἡ ἀρτηρία. βλ. 'Ρείμ. λ. καιρὸς]. ἀλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκος καὶ μάλα γε πιθανῶς παράγει τὸ Часъ ἐκ τῦ Чаю (τάω), καὶ εἴη ἂν Часъ = τάσις, καὶ δεῖξις, δεῖγμα χρόνου. βλ. Чаю.

Чапъ, Βμ. Цапля, Ρωσ. (πελαργός) κάβας, Чавка.

Чахну (τήκομαι, ἐπὶ φθισικῶν· ὡς ἐκ τῦ Чаху) τάκω (τήκω)· εἰμή γε συγγεν. τῦ Сякну = σαύκω, σαύω, σαυκὸς, σαχνὸς, σαχλὸς, Чахлъ, Чахлый (ξηρὸς, ἰσχνὸς). βλ. Сякну.

Чаша (ποτήριον), ὑποκορις. Чашка (ὅθεν καὶ ἡ τῆς συνήθ. τσάσκα), Σλαβ. Чашица (τσασκίτσα), κάσσα, ἀντὶ κόσσα (α = ο), κόττα, κόδδα, κοδδὰ, κόδος, κῶδος, κῶθος, κώ-

θων (=κῦθος, κύβη, κύμβη, κύαθος, κυαθὶς, κυαθίσκος, ἐκ τῦ κύω, Кую, κόω, κάω. βλ. 'Ρειμ. λ. κώθων), οὐ γάρ, οἶμαι, δήπε τὸ Чáшa = Ταταρ. καὶ Τυρκ. καὶ Σ. τάσι, ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσ. Тáзъ.

Чáю (προσδοκῶ, ἐλπίζω) τάω = τέω, τέκω, δέκω, δοκῶ (προσδοκῶ), δέχω,-χομαι (ἀπεκδέχομαι, Σ. ἀπανδέχω, ἀπανδοχὴ, κτλ.). 'Η ἰδέα, ἢ τὸ τί ἦν εἶναι τῦ ῥήματος ἐμφαίνει τάσιν μετὰ κινήσεως (βλ. Чиню), ὅθεν καὶ τάσιν ψυχῆς, intentionem animi· καθὰ καὶ το ὀρέγω, -γομαι, καὶ ἐφίεμαι, καὶ μάω, μέμαα (καὶ μένος, μενοινὴ, μενοινάω, μεναίνω, κτλ.)· οὕτω καὶ τὸ Γρμ. denken (οἴεσθαι, φρονεῖν), ἐκ τῦ dehnen=τένειν, τείνειν (τέω, τάω, τάζω, τάσδω, Γρμ. tasten, ὅθεν καὶ τὸ Γλ. tâcher. βλ. 'Ρειμ. λ. μάω)· καὶ τὸ ἀτενίζω δὲ ἐπὶ ὁράσεως ἐκ τῦ τένω, τέω, τύω = λτ. (tueo), intueo· οὐ γὰρ δήπε τὸ Чáю = σάω = θάω (θεάω-ῶμαι), ὡς τὸ Уповáю. ἔςι γὰρ τὸ ч=τ. [οὕτω καὶ ἐν τῇ Σ. πολλάκις τὸ τ τρέπεται εἰς τὸ συριςικὸν τσ, ἢ τζ. οἷον τέττιξ, τέττιγας = τζίτζικας. τσιτόνω = τιταίνω· τσυμπῶ = τύμπω (τύπω, πτω). κοτσιλία (κόπρος πτηνῦ), κοτσιλῶ=καττιλῶ, καττιλία, συγκοπ. ἐκ τῦ κατατιλῶ, κατατίλη (ὡς, καττανύω, καττύπτω = καταπανύω, κτλ.). ἢ γῦν ἐκ τῦ σπατίλη, Βοιωτικ. ἀντὶ σκατίλη (ἐκ τῦ σπὰς = σκὰς, κὰς

κῶς, κτλ. βλ. 'Ρείμ.), ὅθεν (σκατιλία), κα-(κο)τσιλία, κτλ.]

Чвакаю (προφέρω διὰ τῶν ὀδόντων ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως, γρύζω) συγγεν. βάζω, βαβάζω· ἐκ τῦ ἀρχ. Вакаю, ὅθεν Вавакаю (Ваку, ваю, σ-βύγω, βάζω, βύω, φάω).

Чвркам, Чвркапии, Σερ. (κρούειν). Чвркнути (τρίζειν)=(σ-βράκημι) βράκω, βράχω, βρύκω, βρύχω, κτλ. καὶ Κρτ. Чверчим· ἢ σ-κϜέρκω, κϜέρκω = κέρκω, κρέκω. (ὀνοματοποιΐαι. βλ. Цркa).

Чванъ (ξεςὸν, καμψάκης. ὅθεν ἡ τῆς συνηθ. σβάνα = οἰνοδόχος λάγηνος, καὶ σβανάρω, σβανίζω= κωθωνίζω)· ,, ἴσβηνες (ἴσβηνον?), εἶδος ποτηρίȣ ('Ησύχ. ἀλλὰ καὶ ἡ γραφὴ ἐσφαλμένη, καὶ τὸ ἔτυμον ἀμφίβολον)· Ἔςι δὲ μᾶλλον τὸ Чванъ = τιβὰν, τιβὴν, τιβῆνος, καὶ τίβηνος (λέβης)=ἴβηνος (σωρὸς, θήκη), ἰβάνη (ἄντλημα· μετὰ τῦ πνευματισμ. τ=ч, συγκοπῇ Чванъ, Σ. σβάνα, ἀντὶ σιβάνα, τιβάνα, ἰβάνα), βλ. 'Ρείμ. λ. τιβήν. ['Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ βᾶνος, βῆνος (κιβωτὸς ἐκ τῦ βύω, βαίνω)=Γρ.Wanne, βλ.'Ρωσ. Вана(ὡς καὶ κάμψα=κιβωτὸς, συγγενὲς καμψάκης). ἢ βύνα, βύνη=βυθὸς. ὡς ἐκ τῦ βυθὸς, βύθος, καὶ ὁ πίθος, ι=υ, ὅθεν καὶ ἡ βυτίνη, πυτίνη, βύτις, βῦττις, λτ. buttis, Γρμ. Butte, βωτίον (βωτίλλιον), Γλ. bouteille, κτλ. καὶ ὁ πύνδος, ὅθεν λτ. fundus, βλ. 'Ρείμ. λ. πίθος].

Чва́нюсь, 'Ρωσσ. (καυχῶμαι). Чва́нъ (κενόδο ξος, καυχηματίας) = λτ. vanus, Fvanus, φα νός, φάνω, φαίνω = φαντάζομαι. πρβλ. Γ vanter. ἢ μᾶλλον, συγγενὶς Звонѝ, Зво́нъ = σ-φωνῶ, φωνέω, φώναξ· ῥς, αὔω, αὔχω, αὐ χέω, συγγεν. αὔω, αὐδὴ, αὐδέω.

Че́зну (τήκομαι, φθίνω, ὡς ἐκ τῦ Че́зу, στι ζω, στ = τσ, τσέζω) = ςάζω (τάζω, τάγω= τάκω, κ = β, tabo, τήκω), изче́зну, изчеза́ = ἐκλείπω, οἷον ἐξ-σόζω, ἐκςάζω, Σ. ξεςι ζω (= ἀποςάζων ἐκκενῦμαι). βλ. То́щъ.

Че́й, Чья, Чье, τέος, τίος, τεῖος, α, ον = τίς. Τὸ 'Ιων. τέως, ὅθεν τέω, τέοισι, τέω κτλ. (τέΐ-ς, βλ. То́й), καὶ „ τεῖος = ποῖο Κρῆτες ('Ησύχ.). βλ. τὸ Σλαβ. Чій.

Чека́нъ (σφύρα, σμίλη), συνήθ. τσουκάνι = τι κάνη. ὡς καὶ, τύκοι, τύχοι (λιθοξοϊκὰ ἐ γυλεῖα, ἐκ τῦ τύκω, τεύχω), καὶ Τυρκ. tzi kan. 'Εκ τῦ τυκάνη καὶ ἡ συνήθ. δουκάν καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς τυκάνιν (τυκάν ον) = τριβάνη, ἢ ἀλοῶμεν.

Че́лнъ (Чли), Πολ. czołn, Βμ. Члун, Κρν. zhov zholn, (μονόξυλον, εἶδος πλοίου), κέλης, λ celox, Γρμ. Zille.

Че́лнъ, προφέρ. Чо́лнъ (κερκὶς ὑφαντικὴ, σ νήθ. σαγίττα), φαίνεται = κῆλον (κέλον κᾶλον [κῆλα = βέλη. κᾶλον, ξύλινον βέλ (Συΐδ.), ὅθεν καὶ κελεὸς, κελέων, κελέοντες(= ἱςόποδες), καὶ = τοῖς Γρμ. Keil, Kiel, Keul

κτλ.]· οἶμαι δὲ μᾶλλον Чéлнъ=λτ. telum=τηλὸν, τῆλον (ὅθεν τῆλε, τηλȣ̃), ἐκ τȣ̃ τάω, τέω, Téю. βλ. Тяну̀), τηλὸς, λὴ, λὸν, ἀρχ. λτ. tellus, tela, telum, παρ' ȣ̃ tela μὲν, ἡ (τήλη), τὸ τεταμένον πηνίον, telum δὲ τὸ βέλος ὡς (τῆλον), τῆλε ἰόν. Ἡ δὲ Σ. σαγίτταν εἶπε τὴν κερκίδα ἐκ τȣ̃ λτ. sagitta, συνωνύμȣ τȣ̃ telum, ὃ δὴ καὶ παρέχει ὑπονοεῖν, μήποτε καὶ τὸ βέλος καὶ telum ἐσήμαινε τὸ πάλαι καὶ τὴν κερκίδα.

Челò (μέτωπον), συγγεν. Чинъ̀ (чáло, на-чáло) = (τέλω), τέλος (ἄκρον, ἀνα-τολή, ἀρχή· τὰ τέλη = αἱ ἀρχαί). βλ. Чиню́ καὶ Тѣло.

Человѣ́къ (ἄνθρωπος), οἱ μὲν παρὰ τὸ Слóво φασὶν, οἷον Словѣк (ὡς τὸ Словéсенъ) = λόγιος, λογικός (ὡς καὶ τὸ μέροψ, ἐκ τȣ̃ μέρω = ἔρω, εἴρω, μείρω, μεῖραξ). οἱ δὲ παρὰ τὸ Челò καὶ вѣ́къ (ȣ̉κ οἶδ' ὅπως συνάπτοντες τὸν αἰῶνα πρὸς τὸ μέτωπον). Ἔμοιγέ τοι δοκεῖ παρὰ τὸ Чя (Чяю, βλ. Чиню̀)=τάω, τέω (ὅθεν τέλω, τελεύω, τελέθω, τέλεος), τέλεϜος (οἷον τέλεβος, τελεβὸς, ὡς τήλεφος ἐκ τȣ̃ τηλέω), ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ τελέθων, τελεσθεὶς, τεχθεὶς = φὺς (ὡς τὸ φῶς, ȣ̃ παρὰ τὸ φάω, φάσκω, ἀλλὰ φώω = φύω, ὅθεν, λτ. facio, fore)· ὥςε τὸ Человѣ́къ συγγενεύει μὲν πρὸς τὸ Челò ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης, καὶ τῆς κοινῆς ἰδέας τῆς τάσεως, βλ. Чиню̀· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν τέτακ-

ται ἐπὶ τῦ τῆλε τεταμένου καὶ ἄκρυ, ἢ ἐξέχοντος μετώπυ. τὸ δὲ Человѣк ἐπὶ τῦ τέλλοντος καὶ τικτομένυ ἀνθρώπυ· ἔχει δὲ τὸ Ѣкъ κατάληξιν, ὡς ἐκ πρωτοτύπυ Челов. τὸ δὲ Ѣк=ек=εξ (κατάληξ.), οἷον τελέβηξ=τελέβης, ἀντὶ τελήεις, τέλειος (ὡς, κύλας = κύλαξ, δρύας, δρύαξ, κτλ.), ἤ, τελέφαξ, φ=θ, τελέθαξ, ἀντὶ τελέθας,-θων. βλ. τὸ συγγενὲς Челядь. [Ἀπίθανον δὲ πάντων μάλιςά μοι δοκεῖ καὶ ὃ τισιν ἀρέσκει τὸ Человѣкъ εἶναι = Цѣлый вѣкъ, αἰῶνι γάρ, καὶ τύτῳ παντὶ, τὸν ἄνθρωπον παραβάλλειν ὐκ ἐφεῖται, νομίζω, τοῖς περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος βυλομένοις ὀρθῶς, ὅσον οἷόν τε, σκοπεῖν. Παρὰ τοῖς γλωσσογράφοις εὑρίσκεται καὶ kelepe = ἄνθρωπος, κατὰ τὴν Sasak λεγομένην Ἰνδικὴν διάλεκτον· ἀλλ' ὐδὲν κοινὸν τύτῳ καὶ τῷ Человѣкъ].

Челядь (οἰκογένεια, οἰκιακοί· ἀθροιςικόν. παρὰ τὸ Чело, ὡς, Рухло, Рухлядь), τέλαθος, τέλεθος=τελετὴ, τέλεσμα· τέλω, τέλλω, τελέθω =εἰμὶ καὶ γίνομαι· ὡς καὶ τὸ ἀνατέλλω=ἀνίημι, φαίνω, ἀναφύω, παράγω εἰς τὸ εἶναι· οἷον " γῆ ἀνατέλλει ἀμβροσίαν, ὕδωρ. κτλ. καὶ " ἀνατείλας Διόνυσον=γεννήσας (Πίνδαρος). καὶ ἐμφαίνει τὸ Челядь τελεθόντων, γεγενημένων ὄντων σειράν, γενέθλην, γένος, φυλήν· καὶ γὰρ " γένος φυτευθὲν τὸ λοιπὸν ἀεὶ τέλλεται (Πίνδ.). τῦ δὲ τέλλω, καὶ στέλλω τὸ θέμα τέω, ὅθεν καὶ τὸ τέκω, τέκνον, τίκτω· ἐκ δὲ τῦ

τέκω καὶ τὸ τέκμαρ = τέλος, καὶ (δέκω = τέκω), δεῖγμα. βλ. Чáю, Чинѝ, Человѣкъ.

Чéлюсть (γνάθος, σιαγὼν), βλ. Члéнъ. οὐ γὰρ, ἴσως, ἐκ τȣ̃ Чéлнъ (κερκὶς, ὡς ἐκ τȣ̃ ὀξοῦ σιαγόνος), οἷον τῆλυξ, τῆλυς (καθὰ καὶ κερκὶς λέγεται καὶ ἐπὶ ὀξῶν).

Чéрвь (σκώληξ) σ-έρπης, (ἕρπης = ἑρπετὸν, ἕρπω, ϝέρπω, λτ. serpo). ἢ σ-έρβις (β = μ), σ-έρμις, (σ, πνευματισμὸς) = vermis = ϝέρμις, ϝόρμις, ὅρμιξ, φόρμιξ, λτ. formica, βόρμηξ, βύρμηξ, Γρμ. Wurm (= μύρμηξ. „ ὅρμιξ, μύρμηξ, σκώληξ. Ἡσύχ.)· τοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ ὁρμὸς, εἱρμὸς (ἕρω. βλ. Ῥείμ. λ. φόρμιγξ), ἢ παρὰ τὸ μορὸς (μαῦρος. βλ. Мравéй), μορβὸς, ὀρφὸς, ὀρφνὸς, συγγεν. ἔρεβος, ἐρεβὸς (ἐρβὸς, σ-έρβος, Чéрвь) = μέλας (ἅπαν μέλαν ἑρπετὸν κινούμενον· ὅθεν καὶ ἡ Σ. μορμουρίτζα = μορμυρίσκη ἐκ τȣ̃ μόρμυρος, μόρμος, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μορμώ. ἐκ δὲ τὸ ὀρφὸς, καὶ ἡ μορφή). τὸ μέντοι σέρφος ἕτερον δοκεῖ μοι τȣ̃ Чéрвь. [ἴσως δ' ἄν τις, οἷς ἔφθημεν εἰπόντες ȣ̓κ ἀγαπῶν, εἴποι τὸ Чéрвь ἐκ τȣ̃ Терéть, Трѣть, Трỳ (κατὰ τὸ Чрéво), = τέρϝης, τέρης· ὡς τὸ τερηδὼν, teredo]. Ἐκ τȣ̃ Чéрвь, τὸ Червéцъ [κόκκος, ὕσγη, κόκκος πρίνȣ, Σ. πρινοκόκκιον λτ. coccus, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Γλ. Cochenille,] κοκκινίλλη, ἀντὶ κοκκίνη (κόκκινον), τὸ Σ. κριμέζι (ἐκ τȣ̃ Ἀραβ. ker-

mes, *Περσ.* kirm, *κριμιζῆς*, carmoisi, *κτλ.*). *ὡς πάλιν τὸ Γλ.* vermeil, vermillon, *ἐκ τῦ λτ.* vermis, vermiculum, *διὰ τὸ σκωληκοειδὲς ἔντομον, ἐξ ὖ ἡ κόκκινος βαφή*]. *ὅθεν καὶ* Червень (*κόκκινον*), *καὶ* Чермень (*κόκκινος*) *ὖ παρὰ τὸ* kermes, *ἀλλ'* = Червень. (*β* = *μ. ὡς, τερέβινθος, τερέμινθος, κτλ.*). Червлённый (*κόκκινος, ὑσγινῦς, ἐρυθρὸς*). *κτλ.*

Череда̀, *βλ.* Чреда̀.

Черезъ, *'Ρωσσ.*=*Σλ.* Чрезъ, Чрѣзъ (*διὰ*), *παρὰ τὸ* Тере́ть (*Σλβ.* Трѣть)=*τρέσει, τρήσει, τρύσει* (*τρύπα, τρύω,* Трӯ), *ὡς τὸ λτ.* trans *ἐκ τῦ τράω* (*τρήσω*). *καὶ τὸ* Сквозѣ = *σχϝάσει* (*σχάσει*). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Чре́зъ = *Σερβ.* Крозъ (*βλ.* Скрозѣ)· *καί τοι γε καὶ* к = ч, *ὅθεν καὶ 'Ρωσ. Σρβ.* Черешня, Чрешня = *κέρασος, κερασία. βλ. καὶ* Чісіпъ.

Черенъ, *Σλαβ.* Чренъ (*λαβή, οἷον ξίφους*), *Πολ.* trzon (*λαβὴ καὶ καυλὸς*, caudex· *καὶ* trzon, trzonowe, *γόμφιος ὀδοὺς, κραντήρ, Λυσατ.* Чроновцъ, *καὶ ἀρχ. 'Ρωσσ.* Череновые, *γόμφιοι, μύλαι· βλ.* Члёнъ, *καὶ Δοβροβ.* 187), *ὡς ἐκ τῦ Πολων.* trzon, *φαίνεται* = *τόρνος, τόρος, τορὸς* (*τορευτὸς, ἐκ τῦ τορέω, τέρω,* Тереть). *ἔςι δ' ὖν, οἶμαι, συγγεν. τῦ* Кра́нъ = *κράνον, κέρας, κόρος, κορύνη κτλ. ὅθεν καὶ* (*κραίνω*), *κραντήρ.* (*τὸ δὲ Πολων·* t *ἐν τῷ* trzon *κατὰ τροπὴν*

τῦ ч). τὸ δ' αὖ 'Ρωσσικ. Ефесъ (ξίφυς λαβή), ἐκ τῦ Γρμ. Gefäss (ἄγγος, ἔγχος). παρὰ τὸ ſassen=βαςᾷν (κρατεῖν, ἔχειν).

Черенъ, Черный, Σλαβ. Чернъ (чрн), 'Ιλλυρ. црн (μέλας), συγγεν. (κέλας) κελανὸς, κελαινὸς? (λ=ρ, κεραν-ὸς, κερν-ὸς· ὡς, κρίβανος, ἄργος=ἄλγος, κλίβανος, βλ. καὶ Члёнъ· τὸ δὲ κελαινὸς = μελανὸς, μέλας, καὶ κμέλας. Πάφιοι). ἢ Черенъ=κορὸν (κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν. Μ. 'Ετυμ.), Πολ. kary· καὶ Τυρκ. καρά. κτλ. ἢ τὸ Черенъ ἐςὶ τὸ τῆς Σ. γερανιὸς (φαιὸς, μέλας), καὶ τῦτο ἢ παρὰ τὸ γέρανος (γέρος, Γρμ. greis)· ὅθεν ἴσως καὶ τὸ βυζαντινὸν, ἱεράνεος (cæruleus), ἢ ἐκ τῦ ἱερόεις, ἠέριος (ἱεροειδὴς). τὸ δὲ Σ. γραβανὸς (φαιὸς, σποδοειδὴς, ψαρὸς, λευκόφαιος), τὸ καὶ γρίβος (ἀντὶ γράβος), ἐκ τῦ χραυὸς, λτ. ravus, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. graw, grau (βλ. 'Ρειμ. λ. χαροπός). 'Εκ τῦ Чернъ καὶ τὸ Чернило (μέλαν γραφικὸν), ὅθεν τὸ Τζερνίλον, ὄνομα κωμιδίου Θεσσαλικῦ παρὰ τὴν 'Ελασσῶνα [κτήματος ἡμετέρυ· εἴποτ' ἔην γε! ἐξέςω δὲ ἡμῖν μέχρι γῦν ὀνόματος τῆς σφετέρας κτήσεως μεμνημένοις ἀπολαύειν· οὐ μὰ τὴν 'Εςίαν κορυζῶσι κατὰ τῦς ὑψιπλύτυς, ἀλλ' ἠθῶν τε προτέρων καὶ δόμων πατρῴων (ὧν καὶ καπνὸν ὑπερήδιςόν ἐςιν ἰδεῖν ἀποθρώσκοντα) πόθον διαπαιδαγωγῦσι, μακρὰν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις!]· τὸ γῦν Τζερνίλον εἴποις ἂν

Ἑλληνικώτερον Μελάνιον, ἢ Μελάντιον(κατὰ τὰ, Μέλανα, Μέλαντος, κτλ.), διὰ τὸ μελάγγαιον τῆς χώρας καὶ τὸν αὐτόθι μάλιςα φυόμενον μελαναιθέρα σῖτον [Σ. μαυραγάνιον, ἐκ τῦ μαῦρον, ἄγανον=ἄκανον (ἀκὴ), ὅθεν καὶ ἡ ἄκανθα) = ἀθὴρ (καὶ καταχρηςικῶτ. αἰθὴρ ὅθεν, μελαναθὴρ, καὶ-ναιθήρ. ἐκ δὲ τῦ ἀθὴρ τὸ Ὀλλανδ. Adere, *καὶ Γρμ.* Aehre]. *Καὶ* Черпа́чіе *(συκάμινος) κατὰ τὸ μορέα, συκομορέα, ἐκ τῦ μόρον = μορὸν, μαυρὸν (μέλαν)· ἐκ δὲ τῦ* Черни́чіе *ἡ Κερνίτζα, πολίχνη Ἀχαΐας τῆς Πελοποννήσε, ὡς συκαμινοφόρος, καθὰ καὶ τὸ ἑλληνικ. Συκαμινέα, ὄνομα κώμης Θεσσαλικῆς παρὰ τὸν Ὄλυμπον, κτλ. ἀλλ' ἴσως ἡ τῆς Πελοποννήσε Κερνίτσα παρεφθάρη ἐκ τῦ ἀρχαίου Κερώνεια (Κερωνίτζα)· ὥςε Κερώνειαν ταύτην ὥρα πάλιν ἀποκαλεῖν, καὶ Κερωνείας τὸν Κερνίτσης Ἐπίσκοπον.*

Чéрпаю *(ἀρύω, -ομαι· ὡς ἐκ τῦ* Чéрпу), *Σρβ.* црпемъ, *κάρπω (α = ε. κέρπω), λτ.* carpo *(ἅρπω, ϳάρπω·ζῶς, ἴω, κίω· ἔραμος, κέραμος· ὅθεν ἀρπύγη, ἅρπαλος), ϳάρπαλος,* Черпáло *(ὑδρία, ἄντλημα). τὸ Σλοβακικ.* Чрепи, *καὶ ἀρχ. Βμ.* črzeti *(ἔ θαμιςικ.* Чревапи), *νομίζει ὁ Δοβρόβ. προγενέςερον καὶ πρωτότυπον τῦ* Черпати *(σελ. 186), ὡς ἐκ τῦ* Чрéю. *συγγεν. ῥύω (ῥέω, ϳρέω, σ-ρέω, σ-ρύω), ἐρύω (ἕλκω) = ἢ καὶ συγκοπῇ ἐκ τῦ ἀρύω, (μετὰ*

τῦ πνευματισμ. σ-αρύω, σρύω), ὅθεν τῷ λτ. haurio· καὶ τὸ ἀρύω δὲ = ἐρύω, ῥύω (εἰσὶ δ' οἳ παράγυσι καὶ ἐκ τῦ ἄρω).

Чёрствый, Чёрствъ, 'Ρωσσ. Чёрствъ, Чорствъ (σκληρὸς, ςεῤῥὸς), ςερφὸς (ςέριφος), ςριφὸς, ςιφρὸς, ςιβρὸς (ςεβαρὸς), Βενδ. zherstvi (νεαρὸς καὶ παρὰ Βοεμ.=ἀκμάζων, σφριγῶν), ὅθεν καὶ τὸ Σερ. Чврстъ=Чверстъ=Чёрствъ (ἐκ μεταθ. τῦ β. οἷον ςφερὸς ἀντὶ ςερφὸς, καὶ ςιφρός), Κρν. chverst· ἢ μήποτε τὸ Чвёрстъ = σ-φριξὸς, σβριξὸς (στ = ξ· ἀντὶ φριξὸς, βρισσὸς, λτ. frixus), συγγεν. τῦ σφριγὸς (σφρῖγος = φρῖγος, ῥῖγος, λτ. frigor, ὅθεν Γρμ. frisch, 'Ιτ. fresco, Γλ. frais, fraiche, μσ. λτ. fresus, frisus, κτλ.)? βλ. Δοβρ. σελ. 189.

Чёртъ, 'Ρωσσ. Чёртъ(πρόφερ. Чиортъ),Πολων. czart (διάβολος) τέρατος, τέρας (monstrum)? οὐ γὰρ ἂν πιθανῶς ἡ λέξις ἐτυμολογοῖτο ὔτε παρὰ τὸ Терёть, οἷον τρήτης, τείρων. οὔτε παρὰ τὸ Черчу̀ (κέρσω), οἷον κάρτης, κείρων = βλάπτων, ὡς ἐπηρεάζων ὁ διάβολος, 'Εκ δ' αὖ τύτυ ἔοικε τὸ Γρμ. Teufel· εἰ καί τισιν, ὐκ οἶδ' ὅπως, ἔδοξε καὶ τὸ διάβολος αὐτὸ, οὕτω δὴ προφανῶς ἑλληνικὸν, τηλόθεν ἐκ Περσίας κατάγειν δεῖν. 'Εκ δ' ὖν τοῦ Teufel δοκῦσιν ὠνομάσθαι καὶ οἱ πάλαι κατὰ Δακίαν Ταϊφάλοι, βόῤῥειον ἔθνος, ὡς Σίντιες καὶ βλαπτικοί τινες γενόμενοι. Εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ Καίσαρι Diaulitæ, Γαλατικὸν ἔθνος,

ὃς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ Κελτικὸν καὶ Βρετικὸν (Breton), diaoul, diaul=Γλ. diable, διάβολος (παρὰ τοῖς χυδαιοτάτοις, διάολος),= διαβολῖται Καὶ τοὺς Βέσσους δέ τινες εἶπον παρὰ τὸ Σλαβον. Бѣсъ (διάβολος) συγγενὴς (οἶμαι) τοῦ Бѣдà (πέθα, πάθη, πάθος, πέθος, πένθος. ἐκ τοῦ πάθω (πάτω, πίπτω), πάζω, φάζω (σφάζω), καὶ πάζω (πάξω), πάσχω=πάω, παίω Біѝ=πατάσσω, οἷον, φαίσσων, παίσσων= πλήκτης, φόνου, παθῶν, πένθους, πτώσεως παραίτιος]. οἱ δέ τινές φασιν (οὐδ᾽ οὗτοί γε πιθανῶς, ἐμοὶ δοκεῖν) τὸ Чéртъ παρὰ τὸ Чéрнъ (μέλας). οὕτω δ᾽ οὖν καὶ τὸ Σ. βρουκόλακας, βουρκόλακας, καὶ βουρβόλακας (δαίμων ἐκ μνημείων), ἐκ τοῦ βορβόλυξ, βορμόλυξ= μορμόλυξ (β=μ· ὡς, βύρμαξ, μόρμαξ, Мравей), παρὰ τὸ μορμὼ, μορμὸς (ὅθεν καὶ τὸ μορμόλυξ, μορμολύκιον)=μορβὸς, μορφὸς, μορφνὸς=μαῦρος (βλ. Мрáкъ, καὶ Ржà).

Черчỳ (χαράσσω, ἄγω γραμμὰς, σχεδιάζω) κέρσω, κέρω, κάρω, χάρω (ὅθεν χαράσσω). Чертà (Чрпа, γραμμὴ, καὶ ἡ κεραία= apex. βλ. Λουκ. 15, 18), κερτὴ, χαρτὴ (ὡς χάρτης)=χαρακτὴ, Βοεμ.Чара [τὸ δὲ Ῥωσσ.Кáрей (μέλας), οὐκ, οἷον χάραξ, χάρακος, (χαρακτὶς, χαράσσω), ἀλλὰ κατὰ τὸ Πολων· kary= Τουρκικ. καρὰ=μέλας. βλ. Чéрный). Чертѣ личà (χαρακτῆρες προσώπου). Чертéжъ (σχέδιον) χάρτης (χαράσσω). Чертáло, Σρβ.

црптало, *Βμ.* Чертадло, *Κρν.* zhertalo (*ὕννις*), *ὡς χαράσσυσα. βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 183.

Чéсть (*τιμή*), *βλ.* Чтỳ.

Четы́ри, -ре, *τέττυρες* (*ὡς πέσσυρες*) = *τέτταρες, ρα, τέσσαρες, Ἰων. τέσσερες, Ταραντ. τέτορες, τέττορα, Αἰολικ. πέσσυρες, ρα, πίσσυρες, πέτορα, τ = π, καὶ, π = κ, Λιθυν.* kieturi (*Λετιστὶ*, tscherti) = *λτ.* quatuor (*κϝάτϝορα*), *Ἰτ. καὶ Ἰσπ.* quatro, *Γαλ.* quatre (*καὶ π* = ſ), *Γοτθ.* ſidwor, ſidur (*πέτορ-α*), *Ἀγγσξ.* feother, feower, *Ἀγγ.* four, *Γρμ.* vier — *Περσ.* tschehar, tschetwere, *Ἰνδ.* tschatour, *κτλ.* Четвéртый, *τέτϝαρτος, τέταρτος, τέτρατος.* Четверю̀ (*τετϝαρῶ, τετταρῶ*), *τετράζω, εἰς τέσσυρα διαιρῶ.* [*Ἡ τῦ τέσσαρα* (*Αἰολικ. πέτορα, καὶ πέσσυρα*), *καθόλυ ἔννοια σημαίνειν δοκεῖ τεταμένον τι, ὡς παρὰ τὸ τάω, τέταμαι, τετὸς, τέτορ, τέταρ, -ρὸς, ὅθεν τέτταρες, τέττορες, τέσσαρες· (ἢ ἐκ τῦ πέτω, πετάω, πέταρ, πέτορα καὶ πέσσυρα, εἴγε τῦτο ἀρχαιότερον τῦ τέτταρα)· καὶ εἴη ἂν ἐξ αὐτῶν τεταμένων τῶν τεττάρων δακτύλων μέτρον (παλαιστή)· ἢ τετράγωνον, πλινθίον· καὶ τὸ πέσσυρα, ἴσως, συγγενὲς τῦ πεσσὸς, πεττὸς = ἀβάκιον* (*λτ.* tessera). *ὅ γέ μην σοφὸς Ῥείμερος ὐκ ἀπιθάνως ἀποδείκνυσι τὸ πεσσὸς συγγεν. τῦ ψιὰ* (*βλ. λ.* *πεσσός*). *ὁ δὲ κλεινὸς* E. S. *εἰς Λεννέπ. παράγει τὸ τέσσαρα παρὰ τὸ τάω, ἀντὶ ςάω, ὡς ἀπὸ τῶν ἱςαμένων δηλαδὴ τετραπόδων.*

* *

Чéчетъ (εἶδος σπίζης, fringilla linaria), ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ σπίζα, σπίζος, σπίγγος, σπίνος, ὅθεν (πσ=στ), τὸ Σ. τσιόνος, τζιόνος. οὕτω καὶ Чéчетъ, τζέτζος, τζίζος, ἀντὶ σπίζος (ἐκ τῦ ἦχου σπι, πι, ὅθεν καὶ σπίζω· καὶ τὶ, τί, τε, τιττίζω, τεττίζω, τέττιξ, τέττιγος Σ. τσίτσικας, ἢ τζίντζικας, καὶ τσίντσυρας· κατὰ τὸ, τίτυρος, τιτυρίζω, Σ. τσιτσυρίζω, τσυρίζω=τυρίζω, συρίζω)· συγγεν. Чи́къ.

Чешу̀ (ξέω, πέκω, κτενίζω) σκέσσω, ἀντὶ κσέσσω, ξέσω (ὡς, σκίφος=ξίφος), ξέω, μλ· ξέσω, Κροτ. cheshem (tscheshem, ξέσσημι). Чешáло (κτεὶς, κτένιον) = ξάνιον (ξάω, ξέω· οἷον, ξέσαλον). Чесóтка (εἶδος, ψώρας) ξέσις, ξύσις, συνήθ. ξύσα (οἷον ξεσοτὴ, ἀντὶ ξεςὴ) „ ξύσμα, λέπρα (Ἡσύχ.). Чешуя̀ (λεπὶς), οἷον (ξεσία), ξέσις, ξέσμα, ξεςόν. Ἐκ τῦ Чешу̀ καὶ τὸ Чесми́на ἰλλυρ. καὶ Чешми́нъ, Чешми́нье, =Ῥωσσ. Падýбъ (πρῖνος) οἷον (Чесмя̀, ξεσμὴ) ξεσμονὴ, (ὡς πρῖνος, ἐκ τῦ πρίω), ἢ, μᾶλλον, ξεςὴ, ςὸν (ὡς ἐκ τῦ ξύω, ξύλον). Καὶ τὸ Чеснóкъ (σκόροδον), οἷον (ξεσινὸν) ξεςὸν (ὡς τριπτὸν), ἢ ξέον=δρύπτον, δρυμάσσον, ὡς δριμὺ (βλ. Δοβρ̀β. σελ. 101, 190).

Четáю, Сочетáю (ζευγνύω. Чéту) σχέθω, συσχέθω.

Чи́жъ, σπίζα, σπ=στ (ὡς, σπολὴ, ςολὴ) στ=τσ· τσίζα (fringilla spinus), Ῥωσσ. Чи́жикъ, Βμ. Чи́жекъ, καὶ Γρμ. Zeisig. βλ. Чéчетъ.

Чи́къ, Чи́каю, ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων, ὡς τὸ

Чи́каю. τίκ, τι, τεττίζω, πιπίζω. πρβ. καὶ κακκάζω, κοκκάζω (κικκάζω, κικκάβη, κικκαβίζω)· βλ. Че́четъ.

Чи́нъ (τάξις, θεσμὸς, ἀξίωμα). Чиня́ю, Чиню̀ (συντάσσω, διατάσσω). Сочиня́ю (συντάσσω, συντίθημι), κτλ. [τὸ λτ. cinno, concinno, φαίνεται = κίνω, κινέω, κίω, cio, cieo· ἢ κείνω, ἀντὶ τείνω, συντείνω· ὡς, τόργος, corvus], τείνω, τένω, τένος, συντείνω (ὡς ἐντείνω), ἐκ τῦ τέω=τάω, τάγω, τύζω (τείνω) τάσσω, τάξις. (Ἡ ἰδέα τῦ Чи́нъ, καὶ τάξις ἐμφαίνει τεταμμένην γραμμὴν, σειρὰν. βλ. καὶ Чиню̀).

Чиню̀ (ποιῶ, ἐργάζομαι), Βομ. cinjm. τὸ θέμα Чну̀, ὅθεν Почну̀, поча́ти (ἄρχομαι)· καὶ Чина́ю, Начина́ю (ἄρχομαι)· Зачина́ю, (ἄρχομαι· καὶ ἐπὶ γυναικὸς, συλλαμβάνω), κτλ. [Τὸ Чну̀, ἀόρ. Ча, ἀπαρέμφ. Ча́ти, ὡς ἐκ θέματος Ча́ю, φαίνεται=κάω, χάω, γάω (Αἰολικ. καύω, γαύω, χαύω) = κάπω, capo, capto, (capio, concipio), καὶ γαίω (= χαύω, χωρῶ, λαμβάνω), καὶ γέω, „γέντο δ' ἱμάσθλην (ἔλαβε. ἀλλὰ τῦτό γ' εἴη ἂν καὶ ἐκ τῦ αἰολ. Fέντο, ν=λ=ἕλτο, ἀντὶ ἕλετο εἷλε, ἕλω)· ἐκ τῦ γάω, γέω, καὶ τὸ γένω, λτ. geno, γείνω, γίνω, (γέννω, Βομ. konam, γόναμι), γίνημι, γίγνω, λτ. gigno, γεννάω, (γίνεσθαι ποιῶ), ὡς, καὶ γύω = κύω, ὅθεν τὸ Зачина́ю = κύω, συλλαμβάνω ἐπὶ γυναι-

κὸς, καὶ ἄρχομαι γενέσεως, ἢ γίνω = γίνεσθαι ποιῶ, παράγω, προάγω· ὅθεν τὸ Чи́нъ καὶ τὰ ἐκ τοῦ τούτου ἀνήκουσιν εἰς τὸ Чиню̀. παράβλ. τὸ λτ. facio (ποιῶ), ἐκ τοῦ (φάζω, φάξω), φάω=φῴω=φύω, fuo, fio, foo, fore, κτλ. (βλ. Быва́ю). Ἀλλά γε πιθανώτατά μοι δοκεῖ τὸ Чиню̀ = τείνω παρὰ τὸ Чаю (τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἄρτι προσεσημειωμένον), τάω, τέω, τείω (τείνω)=(τέω, τέγω), τάω, τάγω, τέκω, τίκω, (τίκτω), τύκω, τεύχω· ὡς τὸ Γρμ. zeugen=τέκειν, τίκτειν. καὶ Zeug, Zeuch = τεῦχος, κτλ. ἐκ δὲ τοῦ τέκω, δέκω, τὸ δείκω (δείκνυμι), Γρμ. zeigen· καὶ Zeichen, δεῖγμα = τέκμαρ. [ὅθεν οἶμαι, καὶ τὸ δάκτυλος ἐκ τοῦ τάγω (τείνω), δάγω (δάκτος) = δέκω, δείκω, δέχω, -χομαι, ὄργανον ἀμέλειτοι, ᾧ δεχόμεθα, καὶ δεικνύομεν· καθὰ καὶ τὸ λτ. digitus = δείκετος (ὅθεν ἀριδείκετος) = δεῖκτος = δάκτος, δάκτυς, - υλος. ἔστι δὲ γ = κ, καὶ τ = δ, οἷον καὶ τὸ δάκρυον, δάκρυ γέγονεν, οἶμαι, παρὰ τὸ τάκω, τακερὸν, τακυρὸν, μεταθ. τάκρυον. ἢ συγκοπ. τάκρον. τάκρυ. καὶ ταῦτα μὲν λόγου πάρεργον εἰρήσθω]. Ἐκ δὲ τοῦ τάω, τέω, καὶ τὸ τάνω τένω, τείνω, τίω, Γρμ. ziehen=τύκω, τιτύσκω (βλ. Ῥείμ. λ. τεύχω). γάω, γένω γεννάω = τέκω, τίκτω = τεύχω, τέτυγμαι = γέγονα. Τὰ ῥήματα ταῦτα μάλιστα παρὰ ποιηταῖς ἀδιαφόρως ἐκλαμβάνονται ἐπί τε γεν-

νήσεως καὶ γενέσεως, ὅθεν καὶ τέκτων=τίκτων = τοκεὺς (ὁ γεννῶν, γίνεσθαι ποιῶν, ποιητης). Ἡ γὰρ ἰδέα καθόλυ ἐμφαίνει τὴν εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν (productionem), ἢ προαγωγὴν, φορὰν, καὶ ἁπλῶς, κίνησιν, καὶ ἔκτασιν (βλ. Чáю). [πρβλ. τὸ λτ. pario, parens (τίκτω, τοκεὺς)=πορέω, πόρω, (ὅθεν καὶ πορεύω, -ομαι)=φορέω, φέρω, φάρω, Γρμ. (baren), ge-bären, geboren (γεννᾷν). Εἴποι δ' ἄν τις ἴσως καὶ τὸ παρθένος παρὰ τὸ πάρω (φάρω, φέρω, pario, partus), πέπαρται (παρθὴν) = τέκνον. ἔμοι γε δ' ὖν πιθανώτερον δοκεῖ τὔνομα ἐτυμολογύμενον παρὰ τὸ πάρδω (=ἄρδω, μετὰ τῦ π, βλ. Χράстель), πάρθω (ἄρθω, ἄς, ἀρέθω, ὅθεν καὶ ἡ Ἀρέθυσα = ἄρδυσα), παρθὴν, παρθένος (κατὰ, τὰ, αὐχὴν, ἀπτὴν, ἀτμὴν καὶ ἄτμενος, ὠλὴν καὶ ὄλενος), τυτέςιν=νεαρὸς, (ὡς καὶ τῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ναρὸς = νέος, ὑγρός)· ἢ γῦν (ἐπεί περ τὸ ἄρδω=ἄλδω, τὸ τρέφω), εἴη ἂν καὶ τὸ παρθένος = θρεπτὸς, θρέμμα, κατὰ τὸ κόρος, κόρη, (ἐκ τῦ κόρω, κέρω, creo, cresco), καὶ τὸ παῖς (παρὰ τὸ πάω, πάσκω, βόσκω), καὶ τὸ Σλαβον. Дѣва ἐκ τῦ θεύω (θάω), τιθαίβω. Τὸ δὲ, παρὰ τὸ παρὰ θέειν τῇ μητρὶ, καὶ, παρὰ τὸ μὴ θῆσθαι (= θηλάζειν), καὶ παρὰ τὸ ἀνίκυςον πάρω, ἀντὶ πάω (τρέφω· ὥς τισιν ἔδοξεν), ἐτυμολογεῖν τὸ παρθένος, ταὐ-

τὸ μοι δοκεῖ καὶ παίζειν παρὰ τὰ γράμμα-
τα τοῦ ὀνόματος, εἰ μή γε καὶ αὐτὸς ἔλα-
θον πεπαιχώς· καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ. Ἐκ δ
αὖ τοῦ πόρω, πέρω, περάω περάσω, τὸ πράσ-
σω, πρᾶξις· ἀλλά γε τὸ Γλ. faire, (ποιεῖν) εἴη
ἂν μᾶλλον ἐκ τοῦ facere, καὶ ὁ παρὰ τὸ φέρω=
πέρω (βλ. καὶ Берéмя, Берý). Ἐκ δὴ τ
Чиню = τείνω, τὸ Начинáю (ἄρχομαι κα
Зачинáю), καὶ (чаю, чалъ) Начáло (ἀρχή)=
ἀνατείνω,-τεινέω (ἀνατέω, ἐκ τοῦ τέω, ὅθε
καὶ τὸ τέλω, ἀνατέλλω), ἀνατολή, οἷον ἀνά
τολον, Начáло (οὕτω καί, τέλη=ἀρχαί), ὡς κα
ἄρχω, ἀρχή, ἀρχὸς=ὀρχέω, ὀρέγω, ὀριγνάω
ἐκ τοῦ ἄρω, ὄρω, ὀρίγω=λτ. orior, oriens
origo, ἀπὸ τοῦ ἀνατείνειν=ἀναφαίνεσθαι, ἀνα
φύεσθαι (ὅθεν καὶ ἐπὶ ἀρχῆς). ἐκ τοῦ αὐτοῦ τέω
Тѣю, ἢ Тéю (βλ. Тянý), τέλω, τέλλω, καὶ τ
Челò, τέλος, καὶ τὸ Человѣкъ (βλ. τὴν λέξιν
τὸ δὲ τέω=θέω (τίθημι)=τελέω, τελῶ, πα
οὗ δοκεῖ καὶ τὸ Тѣло = ποίημα (βλ. τὴν λ
ξιν) καὶ ἔστιν ἄρα τὸ πρωτότυπον Чáю, Ч
= Чáю = Тáю, Тѣю (βλ. Тянý). [Εἰς τὸ τ
νω, τέω, τάω, ἀνακτέον καὶ τὸ λτ. ten
(κρατῶ, λαμβάνω)=τάγω, τάω, „τῆ τὸ
κρήδεμνον (ὀδ. ε. 346=τάε=λάβε=tene
ἐκ δὲ τοῦ teneo, δοκεῖ μοι τὸ tento (ὡς
τοῦ τένω, τένδω, tendo) Σ. τεντόνω, τέν
= tentorium) = ταίνω, τιταίνω (ζυγίζω).
τὸ βάσανος, βασανίζω, ἐκ τοῦ βάζω, ὅθ

βαςὸς, βαςάζω (= δοκιμάζω, καὶ τῦτο πάλιν ἐκ τῦ δόκιμος, δόκω = δέκω, δέχω,-χομαι) =τάγω (κρατῶ, ὑπὸ τῶν βαςαζόντων τι πρὸς τὸ γνῶναι εἰ βαρύ, ἢ κῦφον)· καὶ ἔςι τὸ tento (= πειρῶμαι, πειράζω) = δοκιμάζω, βασανίζω· καὶ τὸ Затѣю δὲ σημαίνει τὸ σκευωρῶ, καὶ πειράζω, tento, κατὰ τὸ tentator = πειράζων, πειρασμὸς = Σ. διάτονος - τανος (διατείνω, διατένω, διατέω, Затѣю) = Затѣя (σκευωρὸς). βλ. Затѣваю].

Чиню̀ (ἀνακαινίζω) φαίνεται = καινῶ, καινίζω· ἔςι γέ μην αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω Чиню̀ (τείνω, τέω = τέϜω, τέκω, τεύκω, τεύχω).

Чиню̀ (πληρόω, γεμίζω) „ Чинйть бомбы порохомъ, καὶ τῦτ' αὐτό τὸ πρῶτον Чиню̀ = τείνω (συντείνω, τιταίνω, Σ. τσιτόνω· διὰ τὸ εὔτονον καὶ πηκτὸν τῦ πληρώματος)· ἐκ = ςείνω (ςέω).

Чи́ркаю, κίρκω, κέρκω, κρέκω (κρύζω, ἐπὶ κορώνης) = Ки́ркаю, Кри́каю, κτλ.

Чирли́каю (σπίζω· ἐπὶ σπίνυ φωνῆς) πεποιημένον, ὡς τὸ θρυλλέω, τρυλλέω, τρυλίζω, trillare (καὶ trill = τάρεν, μουσικὸν κρυμάτιον. Μ. Ἐτυμολ. ὡς τὸ τερετίζω, κτλ.), τρύω, τρύζω, τρύγω, στρύω, θρύω, θρύλος, θρυλέω, τρυλίζω, τρυλίξω (τρυλίκω). βλ. Ῥείμλτ. τρύζω.

Число̀ (ἀριθμὸς). βλ. Чту̀.

Читаю, βλ. Чту̀.

Чи́стый, Чи́стъ (*καθαρὸς*), *λτ.* castus, *καςὸς* (*κάζω*, *καςὸς-σθὸς*, *ὅθεν τὸ καθαρὸς*), *'Ιτ.* casto, *Γλ.* chaste, *Γρμ.* keusch, *Σβ.* kysk, *κτλ.* (*καὶ 'Εβρ.* kedosch)· *ὅθεν* Чи́щу (*καθαίρω*) = *κάζω*, *κάσδω* (*δ* = *τ* = с, ч· *τὰ γὰρ εἰς* щу *συμπίπτει καὶ τοῖς εἰς σδω* = *ζω*. *οὕτω καὶ* Хочу̀, *χάζω*, *χάσδω*, Хощу̀· *κτλ*). *κάζω* = *σχάζω*, *σχάω* = *ξάω*, *ξέω*, *ξέσω*, Чешу̀.

Чиха́ю, Чха́ю, *καὶ* Чихну̀ (*πτάρνυμαι*) = *Σλοβ.* Кыхати, *Σρβ.* Кияти, *Κρτ. Κρν.* kihati, *Βμ.* kychati (ч = к, *ὡς καὶ* ц = к· *βλ.* Це́рква), *ὀνοματοποιΐα*. *ὡς καὶ πτάρω* (*ὅθεν πτάρνω*, *πτάρνυμαι*), *πτύρω*, *ἐκ τοῦ πτύω* = *ψύω* (*ψ* = *πσ* = *τσ* = *στ*. *ὡς*, *ψίττα*, *σίττα*, *στίζω*) = *στύω* (*τσύω*, *τσύhω*, Чи́ху, Кы́ху), *ὅθεν καὶ Σ. ὁ ἦχος τοῦ πταρνυμένου*, *τσίφ*, Чи́хъ, *τσοῦφ*, *ψοῦ*, *πτσοῦ*, *καὶ Γρμ.* (ad Rrenum), haptschu machen· *ἐκ τοῦ πτάρνω* (*πτέρνω*, *αἰολ.* *ὅθεν Σ. πτερνίζομαι*, *καὶ πταρνύζομαι καὶ πταρμύζομαι*), *καὶ τὸ λτ.* (sterno) sternuo sternuto (*πτ* = *στ*.). *Τὸ δὲ 'Ρσ.* Чка́ю, Чкну̀ (*συγκρούω*, *Σ. τσυγκρῶ*) = *ςίγω* (*τίγω*, Ткну̀), *ςίζω*.

Чи́й, Чі́я, Чі́е (*τίς*, *τί*), *τί-ϊς* (*τί-ϊς*, *τία*, *τί-ϊ* *βλ.* То́й) = *τί-ος*, *τίος*, *τὶς*, *γεν.* *τέω* *τίο*, *τίεϝο*, Чіего, *κτλ. βλ.* Че́й.

Чі́ю, *ἄχρηςον*· *ὅθεν* По-чі́ю, *βλ.* Поко́й.

Чле́нъ (*μέλος σώματος*, *ἄρθρον*, *ἁρμός*), *κῶλον*, *κόλον* (*ο* = *ε*· *οἷον κέλον*, *συγκοπὴ* Чле́нъ. *συγγεν*· *κυλὸς ἐκ τοῦ κύω* = *γύω*

ὅθεν καὶ γυῖον, γυιὸς). τὸ δὲ κύω = καὶ χύω, χέω, ὅθεν χέλυς (χεῖλος) = Челюсть (γνάθος, σιαγὼν), οἷον χέλυξ (ξ = στ). βλ. καὶ Челюсть, καὶ Ўдъ. Членовный (ἀρθρικὸς). Τὸ δὲ Σλβ. Члeновій καὶ Членовныя (μύλαι, dentes molares), μᾶλλον = ἀρχ. Ῥωσ. Череновые = Чрѣновіе, Череновный λ = ρ. βλ. Чре́нъ.

Чка́ль, Σρβ. (ὀνόπορδον). βλ. Шкуль.

Чма́вамъ, Чма́вати, Σερβ. κοιμάω, -μῶμαι, ἴσως συγκοπ. ἐκ τῦ κοιμάω, κοιμάϜω (κομάϜω, κμάϜω). ἢ κμάω (καμάω, κάμω = κάβω, κύβω, κύω, συγγεν. κέω, κείω, κέκοιμαι, κοίμη, κώμη, κοιμάω, κτλ.).

Чмо́каю (μασσώμενος ἠχῶ, κάπτω), ὡς τὸ, σμάχω, „ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν (Ἀριςόφ.), ἢ πεποιημένον. πρβ. τὸ Γρμ. schmausen (τρώγειν ὀρεκτικῶς, κάπτειν), συγγεν. schmatzen, ἀρχ. schmotzen (μετὰ κρότυ φιλεῖν καὶ ποππύζειν), ὡς καὶ ἡ συνήθης ὀνοματοποιΐα, μάτζ, μούτσ, καὶ Ἰτ. baccio (φιλῶ). τὸ δὲ Σερβ. Чвокати (β = μ), Κρτ. Цмокати = ποππύζειν, κλάζειν (ὡς καὶ νῦν ποππύζομεν συνθλίβοντες καὶ συμπλατυγῦντες τὰ χείλη, ὥςε πύτζ, ἢ μύτζ ἦχον ἀφιέναι· καὶ τὸ ποππύζω δὲ ἐκ τῦ ἁπλῦ πύζω, ὡς ἐκ τῦ πύζ, πύζ, ποππύζ).

Чо́порный, Чо́поренъ (ἐπιτετηδευμένος, affecté. ἡ λέξις χυδαία, ὡς καὶ τὰ τῆς συνήθ. δημώδη κωμικὰ, τζοπορὸς, -πορλὸς, τζόποροκον-

τός)· ἐκ τῦ σοβαρὸς, ἢ ςρόβελος = σοβαρὸς, τρυφερὸς (Ἡσύχ.).

Чрéво, καὶ Чрѣво (κοιλία, γαςὴρ), παρηχεῖ μὲν πως πρὸς χέραβος τὸ (χέρβος, χρέβος, συγκοπῇ καὶ μεταθέσει. τὸ ч = χ. ὡς Чóлка = Χóлка), βλ. τὸ Чрéпъ. Ἔςι δ', οἶμαι, Чрéво = τρέϝος, τρέος, τρύος, τρύϝω, τρύπα (τρύπος, τρύφος, τρέπος), συγγεν. Требỳ (βλ. Трéба), Трѣти, Трỳ, Требýха (διὰ τὸ κοῖλον. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ γάω, γαςὴρ, καὶ γύω, κύω, κῦλος, κοῖλος, κοιλία). τὸ δὲ Σερβ. Црéво, Βμ. strzewo, Πολ. trzewo = σπλάγχνον, ἐντόσθιον, ὡς τὸ αἰολ. γέντερ = λτ. venter, καὶ γέντα = ἐντόσθια, ἐκ τῦ ἔντος (= ἔγχος, ἄγγος), ὅθεν καὶ τὸ ἔντερον. οὕτω καὶ τὸ, κοιλία πᾶσα (τὰ ἐντόσθια, ὁ ςόμαχος μετὰ τῶν ἐντέρων). κτλ.

Чредà, Ῥωσσ. Чередà (τάξις, τάξις ἐφημερίας, ἐφημερία, σειρὰ, ῥύμη, κτλ.) ἴσως ἐκ τῦ Рńда· ἢ συγγεν. τῦ λτ. ordo = ὄρδος καὶ ὄρδα, ὄρδη (ὅθεν Ἐορδαῖαι = Ἐορδοί. βλ. Ῥειμ. λ. ὄρδημα), (μεταθ. ῥόδα, μετὰ τῦ πνευμ. s-roda, ч = s, καὶ o = e) = ὄρδημα. ἐκ τῦ (ἔρδω) ἔορδα (ὄρδον) = ῥέδω, ῥέζω [= ἔργω, ἔργον, ὄργον, ἰδίως, ἀντὶ τῦ ὑφαίνω, ὕφος, λτ. textus, textura (βλ. Ῥειμ. λ. ὄρδημα). καὶ ὀρδυλεύω = τολυπεύω, ἀπὸ τῆς τάξεως καὶ τάσεως τῶν μίτων τῆς ἐν τῷ ὑφαίνειν καὶ διάζεσθαι. Καὶ τὸ Чредà δὲ

τάσιν ἐπ' εὐθείας καὶ σειρὰν ἔοικεν ἰδανικώτερον δηλȣ͂ν]. ἐκ τȣ͂ λτ. ordo ordinis, τὸ νεώτερον, ὄρδινος (ςίχος, τάξις), ὄρδινον (διαταγή), ὀρδιναῖος = ordinarius, ὀρδινεύω = ordinare, διανέμειν· ὅθεν καὶ Чредáю, Чредỳ (σ-ρέδω, ἔρδω), Учредáю = φιλοξενῶ (ἴσως ἐκ τῆς κατὰ τάξιν ὑποδοχῆς τῶν ξένων, ὡς καὶ νῦν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χωρίοις κατ' ὄρδινον, ἤτοι κατὰ σειρὰν, καὶ ἐναλλὰξ τοὺς ξένȣς οἱ χωρικοὶ ξενίζȣσι). πρὸς τὸ Чредà οὐκ οἶμαι τὸ σειράδα (σειρὰς, σειράδος) ἀναλογεῖν· ἀλλὰ τὸ Πολ. trzodà, καὶ czeredà, Κρν. Чреда, Κρτ. Чредо καὶ Чреда σημαίνȣσι ποίμνιον· ὅθεν πάλιν τὸ Чредà συμπίπτει πως πρὸς τὸ Γρμ. Heerde.

Чрéзъ, Чрѣзъ, βλ. Чéрезъ.

Чрéпъ, 'Ρωσσ. Чéрепъ, καὶ Чрѣпъ (κρανίον, κάρα, ὄςρακον ἁπλῶς, καὶ τὸ τῶν ὀςρακοδέρμων, πλίνθος, κέλυφος), συνήθ. καράπα, κάραφλον (κρανίον) παρενθ. τȣ͂ λ. ἀντὶ κάραβον (ὡς, καράβιον, Корáбль). ἐκ τȣ͂ κάραβος, κάραμβος = χέραβος, χέραμβος, χηράμβη (χαράβα) χηραφὶς, χηραμὶς ὅθεν καὶ ἡ Σ. χαραμάδα (σχίσμα), κτλ. (παρὰ τὸ, χάρω, κάρω, χάω, διὰ τὸ κοῖλον. βλ. Кроѝ), καὶ Γρμ. Scherbe ἐκ τȣ͂ scheeren = σκάρειν, χάρειν, κάρειν, καίρειν, 'Ολλ. scheuren, κτλ. ὅθεν Черепáха (χελώνη, ὡς τὸ λτ. testudo ἐκ τȣ͂ testa, ὄςρακον) οἷον (ὡς ἂν εἴποις, φορτι-

*κώτερον, καθ' Ἕλληνας), καραπάχη, καρα-
κα, καραβάκα, (καὶ ἡ χελώνη δὲ ἐκ τῦ
λυς, χέω, χάω=χάρω).*

Чтò, *γεν.* Чегò *καὶ* Чесò, *(ὅ, ἀναφορ.
=τί ἐρωτηματ.), οὐκ ἀπὸ τῦ* ч=*σ, συ-
μῦ (ὡς φήθημεν διαλαμβάνοντες περὶ
τωνυμ. Μέρ. Α.), ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῦ
(οὐδετέρ. τῦ* Чей, Чій), *καὶ τῦ* тò,=*τί
(*ч=*τ)=τί τῦτο, ἐρωτηματικ. κυρίως, ὅ
καὶ ἀναφορικ. ὡς καὶ τὸ, τὸ, 'Ιων.=ὅ· καὶ
δὲ, τὸ=ὅ· καὶ, τί "τό σε λέγω=ὅ, καὶ
θέλεις, =τί, παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν Τ
πόλει. οὕτω καὶ τὰ τῦ αἰολικῦ καὶ δω-
τέος, τίος (τὸς, τίς), καὶ τέως 'Ιωνικ.
νικ. τέω, ὅθεν, καὶ τέϜω, =τέγω,* Чегô (
Чесò,*=τέσω, ὡς καὶ τόσος, ἐκ τῦ τὸς, ὅς,*
Сéй). *'Ωσαύτως καὶ τὸ* кто=*κъ,* тò=
τὸς, κὶ τὸ (ἐκ τῦ ἴς, ϳὶς, κϳὶς, quis)·
*κὸς αἰολ.=πὸς (ὅθεν πῦ, πᾶς, ποῖος
κός τις=πός τος=ποῖός τις, ποῖος
τὸ.* [ч=*τ=Σ τσ, τζ· ὅθεν καὶ, τζηγα-
=τηγανίζω (ν=ρ), ἐκ τῦ τάγω (τάγη
τήγανον), τάκω, τακερὸς, κτλ.*].

Чтỳ [*τιμῶ (ὅθεν* Читáю, Почитáю=*σε-
μαι).—2, ἀριθμῶ.* 3, *ἀναγινώσκω, καὶ*
тáю, *λτ.* cito, recito]. *ὅθεν* Чéсть (*τι-*
Числò (*ἀριθμὸς*)· Чтéніе (*ἀνάγνωσις*)· Чт-
Читáтель (*ἀναγνώστης*)=*τίω (τιμῶ),*
(*ὅθεν ἀτίζω*)· *καὶ τῖμι, Βομ.* ctim., *'Ε-*

τίω, καὶ διπλασιασμ. τιτίω, τιτῶ (Чит̀у, *συγκοπ.* Чт̀у, *ὅθεν τὸ Ῥωσσ.* Читаю=*τιτάω, τιτέω, ἀντὶ τέω = τίω, τιτίω, καὶ ταίνω, τιταίνω.* [*Τὸ τίω σημαίνει τὸ ἐξ' αὐτῦ παράγωγον τιμῶ, καὶ τὸ τίνω* (*τίννυμι*), *συγγενὲς δὲ καὶ τῦ ταίνω, τιταίνω* (= *ἕλκω, ἐπὶ ςαθμήσεως· ὡς τὸ* Чт̀у, *ἐπὶ ἀριθμήσεως, ἤτοι γὰρ ςαθμίζοντες, ἢ ἀριθμῦντες λογιζόμεθα· ὅθεν προῆλθε καὶ ἡ σημασία τῆς τιμῆς. ἡ δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἐκ τῆς τάσεως ἤ τοι δείξεως*), *ἔςι γὰρ τὸ τίω, ὁ εἰς ιω τύπος τῦ τέω, τένω, τείνω,* Чиню· *καὶ τὸ τέκω, τείκω, συγγεν. δέκω, δείκω* (*δείκνυμι*), *ὅθεν τὸ λτ.* dico, dicere (*λέγω*)· *τὸ γέμην λτ.* cito *φαίνεται ἐκ τῦ κίω,* cio *ὡς τὸ Σ. διαβάζω = διεξέρχομαι* (*ἀναγνώσκω*), *εἰμή γε καὶ τῦτο = κείω, ἀντὶ τείω, τίω* (*τίτω,* Чт̀у), c = *τ* (*ὡς* corvus, *τόργος*). *τὸ δὲ λέγω μᾶλλον, ἔοικεν ἀπαντᾶν καὶ πρὸς τὰς τρεῖς σημασίας τῦ* Чт̀у. *δηλοῖ γὰρ τό, τε λτ.* lego, *ἀναγινώσκω ἐν τῷ, ἐπιλέγομαι· καὶ τὸ, λογίζομαι* (*λογαριάζω*)· *καὶ τὸ ἀλέγω* (*λόγον ποιῦμαι τιμῶ*)· *Καὶ τὸ Γρμ.* zahlen, zählen (*ἀριθμεῖν*), *Κτσξ.* tellen, tallen = *τῷ Σβεκ* tälja (*λέγειν, βλ.* То́лкъ, *καὶ ἀριθμεῖν*), *συγγεν. τέω, τέλω, τελέω, τὸ δὲ λτ.* æstimo = æs-timo, *κυρίως ἐπὶ τιμήματος τέλυς,* census· *βλ.* Цѣна̀, *καὶ* Чиню̀].

Чу́бъ (*ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσίᾳ*) = Чупру́нъ.

Чу́до (θαῦμα). Чужду́ся, Чуду́ся (θαυμάζω) σ
ζω, σδω, σατὸν=(θάζω), θάω, θατὸν, θατι
θαῦμα, θωῦμα, θωυτὸν (ὅθεν εἴη ἂν καὶ, σω
τὸν, αυ=ωυ=ου, σουτὸν, Чу́до), ἢ καὶ Чу́
Чу́жду, τύζω, δω=θύζω, ἀντὶ θάζω, σά
σέω (ὅθεν σέϜω, σεύω, σέβω), σόω, σύω=θά
θέω, θύω, ὅθεν θάϜω, θαύω, θαῦμα. καὶ, θ
βω, θάμβος, θάπω, τάφω, τύφω, θώπω, ὅ
θὼψ, κτλ. καὶ τὸ Γρμ. schauen=σαύειν, ἀ
θαύειν, θαυμάζειν, ὡς καὶ sehen, προσα
sah = σεᾶν, θεᾶν, θεᾶσθαι]. Чу́ждый,
Чу́дый, Чу́ждъ, καὶ Чу́жъ, Чужій (ξένος,
λότριος), ὡς τὸ ξένον, καὶ ξενίζομαι=θ
μάζω καὶ θαυμαςὸν· (τὰ γὰρ ξένα καὶ ἀή
ἐμποιοῦσι θάμβος). ΤὸЧу́ждъ(Чу́дъ)συγγεν. φ
νεται καὶ τὸ ἐθνικὸν Чю́дь, οἱ Φίννοι·
ἀνέκαθεν τούτους ἐκάλουν οἱ Σλάβονες,
νῦν ἤδη ὀνομάζουσιν οἱ Ῥῶσσοι, ξένους
λονότι καὶ μὴ Σλάβονας.

Чупру́къ, καὶ Πολ. Βμ. Чупры́на [προκόμι
προκόττα, λτ. Capronæ· κυρίως δὲ λόφ
τρίχες αἱ πρὸς τὴν κορυφὴν καὶ τὸ μέ
τῆς κεφαλῆς, ἃς αὔξεσθαι ἀνιᾶσι περιξυρ
τες τοὺς κροτάφους· κείρονται δὲ τὸν λόφ
τοῦτον οὐ μόνον τῶν νῦν Ἑλλήνων οἱ πλ
ςοι πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ Ῥ
σοι, οἱ κατὰ τὴν μικρὰν λεγομένην Ῥωσ
αν· καὶ τούτων πολλοὶ τοὺς ηὐξημένας τρί
ςρέφουσι περὶ τὸ οὖς περιάγοντες οἷον π

κτύνην (βλ. καὶ Χοχόλъ). Ἦσαν δὲ καὶ " Θρήϊκες ἀκρόκομοι (Ἰλ. δ), τὸ ἄκρον δηλονότι κομῶντες τῆς κεφαλῆς, ἤτοι λόφον κειρόμενοι (βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ἀκρόκομος)· Τὸ δὲ λόφον κείρεσθαι (ἁπλῶς, ἢ ἐν χροΐ), λέγεται καὶ ἄλλως, περιτρόχαλα κείρεσθαι, καὶ, σκαφίον κείρεσθαι ἢ περιτίλλεσθαι (Σκυθιςὶ. βλ. Ἀριςφ. Ὄρν. 805, Θεσ. 845, καὶ Ἡρόδ. γ, 8, καὶ δ, 175), ὅθεν καὶ ὁ σκαφιόκυρος· καὶ ἡ σκόλλυς δὲ καὶ σκολλὶς = σκαφίον, ὅθεν καὶ Σ. σκολίδιον, καὶ συγκοπ. σκλύδιον, ὁ τῶν τριχῶν λόφος, καὶ σκυλλίον (παρὰ τοῖς Βυζαντίοις)· σκυλλίον δὲ λέγομεν καὶ λίνυ μικρὰν τολύπην, διὰ τὴν ὁμοιότητα. Τὸ γῦν ἐν χροΐ, ἢ ἐν χρῷ κείρεσθαι = ξυρᾶσθαι = σκυθίζειν· τῦτο δ' ὑ παρὰ τὸ Σκυθίζω = μιμῦμαι τὺς Σκύθας (καὶ τοιγε καὶ Σκυθῶν καὶ Ἀράβων καὶ ἄλλων ἐθνῶν Ἀσιανῶν εἰωθότων ξυρᾶσθαι τὴν κεφαλήν· ὅθεν παρ' Ἕλλησι τὸ μὲν ξυρᾶσθαι, ἤτοι ἐν χρῷ κείρεσθαι, ἀτιμότερον, τὸ δὲ κείρεσθαι, Σ. κυρεύεσθαι, συνηθέςερον), ἀλλὰ τὸ σκυθίζειν ἐκ τῦ σκύτος=σκυτίζειν, ἄχρι σκύτυς, ἐν χρῷ κείρειν = ξυρᾷν. τὸ δὲ σκύτος = κύτος, ἐκ τῦ κύω, ὅθεν καὶ ἡ σκύτα (κεφαλὴ) = (κύτα), κόττα, κόδδα, κωδὰ =(κύω, κύβω), κυβὴ, κωβὰ, κύφα, κυφὴ, κεφαλὴ, κτλ. λτ. caput, Γρμ. Kopf, καὶ Haupt, Haube, Sc-haube, ὅθεν Sc-hober (κόρθυς)· κα-

θὰ δὴ καὶ τὸ σκαφίον καὶ σκαφὶς, ἐκ τῦ σκάφη, σκάφος = σκύφος = σκύθος (θ=φ), σκύτος, ὅθεν καὶ σκαφίον ὁ λόφος, ὡς καὶ ὁ κρώβυλος, ἐκ τῦ κόρυμβος, κορυφὴ, καὶ ἡ κορυφαία, καὶ ὁ κόσυμβος, κοσύμβη = κόρυμβος, καὶ ἡ προκόττα ἐκ τῦ κόττα. τό γε μην λτ. capronæ ἔοικεσυγγν. τῷ capreolus (ἕλιξ)· ὃ παρὰ τὸ capra, ἡ αἴξ, οἱονεὶ διὰ τὴν προκόττιαν τῶν αἰγῶν καὶ τράγων· εἰ μή-γε καὶ τῦτο = Чупрына]. Τῦ γῦν Чупрýнъ Чупрына πρωτότυπον τὸ Чýпъ = Чýбъ = Σ. (παρ' Ἠπειρώταις) τζιύπα, τζιύφα, τζύφα (ὁ λόφος, ὅθεν Ἰτ. ciuffo, βλ. καὶ Χολόлъ· καὶ τζῦφος δὲ παρά τισιν ἐπίθετ. κωμικῶς, ὁ ἄλλως, ἀναμαλλιάρης)=σκύφα (σκ=στ, τσ, τζ. καὶ κ = τ. ὅθεν, οἶμαι, καὶ τὸ tufa, Σ. τῦφα=κύφα, ὡς τόφος, tophus, Tuff=κόφος, κῦφος, βλ. Ῥείμ. ἢ τῦφα=τύφη=ἀνθήλη)· καὶ (παρὰ Θεσσαλοῖς), τζαμπὰς, τζαπὰς=σκαπὰς (ἀντὶ σκαφὰς, φὴ, σκαφὶς, σκαφίον), καὶ (παρὰ Πελοποννησ.), τζυτίνα, =σκυτίνα (ἐλλειπτ. θρὶξ, κόμη)· ὡς καὶ Чупрýнъ, Чупрына, τζυπρίνα οἷον σκυφρίνα, ἐκ τῦ σκύφαρ, σκύπφαρ = σκύφας, σκύφος. [ἐκ τῦ σκύφαρ, μεταθ, σκύφρα, καὶ ἡ Σ, τζύπρα = μέτωπον ἐξέχον, ὡς καὶ κύττελον, ἐκ τῦ κύτα, κόττα, βλ. Кýдръ. τὸ δὲ παρ' Ἠπειρώταις τζύπρα (= κόρη), Ἀλβανικὸν, καὶ ἴσως συγγεν. τῦ (σκύθρα), σκύθραξ, καὶ σκύρθαξ=νεανίας,

Λακωνικῶς, ὁ καὶ κυρσάνιος, ἐκ τῦ κίω κύρω, κίρω, σκίρω, σκιρτῶ, κτλ.]. Чупрйна (ἀρχ. 'Ρωσσικ.=σκευὴ ςρατιωτικὴ, θώραξ, περικεφαλαία, κτλ.) καὶ τῦτο, σκυφρίνα=σκύφαρ, σκύφος, σκύθος, σκύτος, λτ. scutum, (διὰ τὴν ἐκ δερμάτων ςρατιωτικὴν σκευὴν, ὡς καὶ τῦτο δὴ παρὰ τὸ σκεύω=σκέπω, σκέω, κέω, κύω, κεύθω. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. σῦς, σιβήνη).

Чу́ръ (ἐπιφώνημα παρακελεύσεως), ὀνοματοποιΐα, τζὲρ=ψὲρ, ψὶρ, ψὺτ=ψὶς, ψίττα, ὡς τὸ Чу́шь. (τὸ Σ. σὸ, σιὲ=σὺ=ὦ σὺ, ὦ ὗτος, οὗτος). Τὸ δὲ Чу̀ φαίνεται ἐκ τῦ Чу́ю, κύω, κῦε (κῦ).

Чу́шь, σχεδὸν (ὐκ, οἷον σχυδὸν, σκυδ-δν), ἀλλὰ τσὺτ, ἀντὶ ψὺτ, ψύτ, ψύττα=ψίττα (βλ. Цы́цъ), οἷον ψὺτ ἀνὰ μέσον, παρὰ ψὺτ (ὡς τὸ, παρ' ἀκαρῆ, παρ' ὀλίγον, θρὶξ ἀνὰ μέσον, βλ. Трухà). ч=ψ. βλ. τὸ ἑφεξῆς.

Чу́чела (φόβητρον, ἐκ βύρσης μάλιςα, ὡς καὶ τὸ Σ. σκίαςρον), κύκελα=κυκύλη, κύκυλος cucullus, κύλον, Γρ. Hülle (Hüble), σκῦλον =δέρμα. βλ. Ку́кла. [τὸ δὲ Σ. τσίτσιλος, ἢ τζίτζιλος, καὶ (λ=δ), τζίτζιδος (γυμνὸς)=ψιλὸς (διπλασιασμῷ, ψίψιλος, ὡς, τσιτσυρίζω, τσυρίζω=τιτυρίζω, τίτυρος=σίσυρος, σύρω, συρίζω, κτλ.), ὅθεν καὶ, τζιτζὶ=κρέας, λέγουσιν αἱ τροφοὶ παρατραυλίζυσαι πρὸς τὰ βρέφη (ὡς ψιλὸν, γυμνὸν δέρματος τὸ κρέας·

καὶ κωμικῶς δὲ λέγȣσιν οἱ πολλοὶ " φαίνονται τὰ τζιτζιά τȣ = τὰ γυμνά τȣ, ἐκ τȣ̃ ἔτι παρεφθαρμένȣ τζίτζιον, ἀντὶ τζίτζιλον). ἔςι δὲ καὶ τζ, ἢ τσ = ψ (= ξ, κσ, τσ, τζ), ὡς καὶ τσηλόνω λέγȣσιν οἱ χυδαῖοι τὸ ὑψηλόνω (ψηλόνω), ἐπὶ ὀφρύων μάλιςα (ὅθεν τζηλωμένος, μένη), καὶ ἐπὶ ὤτων " ἐτσήλωσε (παρὰ Πελοποννησ. ἐτσιȣ̆λωσε) τὰ αὐτία (ὀρθὸν ἔςησε τὸ ȣ̃ς), καὶ τσȣλίον δὲ καὶ τσȣλῆ =ψωλίον, λῆ, κτλ.].

Чу́шь, *καὶ* Чу́хъ (*ἐπίφθεγμα πρὸς χοίρων διώξιν. ὡς τὸ χύῤῥα*) = *σῦς, σοῦς, ἐκ τȣ̃ σῦς, συὸς, λτ.* sus, = *ὗς (καὶ νῦν οἱ Λάκωνες πρὸς τοὺς χοίρους ἐπιφωνȣ̃σιν, ὗν, ὗν καὶ ὗϊν. Εἴη δ' ἂν καὶ ἁπλȣ̃ν ἐπίφθεγμα τὸ* Чу́шь, *ὡς τὸ Γρμ.* husch, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. πρὸς ὄνȣς, τσύσσ, καὶ οὗσσ* = *'Ρωσσ.* Усь (*ἐπίφθεγμα πρὸς κύνας, βλ. καὶ* Цыцъ) *τσούσσ δὲ, καὶ τζεισσ λέγουσιν αἱ καθ' ἡμᾶς τροφοὶ καὶ πρὸς τὰ παιδία ἵνα ȣ̓ρήσωσιν, ὡς τὸ ἀρχαῖον, σεῖν (Φώτ. λεξ.), βλ.* Сч҄у.

Чу́ю, *Σλαβ.* Чȣ́ю (*αἰσθάνομαι*) *κȣ́ω, κόω (κοέω = νοέω, ὅθεν καὶ τὸ ἀκούω, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ α. πρβλ. τὸ* '*Αλβαν.* kuitu = *μέμνημαι*, Чутьè, *ἀκοή, ἀκȣή, ἀκȣςύς,* Чу́тко, *ἀκȣςῶς (εἰς ἐπήκοον), ὅθεν* Чу́вствіе, Чу́вство (*αἴσθησις, οἷον κȣϜςϜὸν, κȣςϜὸν, ἀφῃρημένως*) = *κȣςϜὺς, ἀκουςὺς· καὶ* Чу́вствую (*αἰσθάνομαι*

ὡς καὶ τὸ αἰσθάνομαι, αἰσθάνω, αἰσθέω, αἴσθω=αἶσθω, ἐκ τῦ ἄΐω (ἀκούω). Ὡς τὸ ἐκ τῦ Чу́ю (Чу́в=Чу́*F*, Чу́в-ство) Чу́вствую, *οὕτω καὶ τὸ τῦ* Чу́ю *συνώνυμον* Слы́шу (*κλύσσω, κλύω,* Слы́ю) *ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τῶν Ῥώσσων ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τῦ αἰσθάνομαι, ὀσφραίνομαι, κατὰ τὸ τῆς Σ. παρὰ Σμυρναίοις μάλιςα, ἀκέω (" μυρωδίαν ἀκέω), καὶ τὸ τῶν Ἰταλ.* sentire, *κτλ. φαίνεται δὲ ἡ τῦ ἀκέειν καὶ αἰσθάνεσθαι σχέσις καὶ ἐν τῷ ἄΐω, καὶ αἴσθω· ὅθεν καὶ τὸ " ὀδμὴ εἰς φρένας ἵκετο (Ἡρόδοτ. Α, 47). Ἀλλὰ καὶ τοῦ αἴω, αἶω, θέμα, τὸ ἄω, ὄω, παρ' ὃ καὶ τὸ ἄζω, ὄζω (ὄδω, ὄσδω, ὄσθω, θ=φ, ὄσφω, ὄσφρα, κτλ.), ὡς καὶ πάλιν τὸ ὄω=οἴω (ὀΐω, βλ. Ῥείμ. λ. ἀΐω, οἴομαι. πρβλ. καὶ* Пáхну). *καὶ τὸ λτ. δὲ* sentio, sento = *Fένθω, ἄνθω, ὄνθω, ὅθεν ὄνθος, ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω, ἄω. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸν ἐκ τῶν εἰς* ство *ἀφῃρημένων παράγωγον τύπον τῶν εἰς* ствую· (Господь) Господство (*δεσπότης, δεσπωστFὸν, ἀντὶ δεσποτεία*), Господствую (*δεσποςFύω, ἀντὶ δεσποτεύω), κτλ. ὡς τὰ ἐκ τῶν εἰς ςος ἑλληνικά, ἀκεςὸς, ἀκεςέω (νηκεςέω). ἄριςος, ἀριςεύω· καὶ εἰς ςοω, ἄϊςος, ἀϊςόω, κτλ. βλ. καὶ* У́хо, У́чу.

Ш.

Ш, ш (Ша = Γλ. cha, Γερμ. sch, σαιά) = σ; κ, χ (λτ. ch), = σκ (Щ) = ξ· ἐπεὶ δὲ κ = π, ἔςι ш καὶ = σπ, πσ (ψ), βλ. καὶ Шкáфъ. Τὸ Ш φαίνεται τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἑλληνικὸν Σ ὕπτιον κείμενον ἔτω ∽, Ш (καὶ μετὰ γραμμῆς ὑποκειμένης πρὸς τὴν βάσιν, Щ), ὡς καὶ τὸ ἑβραϊκ. καὶ φοινικικὸν schin ש (πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Ξ ὕπτιον), ὅθεν καὶ ἐν πολλαῖς λέξεσι Σλαβονικαῖς γράφεται ш ἀντὶ с, καὶ τῦτο ἀντ' ἐκείνυ, οἷον пишу̀, писáть. καὶ ἡ λήγυσα δὲ τῶν εἰς шу ῥημάτων ἀναλογεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν εἰς σσω ἑλληνικῶν· οἷον Ры́шу = ῥύσσω (ὀρύσσω), κτλ. καὶ ἄλλως δὲ οὐ πάνυ πολλαὶ λέξεις τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων ἔρχονται ἐκ τῦ ш. Ἔςι τοίνυν τὸ ςοχεῖον αὐτὸ τὸ Σ μετὰ πυκνοτέρυ καὶ δασύτητί τινι συνεφθαρμένυ συριγμῦ προφερόμενον· καθὰ καὶ τὸ ἐκ τῦ Ἑλληνικῦ σ μορφωθὲν Κοπτικὸν 6 προφέρεται ὡς ш (sch)· ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔςιν ὅπυ πάμπαν ἀγροῖκοί τινες κωμῆται σίζυσι τραχύτερον ἐκφωνῦντες τὸ σ ὡς ш, οἷον ποιὸш εἶшαι шὺ βρέ;=ποιὸς εἶσι (εἶσαι) σὺ βρέ; (τὸ δὲ βρὲ = μρὲ, συγκεκλασμένον ἐκ τῦ μωρὲ = ἀττικ. ὦ μῶρε μῶρε· ἀλλὰ τῦτο μὲν ῥεῖπυσ'

ἐφ' ὕβρει· τὸ δὲ βρὲ παρὰ τοῖς ἀναγώγοις ἐνίοτε καὶ ὡς ἁπλῆ προσφώνησις, πρὸς μόνυς μέντοι γε τὰς ἥττονας, ὅταν ἢ μὴ εἰδῶσιν, ἢ μὴ βύλωνται λέγειν τὸ κύριον ὄνομα τῦ ἀνδρὸς, ὃν ἂν καλοῖεν· ἐπὶ δὲ γυναικὸς χρῶνται τῷ μωρή). Τὸ δ' ὖν σίγμα δοκεῖ πως καὶ πάλαι προφέρεσθαι κατὰ διαλέκτων ἰδιώματα δυσηχέϛερον, ἢ ὅσον ἔχει φύσει τὸν συριγμὸν (ὡς τὸ ш, καὶ τὸ ἑβραϊκὸν schin)· διὰ ταῦτ', ἴσως, καὶ Πίνδαρος ὠνόμασε τὸ γράμμα κίβδαλον, ὡς νόθον δηλαδὴ καὶ ξυνεφθαρμένον, ἢ καὶ πρὸς τὸ μέλος τὸ τῶν ᾠδῶν ὁ πάνυ τοι εὐάρμοϛον ψόφον ἀπηχοῦν· ὅθεν καὶ αἱ ἄσιγμοι ᾠδαὶ (βλ. Ἀθήν Ι. 16, 21). Ἱϛέον δὲ ὅτι πρὸ τῆς εὑρέσεως τῦ Ξ ἔγραφον οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ κσ, καὶ χσ (ὡς, ἐχς = ἐξ, χσυνάρχοντες, ἀνύχσιλα = ἀνάξιλα, ξυνάρχ. κτλ.). ὅθεν καὶ τὰ λτ. ἐν ἀρχαίαις ἐπιγραφαῖς, senexs, vixsit, κτλ. ἔϛι γὰρ καὶ τὸ λτ. x = χ (= kh = ch), καὶ xs = χς = ξ· ὅθεν καὶ τῦ σ ἐκπεσόντος διέμεινεν ὁ φθόγγος τῦ ξ καὶ ἐν μόνῳ τῷ x, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις τὸ ch (= kh = χ), μεταπέπλαϛαι εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς συνήθη συριγμὸν· ὅτω γῦν καὶ τὸ χς, ἢ chs, ῥᾷς ἂν μεταϛραφείη εἰς τὸ Γρμ. sch, καὶ τὸ Σλαβον. ш. ὃ δὴ πάλιν προφανῶς ἀνταλλάσσεται καὶ πρὸς τὸ χ (ὡς, ѣхо, ѣши, κτλ.)· βλ. καὶ С, Ц, Щ.

Ша́гъ (*διάβημα, συνήθ. διασκέλισμα*). Шага́ю (*διαβαίνω, βηματίζω βήματα μακρὰ, συνήθ. διασκελίζω*), *σακκάω, σακκάζω* (= *καλπάζω ἐπὶ ἵππου, ὅθεν Γλ.* galoper, *Γτθ.* hlaupan, hlaufan, *Κτσξ.* lopen, hlop, galop, *λτ.* calupare, galupare)· „*καλπάζει, ὀξυποδεῖ, σακκάζει. Ἡσύχ. ὅθεν Σ. σακτῶ, σακτάζω, σακτὸν* (*ἐλλειπτ. βάδισμα*)· *καὶ, τριποδίζω* = *λτ.* trepido, tripedo· *καὶ τρίποδος, τρίπηδος* (*δρόμος, ὁ διὰ κάλπης*)=*τριπηδῶ, τριπηδάω* (*ἐκ τοῦ πηδῶ, πῆδος*). *Ἀλλὰ τὸ μὲν τριποδίζω κυρίως*=*Γλ.* galoper, *τὸ δὲ καλπάζω κυρίως* =trotter, *καὶ ἡ κάλπη*=trot (*σακτὸν, τουρκικ.* lengleme)=*Πολ.* Шла́пь. *τὸ δὲ τρίπηδον*=galop (*συνήθ. εἰς τὰ τέσσαρα, τουρκικ.* kossi = *δρόμος*), *βλ.* Рысь. *τὸ δ' αὖ σακκάζω, σακκίζω ἐπαμφοτερίζει*· (*παρὰ τὸ σάκκος, σακκίζω*= *διηθῶ, σακκελίζω, στραγγίζω, ὅθεν μεταφ.* = *τριποδίζω· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐῤῥύθμου ἤχου τοῦ κατὰ στράγγα πίπτοντος ὑγροῦ, ὡς τὸ λτ.* guttatim ire, *κατὰ τὸ, ἀπολιβάζω. βλ. Ῥείμερ λ. ὑποσακκίζω*). *τὸ δὲ Ἀραβικ. καὶ Τουρκ.* sach = *ὀρθὸς, ἐπὶ ἵππου ὀρθοστάδην ἀνισταμένου* (*χυδαίως, σούζα, καὶ σλοῦζα, τοῦτο δ' ἐκ τοῦ* Служу̀, Слу́жь, *ὡς λέγουσι καὶ οἱ Ῥῶσσοι πρὸς τὰ κυνάρια διδάσκοντες αὐτὰ ὀρθοστατεῖν*), *πάντῃ διάφορον τοῦ* Ша́гъ.

Шалю̀ (*μωραίνω, μαίνομαι*). Шалу̀нъ, *καὶ* Ша́ль (*μωρὸς, παράφρων*) = *σαλὸς, σάλω,*

σαλέω, - λεύω = ζάλος καὶ ζάλη, ζαλαίω-νω „ ζαλαίνει, μωραίνει. (Ἡσύχ.), καὶ ζαλίζεται, ζαλισμένος, ἐν τῇ συνηθ.

Шáкаю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) ὀνοματοποιΐα, ὡς, κακάω, κοκάω, -κάζω.

*Шандáлъ, τὸ τυρκ. chandan, συνήθ. κανδηλέριον (= κηροπήγιον). πρβλ. Γλ. chandelle (κηρίον, λαμπὰς)=λτ. candella, Σ. κανδήλα (κάνδω, καίω).

*Шаравáры, τὰ σαράβαρα, καὶ σαράβαλλα, καὶ σαράπαρα (Γρφ.), λέξις ἀσιανὴ (ὡς καὶ ἡ ἀναξυρὶς ἐκ τῦ Περσ. Τυρκ. τσαξύρ), αὐτὸ τὸ Τυρκικ. σαλβάρ, Οὐγκρ. schariwari. [σαράβαρα εἶπον ἔτι καὶ οἱ ἡμέτεροι εἶδος ὑποδημάτων, κατὰ τὸ ὁμοίως ἐσχηματισμένον, περίβαλα, καὶ περίβαρα, περιβαρίδες, εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων (Ἀριςφν. Λυσιςρ. εἰ μή γε τοῦτο, ὡς τὸ εὐμαρὶς, -μαρίδες, οἷον περιμαρίδες· μ =β).ὡς πάλιν ἀντὶ τοῦ,σαράβαρα, εἶπον καὶ,τὰ περισκελῆ (= βρακία, βράκαι). Περισκελιςὰς δὲ ἑρμηνεύει ὁ Στράβων καὶ τὺς Σαραπάρας, ἔθνος Θρακῶν, (ὡς ἂν εἴποιμεν συνήθ. σαλβάρας, σαλβαράδας, σαλβαράτυς). τοὺς δ' αὐτὺς μεταφράζει καὶ, κεφαλοτόμους, ἢ ἀποκεφαλιςὰς, κατ' ἄλλην ἔννοιαν τοῦ περισκελιςῆς. βλ. Ρείμ. λ. περισκελιςῆς].

Шáркаю (κροτῶ ἐν τῷ βαδίζειν), ὡς τὸ (καρκάω) καρκαίρω. ἀλλ' ἴσως συγγεν τῦ Шáрю.

Шáрпъ, *ὅθεν τὸ Πολ.* szarpać = *κάρπω*, *λτ.* carpo = *ἅρπω* (*ἁρπάζω*) = *ῥάπω*, *λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, rupfen, rauben.

Шáрю (*ἐρευνῶ ψηλαφῶν*) = *ψάρω. ψαίρω· ἐκ τῦ ψάω, ψαύω* (*ψάφω· φ=χ· ὅθεν*) *τὸ συνήθ. ψάχω, ψάχνω, καὶ τὸ* (*ψήλω*), *ψηλαφῶ. κτλ. ψ = σ* (= ш), *ὡς, σίζω, ψίζω, ψύζω, ττω, ψύττα, σίττα· σίω = ψίω. Πάφιοι* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ψιττακὸς, ψιττάκη, τὸ, σιττάκη, σίττακος, παρ᾽ ὃ τὸ τῦ μσ λτ.* citacus, *Γρμ.* Sittich, *καὶ τὰ ἔτι διεφθαρμένα*, Sibcust, Sickust, Sitcust. *ἡ δὲ Σ. ἔτρεψε τὸ ψ εἰς τσ, ἐν τῷ τσευδὸς, ἢ τζευδὸς, τζευδίζω* (*τραυλίζω, ψελλίζω*), *ἐκ τῦ ψευδὸς* (= *ψευδὴς, ὡς, ψυδὴς, δὸς· καὶ εὐτενὸς = εὐτενὴς*), *ψευδίζω* (*ἐκ τῦ ψεύω, ψέω, ὅθεν καὶ τὸ ψέλω, ψελλὸς*)· *ὁ γὰρ οἶμαί γ᾽, ὅ τινες εἶπον, τὸ τζευδὸς = ἰσχαύδης.*

Шатáю (*κλονῶ, ταράσσω*, Шатáюся,-таюсь, *φρυάσσω, ταράσσομαι, ὡς ἐκ τῦ* Шапу); *σάτω = σάθω, σήθω,* (*σύω, σέω, σείω, σύω*) „Шатáшася язы́цы (*ἐφρύαξαν ἔθνη*) = *σάθασαν σφὲ* (se) *Ἰάζυγες* (*βλ.* Язы́къ). *ἢ καὶ* (ш = *ψ*) *ψάθω, ψέθω, ψέδω* (*ὀνοματοποιΐα ἤχου*· Шатанie, *Σρβ.* Шетанie = *ςρυαγμὸς*).

Швырáю (*ῥίπτω*), *σπείρω. ἢ σϜύρω· ἢ* = Вергáю?

Шевелю̀ (*ςρέφω, κινῶ*), *σαυλέω,-λῶ, σαλέω, σαλεύω* (*υ = β· σαλέβω, μεταθ. σαβέλω*).

Шеду̀, *σέθω* (*θ=δ*), *σύθω, σύω,-ομαι* (*εἶμι,*

πορεύομαι). ἢ=(Ходу), Хожу, Хождѹ (ш=χ), βλ. Шéспвую.

Шéлкъ (μέταξα, καὶ Шóкъ ἐν ἀρχ. κώδηξ.), Ἀγγλ. silk, Σβ. silke, Ἀγγσξ. seolk, συγκοπ. ἐκ τοῦ λτ. sericum, τὸ σηρικὸν (ρ = λ. ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ παρ' Ἰλλυρ. Свила ἀντὶ Cϝилка, κατ' ἔκπτωσιν τοῦ к, ὡς ἐν τῷ Шпкъ, τοῦ λ). τὸ δὲ Κρν. καὶ Λσσ. Жида καὶ Πολ. jedwab, ἐκ τοῦ Γρμ. Seide, Κτσξ. side, Ἰτ. seda, Γλ. soye; μσ. λτ. seta (θρὶξ, ἴσως ἐκ τοῦ χαίτη).

Шелухà (λέπυρον, λεπὶς), ξυλική, λτ. siliqua.

Шепеляю (σεπέλω· παρενθ. ε, ἀντὶ σπέλω) = πσέλλω, ψέλλω, ψελλίζω.

Шепчỳ-тать (ψιθυρίζω· ὡς Шептỳ) σέπτω, ἀντὶ, πσέθω, πσέδω, ψέδω, ψέζω (πσέζω, σέπζω), ψίζω, ψύζω, ψύθω, ψῦθος, ψίθυρος, ψιθυρίζω, ψυδὼν, Шептýнъ, ψῦθος, Шéпотъ (ψιθυρισμὸς· ψίω, ψέω, θω, θ=φ, ψέφω, ψόφος, κτλ.)· καὶ τὸ Γλ. shuchote (ter) = συσίδω, ἀντὶ (θ = σ) ψυθίσδω, ψυθίζω καὶ ψιθύζω, ψίθυρος, ψυθιστὴς, καὶ ψιθυστὴς (ψυθιτὴρ, ψυσιτὴρ)=schuchoteur· ἡ δὲ Σ. τ' ἀνάπαλιν κατ' ἀναδίπλωσιν καὶ διάλυσιν τοῦ ψ λέγει ψυψυρίζω, τὸ ψιθυρίζω (θ = σ ψυσιρίζω) = πσυπσυρίζω, καὶ μεταθ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) πσσπσρίζω (ἀντὶ σπσσπσρίζω), καὶ πσσπύρισμα τὸ ψυθίρισμα (υ=ϐ), καὶ Γρμ. zischeln=σίζειν, ψίζειν (τὰ πάντα ὀνοματοποιΐα). βλ. καὶ Шáрю.

Шере́нга (τάξις ςρατιωτῶν), ξενικὸν· ἐγὰρ= σειρὶν, ῖνος, σειρῖνϜα, σειρὶς, σειρά.

Ше́рохъ (ἀνώμαλος ἐπιφάνεια σώματος, τραχύτης). Шеро́шу (τραχύνω), σχέρος, σχερὸς, σκεῤῥὸς, σκεῤῥόσσω-όω (σχερὸς, σκερὸς, σκιρὸς, σκυρὸς, σκίῤῥος = ξερὸς, ξηρὸς; βλ. 'Ρείμερ.). βλ. Ше́рсть, Щёркъ. [ἔςι γὰρ ш = щ (καθὰ καὶ σ = ξ), ὡς δ' αὔτως καὶ ч = щ = ξ = τζ, διὸ καὶ Σ. τζατζάρα (παρὰ Πελοποννησίοις, τὸ ἀραιὸν κτένιον) = ξυσσύρα, -στύρα, ἀντὶ ξύςρα. κτλ.].

Ше́рсть 'Ρωσσ. (μαλλὸς, ἔριον, ἵππου θρὶξ.) ἴσως ἐκ τῦ θρὶξ (θρὲξ, θὲρξ, ξ = στ. βλ. Ше́сть· καὶ θ = σ = ш), Βμ. srst, Πλ. sierć, κτλ. ἢ γοῦν, σ-έροξ, σ-έρος=(ἔρος), εἶρος, ἔριον, Γρ. Haar. [τὸ δὲ λτ. hirtus hirsutus, ὁ δασὺς, συγγενὲς τῦ χὴρ, χηρὸς, her, heres, herinaceus, ἐκ τῦ χάρω, χέρω (χέῤῥω) = horreo (ὅθεν χερὰς, χέῤῥος), χέρσος, σχερὶς, καὶ σχῦρος, συγγεν. χοῖρος. βλ. Щёркъ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα].

Ше́ствую (πορεύομαι, ὁδεύω), ἐκ τῦ Шеду̀ σύθω, σύθομαι (σύω, σεύω, σεύομαι, σὸω σόω, σόϜω, σοβέω). ἐκ τῦ Шеду̀ παράγουσι καὶ τὸ Хожду̀, Хожу̀ (Δοβρόβ. σελ. 103 ш = χ.). βλ. καὶ Хожду̀.

Шестóкъ (ἡ πρὸ τῦ φύρνυ ἐξέχουσα ἐσχάρα, ἔνθα πολλάκις ἅπτυσι καὶ πῦρ. φαίνεται ἐκ τῦ Сѣду̀, ὃ τὸ ἀπαρέμφ. Сѣсть=σ-έσδω

ἔζω, ὅθεν καὶ) ἑςὸς (σ-εςὸς, σ-εςὸξ, Шесто́къ), παρ' ὃ τὸ ἑςία (λτ. vesta), ἐξ ὃ ἡ Σ. πυρεςία, ἢ ὀρθότερον, παρεςία (παρὰ, ἑςία), καὶ παραςιὰ (κυρίως τὸ παρὰ τὴν ἑςίαν ἐξέχον περιθύριον, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἑςία, ἢ καὶ ἄλλως, ὡς ἐκ τῦ σχήματος, γωνία, γωνιὰ, καὶ παρὰ Πελοποννησ. φωτογωνιὰ)· ὡς καὶ πάλιν, πυροςία (πῦρ, ἑςία) πυροςιὰ (ἢ καὶ ἄλλως σιδηροςιὰ)=τρίπυς ἐφ' ὃ ὁ λέβης τίθεται ἐπὶ τῦ πυρὸς· καὶ (παρὰ τοῖς Ποντκοῖς), ἐμπροςία (ξύλων κρατευτῆς).

Ше́стъ (κοντὸς, λτ. contus, Σ. κοντάριον, κονταρίδα) = ξεςὸν (ξέω, ξέσω, Чешу̀). βλ. Це́ста.

Ше́сть (ἕξ), σ-ἑξ (μετὰ τοῦ πνεύματος· ὡς σεπτὰ. βλ. Се́дмь· καὶ στ = ξ. βλ Óсмь), Βμ. ssest, Πολ. szece, Βενδ. shest, scheschi, szesxy, Λετ. seschi — λτ. sex, Γρμ. sechs, ἀρχ. sachs, 'Ισλ. siax, 'Ολ. ses, 'Αγγ. six, Γλ. six, 'Ισπ. seis, Σνσκρ. schasche, Περ. schéssch, 'Εβρ. шешъ, κτλ. Шестый λτ. sextus, ἕκτος. Шестерѝ (ἑξάζω, ἑξάκις ποιῶ τι), συνήθ. ἑξαρίζω, κτλ. [Τίνα δ' ἂν τις εἶναι φαίη τὴν ἰδέαν ἢ τὴν καθόλυ σημασίαν τῦ ἕξ; εἰ μὲν γὰρ τὔνομα τῦ ἀριθμῦ παρὰ τὸ ἔχω, ἴσχω (κρατῶ), δῆλον δήπυ τὸν ἕξ, ἕξιν, ἤτοι ἰσχὺν καὶ κράτος ἀπολύτως ἐμφαίνειν, ὡς διπλάσιον ὄντα τῦ τρεῖς, ὃν παρὰ τῦ τρέω = δρέω, δράω, εἰκάζομεν

εἶναι (βλ. Трй). Εἴη δ' ἂν μᾶλλον παρὰ τὸ ἕχω=ἕκω (= ἕπω, ἕπω, -ομαι), οἷον ἑχὸς ἢ ἑξὸς (ἑξὸς, ξὴ, ξὸν, ὅθεν τὸ ἑξῆς), ἑξείης ἐφεξῆς ἐχόμενος τῦ πέντε, ὃν εἰκὸς ἀριθμεῖσθαι τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς, τῦ δὲ πέντε τύτοις συναπαρτιζομένυ, ἐχομένως ἕπεται ὁ ἕξ, (τοιῦτό δή τι φαίνεται εἰκάζων καὶ ὁ Ed. S. ἐν ταῖς εἰς Λεννέπ. σημειώσεσιν). Εἰ δὲ ταῦτα μὴ πείθει, ἄλλος τις ἀσφαλέςερον ἐτυμολογείτω.

Шéя, 'Ρωσσ. καὶ Шія Σλαβ. (τράχηλος) ἴσως =σκύα, ἀντὶ σκύτα. „σκύταν, τὸν τράχηλον. Σικελοὶ (Ἡσύχ.), ἐκ τῦ σκύω=κύω, κύβω, κεύθω, κῦτος, κτλ. σκ (ξ) = σσ = ш, ὡς, ἰξάλη, ἰσσάλη καὶ ἰσάλη, ἰσέλη. βλ. καὶ Шýй.

Шй, καὶ Шйшъ (ἐπίφθεγμα πρὸς ἀπέλασιν πτηνῶν) συνήθ. ξὶ, ξιοὺ (συγγ. ψὺ, ψὶτ, σίτ, ψίττα, σίζω, σίττω, κτλ. βλ. Цыцъ), ὅθεν καὶ τὸ σύνηθ. ξυάζω, σκυάζω τὰ ὀρνίθια, (ἢ σκιάζω τῦτο, παρὰ τὸ σκιὰ) = Шйкаю (= ἀπελαύνω τὸ πτηνὸν λέγων ξιῦ, ξὶ, Шй). τὸ δὲ σοῦ, σοῦσθε (πρὸς τὰ πτηνά, Εὐριπδ. ἐν Ἴων.), ἐκ τοῦ σεύω, σόω, σύω.

Шибáю (βάλλω, ῥίπτω), ὅθεν Прошибáти (ἐπὶ φυτῶν, προβάλλειν φύλλα, ἀνθεῖν) ἴσ.=Сыпáю (χύω, χάω, σχάω). ῦ γὰρ=σύβω, σύϜω, σύω =θύω, θύρσος· ὕτω καὶ ἐκ τῦ κύμβω (κύπτω, κύβω, κύω, χύω), τὸ Σ. τσυμβῶ, ἐν συνηθείᾳ

ἀνατσυμπῶ, ἐξανατσύμβησεν (ἀνεκύμβησεν), ἀνέκυψε (μεταφορ. ἀπὸ ταπεινȣ ἀνόρυσε καὶ αὐθαδιάζει. ἄλλο δὲ τὸ τσυμπῶ. βλ. Шпплю).

Шило (ὄπεας, ὀπήτιον), συνήθ. σȣβλίον, σȣ́βλα, καὶ β = γ, σȣ́γλα, σȣγλίον, σαγγαροσȣ́γλιον, ἐκ τȣ̃ λτ. (suo, σύω), subula, Γρμ. Suel, Souel, Subbel, Sugel, κτλ. ὡς καὶ τὸ Шило, ἐκ τȣ̃ Шью, ὅθεν Шильничаю (ῥαδιουργῶ), καὶ Шильникъ (δολοῤῥάφος, ῥαδιουργὸς)· ȣ̃τω μεταφ. καὶ τὸ χηλεύω (ῥάπτω. ἐκ τȣ̃ χῆλον, χηλώτιον = ὀπήτιον, παρὰ τὸ χηλὴ, χάλω, χάω, σχάω), καὶ τὸ κασσύω, καὶ τὸ ῥάπτω, καὶ τὸ πλέκω, καὶ τὸ λ. sucre dolos = ῥάπτειν δόλȣς, κτλ.

Шипъ (ἀκανθῶδες ἰχθύδιον). Шипокъ (ἄγριον ῥόδον=rosa canina), ȣ̓κ οἶμαι συγγεν. σκίπω =νύσσω (οἷον σκὶψ, σκιπὸς), καὶ σκνίπω· ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ Щиплю, Σ. τσυμπῶ, τσιμπί.

Широкій, Широкъ (πλατὺς). Ширю (πλατύνω) σύρω (ἐκτείνω „ ὁ χρυσὸς σύρεται. Στράβ.) συρτός. ἢ, σ-εὐρὸξ (-ρὸς), εὐρὺς, εὖρος, εὐρύνω?

Шишакъ (περικεφαλαία), σκύσακ-ς, σκύσαξ, σκύσος, ἀντὶ σκύθος (ϑ = σ), σκύτος, καὶ (ϑ = φ), σκύφος, κύφος (πᾶν τὸ κοῖλον· ὅθεν καὶ κυφὴ (κεφαλὴ), κυφαία, ἡ συνηθ. σκȣ́φια (κυφία), καὶ ὁ σκȣ̃φος (σκ = κσ = ξ = σσ = ш. βλ. Шея).

Шишка (ὄγκος, οἴδημα) ἴσ. χύσκα (ш = χ) ἀντὶ φύσκα, (φ=χ. ὡς, αὐφὴν, αὐχὴν. fundo,

fudo, φύ(δ)ω = χύω), ὡς, φύσκων, φύσκος, φυσκὸς, φυσκώδης (φυσκωτὸς, Σ. φυσκωτὸς, Шишковáть. ἐκ τῦ Шишка καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. σύσκα (οἴδημα). πρβλ. καὶ τὸ τυρκ. schisch, schischman.

Шúшъ, 'Ρωσσ. σσὶ=ψὶ, ψς, ψὶτ [ἐπιφώνημα μετ' ἀνατάσεως ἅμα καὶ τῦ λιχανῦ δακτύλυ πρὸς ἀποτυχίας ἔνδειξιν· ὅπερ εἰώθασι καὶ κατὰ τὴν 'Ελλάδα ἐπιφωνεῖν, καὶ μάλιςα αἱ τροφοὶ πρὸς τὰ παιδία, συγκάμπτυσαι μικρὸν τὸν λιχανὸν τῶν ἄλλων δακτύλων συγκεκλεισμένων. Ἔςι δὲ κυρίως αἰσχρὸν τὸ σχῆμα. ᾧ χρῶνται καὶ ἀνὰ τὴν ἄλλην Εὐρώπην καταμωκώμενοί τινος πρὸς ἀποτυχίαν (ὡς τὸ Γλ. figue = σῦκον, Γρμ. die Feige weisen· ὡς εἴ περ ἔλεγον " τῦτο λήψῃ ἀνθ' ὧν ἤλπισας). Ἐν δὲ τῇ 'Ελλάδι καὶ τὸν μέσον δάκτυλον εἰώθασι δεικνύειν οἱ ἀναγωγότατοι πρὸς ὕβριν· ἢ δὴ καὶ ὁ καλὸς ἡμῖν Διογένης κυνικώτερον ἠσχημόνησε " τὸν δάκτυλον δείξας (Λαέρτ. εἰς Διογέν.). Καὶ τὸ 'Ρωσσ. δὲ Кýкишъ (показать кýкишъ), αἰσχρὸν ὡσαύτως καὶ πρὸς ὁμοίαν ἀποτυχίας ὕβριν σχῆμα χειρὸς, ᾧ περ αὖ χρῶνται καὶ κατὰ τὴν 'Ελλάδα συγκλείοντες μὲν εἰς πυγμὴν τῦς δακτύλυς, τὸν δὲ μέγαν διὰ τῦ λιχανῦ καὶ μέσυ διαπεπαρμένον ὑποδεικνῦντες, ὡς ὐκ εὔσχημον λέγειν· δηλῦσι δέ πυ τὸ κακέμφατον τῆς Σ. κύτσυλος = (κύσθυλος), κύσθος = κύθρος, χύτρος, Σ.

χύςρος = κυσὸς (κατ' ἀναδίπλωσ. κύκυσσος, Кукишъ ἐκ τῦ κύω, Кую, χύω, Сую, κτλ. κατὰ τὸ κίκυς, κόκκυς, ἐκ τῦ κυκύω, ἀντὶ κύω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. σκιμαλίζω). ἐν δὲ τῇ μικρᾷ 'Ρωσσίᾳ τὸ Кукишъ λέγυσι Дуля (εἶδος ἀπίυ ςρογγύλυ. ὡς τὸ ἀνωτέρ. Γλ. figue) = τύλα, τύλη (ὄγκος, ἐκ τῦ Тыю, Тылъ). Ἕτερον δὲ τὸ Σ. δεκάτισμα, καὶ δεκατίζειν (τὺς δέκα δακτύλυς ἢ τὺς πέντε προτείνειν, ἀπευθύνοντα πρὸς τὰς ὄψεις ἐφ' ὕβρει τινὸς ὡς τυφλώττοντος), ὃ δὴ καὶ, μύντζα, καὶ μυντζόνειν, λέγεται (ἐκ τῦ μύτζυρον, 'Ιτ. muzzo, μύζω, βλ. Морда). ἀλλὰ γὰρ ἅλις αἰσχρορῥημοσύνης ὀχλικῆς!].

Шишъ βλ. Шк. Шiю, βλ. Шью. Шiя, βλ. Шея.

Шеломъ, καὶ Шоломъ 'Ρωσ. = Σλαβ. Слѣмя (μεσόδμη), λτ. culmen, κάλαμος, βλ. Солома, καὶ Шлемъ.

Шкафъ, Шкапъ (θήκη, συνήθ. ἀρμάρι) σκάφη, σκάφος, Γρμ. Schaff, συγγ. Schiff (βλ. Шью)· ш=с· καὶ παρὰ Σέρβοις Штапъ=Γρμ. Stab (ςύπος), καὶ Штрк=Γρμ. Storch, (πελαργὸς, ὃ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ ςοργὴ, ςέργω = σπορχή. τῦτο δὲ ἐκ τῦ ὀργὴ, ὀργὸς, ὅθεν, καὶ γοργὸς, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ τόργος = corvus. βλ. 'Ρείμ. λ. γοργῶ). χρῶνται δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεων οἱ Σέρβοι τῷ Шт, ἀντὶ щ (βλ. Щавель), καὶ Штица, λέγυσιν ἀντὶ Дщица (σανίδιον, βλ. Дскà)· ὥςε τὸ Шт= Дщ, καὶ ст, щ. οἱ δὲ Κροάται γράφυσι sch,

ἀντὶ щ, *καὶ Καρνιόλ.* sh (ш), *ἀντὶ* shzh (щ).
Шквáра = Сквáра. } ш=с *'Ρωσ. ὡς καὶ* Шкý-
Шкáредъ = Скáредъ. } ра=скóра, *'Αλβ.* skiure.
Шквóръ, sskwor, *Βμ.* (*ὠτογλυφὶς, ὠτοδοίδυξ,* = *Σρβ.* уволака. *ὠτοξύςης*), *συγγεν. σκάω=κσάω, κσέω, ξέω, ξύω, ξυηρὸν* (*σκϜυηρὸν*)· *τὸ Κρτ.* striga, *Κρν.* shtrigla=*λτ.* strigil, *ςρεγγὶς* (*ςλεγγὶς*), *ςέργω*, tergo.
*Шкúперъ (*ναύτης, ναύαρχος*) *τὸ Γρμ.* schiffer, *ἐκ τῦ* Schiff, *κατὰ διαλέκτ.* skipa, skepp, schipp, *κτλ. Γλ.* esquif, *'Ιτ.* schiffo, *σκύφος, σκάφος, σκάφη, λτ.* scapha, *ὅθεν σκαφίτης, καὶ* (*ὡς σκαφεὺς, σκαφήρης*), schiffer.
Шкýлъ, *Κρτ.* sshulya, *σ-κοῦλον=κῦλον, κοῖλον, κοίλωμα* (*σπήλαιον*)· *καὶ Βμ.* sskulina, *τὸ ῥῆγμα* (*λτ.* rima)· *καὶ τὸ Σκρτ.* koil (*ἄντρον, ναὸς*) = *κοῖλον, Γρμ.* hohl, *κύω*, Кую. *τὸ δὲ Σρβ.* Чкáлъ (*ὀνόπορδον*) = *σκόλυς, -λυμος.* Чкáля, *Σ. καύκαλον,-λιον* [*ὅθεν* (*κ*= *τζ, αυ=υ*) *τζυκάλιον* (*χύτρα*), *καὶ, βαυκάλιον,* bocal, *καῦκος, καυκίον,* cauca (*καύω, σκάω, -λω*), *σκαλὶς* = *Γρμ.* Schale, *κτλ.* (*κοῖλον*).
Шлéмъ, *'Ρωσ.* Шелóмъ (*περικεφαλαία. παρὰ Μοραβοῖς, γυναικεῖον κρήδεμνον*) *φαίνεται* = *κέλυμα* = *κάλυμα* (*ἐκ τῦ καλύβω, οἷον κέλμα, συγκοπ. καὶ μεταθ. κλέμα,* Шлемъ· *ὡς τὸ κάλπη ἐκ τῦ καλύβη*), *ἔςι γέμην* (*ἕλω κέλω, λτ.* celo, *ἐλύω, ἐλύσσω*) = *ἔλυμα, μετὰ τῦ πνεύματ. σ-έλυμα* (*συγκοπ.* Шлéмъ). *πῤβλ. Γρμ.* Helm (*περικεφαλαία*), *Δαν.* hialm,

Σβ. hjelm, Ἀγγ. helm, Γλ. heaume, Ἰτ. elmo, μσ.′ λτ. elmus, helmus, καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. hellen (καλύπτειν κρύπτειν. βλ. Adelung. λ. Helm). συγγεν. Χόлмъ (ὅλμος, ἴλω).
Шлей (ἱμᾶντες οἱ ἐπὶ τῶν ἐζευγμένων ἵππων, ὡς οἱ μασχαλιςῆρες), φαίνεται, σέλλια=ψέλλια, ψάλλια (δεσμά). ἔςι δ' ἴσως παρὰ τὸ Силó = σίλλον, σίλλα (ἴλλος, ὅθεν ἰλλάριον τὸ Σ. γιλλάριον, καὶ χυδαίως, γιυλλάριον, καὶ λατινικῶτ. καπίςριον, capistrum, caput).
Шлифýю (λειόω=λτ. laevigo), λειϜόω, ϳλειϜόω (σλειβόω), τὸ Γρμ. schleifen. (ὡς τὸ ςιλβόω, ςίλβω ἐκ τῦ σίλβω, ϳίλϜω, ἴλλω. Ῥείμερ.).
Шлю, Σλαβ. Слю (ςέλλω), σ-έλω, καὶ εἴλω, ἴλω, ἴλλω, σ-ἴλλω, -λάω, Сылáю, По-сылáю (ἀποςέλλω) = ἔλω, ἐλάω, „ἔλα, βάδιζε (Ἡσύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθ. ἔλα, ἐλᾶτε = ἄγε, ἄγετε), ἔλλετε = ἄγετε (Καλλμ.). ἐκ τῦ ἔλω, ἔλλω, ἴλλω, καὶ τὸ κίλλω, κέλλω, κέλευθος (μετὰ τῦ πνευματισεμ κ), καὶ ἔλλω = ἄλω, ὅθεν καὶ τὸ Γλ. aller· ἢ δὴ φασι καὶ ἐκ τῦ Ϝάλω (balo), τὸ λτ. ambulo. [ἀλλ' ἔμοι γε τὸ ambulo δοκεῖ εἶναι οἷον ἀμβύλω (ὡς ἀμβάλλω), βύλω, ἐκ τῦ βύω (ὅθεν καὶ τὸ βύζω, βαβύζω, βαβύκτα = βάζω, βάδω) = βάω (βάλω), ὅθεν βηλὸς = βάνω, βαίνω]. ὡς δὲ κέλλω, ἐκ τῦ ἔλω, ὅτω καὶ τὸ (σέλω) Слю, καὶ τέλα=ἔλα (Ἡσύχ.)· τ, σ, κ, πνεύματα.
Шляпка (πῖλος) ὡς ἐκ τῦ Шляпа συγγεν. τῦ

κάλπα (μεταθ. κλάπα), ἀντὶ (καλύπα) καλύβα, ἐκ τῦ καλύβω, ὅθεν καὶ τὸ Σ. καλυπάκι. καλπάκι, Колпáкъ, Τȣρ. kalpak. (τὸ δὲ Πολ. Шлáпь = κάλπη· βλ. Шáгъ)· τὸ δ' αὖ Шáпка (Шяпа) ἐκ τῦ caput, capa, κάπα, κάππα (καππάσιον. βλ. Кáпище)· ὅθεν Γλ. chapeau. ἐκ τῦ 'Ιτ. capello, συνήθ. καπέλλον. οὕτω καὶ κυφαία, ἡ Σ. σκȣφια ἐκ τῦ κύφη (ἡ κεφαλή), πρβ. καὶ Τȣρκ. καὶ Ταταρ. Шáпка.

Шóрохъ (ἦχος, ψιθύρισμα). Шорóшу (ἠχῶ ἠρέμα, ψιθυρίζω), σαρύσσω = ψαρύσσω, ψαρύσσω ἐκ τῦ ψαίρω. „ λιγὺ πίτυς ψαίρει. (Λȣκιν.)· ὡς ἐκ τῦ ψαίνω, ψαινύσσω (ψ = ш = σ, κατὰ τὰ, σιτακὸς, ψιτακὸς, κτλ. βλ. Шепчỳ). τὸ δὲ Πολ. Шмер=murmur, μορμύρω, murmuro, ἐκ τῦ μύρω (οἷον μύρος μετὰ τῦ πνευματισμȣ̃ ш = σ· ὡς, μῦς, σμῦς· μικρὸν, σμικρὸν, κτλ.).

Шпáга (σπάθη) σπάγα, σφαγὰ = σφαγεὺς, ὡς καὶ σφάγανον τὸ φάσγανον. βλ. Пажỳ. 'Εκ δὲ τῦ σπάθη, τὸ 'Ιτ. spada, 'Αγγ. spade, Γλ. éspadon, συγγ. Γερ. Spaten, Spathen, Spaden· ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ Шпáга τὸ г = д = δ, θ.

*Шпóра, Шпóры (κέντρον ἵππȣ). Шпóрю (κεντῶ) σ-πέρω, σ-πείρω = πείρω, πέρω, Перỳ, πειρὰ, περόνη, ὅθεν τὸ συνηθ. σπειροῦνι = κέντρον, Σβ. sporre, 'Ιτ. spore, Γρμ. Sporn, Γλ. éperon, κτλ. βλ. Прỳ. ὡς καὶ Σ. πειρȣ̃νι (τὸ ἐπιτραπέζιον δίκρανον).

Шпыняю (χλευάζω), σπινάω=ψινάω, ψίνω, ἀντὶ ψέγω (ψέω, ψίω, ψάω, συγγενῆ. βλ. Шучу).

*Штопаю (βύω), τὸ Γρμ. stopfen, Σβ. stoppa, κτλ. μσ. λτ. stoppo=ςύπω, ςύππω, ςυπόω [συνήθ. ςουπόνω, καὶ ςεμπόνω, κατὰ τὴν φίλην παρ' Ἕλλησι πρόσθεσιν τῦ μ πρὸ τῦ π, φ, β, ὡς ἐν τοῖς, ὄμβριμος, ὄβριμος· ὄμβρος (ὄμβρος, ὀρβὸς, ὀρφὸς)· ὄμπνη, ὄμπη (ὄπη, ὄψ, ὀπὸς, ops, opis)· γνάμπτω, γνάπτω· ὀμφὴ (ἔπω), κτλ. Οὕτω καὶ ἄλλα πλεῖςα τῆς συνηθ. ὡς, ἀμπώχνω, ἀμπώχω (ἀπάθω)· ὀμπλὴ=ὀπλὴ, κτλ.], σύγγεν. ςείβω, ςίβω, λτ. stipo· ὅθεν καὶ Штофъ, τὸ Γρμ. Stoffe (ὑελίνε σκεύες εἶδος κυβικῦ, ὁμοίου τῷ τῆς Σ. μπότσα = βύττη, βύττις· καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι, ςόφα) = Ῥωσσ. Стопа̀ (εἶδος μεγάλε ποτηρίε, ἢ κρωσσῦ, καὶ μέτρε), ὡς ςυπέμενον, ςεμφόμενον (ἐπιςεφόμενον ποτῷ), ἢ μᾶλλον ὡς ἐκ τῦ σχήματος, κατὰ τὸ Ступа, ςῦμβος, ςεμβιςήριον (ἴγδιον). βλ. Ступа̀.

*Шпркъ, Σερβ.=Γρμ. Storch, βλ. Шка́фъ.

Штра́фъ (ποινή). Штрафу́ю (τιμωρῶ) τὸ Γρμ. strafen, Σβ. straffa, Ὁλ. straffen, κτλ. (καὶ Τερκ. straph = ζημία), συγγ. ςράφω, ςρέφω, ςράβω, ςράβη, ςρέβω, ςρεβλόω. Ἰτ. strappare, strappazzare, κτλ.

*Шту́рмъ (κλύδων, ζάλη, λαίλαψ, ἔφοδος) τὸ Γρμ. Sturm=λτ. turba, τύρβα, θόρυβος, β=μ, τύρμα

ὡς ταρμύζω = ταρβύζω). ἡ ςρόμος = ςρόβος. βλ. καὶ Adelung.

*Штыкъ (ἡ συνήθ. βαγιονέττα, Γλ. bajonette), τὸ Γρμ. Stick, stechen = ςίζω, ςίξ.

Шуба (καυνάκη [Σ. γοῦνα, Гуня, κῶνα, βλ. Куна] πέλλα, λτ. pella, κτλ.) σύβα, σίβα, σύφος, σύφαρ. [καὶ σίββα, κίββα, κίβα, κύβη (κοῖλον σκεῦος), ἃς, σύφος, σίπυς, σιπύη = κύφος, σκύφος, σκύθος, κύτος (βλ. 'Ρείμερ. λ. σῦς, σύφαρ, σιβύνη). Ἐκ τῦ σύφαρ, σύφα, καὶ τῆς συνηθ. τσύπα=γραῦς, ἐπίπαγος, ὡς ὁ τῦ γάλακτος, κτλ. (ὕτω καὶ τὸ σύφαρ), ἔτι δὲ καὶ ὁ λεπτὸς φλοιὸς, ὡς ὁ τῦ κρομμύου λοπὸς, cepa. Ἄλλο δὲ τὸ λτ. cœpa (κρόμμυον), κατὰ τὸ „κάπια, κρόμμυα ('Ησύχ. = capita, κάπιον = caput, κεφαλή), ὑποκορ. cœpula, ὅθεν 'Ιτ. cipolla, Γλ. ciboule, Γρμ. κοινῶς, Zippel=Zwiebel, Zwiefel. ἔςι δ' ὖν καὶ τὸ caput (κάπιον), συγγεν. κύφη, κυβὴ, κάφα, (κέφα, κωβὴ) κεφαλή.

Шуій (ἀριςερὸς), συγγεν. σκαιὸς, σκαιϜὸς, λτ. scævus, ἐκ τῦ κάω, καύω, χάω. Πρβ. τὸ Γρμ. schäff, scheef, schief=κοῖλος, κυρτὸς· (καὶ τὸ 'Ιτ. manco, ἐκ τῦ mancus, ὡς καὶ τὸ λαιὸς· διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀριςερῶν μελῶν, βλ. 'Ρείμ. λ. λαιός). Ἐκ δὲ τῦ scævus, σκαιϜὸς c=ш=χ, κ, σκευὸς, καὶ τὸ σκεύαξ, „σκεύακας τὺς εὐωνύμους ('Ησύχ.)· ὅθεν ἴσως καὶ σκυὸς (σκυὸς, σκῦος, Шуій, ая, ее). ἡ

= (γυδς, γ = χ = ш, χυδς) = γυιδς = Γρμ. Schooss· τὰ πάντα ἐκ τῦ γύω, κύω, χύω (Сую), κέω, κίω, σκεύω = σκαύω, καύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. ζερβὸς ὁ ἀριςερὸς (ἐκ τῦ Σ. γέρω ἀντὶ γύρω=κύρω, κύω, κυρτὸς, παρὰ τὸ γύω, γέω, γάω = κύω, κάω) = γερϜὸς = γυρϜὸς, γυρὸς, λτ. curvus. [οὕτω καὶ τὸ Σ. ζόμπος=γόμπος (γόμφος), γαμπὸς, γαμψὸς, καμβὸς, σκαμβὸς, γάμπω= κάμπω, κάμβω, κάβω, καύω, κάω. παρ' ὃ καὶ βόμβος παρ' Ἠπειρώτ. ὁ μικρὸς τὸ ἀνάςημα καὶ ναννώδης (β = γ· καὶ γ = ζ)· ἐκ δὲ τῦ βόμβος, τὸ παρ' ἄλλοις, βόμβηρος (ναννώδης, ἀντὶ γόμβηρος = κόμβαρος, καμβηρὸς, καμβυρὸς, - πυρὸς, ὅθεν πάλιν τὸ καμπέρης = καμπύλος [τὸ βόμβυρος ἐκλαμβάνεται καὶ ἐπὶ δαίμονος (ὡς τὸ κόβαλος, Γλ. Gobelin. βλ. Кую), ᾧ συμφωνεῖν ἔοικε καὶ τὸ Γλ. vampire, ἀλλὰ τῦτό γ' ἴσως ὡς τὸ ἕτερον τῆς Σ. βέμβαρος, καὶ βαμβέλας, βαμβέτσας (φάσμα λεγόμενον πρὸς τὰ παιδία)=βόμβυξ, βομβυλιὸς, Σ. βάμβυνας, βάμβυρος (τὸ ζωΰφιον) ἐκ τῦ βόμβυ]. Ἕτερον δὲ πάντῃ τὸ Σ. ζογκλὸς=ὀγκύλος, ἀγκύλος, (ἄγκος, ὄγκος, ἀγκὸς, ἀγκὺς), ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον ζαγκλὸς, καὶ ζάγκλη (βλ. Ῥεἰμ. λ. ζογγύλος), καὶ ζόγκος δὲ λέγεται ἁπλέςερον (ὄγκος, ὀγκὸς, ὀγκὺς), καὶ παρά τισι βαρβαρικώτερον, τζαγγὸς, ὅθεν καὶ τὸ Ἰταλ. Zanco (ςρεβλὸς, ἀριςερὸς. βλ.

καὶ Же́злъ, *καὶ* Ко́гоить). *πρόσθες καὶ τὸ Σ. τζαγανὸς* (*ὁ παρ' ἄλλοις, κάβουρος=καρκῖνος*) = *ζαγανὸς, ἀντὶ ἀγανὸς, ὅθεν καὶ 'Ισπαν.* Zangano (*ἄγω, ἀγνύω, παρ' ὃ καὶ τὸ ἄγκος ὄγκος,* ancus, uncus, *ἀγκύλος*), *ὡς ἀγκυλοχήλης ἀμέλει τοι ὁ καρκῖνος. οἶμαι δὲ καὶ τὸ βαρβαρόσομον τῶν Βυζαντινῶν ζάγγρος ζάγγρα, καὶ τζάγγρα* (*τόξον*), *παρὰ τὸ ζάγκλος, ζάγκλον, ζάγκλη* (*δρέπανον*) *παρεφθάρθαι, ρ=λ,* (*διὰ τὸ ἀγκύλον τȣ τόξȣ, ὡς καὶ τὸ Γερμ.* Bogen, *ἐκ τȣ* bagen = *βάγειν, ἄγειν ἀγνύειν*), *ὅθεν καὶ ζαγγράτωρ* (*τοξότης*), *κτλ. ἢ καὶ ὡς ἐκ τȣ ζαγκρὸς, κατὰ τὸ ἄγκυρα* (*ἀγκὺς, ἀγκυρὸς*), *καὶ ἡ τζογγράνα δὲ* (*οἶμαι*) *τῆς Σ.* (*κτεὶς ἀραιὸς· παρὰ Θετταλοῖς. βλ. καὶ* Ше́рохъ). *ἐκ τȣ ζαγγρὸς, ζογγλὸς* (*ζάγκλη*). *τὸ δὲ Σ. ζαβὸς* (*στρεβλὸς, καὶ ἀσθενικὸς*) = *καυὸς* (*γαυὸς, γ = ζ*), *χαυὸς,* cavus]. Шу́йца, *σκαιὰ,-ῖτζα,=λαιὰ* (*ἡ ἀριστερὰ, ἐλλειπ. χείρ. ὡς τὸ* Десни́ца, *βλ.* Десный). *συγκοπ.* Шу́ница, *βλ. Δοβρόβ.* 309. (ш=*σκ*).

Шу́мъ (*βόμβος, ἦχος*) *τὸ Γερμ.* Summen, summen· Шумлю́ (*βομβῶ, θορυβῶ*) *ὀνοματοποΐα, ὡς τὸ σίζω, σισμὸς, σιγμὸς* [*οἷον σιμὸς* (*χωρὶς τȣ γ. ὡς, ῥῆγμα, λτ.* rima]· *ἰωμὸς=ἰωγμ. σαμάριον=σαγμάρ.*), *συμὸς, ἐκ τȣ σύω* (*πρβλ. καὶ ψύω, ψάω, ψαίνω*). *βλ. 'Ρείμ. λ. σύω, ψάω*].

Шу́ринъ (*γυναικάδελφος*), *ξενικὸν, παρηχεῖ δὲ*

πρὸς τὸ σ-είρην (εἴρην, ἔρην, συγγεν. ἔορ, ὄορ = συγγενὴς. Ἡσύχ. βλ. Сестра). βλ. Ῥείμερ. λ. ὄαρ.

Шучу̀ (ἀςεΐζομαι, παίζω, χλευάζω), σύζω = ψύζω, ψύω (βλ. Шáрю), ὅθεν ψιάω, ἐψιάω, κτλ. [ψίω = σίω, Πάφιοι· καὶ ψύω (πτύω) σπύω, λτ. spuo, sputum, Γρμ. spotten (χλευάζειν) = ψύττειν ὡς καὶ ψίω, ψέω, ψέγω, καὶ ψύω, ψύδω, ψύθω, ψεύδω, βλ. Шпынѧю]. Шу́тъ (ἀςεῖος γελωτοποιός), ψύδων, ψύζων, ψυδνός (ὡς ψιδνός). Шу́шера (πράγματα, ἢ πρόσωπα ψιδανὰ), ὡς ψύδια, ψυδρὰ κτλ.

Шью̀, Σλβ. Шію̀ = σύω (ὅθεν κασσύω, καττύω = κατα-σύω, ἴσ. ἀντὶ σκύω [ὡς, σύλον ἀντὶ σκύλον] = σκύω, σχάω (ὡς τὸ ὄπεας ἐκ τῦ ὀπὴ, καὶ τὸ χῖλον ἐκ τῦ χάω σχάω. βλ. Шію), λτ. suo, sutor = Швéцъ (σϝύτης), κτλ. Шйтикъ (εἶδος πλοίȣ μακρῦ) παράγεται συνήθως ἐκ τῦ Шію, ἔςι δ' ἴσως = σκύτος, σκύθος αἰολικ. ἀντὶ σκύφος, σκάφος, βλ. Шкйперъ.

Щ.

Щ, щ, Щ, щ, Ῥωσσικ. (Шча, σστζιὰ, Γρμ. schtscha) = σκ, σχ, σδ, στ, χ, τ. Τὸ щ σύγκειται ἐκ τῦ ш, καὶ τῦ τ προσκολληθέντος πρὸς τὴν βάσιν τῦ ш (οὐ γὰρ οἶμαι

τὸ τῦ γράμματος εἶδος σύνθετον ἐκ τῦ с т, ш, καὶ ц· δηλοῖ δὲ καὶ πολλὰ Σερβικὰ καὶ ἄλλων Σλαβονικῶν διαλέκτων ὀνόματα ἐν οἷς γράφεται шт, ἀντὶ щ. βλ. Щавéль). τῦ δὲ φθόγγυ τῦ т εἰς τὸν καὶ παρ' Ἰταλοῖς καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι εἰθισμένον τρισμὸν, τσ, τζ, ч, μεταπεσόντος, προςεθέντος ἅμα καὶ τῦ συριςικῦ ш, προῆλθεν ὁ φθόγγος τῦ щ (Шча). Ἔςι τοίνυν κυρίως τὸ щ= στσ, ἢ σδσ, (τ=ч), στζ· ἐπεί δε τὸ τ καὶ=κ, διὰ ταῦτα καὶ τὸ щ ἀναλογεῖ πρός τε τὰ σκ, σχ, καὶ πρὸς τὸ κ καὶ χ, χωρὶς συριγμῦ, ὡς καὶ πρὸς μόνον τὸ τ, καὶ τὸ τύτυ ἰσοδύναμον δ (βλ. ἐφεξῆς. βλ. καὶ ц, ч, καὶ λέξ. Тóщій, καὶ Шкáфъ, καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβ.). Ἔςι δὲ καὶ ἐν τῷ (μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρυ ἀνάβασιν ἀπὸ τῦ ἑλληνικῦ ἐκτυπωθέντι) Κοπτικῷ Ἀλφαβήτῳ ἀσιανὸν γράμμα ϣ (scei), ἀλλὰ τὸν τῦ Σλαβονικῦ Ἀλφαβήτυ Ἕλληνα πατέρα ὑ μᾶλλον, οἶμαι, πρὸς τυτὶ τὸ ςοιχεῖον ἢ πρὸς τὴν δύναμιν ἀπιδόντα τῶν φθόγγων ἐξ αὐτῶν δὴ τῶν οἰκείων τοῖς Σλάβοσι ςοιχείων ш, Т, τυπωσασθαι τὸ Щ.

Щавéль, Πολ. szczaw, καὶ szczawik=ὀξαλὶς, ὀκσαλὶς (ὀ-σκαϜλίς, ὀ-σκαϜελίς, σκαϜλὶς, ὡς Σ. ξινήθρα=ὀξινήθρα, Γλ. osseille), Σρβ. Штавлье, Ἰλλ. sctavje, Βμ. sstjowik· [щ= шт (βλ. ἀνωτέρω) = σκ, κσ (ξ). οἷον ςαϜλὶς, ἀντὶ σκαϜλὶς, ξαϜλίς. βλ. Щаждý,

Щенй, Щиплю, Щегбль, κτλ. καὶ ἐν ἀρχ. κώδηξ. Аште (ὥστε) ἀντὶ Аще, ὧςκε, κτλ. βλ. καὶ бсть· καὶ τὸ Κρτ. schav=Щавъ= ὀξυλάπαθον, λάπαθον].

Ща́вство, Σλαβ. (ὀκνηρία) σχαυςϜὸν (σχαύω= χαύω, χαῦνος, χαυνότης)· καὶ Ща́вствую (χαύνως διάγω, θρύπτομαι; τρυφῶ).

Щажду̀, 'Ρωσσ. Щажу̀ (φείδομαι, ἀπόφ. Щадѣти, -дити, ὡς ἐκ τῦ Щаду̀), σχάδω, σχάσδω, σχάζω=σχίζω, σχέδω, -θω (κρατῶ, ἐκ τῦ σχέω=ἔχω, ἕξω, ἴσχω, βλ. 'Ρειμ. λ. σχάζω), σχεδρὸς, σκεθρὸς=Щедръ(οἰκτίρμων, κυρίως τλήμων, καρτερικὸς, tolerans· καὶ ὡς ἐκ τῆς τῦ οἰκτίρμονος σημασίας, 'Ρωσσικῶς=ἐλευθέριος), καὶ Βμ. sstjedry, Πολ. szczodry (βλ. Щавéль). Щедрóта, οἷον σχεδρότης (οἰκτιρμὸς), κτλ. Ἴσως δ' ἄντις ἐκλάβοι μᾶλλον ἀνάλογον αὐτὸ δὴ τὸ σχάζω (οὐκ ἀντὶ τῦ σχέω, -θω), ἀλλ'=σχίζω (ἐκ τῦ σχάω, χάω, κάω), κατὰ τὴν σημασίαν τῦ φείδομαι (σχίζω). βλ. Прощáю.

Щебечу̀, -щати (ἐπὶ ὀρνιθαρίων, σ-τυβίζω), τιτυβίζω, τιτθιβίζω· ἢ ὡς τὸ Γρμ. zwitschern, συνήθ. τσιτσυρίζω (τσϜιτσυρίζω)=τιτυρίζω (τίτυρος, σίσυρος, σίτυρος, σίττω, σίζω, Γρμ. zischen), ὅθεν καὶ τὸ Πολ. szczebiot, Βμ. sstebet=щибѣбетъ.

Щéгла, Щóгла (ἱςὸς πλοίου), ἐκ τῦ Γρμ. Segel (ἱςίον, ἄρμενον· ὡς καὶ τὸ ἱςίον, ἐκ

τῦ ἱςός)=λτ. sagum=σάγος (ὡς σαγολαίφια, κτλ.). ὅθεν καὶ ὁ τῆς συνηθ. σαγιὰς (εἶδος ἐπανωφορίυ, καθὰ καὶ σαγομάντιον ἐκ τῦ σάγος, μανδύας = χλαμὺς· Μ. ἐτυμ.). βλ. Δοξ. σελ. 171.

Щего̀лъ (ἄκανθὶς, ἀκανθυλλὶς, λτ. fringilla carduellis, Γλ. chardonneret, 'Ιτ. cardello, carderilla, ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. καρδερίνα), Κρτ. Шпиглецъ 'Ιλλυρ. Спаглинъ, κτλ. συγγεν. Γρμ. Stieglitz, Stiglitz (καὶ Distelfing), παρὰ τὸ steige = ςείχω, Стигу̀, ςίχω, ςοίχω (διὰ τὴν ταχεῖαν ἀναῤῥίχησιν τῦ πτηνῦ. Adelung). ἡ δὲ παρ' ἄλλοις καρδερίνα λέγεται Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) καὶ, ςριγαλινὸν, ςριγλήνὸν, παρενθέσει τῦ ρ, (ὡς, ςρυφνὸς, ςυφνὸς), οἷον ςιγληνὸν= Спаглинъ, ςιγηλὸν, ςιχηλὸν, ἀντὶ ςιχηρὸν· ὥςε τὸ Щего̀лъ εἴη ἂν οἷον Стего̀лъ=(ςεγὼν, ςεχὼν), ςειχῶν, ςέχων, ςείχων, ςίχων, [ἔςι δὲ καὶ Στίχων κύριον ὄνομα κυνὸς, ὡς καὶ Σπέρχων, κτλ. Ξνφ.].

Щéголь, Щóголь [ἐπιθυμητὴς, amateur, καὶ θρυπτικὸς, Γλ. petit-maître, συνήθ. μορφέλης, καμαρωτὸς, σειςὸς καὶ λυγιςὸς, γλυψίδης (κατὰ τὸ γλαφυρὸς), κτλ. καὶ κοκονάκης ἐκ τῦ κοκόνα=κυρία, δέσποινα, ὅπερ οὐκ οἶμαι παρὰ τὸ κόκκων (κόκκος), ἀλλὰ μᾶλλον = κόνα = γόνα, γένη, γυνὴ, ἀρχ. Γρμ. konna, quan, quän, 'Αγγλ. queen (βλ. Жена̀), κατ' ἀναδιπλασιασμὸν κοκόνα, ἢ καὶ, κοκ-

κόνα, ὡς, κοκκύαι, καὶ κοκύαι ἐκ τῶ κίω, κτλ.]. *τὸ γῶν* Щéголь, *ἐκ τῶ λτ.* singulus (singularis) = *σ-ίγγυλος, ἴγγυλος, παρὰ τὸ ἴγγα = ἕν· Πάφιοι.* (*Ἡσύχ. ἐκ τῶ ἕν, ἕνα, εἴν, εἴνα, νν = γγ, εἴγγα, ἴγγα*). *παίζων δ' ἄν τις κατὰ ψευδῆ παρήχησιν παραβάλοι τὸ* Щéголь *καὶ πρὸς τὸ κίγκλος, οἷον σ-κίγκολος* (*ἐκ τῶ κέλλω, κέλλω, λτ.* cello, cillo, *κικίλλω, κίκιλλος, κίγκιλος, κίγκλος, τὸ πτηνὸν τὸ καὶ κίλλυρος, καὶ σεισοπυγὶς, συνήθ. σεισυράδα, καὶ κωλοσῶσα*=Трясогузка), *ὅθεν καὶ κιγκλίζομαι, -λίζω* (*κιγκλέω*), Щеголяю (*θρύπτομαι ὡς οἱ γλαφυροί*).

Щекà, Щокà *Ῥωσσ. καὶ Πολ.* = *σιαγὼν* (*κατὰ παραφθοράν, σιαγὰ,* Щакà, Щекà), *ἡ, συγγ.* Сѣку, seco? (*ὡς ἐκ τῶ μάζω, μάσσω, μάςαξ, τὸ λτ.* maxilla· *ὡς ἂν εἴποις, μασσύλη· ὡς,* axilla = *μασχάλη*).

Щекочу̀ (*γαργαλίζω*). *βλ. τὸ συγγεν.* Скокищу̀ (*ξυξῶ,-κσῶ, ξυκυκσῶ, ξυξύω=ξύω*), *Γερ.* kitzeln.

Щекочу̀ (*ἐπὶ φωνῆς κίσσης*), *σ-κοκκύζω, κοκκύζω. τὸ Πολ.* Щек = *ὑλακὴ,* szczekać, *ὑλακτεῖν, οἷον κακκάζω, γαγάζω, κτλ. ὅθεν καὶ* Щукòтъ (*κρότος*), Щукотю̀ (-кочу) *κροτῶ, κτλ.*

Щелкáю, Щолкáю (*νοβακίζω, ἢ νοβυκκίζω, ἤτοι, συμψοφῶ τοὺς δύω δακτύλους. 2, κολαφίζω, κονδυλίζω*), *συγγεν.* Толкáть, Толкáю· *ὃ παρὰ τὸ* Клúку, -кну, чу, *κλάγω* (*οἷον μεταθ.* Кúл-

ку, κέλγω, Шкелку), κλάζω, κλάγγω, clango Ιλ. claquer, κτλ. ὀνοματοποιΐαι.

Щелокъ, βλ. Щолокъ.

Щель (σχίσμα, ῥῆγμα, Γρμ. Ritz, ὡς ῥῆξις, ῥήσσω, reissen). Щеляться (σχίζομαι· ὡς ἐκ τοῦ Щеляю, Щелю), σκάλλω (α = ε, σκέλω) σκαλέω, Γρμ. schälen, σκύλω, σκύλλω, σκύλμα, σκάω = ξάω, σκαύω, σκάβω, scabo, σκάπω, καὶ σχάω, σχάζω, σχάσμα, ἐκ τοῦ καύω, cavo, κάω, κύω, κτλ.

Щемлю (πιέζω, θλίβω. ὡς ἐκ τοῦ Щему), ςέμω = ςέβω, ςέμβω, ςείβω, ςίβω, ςίπω, stipo, (β = μ. αἰολικ. ὡς καὶ ςόμος = ςόβος· ςύμος = ςύπος· καὶ στ = τσ = τζ, στζ)· ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ Σ. τσαμπίον (βότρυς) = σταμπίον = ςαπίον, ςαπὶς (ὅθεν ςαφὶς), ςάφυς, ὅθεν καὶ (ςάφυλος), ςαφυλὴ (ςάπω = ςείπω, ςείβω), ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ Ἰτ. Zampa, κτλ. οὕτω λέγομεν καὶ, τσύμπυρα = ςέμφυλα. τὸ δὲ τσύβαλα = σκύβαλα (σκ = τσ).

Щеня, Щенецъ, Щенокъ, σκύμνος, σκύλλαξ, σκύλαξ (ν = λ· σκύναξ, Щенецъ), συνήθ. σκυλάκι, σκυλίον, ἐκ τοῦ σκύλλος, -λος (κύελος, Кобель, παρὰ τὸ κύω), ὅθεν καὶ τὸ κύων, οὗ ἡ γενικ. (ὡς ἐκ τοῦ κὺν) κυνὸς, λτ. canis, Γλ. chien, πληθυντ. αἰολικ. κῦνες (ὡς ἐκ τοῦ κύων, κὺν), Γρμ. Hund [κοὺν, κὺν, μετὰ τοῦ d, ὃ μάλιςα φιλοῦσιν ἐν πολ-

λοῖς αἱ Γερμανικαὶ καταλήξεις, κατὰ τὰ wehen, Wind· *ῥὶν*, Rind· sanus, *σά(ν)ος*, sound, gesund· *ὕλη* (*ὕλη*, sylva) Wald, Wild· *μήνη*, Mond· *καί*, *ψάμμος*, *σάμμος*, *ἄμ-ος*, Sand, *κτλ.*], *Λετ.* sunis, *Ἀρμν.* schun, *Σκρ.* schunaka, *κτλ.* *ἐκ τῦ κύω*, *κύμενος* (*κυόμενος*), *καὶ τὸ* (*κύμι ος*), *σκύμνος*. *Σρβ.* Штене, Штенацъ (шт, *ἢ* сш = щ = *σκ*, *βλ.* Щавéль). Щéная (*κύων ἔγγυος*), *ὡς κύουσα* (*οἷον κύνυσα ἢ σκύννα* = *κύννα*, *κύνα*, *κυνάς*). Щенóчекъ, *σκυμνίσκος*, *κτλ.* *καὶ τὸ Βυλγαρ.* (*καὶ Ταταρικὸν*) Кýче (*κύων*), *φαίνεται συγγεν.* *κύζω*, *σκύζω*, *ἐκ τῦ κὺς* (*κύων*, *κὺν*), *κὺς* (*βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* *σκύζω*), *ὅθεν καὶ Σ.* *ἐπιφώνημα πρὸς κύνας*, *κύτσ*, *κύτσ!* *τῦ δὲ* Кýче *συγγεν.* *ἂν εἴη καὶ τὸ Σλαβ.* *καὶ Ρωσσικ.* Сýка (*κύων*, *ἡ*), *οἷον κύκα*, *ὡς παρὰ τὸ κούω*, *κύω*, *χύω* (Сýю), *ὅθεν καὶ διπλασιασμ·* *κοκύω*, *παρ᾽ ὃ κίκυς* (*βλ.* *Ῥείμ.*). *καὶ κοκύαι*, *κοκκύαι* = *γονεῖς*. *ἢ καὶ κοχύω* (*χύω*), *κόχος* (*δαψιλὴς ῥῦς*), *κόχη*, *κόχα* (*κύχα*, Сýка), *ἡ ῥῦσα κύυσα καὶ οἷον χύυσα*, *διὰ τὴν περὶ τὴν λοχείαν ῥυσώνην·* *τὸ δὲ τῆς Σ.* *κυττάβιον* (*ὁ σκύλαξ*, *καὶ καθόλυ* = *σκύμνος*, *θηρίον νεογνὸν*), *ἴσως ἐκ τῦ κόττος* (*κεφαλὴ*), *κότταβος* (*καὶ κάττος*, *λτ.* catus, catulus)? *ἢ*, *κῦθος* (*σπέρμα*, *κύημα*), *κύτος*, *ὑποκοριςικ.* *κυτάβιον* (-*φιον*, *ὡς*, *μύρον*, *μυράφιον*, *χωράφιον*, *κτλ.*), *συγγεν.* *κὺς*, *κυνὸς*?

Щер (щéрю), *ὅθεν Πολ.* szczerzyć, *Βμ.* sstirziti, *Σρβ. καὶ Κρτ.* церитисе = *σαίρειν* [*ἐκ τῦ σάρω, ὅθεν καὶ* (*σάρδω*) *σαρδὼν, σαρδωνίζω, καὶ* (*σάρκω*), *σαρκάζω. βλ.* *Ῥείμ. λ. σαρκάζω* (щ=*στζ*=*τζ*=*σσ, σ. ὡς Σ. κνίσσα* (-*τζα*). *μεταθ. τζίκνα*). *Δοβρόβ. σελ.* 173.

Щепóть, Щепóтка (*ὅσον ἂν τις λάβοι τοῖς δύω ἢ τοὺς τρεῖς δακτύλους συμβάλλων, Γλ.* pincée), *ὡς τὸ συνήθ. τσυμπητὸν, τσυμπιὰ, τσύμπημα* (*οἷον τσυπητὸν*), *βλ. τὸ συγγεν.* Щиплю̀.

Щербѝна, *ἐκ τῦ* Щерба, *Κρν.* shkerbina, sherba. shkerba (*χάραγμα, χάσμα, ῥῆγμα, τρύπα, χάλασμα*), *συγγ. σκάρω, Γρμ.* scharren, scheeren, Scharte, *σκάριφος* (*συγκοπ. σκάρφος, σκάρφα*)· *τὸ δὲ σκάρω = κάρω = χάρω, χαρύω, χάρυβος* (*ὡς, χάρυβδις*), *χέραβος, Σ. χάρβαλον, χαρβάλα,* (*χαρβάνα*, Щербѝна).

Щéркъ, *Πολων. καὶ Βμ.* Шпѣрк [*κάχληξ. τὸ λτ.* glarea· *καὶ χάληξ, ὅθεν τὸ* calx, calculus, *καὶ κόχλαξ, κος, Σ. χοχλάκι ἐκ τῦ κόχλος, ἀντὶ κόχολος* (= Цóколь, *ὅθεν παρ᾽ ἄλλοις τὸ Σ. τζαγίλι*), *κόγχλος, κόγχυλος, ὑγγύλος*], *συγγ. σκερὸς* (*σκέραξ*, Щéркъ), *σκίῤῥος* (=*ξερὸς, ξηρὸς, σχερὸς, χέῤῥος*)· *τὸ θέμα χάρω, κάρω, κέρω, ὅθεν κέρχω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα· ὅθεν καὶ τραχέων σωμάτων ἦχον τεμνομένων, κτλ.* (*βλ.* *Ῥείμ. λ. χαράσσω*)· *βλ. καὶ* Шéрсть, *καὶ* Хрящь.

Щéть, Щетúна (*χοίρου θρὶξ*), *ὑκ=σκῦτα, σκυτίνη*(*βλ.* Чупрýнъ)· *ἀλλὰ μᾶλλον=λτ.* seta, *χαίτα, χαίτη* (*ὡς χάληξ, χάλιξ*, silix), *'Ισπ.* seda, *Γλ.* soje (de porc), etc. (*μετὰ τῦ πνεύμ. σ, σ-χαίτα, σχ = σκ* = щ).

Щечỳ, -щúть (*κλέπτω, ὑφαιροῦμαι*) *σχίζω, σχέδω, σχέθω* (*κρατῶ*). *ἢ σχάζω, σχίζω= σχίζω* (*χάω, χάδω, χάω, κάω, κίω, κύθω. βλ.* Хúщу).

Щú (*ζωμὸς κράμβης, τῆς Σ. ἁρμιᾶς, ἐκ τῦ ἅλμη*)=(*ὐ*)*στζὺ*, (*ὐ*)*σκὺ* = *ὀξὺ, ὀξὺς* (кис-, скис, ски, ск = щ), *βλ.* Кúслый.

Щúкаю (*ἀπομύττω τὸν λύχνον=Γλ.* moucher, *συνήθ. ξεφτιλίζω, καὶ κωμικῶς, ξεμυξιάζω· ὡς ἐκ τῦ* Щúку), *ψίχω, ψέχω* (*ψ = σκ, κσ, ὡς, ψάω, ξάω, σκάω*), *καὶ ψίχω* (*κόπτω, τρίβω, ὡς καὶ Σ. κόψε τὸ φιτίλι*).

Щиплю̀ [*κολάπτω, ἐπὶ πτηνῶν· 2, τίλλω, ἐκλέπω, δρυμάσσω, Σρβ.* Шипáти (*βλ.* Щавéль) *ὡς ἐκ τῦ* Щипỳ] *τσύπω, πῶ, συνήθ. τσυμπᾶ=στύπω, τύπω, τύμπω* (*ὅθεν τύπανον, καὶ τύμπανον μετὰ τῦ ςομφάζοντος μ*), *τύπτω· ὡς καὶ ςυπάζω* (*ςυπίζω*) *συνήθ. ςυμπίζω, κτλ. ἔςι δὲ τὸ τ καὶ στ = τσ = τζ* (*στζ!*), *ὅθεν καὶ ἄλλα τῆς Σ. πολλὰ, καὶ τῶν Βυζαντίων τὸ τσυμπλίδα* (*σπινθὴρ*)=*ςυμφαλὶς, -λίδα ἀντὶ ςυφλὴ* (*ἐκ τῦ ςύφω = θλίβω· ὡς καὶ ςράγγω, ςράγξ*), *ςυφλὸς = ςυφελὸς* (*ςυφὸς, πεπυκασμένος, σκληρὸς*), *βλ.* Крóпля· [*τὸ δὲ τύ-*

πω = δύπω, δάπω, Дýпу (βλ. Дупло̀), δέπω, δάπτω (δαρδάπτω)· καὶ ὁ τύπος = κτύπος = δόπος, τόπος, δȣ̃πος, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ςυπάζω καὶ δάπτω]. Щипéчъ (ῥύγχος), καὶ πληθ. Щипцы́, τὸ συνήθ. (τσυμπὶ) τσυμπίδιον [=λαβὶς, οἷον πυράγρα, ὀδοντάγρα, ἡλάγρα, κτλ. Γλ. pincettes, ἐκ τȣ̃ pincer (τσυμπῶ), συγγεν. pingo, pango (πήγγω, πάγγω), πήγω, πάγω, πήγνυμι]. Щипцы̀ καὶ αἱ χηλαὶ τȣ̃ καρκίνȣ, μεταφορ. διὰ τὴν ὁμοιότητα (ὅθεν καὶ „πυραγρέτης καρκῖνος=πυράγρα· 'Επίγρ.). τὸ δὲ Κρτ. Щепцы̀=δάκτυλα, ἄρθρα. [ȣ̃τω καὶ τὸ λτ. forceps, forcipes (χηλὴ, καὶ ψαλὶς, καὶ ἡ λαβὶς, κυρίως ἡ πυράγρα), ἐκ τȣ̃ ἀρχ. formucapes (formus, capio), οἷον, φερμο-κάπτης (φέρμὸς = θερμὸς, θερμὸν, ἀντὶ πῦρ. οὕτω καὶ νῦν τὸ πῦρ ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας καλεῖται ἐςιν ἡ τῆς 'Ελλάδος, λαμπρὸν, καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ἄψιμον, συνηθέςερον δὲ, φωτία. βλ. Ўгль]. βλ. καὶ Щепóть.

Щи́рый (γνήσιος) κύριος? (genuinus, proprius) Πολ. czzéry, szczyrny (ἀντὶ Чи́рый? ὡς, Щýдо = Чýдо).

Щи́тъ (ἀσπὶς, θυρεὸς), σκύτος, λτ. scutum, καὶ scutarium, συνήθ. σκȣτάρι (ἐκ τȣ̃ σκύτος, καὶ τὸ συνήθ. σκουτίον)· τὸ δὲ σκύτος (= δέρμα), ὡς τὸ βῶς, βοῦς, ῥινὸς = ἐκ βοείȣ δέρματος ἀσπὶς ('Ομ.)· ὅθεν Защищáю (щищáю)=ὑπερασπίζομαι (ζα-σκυτόω=

σκύτει, δορᾷ καλύπτω). βλ. Тáрчъ, καὶ Джúдъ.

Щóлокъ, Щéлокъ (κονία, ςακτὴ κονία, ῥίμμα)=σδόλος, ζόλος, ψόλος (ο = ε), σβόλος, ἄσβολος. συγγεν Зола̀ (ὡς, σδόλος = σβόλος, ἄσβολος, ἀσβόλη). βλ. καὶ Спýдъ.

Щỳ = Счỳ (βλ. Céчъ, ὃ συγκέκοπται ἐκ τῦ Сечỳ, καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἄῤῥητον Сею, с=χ, χέω (χύω. Ἴσως δὲ καὶ τὸ Сырь, Сыроспіь (ὑγρασία, νοτίς), ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ Сыру, Сыю = χύω, χύσω, σ = ρ, χύσις (ὡς καὶ τὸ νοτίς ἐκ τῦ νέω, νείζω, νίζω, νίγω, νίφω, ningo)· ὕτως ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ сею̀, -ру̀ καὶ τὸ κακέμφατον. Сру̀ (χέσ. σ = ρ)· πρβλ. τὸ Τυρκ. schitzmek.

Щýдо (τέρας) = Чýдо· ὕτω καὶ Щýю (ὅθεν Щýдь (αἴσθησις καὶ ἦθος, τρόπος, φύσις) = Чýю, Чýвствую.

Щýпаю (ἐφάπτομαι, ψαθάλλω, βλιμάζω ὄρνιν· καὶ Щýпъ = καθετὴρ πρὸς τὸ ἐσμάσσεσθαι καὶ ἐσαφᾶσθαι ἐπιτήδειος. ὡς ἐκ τῦ Щýпу) ἴσως, ψύφω=ψέφω, ψάφω, ψαύω, καὶ (φ = χ), συνήθ. ψάχω, ψύχνω (ὡς καὶ ψήχω). τὸ Γερμ. schuppen (τρίβειν)= ψέφειν = ψώχειν (ψ = σκ. βλ. Щúкаю). ἢ γῦν πιθανώτερ. καὶ Щýпаю, συγγεν. Щиплю̀.

Щýрю (καμμύω). Щýрюся (ἰλλώπτω)=σκύρω (ὅθεν σκυρθάνιος) = σκάρω, ὅθεν σκάρδω, ὅθεν (σκαρδαμὺς), σκαρδαμύσσω = καμμύω.

* *

Ъ, Ы, Ь.

Περὶ τῶν τριῶν τϐτωνὶ γραμμάτων εἴπομεν ἐ[ν] τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβη[τ] καὶ περὶ Ὀνόματ. σελ. 114), λέγομεν δὲ κα[ὶ] ἤδη ἐκτενέςερον. Ἀμφότερα τοίνυν τὰ τελικ[ὰ] ἡμίφωνα τό, τε Ъ (еръ, Jerr, *γιέῤῥ*), *κα[ὶ] τὸ* Ь (ерь, Jer', *γιέρ'*), *οὐδὲν ἄλλο μοι δο[κ]εῖ ἢ αὐτὸ τὸ φωνῆεν Ε, συνημμένας ἔχο[ν] τὰς πλαγίας (τήν τε μέσην καὶ τὴν κάτω) καὶ ἀπεςραμμένην μὲν τὴν ἄνω ἐν τῷ* Ъ *ἀποτετμημένην δὲ παντάπασιν ἐν τῷ* Ь. *Εὑ[ρ]ίσκεται δὲ δήπου καὶ ἐν Ἑλληνικοῖς χει[ρ]ογράφοις (τοῖς ἀπὸ τϐ* Ε *αἰῶνος καὶ ἐφε[ξ]ῆς) 6 = ε (ὅθεν καὶ τὴν ευ δίφθογγον γρά[φ]ομεν καὶ ἤδη* ȣ), *καὶ αὐτὸ δὲ τὸ λτ. πέπλασται ὡσαύτως ἐκ τῆς ἄνω πρὸς τὴ[ν] μέσην πλαγίαν συγκεκλασμένης· μαρτυρ[εῖ] δὲ τϐτοις καὶ τὸ* Ѣ, *ὅ, γε καὶ αὐτὸ μεμό[ρ]φωται ἐκ τϐ* Ε (*βλ.* Ѣ). *Πάντων δὲ μέγ[ι]ςον τεκμήριον τόδε ἐστί· τὰ γὰρ* Ъ, *καὶ ἐν τέλει λέξεων ἀναπληρϐσι τὸν τόπον Γαλλικϐ ἡμιφώνϐ* e· *οἷον τὰ Γαλλιςὶ γρ[α]φόμενα* trône, trope, polype, dôme, *κτλ. οἱ ἄλλως, ἢ* Тронъ, Тропъ, Полипъ, Домъ, *κ[αὶ] προφέρϐσι καὶ γράφϐσιν οἵτε Ῥῶσσοι καὶ ἄλλοι Σλάβονες (οἱ χρώμενοι γράμμασι Σλ[α]βονικοῖς), ἀντὶ τῶν, δόμος, θρόνος, τρόπος, π*

λύπος (πολύπȣς), ὡς καὶ λτ. thronus, domus, tropus, κτλ. Ἰταλιςὶ δὲ trono, tropo(u=o). τὸ δὲ Γαλλικὸν e αὐτό πȣ ἐςὶ τὸ τῆς Ἑλληνικῆς κλητικῆς ε (θρόνε, τρόπε), ἐκ τȣ̃ ο τῆς ὀνομαςικῆς μεταπλασθὲν (τρόπο-ς, κτλ.)· καὶ τὸ e δὲ, τὸ τῶν Λατινικῶν καὶ Σλαβονικῶν ὐδετέρων ληκτικὸν, ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ τῶν ἑλληνικῶν ο (βλ. Тѡ̃). Καὶ μὴν καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν λέξεων τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς εὕρηται προφανῶς τὸ μὲν Ь ἀντὶ τȣ̃ e, οἷον, Оцьтъ, ἀντὶ Оцетъ, Дьнь=Дéнь, κτλ. καὶ ἐν ἀρχαίοις κώδηξιν ь=Ѣ (=e), οἷον Свьшiшься ἀντὶ СвѢшишься (βλ. Δοβρόβ. σελ. 72). τὸ δὲ Ѣ ἀντὶ ο, οἷον, плънь = плопь, пъщъ = пощъ, пълнъ = полнъ (ὡς καὶ съ, въ = со, во), κτλ. ἔςι δὲ δήπȣ συνηθεςάτη ἡ τȣ̃ ε εἰς ο μεταβολὴ, καθὰ δὴ καὶ εἰς ι (εἴ γε τὸ ε ἀρχαίως ἐξεφωνεῖτο καὶ ει, ἡ δὲ ει=ι μακρῷ)· ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον есми, καὶ есмы, есме, есмо, (πληθυντικὸν τȣ̃ α προσώπȣ)=есмъ= ἐσμεί(ν), ἐσμέ(ν). καὶ πάντα δὲ τὰ πρῶτα πληθυντικὰ πρόσωπα λέγȣσιν εἰς мъ = με(ν). τὰ δὲ τρίτα εἰς тъ = τι (τὸ δὲ πάλαι εἰς ть. βλ. Δοβρόβ. σελ. 19)· ὥςε τὸ Ѣ ἐκφράζει τό, τε ι, καὶ τὸ ε, καὶ ο· ἀλλὰ καὶ τὸ Ь=ι, οἷον, есмь=ἐσμί, καὶ τὰ εἰς ши Σλαβονιςὶ δευτεροπρόσωπα ῥωσσικῶς λέγȣσιν εἰς шь, καὶ τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ть ἀντὶ ти· καὶ ἐν μέσῳ δὲ τῶν λέξεων ἀντικαθι-

ςῶσιν οἱ Ῥῶσσοι τὸ ь, ἀντὶ i, *οἷον*, бью = бію, пью = пію, *κτλ. Τούτων ὄντως ἐχόντων, πρόδηλον ἄρα ὅτι καὶ τὸ φωνῆεν* Ы (*τὸ δ' ἀρχαῖον ἐγράφετο* ЪІ), *σύνθετόν ἐςιν ἔκ τε τοῦ* Ъ, *ἢ* Ь = *ε, καὶ τοῦ* I = *ι, ἤτοι αὐτή ἐςιν ἡ Ἑλληνικὴ δίφθογγος* EI, *καὶ ταύτην ἔχει κυρίως δίφθογγον ἡ Σλαβονικὴ μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν ου* (оу), *καὶ αυ, καὶ ευ ὡς προείπομεν* (*βλ. Ἀλφάβητ. βλ. καὶ ἐφεξῆς τὸ τοιχεῖον* Ѣ). *Προφέρεται δὲ τὸ ςοιχεῖον* Ы *παρὰ τοῖς Σλάβοσι παχυςομώτερον, κάτω πρὸς τὴν βάσιν τῆς γλώσσης ἐρεῖδον τὸν ἦχον, ὡς ἔγγιςα τοῦ ἑλληνικοῦ η* (*βλ. τὸ ἡμέτερ. σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλλην. γραμμ. προφορᾶς*), *ᾧ καὶ πολλάκις ἀντιςοιχεῖ* (*ὡς* Монастырь = *μοναςήριον*· кыла, *καὶ Ῥωσσ.* кила = *κήλη, κτλ.*)· *ἔςι γὰρ καὶ τὸ η = ει* (*ὡς ἠμὶ = εἰμὶ = ἐμὶ, ἐμμὶ, ἐσμὶ, κτλ.*)· *ἀντιςοιχεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν οι* (*ὡς καὶ ει = οι, ἐν τοῖς, οἴω = εἴω = ἔω, ἴω, εἶμι κτλ.*), *καὶ πρὸς τὸ υ* (*κατὰ διαλέκτους ὡς ἔγγιςα ὁμόφωνον τῇ οι· καὶ Πολωνοὶ δὲ τῷ* y *χρῶνται ἀντὶ* ы)· *καὶ πρὸς αὐτὸ, τέλος, τὸ ἁπλοῦν ι* (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 23)· *πολλαὶ γάρ εἰσι τροπαὶ τοῦ ι περὶ τὴν προφορὰν, κατὰ τὴν τοῦ ςόματος ἀμέλει τοι διάπλασιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς φωνῆς ἑτεροιουμένου, καὶ ἁδρότερον ἢ λεπτότερον ἢ μέσως πως ἀπηχοῦντος τοῦ φθόγγου, ὡς δέδεικται διὰ μακρῶν ἐν τῷ περὶ*

προφορᾶς. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ Ъ = ο, ἐντεῦθεν καὶ ἡ τούτου παχυτέρα προφορὰ, ὡς ἡμίσεια δηλονότι τῆς τοῦ διογκοῦντος τὸ στόμα ο, λεπτοτέρα δὲ ἡ τοῦ Ь, καὶ ὡς ἔγγιστα τῆς τοῦ ι συγγενοῦς τοῦ ει = ε. Καὶ ἔστιν ἄρα τὸ Ъ ἐν ταῖς ληγούσαις τῶν ὀνομάτων ἀντίστοιχον πολλάκις πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ο· οἷον, объ = ἀπὸ (ὀπὸ), азъ = ἀζὸ (ἀντὶ ἀγὸ, ἀγὼ = ἐγὼ), бéзъ = Ϝέξω, до́мъ, δόμο-ς, по́тъ = πότο-ς· про́стъ, πρόσθο-ς, сынъ, σ-ῖνο-ς, пра́въ, πρᾶϜο-ς, пря́мъ, πράμο-ς (πρόμος), κτλ. Ἴσως δὲ τὸ πάλαι καὶ τορώτερον ἐξεφωνεῖτο τὸ νῦν ἡμιφωνούμενόν πως τοῦτο ъ = ο, ὅθεν ἔμεινεν ἐν τοῖς Σλαβονικοῖς οὐδετέροις τέλειον τὸ ο (проспо, прямо, κτλ. καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὰ ἑλληνικὰ ὄντα οὐδέτερα εἰς ο, οἷον πρόμον, πρόσθον, χωρὶς τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου)· τὸ δὲ ь = ι, ὡς, éсмь, ἐσμὶ, éсть, ἐστὶ, Го́сть = λτ. hosti-s (βλ. Страна̀), о́гнь = igni-s, Смéрть = morti-s, mors (μόρος), Да́ждь = Да́ди = δάθι, δόθι (οὕτω καὶ τὰ βαρύτονα καὶ πάντα τὰ δευτεροπρόσωπα τῆς Ῥωσσικῆς προστακτικὰ προηγουμένου συμφώνου λήγουσιν εἰς ь, ἀντὶ τῶν εἰς и Σλαβονικῶν· βλ. καὶ ἀνωτέρω)· καὶ πρὸς τὸ ε δὲ ἀντιστοιχεῖ τὸ Ь (ὡς καὶ τὸ Ъ), οἷον Пя́ть = πάτε (πάντε, ἀντὶ πέντε)· Сéдмь = σ-έ(β)δεμ, λτ. septem, κτλ. ἀλλὰ καὶ η = ь, ἐν τοῖς, Пя́дь, πάδη (παδὴ,

σπαδὴ, σπιδὴ), Вόпль (*Βόπι*) *Γοπὴ* (*ὀμφὴ*) *κτλ. διὸ καὶ πάντα τὰ θηλυκὰ λήγουσιν εἰς* ь, *ἡμὲν τοι χρῆσις τῆς γλώσσης διέκρινε καὶ τὴν θέσιν τουτωνὶ τῶν ςοιχείων, καὶ τὴν εἰς ἄλληλα κατὰ διαλέκτους μεταβολὴν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ τῶν λέξεων κατὰ Σλάβονας σχηματισμὸς, περὶ οὗ διαλαμβάνουσιν οἱ γραμματικοί· ἡμῖν δὲ περί τε γενέσεως καὶ δυνάμεως τῶν ςοιχείων καὶ, πρὸς τίνα δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἀναλογοῦσι, πρὔκειτο λέγειν· καὶ εἴρηται τὰ δοκοῦντα. Τί δὲ καὶ βουλόμενος ὁ τοῦ Σλαβονικοῦ Ἀλφαβήτου πατὴρ* еръ, *καὶ* ерь, *ὠνόμασε τὰ γράμματα; ἁπλοῦς ὁ λόγος, καὶ δῆλος τῷ ἐπιζήσαντι. τὸ γὰρ* Ъ *μεταπλασθὲν εἰς τὰ* Ъ *καὶ* Ь *ἀντίςροφον ἀποβέβηκε* Ρ (*ῥῶ*), *ὅ περ οἱ Λατῖνοι λέγουσιν* ere, *ἢ* er, err (*ἔρε, ἔρ*) = еръ, ерь· *καὶ ἔςιν ἄρα τοὔνομα τοῖς ςοιχείοις δήλωσις οὐ τοῦ φθόγγου ἀλλὰ τῆς μορφῆς (ᾗ δὴ καὶ τὸ ἀρχαῖον Κόππα,* ϙ, *ἀντιῤῥῶ ὡς ἐκ τοῦ σχήματος ὠνόμαςαι (βλ. Μοντεφαυκῶνα* [Montfaucon] *παλαιογραφ. σελ.* 132)· *ὅθεν οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε τὰ ςοιχεῖα οὔτε τῶν Ἀρμενίων οὔτ' ἄλλου τινὸς ἔθνους ἀναδιφῶντας τοὺς ἀλφαβήτους ἐπιζητεῖν (βλ. εἰσαγωγ.* § *α, καὶ σελ.* 114, *Μέρ. Α). οὐδέ μην τὴν τούτων δύναμιν πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν* cheva *ἀπεικάζειν· ἅλις γὰρ, οἶμαι, σαφῶς καὶ ἀναμφηρίςως ἥ τε φύσις αὐτῶν καὶ ἡ μορφὴ ἐκ τῶν Ἑλλη-*

νικῶν γραμμάτων ὑποδείκνυται. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποκοριςικῶς λεγόμενον ἐῤῥίκιον (ерикъ, Jerrik), ὃ γράφεται παρά τισιν ἀντὶ τῦ Ъ, ἐξ αὐτῦ δὴ τύτυ καὶ συνετμήθη, προσγραφόμενον μὲν ἐκ, ἐπιγραφόμενον δὲ τοῖς συμφώνοις ἐπιτομῆς καὶ ςενογραφίας χάριν, οἷον к', в', с' = къ, въ, съ = ко, ко, со, κτλ. καὶ τὸ ἀπηρχαιωμένον δὲ ἤδη ἐπιέῤῥικον (pajerk) · ἐπετίθετο ἐν εἴδει προσῳδίας ἀντὶ τῦ ь, οἷον персӣ = перспь, κτλ. (βλ. Δοβρόβ. σελ. 21). βλ. καὶ Ѣ, Ю, Я.

Ѣ, Ѥ.

Ѣ, Ѣ, ѣ (Япъ = Jat', ἰάτ', ἢ γιάτ') = αι, ε, καὶ = я = α· τὸ δὲ Ѥ (Je, ἰέ) = ε. Καὶ τὸ Ѣ τοίνυν ὑ τὸ Ἀρμενικὸν ietch, ἀλλ' αὐτό ἐςι τὸ φωνῆεν Ε μεταπλασθὲν μὲν πρῶτον ὡς τὸ Ь (βλ. ἀνωτέρω Ъ, Ь), εἶτα δὲ διαπερονηθὲν τὴν κάθετον διὰ τῆς κεραίας, ἤ τις ὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ І (ἰῶτα) ἐγκάρσιόν ἐςιν, ὡς ὁρᾶται σαφῶς παριςάμενον ὄρθιον ἐκ πλαγίων ἐν τῷ τῦ Ѣ ἰσοδυνάμῳ Ѥ (μηδὲν ἐκείνῳ διαφέροντι, ἢ ὅτι τὸ μὲν Ѣ τὸ πάλαι μόνον ἐγράφετο μετὰ σύμφωνον, τὸ δὲ Ѥ ἐν ἀρχῇ λέξεων καὶ συλλαβῶν,

ἀνθ' ȣ̈ καὶ Ѥ μόνον ἔγραψαν ἐπιτομώτερον οἱ νεώτεροι)· ἐκ δὲ τȣ̃ Ѥ πέπλαςαι καὶ τὸ κατὰ τὴν κοινὴν τῶν Ῥώσσων γραφὴν εἰθισμένον ГЬ ἀντὶ Ѣ. Ὄνομα μὲν τοίνυν τῷ ςοιχείῳ Ямъ, ἀντὶ Ѥмъ (μεταβάλλονται γὰρ εἰς ἄλληλα τὰ Я, καὶ Ѣ, ὥςτὸ α καὶ ε. βλ. Ѣчмю), ὁ δὲ φθόγγος, ε συναλειφόμενον μετὰ τȣ̃ προηγȣμένȣ ἰῶτα, ὅ περ ἐν. ἀρχῇ λέξεως ἢ καὶ φωνήεντος ἡγȣμένȣ φύσιν συμφώνȣ μεταλαμβάνει, ὡς τὸ λατινικὸν J πρὸ τῶν φωνηέντων a, e, o, u, οἷον Janus, Jovis (βλ. λ. Дéнь καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβητ. γράμ. щ), Julius, Jecur (ἰ-ῆκορ, ἰ-ῆκαρ, κ=π, = ἧπαρ), ὡσαύτως προφέρονται καὶ τὰ Σλαβονικὰ Я, Ю (= ια, ιȣ, καὶ για, γιȣ, Ja, Ju. βλ. ἐφεξῆς τὰ ςοιχεῖα). Φαίνεται δὲ τὸ τοιȣ̃τον ι πνευματισμȣ̃ τι εἶδος εὐφωνικȣ̃, ἧ περ ἔξεςι συμβαλεῖν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, ἰάω (ἐκ τȣ̃ ἄω), ἰαύω (αὔω), ἰῶλκα (ὦλκα), κτλ. (καὶ Ἄραβες δὲ καὶ Τȣ̃ρκοι προςιθέασι τοιȣ̃τό τι ἰῶτα καὶ μάλιςα πρὸ τȣ̃ σ, ὅθεν εἶπον καὶ τὴν καλλίςην Σμύρνην, Ismir, καθὰ καὶ τὸν Σπεῖρον, Ispir, κτλ. τὴν δὲ Κῶν, ἀκȣ́οντες παρὰ τῶν Ἑλλήνων μετὰ τῆς προθέσεως συνημμένην εἰς τὴν Κῶ ἐκάλεσαν Istankioi, καὶ ἐκ τȣ̃ εἰς τὴν Πόλιν ἔπλασαν οἱ βάρβαροι τὸ ὄνομα, Istampol, καὶ Stampoul, ἐκ δὲ τȣ̃, εἰς τὴν Λῆμνον, παρετραύλισαν τὸ Staliman, κτλ. Κᾀνταῦθα

θαυμάζειν ἔπεισί μοι τῶν Εὐρωπαίων Γεωγράφων, οἵ γε καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ἢ καὶ παραπλησίως παρακεχαραγμένοις ὀνόμασι, πάμπαν ἀξυνέτοις καὶ τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν Ἕλλησιν, Ἑλληνικὰς χώρας ἀποκαλῦσι, Stalimene, γράφοντες, καὶ τ' ἄλλα, καὶ Scio τὴν Χίον, καὶ Malvasia, τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐκτραγῳδῦντες· καὶ ταῦτά γε τύτων τινες ἑλληνίζοντες, καὶ τὴν προφορὰν τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης ἐπανορθύμενοι κατὰ τὰς φιλολογικὰς ἄξονας τῦ Ἐράσμυ! καὶ τάδε μὲν λόγυ πάρεργον εἰρήσθω)· τὸ δ' οὖν προτιθέμενον ἰῶτα ἐν μὲν τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι προφέρεται καθαρὸν καὶ διῃρημένον καὶ ἀσυναίρετον πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνῆεν, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς Ꙗ καὶ Я, καὶ Ю, ἤτοι συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν, ἢ καὶ συναλείφεται ὑγρότερον μετὰ τῦ ἐφεξῆς φωνήεντος, καὶ ἀπηχεῖ συμφωνικώτερον ὡς γ (ὅπερ ἔφθημεν εἰπόντες), κατὰ τὸ λατινικὸν J. λεπτὸς γὰρ ὢν ὁ φθόγγος ὁ τῦ ι συντήκεται ῥᾷστα καὶ συμφθείρεται εἰς μίαν συλλαβὴν πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνῆεν α, ε, ο, ω, ϋ (ἃ δὴ πάντα, τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δὲ καὶ ἧττον, μεγαλοφωνότερα τῦ ἰῶτά ἐςι), καὶ μάλιςα ὅταν ἐπιτροχάδην ἐκφωνῆται. Διὰ ταῦτα καὶ τῆς Ἑλλάδος πολλαχῦ οἱ χυδαιότατοι προφέρυσιν ἐνίοτε τό, τε ε καὶ τὸ ιε, ὡς Je, γιε (Ꙗ, Ђ), οἷον, γυιὲ = υἱὲ,

καὶ ἐκ τῦ Ὄλυμπος, καὶ Ἔλυμπος (ο = ε) προσθέμενοι τὸ πνευματιςικὸν ἰῶτα ἔπλασαν τὸ Ἰέλυμπος ἢ Γιέλυμπος· καὶ τὸ γεράνιος εἶπον, γιερανιὸς· καὶ τὸ ιον, ειον δὲ προφέρυσιν ὡς γιὸν (χωριὸν, πλυςαρειὸν), καὶ τὸ ε ὡς τὸ Ῥωσ. ѣ, οἷον, γιόμα (ἐκ τῦ γόμα ἀντὶ γέμα, τὸ γεῦμα), καὶ γιομόζω (γομόζω, ἀντὶ γεμόζω = γεμίζω), καὶ νιόμα ἐκ τῦ νέμα (νεῦμα), κτλ. καὶ, τὸ ια δὲ συγκιρνῶσι κατὰ συνίζησιν εἰς ιὰ, Ϝιὰ (Я), οἷον παιδγιὰ, χωργιὰ· οἱ δ' Ἠπειρῶται λέγυσι καὶ ια ἀντὶ α, οἷον θιάμα, θιαμάζω, ἀντὶ θάμα = θαῦμα, θαυμάζω, ὃ παρὰ τὸ θέαμα [καί τοι γε καὶ τὸ εα συναλοίφεται εἰς εα, ια, για, ὡς, ἀπαριάζω, ἀπαργιάζω = ἀ-παρεύζω (μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α) = παρεάω (ἐάω καὶ ἐάζω, ὡς, πιάω καὶ πιάζω)· ἀπαγκιάζομαι = ἀπαντιάζομαι (κ = τ) = ἀπαντίον ἵςαμαι, φυλάττομαι, κτλ.]. καὶ τὸ ιυ δὲ ἐκφέρυσιν γιῦ, ἢ Ju (ю), παιδγιῦ, χωργιῦ· τὸ δὲ υ, ιυ, Γιύρα λέγοντες τὰ Γύαρα (συγκοπ. Γύρα, καὶ υ = υ, Γύρα), καὶ κιυρὰν οἱ Χῖοι τὴν κυρὰν (υ = υ, κυρὰν, συγκοπῇ ἐκ τῦ κυρίυ = κυρία. βλ. καὶ Ю). Καὶ τὰς ιυ, δὲ καὶ ιο, καὶ ια, συλλαβὰς συναιρῦσιν ὑγρότερον εἰς μίαν, ὡς, Γιύδας (Judas = Ἰύδας), Γιορδάνης (Ἰορδάνης), Γεώργης, Γεώργος (Γεώργιος), Γιάννης, Γιαννάκης, Γιάγκος (Ἰάννης, ἀντὶ Ἰωάννης, Ἰωαννά-

κης, κος), γιατρὸς (Ἰατρὸς), κτλ. Πρόσθες τούτοις καὶ τὰ Ἰταλικὰ ia, ie, io, iu, κατὰ συνίζησιν συνεκφωνέμενα, ὡς, piu, giu, piede =λτ. (pes, pedis), diede (dedi), pietra (petra), fiele (felis), orecchio, gioia, gioiello, ciglia, κτλ. καὶ τῶν Γαλλικῶν τὰ ἀντίςοιχα, καὶ ὅσα τέτοις ὅμοια· ταῦτα καθόλε περὶ τε φθόγγου τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων Ѣ, Ю, Я, καὶ τε Ῥωσσικε ё (= jo)· τό γε μην Ѣ προφέρεται πολλάκις καὶ διαλελυμένον, ὡς ïè, παρὰ τοῖς νοτειοτέροις τῶν Σλαβονικῶν ἐθνῶν (οἷον бieлъ, лieпъ, ἀντὶ бѣлъ, лѣпъ), πολλάκις δὲ καὶ συγχέεται μετὰ τε ἁπλε е (βλ. Δοβρόβ. σελ. 23—28). Τὰ τοίνυν, Ѣ, καὶ Ю, καὶ Я (καὶ τὸ Ῥωσ. ё), κρυπτὰς διφθόγγες καλεσι καταχρηςικώτερον οἱ Σλαβονικοὶ γραμματικοὶ, καθὰ καὶ τὰς ы, καὶ оу (у), ἀλλὰ ταύτας μὲν εἶναι κυρίας διφθόγγες καὶ τὰς αὐτὰς ταῖς Ἑλληνικαῖς ει καὶ ου εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Ъ, Ы, Ь)· τὰ δὲ Ѣ, καὶ Ю, καὶ Я (=ie, io, ia), καί τοιγ' ἐκ δυοῖν φωνηέντοιν συνεςηκότα, οὐκ ἂν ἔμπης καλοῖντο δίφθογγοι ὀρθῶς· τὸ γὰρ ι ἀείποτε πέφυκεν ὑποτάσσεσθαι συναπτόμενον τοῖς μεγαλοφωνοτέροις φωνήεσιν α, ε, ο, ἵνα δίφθογγος ᾖ, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς αι, ει, οι, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς ςοιχείοις προτάσσεται, τε μεγαλειοτέρε φωνήεντος ἑπομένε, καὶ

ĭ συναλειφόμενον μεταλαμβάνει φύσιν συμφώνȣ (ᾗ περ ἔφθημεν εἰπόντες), ᾗ γȣ̃ν συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν· ὅθεν ταῦτα δὴ τὰ γράμματα (Я, Ю, Ѣ) καλῶς ὠνόμασεν ὁ Δοβρόβισκος φωνήεντα ὑγρὰ (εἰ δὲ βȣ́λει, σύνθετα, ἢ καὶ κατὰ σύλληψιν). Συλλαβὰς δὲ κατὰ συνίζησιν εἴποι ἂν Ἕλλην ἀνὴρ καὶ τὰς ἄλλας, ἃς, πρὸς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν τὸ παράδειγμα, φανερὰς διφθόγγȣς ἐκάλεσαν οἱ Σλάβονες, τὰς, ай, ей, ой, ій, уй, καὶ ый, Кй, юй· κἂν ταύταις γὰρ τὸ τελικὸν й (Слитная, τȣτέςι συναλοιφῆς σημεῖον, καλȣ̃σι τὴν ἐπιτιθεμένην προσῳδίαν, οἱ δὲ Ῥῶσσοι λέγȣσι ταύτην Кра́ткое, τȣτέςι βραχεῖαν, ὡς συςέλλȣσαν εἰς ἡμιφώνȣ φθόγγον τὸ й), ȣ̃τε συναιρεῖται ȣ̃τε μὴν κιρνᾶται, συνεκφωνεῖται δὲ ὑφ᾽ ἓν μετὰ τȣ̃ ἡγȣμένȣ φωνήεντος, ἀμφοτέρων τῶν φθόγγων συνεπηχȣ́ντων, τȣ̃ μὲν προτέρȣ τορώτερον, τȣ̃ δὲ й ἀμαυρότερον. ᾗ δὴ συνεκφέρονται κατὰ συνεκφώνησιν καὶ αἱ εω, εοι, υοι, καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ συνίζησιν λεγόμεναι ἑλληνικαὶ συλλαβαὶ (θεοὶ, πηληϊαδεω, κτλ. καὶ τὰ τῆς Συνηθείας, ȣ̓ μόνον θεὸς, θειὸς, ποιὸς, πλεὰ, κτλ. ἀλλὰ καὶ, τρώϊ, λέϊ, κρȣ́ϊ, φάϊ, κλαίϊ, ἀντὶ κλαίει, τρώει, τρώγει, λέγει, φάγῃ, κρȣ́ει ($ι = ει = η$), ὅθεν τὰ τῶν Χίων κατ᾽ ἀποκοπὴν καὶ συναίρεσιν, τρῷ, κρȣ̃, φᾷ, λὲ, κλαῖ, κτλ. βλ. καὶ Μέρ. Α, Ἀλφάβητ)·

τὰς δὲ διφθόγγυς ὥρισαν οἱ πάλαι πατέρες ἡμῶν " ςοιχεῖα ἀδιαίρετα, τυτέςι „ δύω φθόγγων (ἤτοι φωνηέντων γραμμάτων) ἕνωσιν ἢ σύλληψιν, εἰς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτυ φωνῆς ἀπήχησιν· εἴρηται δ' ἡμῖν καὶ περὶ τύτων ἄλις ἐν τῷ περὶ προφορᾶς.

Ѣду, Ѣхать, καὶ Ѣзжу, 'Ρωσ. καὶ Σλαβ. Ѩзду, Ѩзжу (ὀχῦμαι, ἐλαύνω ἔποχος, ἄπειμι), τὸ θέμα ꙗз, Ѣз = ἐχ (χ = з = ζ = δ = σδ = зд = зж), ἔχω, Ϝέχω, = λτ. veho (ε=ο), ὄχω (ο=α=ꙗ Ꙗжу), ὄχος, ὀχέω, ὀχέομαι. [ἕτερον δὲ τὸ ἴτω (ὅθεν ἰτάω, ἴταλος, ἰτητέον = ἰτέον) = иду̀ (ἴτω, ἴθω), παρὰ τὸ ἴω = εἴω, ἔω, λτ. eo, εἶμι· καὶ Γοτθ. iddia (= λτ. ivit), Σνσκρ. Jati, κτλ.]. συγγεν. Везу̀.

Ѣмь, 'Ρωσ. καὶ Ꙗмь, Σλαβον. ἀντὶ Ꙗдмь, Ѣдмь (ἐκθλίψει τῦ д, ὡς καὶ, Вѣмь=Вѣдмь, καὶ 'Ρωσ. Се́мь = Се́дмь, Вѣлъ, ἀντὶ Вѣдлъ, ἐκ τῦ Вѣду̀, κτλ.), ἔδημι=ἔδω, edo (com-edo) = ἄδω (ἄδημι), ἄζω (ἄσδω, ἔσδω) ἔσθω, Γρμ. atzen, ätzen, etten, essen = ἐσθίειν, ἔσθειν=Ѣсть=Ꙗсти (ἀπαρέμφατα τῦ Ꙗмь, Ѣмь), Σβ. ätan· καὶ Λιθ. edmi = ἔδημι. καὶ edu, ἔδω, Λετ. Jesm, Σκρτ. ada, atti, Περσ. asch (καὶ Τυρκικ. asch = ἔδεσμα, ὅθεν aschtzi, ὁ ἐδεσματοποιὸς, μάγειρος). Ѣда̀, Ѣжа̀, Ѣства̀, Ѣде́ніе, Σλαβ. Ꙗде́ніе (ἐδανία), ἐδωδὴ, ἐδητὺς, ἔσις. Ꙗдный (Ꙗденъ), ἐδανὸς, λτ. edulis, ἐδώδιμος. Ѣду̀нъ, ἔδων,

ἐδωδὸς, edax (φάγος). Ἠдь (ἄδος) ἔδος, ἔδαρ, εἶδαρ, ἔδεσμα, κτλ. βλ. καὶ Ἠдъ. [Τὸ ἔδω, μέλ. ἔσω, ἔδοξέ τισι συγγενὲς τῶ ἔω (εἰμί), μέλ. ἔσομαι, καθὰ δὴ καὶ ἐν ἄλλαις γλώσσαις πολλαῖς ὁμοφωνεῖ τὰ δύω ταῦτα ῥήματα, οἷον λτ. est, esse, καὶ esse (com-esse), καὶ est (edit, edo), Γρμ. ist, καὶ isst, Σλαβον. есть, καὶ ясть, ʽΡωσ. Ѣсть, Σανσκρ. asti, καὶ atti, κτλ. καί φασι τὸ θέμα τῶν ῥημάτων κεῖσθαι ἐν τῷ ἑβραϊκῷ hesch=πῦρ (πρβλ. καὶ Γρμ. Esse, κάμινος, καὶ essen, ἐσθίειν). τὸ δὲ πῦρ ἅπτειν καὶ ἕψειν καὶ ἔδειν παραίτια εἶναι τῶ εἶναι (εἴγε καὶ ὅλως ἕψειν ἢ ὀπτᾷν ᾔδεσαν οἱ ἀρχαῖοι τὰς ἐδωδὰς, βαλανηφάγοι τινες, ὥς φασί, καὶ ὄντες καὶ ζῶντες). ἔμοι γέ τοι μᾶλλον δοκεῖ τὸ μὲν ἔω (εἰμὶ) συγγενὲς τῶ ἄω, εὔω (πνέω, ὅθεν εὖρος)=ἄω, αἴω, Ϝαίω, βλ. Γρμ. wehen (πρβλ. Wesen=esse, ἔσεσθαι) τὸ δὲ ἄω καὶ=αὔω, [ὅθεν ἄφω, ἅπτω, καὶ ἄθω αἴθω, καὶ εὔω (ἕφω), ἕψω. τὸ γὰρ πνεῖν (ψυχρὸν, ἢ θερμὸν) συνεισάγει καὶ τὴν ἰδέαν τῶ πυρὸς, ὡς καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ παρὰ τὸ πύω, φύω, φύσω, φυσῶ· τὸ δὲ πνέειν καὶ εἶναι ἐπὶ ζώντων συσχετίζονται καθὰ καὶ τὸ ζάω παρὰ τὸ ἄω=πνέω. τὸ δ' αὖθις ἔδω συγγενὲς τῶ ἄδω, Γρμ. atzen, ätzen, ядмь, ямь· καὶ τῶτό γε παρὰ τὸ ἄω, ἄζω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς σημασίας τῶ μετὰ τῶ πνεύματος, Ϝάω, θάω, θάζω, σάζω

σάττω = λτ. satio, Γρμ. satt, sättigen, καὶ μετ' ἄλλȣ πνευματισμȣ̃, βάω, πάω, πάσσω, λτ. pasco = βόω, βόσκω (vesco), vescor, καὶ πάλιν πάω, φάω, φάγω. βλ. 'Ρειμ. λ. ἄω].

Ѣча́ю, Ѣча́ти; Σλαβ. (ἠχῶ). τὸ θέμα Ѣк (ἰέκ, ἰάκ, ἰάχ) ἰακέω, ἰαχέω, ἰάχω, ἰάζω, ἴακα (ἰακὴ, ἰαχὴ, ἐκ τȣ̃ ἄω, ὅθεν καὶ ἄχω, ἦχος). Γρμ. Jauchzen. [ὡς Ямь = Ѣмь, Язку = Ѣзку, οὕτω καὶ τὸ Язы́къ, Σερβ. Ѣзык, συγγεν. Ѣча́ю, з = χ, κ, ч. βλ. Язы́къ].

Ѣтеръ, ἢ Ѥтеръ, Σλαβ. (τὶς) = ἕτερος.

Ѥго̀, Σλαβ. = 'Ρωσ. его (ἐκ τȣ̃ онъ, и), ἕϜο, κτλ. ὅθεν καὶ τὸ κτητικὸν Ѥговъ (сей нѣсть Ѥговъ, ȣ̔τος ȣ̓κ ἔςιν αὐτȣ̃ πρὸς 'Ρωμ. 8, 9) = ἑϜοῦ (υ = в, κατὰ τὰ εἰς ов καὶ ев κτητικὰ, ὡς, Николаевъ = Νικολάευ· ἢ καὶ ἑϜόϜο = ἑόο, ὅθεν ἑοῖο = ἑοῦ, αὐτȣ̃ καὶ ἑαυτȣ̃). ἐκ τȣ́τȣ καὶ τὸ 'Ιλλυρικ. ἀρνητικὸν Нѣго̀въ (βλ. Δοβρόβ. σελ. 322), κτλ. Ѥ = ιε = ε.

Ѥтрва, Σερβ. βλ. Ятрь.

Э.

Э, 'Ρωσσικ. = Ε, ε (καθαρὸν), ἐν ἀρχῇ λέξεων μάλιςα ξενικῶν. βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ. Э = ἔ, ὅθεν, Экій, ἔκοῖος (ὢ ποῖος)! καὶ Этакой = ὅ τοϜίος, такой (ὅς τοῖος), καὶ = ἰδοὺ

τοιῦτος, Σ. τέτοιος, ἀντὶ τοτοῖος, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, ἐκ τῦ τοῖος = τύος, τὸς, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῦτυ, τότος, ὅθεν τὸ Σ. τῦτος (ὗτος), ἄῤῥητον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰ μὴ ἐν ταῖς πλαγίαις, τούτυ, τύτῳ, κτλ. καθὰ καὶ τὸ σῳζόμενον πάλιν ἐν τῇ συνηθ. τὸς (= ὅς), ὅθεν ἡ γενικ. καὶ δοτ. τῦ, τῷ.

Этотъ, эта, это (е-mómъ, ε = ο) ὅ, τὸς, ὅθεν, οὗτος (Σνσκρ. etat, ὡς καὶ τὸ λτ. iste = ἴς = ὅς (ὅ) τὸς), ὅ, τη, ὅ, το = ἅ, τὴ, ἅϜ, τὴ (αὕτη), τὸ τὸ (τῦτο). τὸ δὲ αὐτὶ, αὐτὸς ἐκ τῦ αὖ, τὸς.

Ю.

Ю, ю (ju, γιῦ) = ου, οι, ο, ω. Πέπλαςαι ἐκ τῦ ο, ἀρχαίως προφερομένου ου (βλ. Μέρ Α. κεφ.), μετὰ τῆς προσθέσεως τῦ φανερῶς παρεςηκότος Ι = ἰῶτα, ὅ γε καὶ συναλοίφεται ὑγρότερον μετὰ τῦ ο = υ (κατὰ τὸ λτ. J), διὸ καὶ προφέρεται τὸ ςοιχεῖον Ju (γιῦ) ἐν ἀρχῇ λέξεως καὶ φωνηέντων μεταξύ. ἡγυμένυ δὲ συμφώνυ ἠχεῖ ὡς ιυ, οἷον ἐν ἄλλοις τε, καὶ ἐν ταῖς εἰς ю μὴ καθαρὸν ληγύσαις τῶν πρωτοπροσώπων ῥημάτων, ἔνθα καὶ ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ω (ἀρχ. = ο = ου). Ἀνταλλάσσεται δὲ κατὰ δια-

λέκτους καὶ πρὸς τὸ оу = у· ὡς, юпиро, Σερβ. = оу́пиро, у́пиро, καὶ юхà = ухà, ю́за = у́за. ὡς ιυ ἠχεῖ καὶ τὸ Γαλλ. u Γερμ. ü = υ, ἀρχαίως καὶ τῦτο = ου, καὶ κατὰ διαλέκτυς, ιυ (βλ. у). οὕτω δέ πως προφέρεται καὶ τὸ Σ. κιυρὰ = κυρὰ (κυρὰ), καὶ τσιύφα = σκύφα, καὶ παρὰ Πελοποννησ. τσιυτίνα = σκυθίνη, καὶ τζιυλόνω = ψυλόνω, μεταθέσει ἀντὶ ὑψηλόω, λόνω (βλ. Чупру́нъ Чу́чела). κτλ. τοιαύτην δέ τινα καὶ Κυντιλιανὸς ἔοικε διαγράφειν τὴν τῦ ἑλληνικῦ υ προφορὰν, ἐν οἷς φησιν, ἡδύτερον τῦτυ τὸν φθόγγον ἠχεῖν παρ' Ἕλλησιν, ἢ τὸν τῦ λατινικῦ u (= ου). οὐδὲν γὰρ εἶχον γράμμα Ῥωμαῖοι ὁμόφωνον τῷ Γαλλικῷ u (βλ. Quintil, 11, 15). Τὸ δὲ ю καὶ τοῖς Γότθοις ἦν γνωςὸν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.). τό γέ μην Ῥωσσικ. ë = Jo (γιὸ). βλέπε τὰ πλείω ἐν τοῖς ςοιχείοις Ѣ καὶ Я.

Ю (αὐτὴν) οἱ, ἕ, ἐκ τῆς ἀντωνυμ. н.

Югъ (νότος) οὔγ-ὀς, ὕγ-ὀς (ὑγὸς, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς, ἐκ τῦ ὕγω, ὕω, ὕω· ὡς ἐκ τῦ νάω, νέω, νότος). βλ. Сѣверъ, καὶ У́гра.

Юдо́лie, Юдо́ль, Σλαβ. = У, до́ль (κοιλὰς). βλ. До́ль, Доли́на.

Ю́ду, οὗ, δή· ἧ ὕθι (ὅπου), ὅθι (οὖθι) οὖθοι, (ὡς ἐνταυθοῖ, θ=δ· καὶ οὖφι)=ubi (θ=φ=b, ὡς, οὖθαρ, uber· ἐκ δὲ τῦ ὅθι, ὅφι, τὸ ὄφι, ῥὰ, ὄφρα), Γλ. ou = οὖ, Γερμ. wo = Ϝε̃

(ῷ) = ϝοῖ, ποῖ, (ἐκ τοῦ ὅς, πὸς, ποῦ, ποῖ, πῷ). οὕτω καὶ Γερμ. wie = φὴ, ἦ φῆ (Καλλίμχ.) = ϝῆ (ἧ), πῆ, πῶς (βλ. Ῥείμ. πὸς)· καὶ Юдуже, οὔθίγε = ἐνθάδε (же = δὲ).

Юза (δεσμὸς) = Уза, οὖσσα, ἀντὶ οὖσσον (θηλυκὸν ἀντ' οὐδετέρου, κατὰ Σλαβον. σχηματισμὸν, ὡς καὶ Гора = ὄρος, κτλ.). Южикъ = ужик [συγγενὴς· ὡς συνεσφιγμένος, συνημμένος, καθὰ καὶ (ἄγχιστα), ἀγχιστεὺς, καὶ, οἱ ἐγγύτατα, καὶ ὁ ἐγγυτάτω γένει, Σ. σιμωτινὸς, κοντινὸς, πλησίον συγγενὴς, Γερμ. Nächste, κτλ. Κοντινὴν, ἔστιν ᾗ τῆς Ἑλλάδος, ὀνομάζει καὶ τὴν προτέραν τοῦ ἀνδρὸς γαμετὴν ἡ κατὰ δεύτερον ἢ τρίτον γάμον ἐπιγαμηθεῖσα, ἥν ποτε τυχὸν ἐκείνης ἐπιμνησθῇ, ἐν δὲ τῇ Θεσσαλίᾳ (κυριώτερον), συγκόρμισσαν (σύσσωμον. κορμίον = σῶμα, σάρξ, κατὰ τὸ "ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν). Τούτοις λόγου πάρεργον πρόσθες καὶ τὴν συντομωτάτην ἅμα καὶ ἀγχινουστάτην μεταφορὰν (ἐπὶ τῆς ἐγγυτάτω φιλίας καὶ οἰκειότητος) " ὀνύχι καὶ κρέας]. βλ. Уза.

Юный, Юнъ (νέος), λτ. Junis (ὅθεν Junior) = Juvenis [ἄρα συγγεν. ζάω, ζέω, ζῆν, ζηνὸς (ζέενος, ὡς, ζέελος, ζῆλος), ζέϝενος, καὶ ζύω, ζύϝενος, Juvenis (συγκοπ. Junis)? ἔστι δὲ ζ = J, ὡς, ζόρκος = ἴορκος, καὶ Jugum = ζυγὸν, καὶ Juno = Ζανὼ, Ζηνὼ, ἡ Ἥρα, ἐκ τοῦ Ζὴν, Ζανὸς = Janus· καὶ Ζεὺς, Ζεὺς

πατὴρ, *Ζεῦ πάτερ* = Ju-piter (*ἀρχ.* Juppiter) Jupiter], *'Ιτ.* giovine, *Γλ.* Jeune, *Γρμ.* Jung, *'Αγσξ.* geong, *'Αγγ.* young, *Σβ.* καὶ *'Ισλ.* ung, ungre, *Σκρ.* Juva, *καὶ Περ.* gevan, *ὅθεν Τυρκ.* giovan.

Юрь (*ὕκρις*, *ἄκρα*, *τόπος ὕπαιθρος*, *ὑψηλὸς καὶ ἀνεμόεις*) *ἴσως*, *οὖρος*, *ὅρος*· Юрю (*σπεύδω*) *οὔρω*, *ὄρω* (=*ρούω*, *ῥύω*, *λτ* ruo). *πῤβλ.* καὶ *Τυρκ.* Jourous (*ὁρμή*).

Юхà, *Σλαβ.* τὸ *'Ρωσ.* Ухà (*ζωμός*).

Ѫ, Ѭ.

Ѫ, Ѭ (Юсь, Jous, *γιοῦς*) = *ιυ* = юу, *ἤτοι τοῦτ' αὐτὸ τὸ γράμμα* Ю (*ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς κώδηξι*). *Πέπλασαι ἐκ τοῦ ι*, *καὶ τοῦ* Ѵ *συγκεκλεισμένου μὲν ἄνω*, *διεσχισμένου δὲ τὴν βάσιν*, *καὶ ἀνεστραμμένου ἁπλῶς*.

Ѡ, Ѿ.

Ѡ, Ѿ, ω = *Ω*, *ω καὶ ο* (*ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς γράμμασι*).

Ꙗ, Ѧ.

Ꙗ, Ѧ, καὶ 'Ρωσσ. Я, я (Ja, γιὰ) = Α, α. κατὰ διαλέκτ. καὶ Σερβ. = Ѣ, e (βλ. Пять, καὶ Δοβρόβ. σελ. 25). Πέπλαςαι ἐκ τȣ̃ Я, μετὰ τȣ̃ ι, ἤτοι προκειμένȣ (ὡς ἐν τῷ Ꙗ), ἢ ὑπογραφομένȣ ὡς ἐν τῷ Ѧ. καὶ τὸ 'Ρωσσ. δὲ Я αὐτό ἐςι τὸ Ꙗ, συγκολληθέντος τȣ̃ ι πρὸς τὴν τȣ̃ Α κεφαλήν.

Я̓, 'Ρωσσ. καὶ ἀρχαιότ. Я̓зъ = Азъ = ἀγὼ (γ = ζ. ω = ο = ъ, βλ. τὸ ςοιχεῖον Ъ), οἷον ἀζὼ (α = ε) = ἐγώ. εἶπον δὲ τὸ πάλαι καί, ἰγὼ (παρ' ὃ τὸ Γρμ. jch, ἀρχ. ik, λέγȣσι δὲ καὶ καθ' ἡμᾶς πολλάκις οἱ χυδαῖοι, εἰγὼ τὸ ἐγώ, τὸ γὰρ ε = ει = ι). ἐκ τȣ̃ ἰγὼ καὶ τὸ Βοιωτικὸν ἰὼ (καὶ ἰών, ἐκ τȣ̃ ἰώνη, ὡς ἐγώνη), κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ γ (ὡς, ὀλίγον, ὀλίον). οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ Азъ, Я̓зъ, κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ з προῆλθε τὸ 'Ρωσ. Я = ἰὼ (ἰὸ, ο = α, ἰὰ. βλ. Азъ). Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῇ κοινῇ τῶν 'Ρώσσων διαλέκτῳ διαλεγόμενοι πρὸς τȣ̀ς κρείττονας οἱ ἥττȣς, καὶ μάλιςα δȣ̃λοι πρὸς κυρίȣς, προφέρȣσι τὸ Я, Я̓сь, τȣ̃το δὲ τὸ Я̓сь, ȣ̓ παρὰ τὸ Я̓зъ, ἀλλ' αὐτό ἐςι τὸ Я μετὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας Сь, Сій = Я, Сій (ἰὼ σίος) = ἐγὼ αὐτὸς, ἢ ἐκ τȣ̃ ȣ̓δέτερ. се = ἰδȣ̀· καὶ ἔςι τὸ Я̓сь = ἐγώ,

ἰδὲ,=" *ἰδὲ ἐγὼ* (*Γρφκ.*), *καὶ Σ.*" *νά με* (*ἠνί με* =*ἠνὶ ἐγὼ*)· *καὶ*" *ἐδῷμαι* (*ἐδὼ εἶμαι. χρώμεθα δὲ τέτοις καὶ ἀντὶ τῦ συνηθεςέρυ, ὁρίσατε, ὕρισε, προςάξατε, ὡς καὶ οἱ 'Ρῶσσοι*, изво́лите, чего изво́лите = *τέϜω βόλετε, καὶ* Здѣсь, *ἀποκρινόμενοι καὶ ἀντιφωνῦντες πρὸς τὲς καλῦντας*). *πρὸς δὲ τὸ* Ясь, *ἰδὲ ἐγὼ, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ 'Ομηρικὸν " δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν*, = *ἕτοιμός εἰμι* = *Γρ.* hier bin ich (*'Ιλ. Τ*, 140)· *οὕτω λέγυσι καὶ τὸ* Да, дась = да се, (*ναὶ ἰδὲ*), *κτλ. καταχρῶνται δὲ τῷ ἰδιώματι κατὰ κόρον οἱ χυδαῖοι, ὥςε λέγειν καὶ* Нѣтъсь, *ἀντὶ* Нѣтъ, *καὶ πρὸς πᾶσαν ἁπλῶς λέξιν, ἥτις ἂν τύχῃ ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποκρίσεως, φιλοτιμῦνται προσάπτειν τὸ* с. *Διακριτέον δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρθῶς νενομισμένων, οἷς ἅπαντες χρῶνται καὶ γράφοντες καὶ διαλεγόμενοι, οἷον* Здѣсь = Здѣ, сѐ, *τῇ δε, τᾷδε* (*ταί δε καὶ τ* = *δ* = *σδ* = *ζδ· σδαί*, здѣ), *κτλ. οὕτω καὶ τὸ* Ась (*τί; πῶς; ἐπὶ ἐρωτήσ.*)=А, сѐ = *ἆ*, *ἦ*, *ἰδὲ* (*τί λέγεις; ἰδὲ ἐγὼ ἀκέω*)· *οὐ γὰρ δεῖ παραβιάζοντας τὸ* сь, *τῦ* Ясь *παραβάλλειν πρὸς τὸ ἐρωτηματικὸν τί, οἷον ἆ σί, ἆ τί;* (*βλ.* Сіи)· *οὐ δ' ἁπλῦν ἐκληπτέον τὸ* Ась = *ἆς, ὡς τὸ Γρμ.* was = *Ϝᾶς* (*λτ.* as = *εἷς, ἓς, ἓρ, Ϝὲρ*, wer=*ἵς, ἷος, Ϝὶς, Ϝίος, τίς, τὶς, τίος*=(*ȷϜὶς, κϜὶς*), *λτ.* quis, quid=*ὃς, ȷὸς, τὸς, Ϝὸς, πὸς, πῶς, βλ.* Юду)· *ἕτερον*

δὲ τὸ ἦ ἐπὶ βεβαιώσεως καὶ ἐρωτήσεως ἐκ τῦ ἔω (ἦν, ἦς, ἦ), ἦ γάρ; λέγεται δὲ τὸ ἦ καὶ ἐπὶ κλήσεως „ ἦ ξανθίας; ἀλλὰ τῦτο μᾶλλον ἐπιφώνημα, ὡς τὸ Σ. ἆ; ἒ; he? *Οἱ δέ τινες τὸ κατὰ τὰς ἀποκρίσεις προςιθέμενον ταῖς Ῥωσσικαῖς λέξεσι τελικὸν* съ *ἐξεδέξαντο πάμπαν ὀπιθάνως ὡς ἀποκοπὴν τῦ* Сударь = Государь = Господарь (*δεσπόταρε*), *δεσποτάρ=δεσπόταρ, τας, δωρικ.* (*ὡχ' ὡς τὰ εἰς ρος μεγεθυντικὰ τῆς Σ. πάτταρος, πόδαρος, κατὰ τὰ ἀρχαῖα, κύλλαρος, τύλλαρος κτλ.*) = *δέσποτα, κύριε*=mein Herr, monsieur, *κτλ.*

Я, *Σλαβ.* (*αὐτὸς, αὐτὰς, αὐτὰ*) = *ἆ, ὦ* (*ἐκ τῆς ἀντων.* и, *βλ. μέρ. Α. ἀντωνυμ.*). Яже = *ἅδε, ἥδε, ἥγε, θηλυκ. ἀντων. ἀναφορ. ἐκ τῦ* иже, *ὅδε, ὅςγε, καὶ* еже, *ὅγε, ἀρχ. Ῥωσσικ.* оже.

Яблонь (*μηλέα*). Яблоко (*μῆλον. τὸ θέμα* Ябло, *καὶ* ко *κατάληξ, καὶ τὸ* л *μετὰ τὸ* б, *ἐπενθετικ. ὅθεν* Ябо)=*ὀπὸς*, овощъ(*ο=α=*я, *ἀπὸς*) *ὄψ*, ops, opis, *Οὖπις, ὀφὴ, ὅθεν ὀπώρα.* [*καὶ τὸ μῆλον λέξις γενικὴ σημαίνυσα πᾶσαν ὀπώραν, πυρῆνα ἢ κόκκυς ἔχουσαν, ὡς τὸ λτ.* malum (*μᾶλον*), *καὶ τὸ* pomum]. *ἀλλὰ μᾶλλον τὸ* Яблоко, Яблонь = Ябонь (*τὸ λ. ἐπενθετ.*)=*ἄπιον*=*Γρμ.* Apfel(*μῆλον*), *Ἀγγ.* apple, *Ἀγσξ.* æpple, *Ὀλλ.* appel, *Ἰρλ.* aval, *παρὰ τοῖς* Breton. aval, afal, *καὶ Βαλ.* afal, *κτλ. καὶ Βενδ.* Jablo, *Λιθ.* obolys· *καὶ τὸ Κρτ.*

Ябланъ, καὶ Κρν. Яблйна = μηλέα· τὸ δὲ Σερβ. καὶ Ἰλλυρ. Ябланъ = populus (λεύκη), παρὰ δὲ Κρτ. καὶ = πλάτανος, ὡς τὸ Ῥωσ. Яворъ.

Явный, Явенъ (δῆλος, φανερός). Явлйю (δηλόω, φανερόω. τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐκ τῦ Явѣю, Яву̀), Явѣ (φανερῶς, παῤῥησίᾳ) ἀβοῖ, αβῷος, [ἄβω, ἀβῶς, ἄβως, λάκων·= αὐῶς, ἀϝῶς, ἀὰς, ἠὼς, αὐγή· ἐκ τῦ ἄω, αὔω (υ = β, ἄβω, ἀβέω) = ϝάω, φάω, φαύω, φαίνω (φανός), ὡς καὶ ἄβλαξ = λαμπρὸς, Κύπριοι (Ἡσύχ. = ἄϝλαξ, αὔω, ὅθεν καὶ καὶ αὐλή). ἐκ τῦ αὔω, ϝαύω, βαύω, καὶ τὸ βαῦνος, ὁ φῦρνος = ϝαῦνος, αὖνος, Γοτθ. auhn, Γρμ. Ofen, Κτσξ. aven, Ἀγγ. oven, κτλ. καὶ τὸ δῆλος δὲ, ἐκ τῦ δάω, δαίω = καίω]. Τὸ δὲ Γρμ. offen, Ἀγγ. open (ἀνοικτός; ὅθεν offenbar = φανερός), οἱ μὲν παράγυσιν ἐκ τῆς auf, προθ. (Adelung.), οἱ δὲ παραβάλλυσι πρὸς τὸ ὀπὴ = Oeffnung (Kann). Ἀλλὰ καὶ τὸ Явенъ, Явлйю, πιθανώτερον δοκεῖ μοι συγγεν. ὀπὸς, ὄψ, ὀπέω (ο = α = я, καὶ π = β, Явѣю, τὸ λ. ἐπενθετικ.), ὀπεύω, ὄπω, ὄπτω, ὀπτὸς, ὄπτομαι, ὀπὴ, ὠπὴ, ὀπῆ, ὀπᾷ, ὠπᾷ, ὀπαὶ, Явѣ, ὡς τὸ, ἐνοπῆ, ἐνώπιον. βλ. καὶ Ясный, καὶ Яма.

Ягня̀ Σλαβ. (ἀγνὰς, ἀγνὸς) = ἀμνὸς, λτ. agnus, βλ. Агнецъ.

Ягода (ὀπώρα, κόκκος, Γρμ. Beere. = ἄκκυδα,

ὄκκυδα) ἀντὶ κόκκυδα, Σ. κύκκυδα (=κοκκύδια) κοκκύδια, κοκκύτζια, κύκκυτζα, ὅθεν καὶ, τζίκκυδα (κίκκυδα), ἐκ τοῦ κόκκυς, κόκκος=κόγχος=ὄγκος, ὀγκὺς, ὀγκύλος (στρογγύλος) παρὰ τὸ ἄγω, ὄγω. βλ. Кýгопъ καὶ Ῥείμ. λ. κογχύλη.

Ядрéный, Ядрéнъ, ἀδρὸς (ἐπὶ φυτῶν, κτλ.). Ядренѣ́ю ἀδρύνομαι, ἀδρύνω (ἀδρὺς=ἀδρὸς, ἀδρόω, Ядрѣ́ть. ἀδρότης, ἀδροσύνη, Ядрéность). βλ. Ядрò.

Ядрò (πυρὴν, καὶ κυρίως, ὁ ἔσω τοῦ φλοιοῦ ἐδώδιμος καρπὸς, οἷον ἀμυγδάλου, κτλ. 2, βολὶς, πάλλα, balle). Ядрà (πληθ.=ὄρχεις, μεταφορικ. ὡς τὸ κόκκοι, κοκκωτὴ· καὶ πυρῆνες), ἐκ τοῦ ἔδω, ἄδω, Ядь, Ядмь (βλ. Ѣмь), ἐδαρὸν, συγκοπ. ἐδρὸν, ὡς ἀδρὸν (καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἄδω, ἀδέω, ἀδερὸς). 3, Ядро, Ядрило (ἱστὸς), Σλαβ. ἀδρὸν? (βλ. Ядрéный). ἢ ἄδρυον (=μονόξυλον. Κύπριοι)? τὸ Κρν. Jadro=ἱστίον, Σλ. Нѣдро, προσθέσ. н. Ѣ=Я.

Ядъ (δηλητήριον φάρμακον, ἐκ τοῦ Ядмь, βλ. Ѣмъ)=Ядь, ἔδας (ἄδας) ἔδαρ, ἔδω=ἄδω (ὅθεν καὶ ἀθρηδὼν, ἀνθρηδὼν=(τένθω) τενθρηδών). [ὡς βρωτικὸν, ἢ πρὸς βρῶσιν διδόμενον. καὶ τὸ Γερμ. Gift ἐκ τοῦ geben (διδόναι). =δοτὸν· ὅθεν τὸ ἀντίδοτον]. Ядь, βλ. Ѣмь.

Якду, Язжу, βλ. Ѣду.

Язя, καὶ Ῥωσσ. Язва (ЯзϜа, τραῦμα, τρύπα, ὠτειλή). Язвлю (τιτρώσκω, τρυπῶ, οὐτάζω) ἄζω, ἄζϜω, ἄδω, ἔδω, Ѣмь, Σλαβ. ямь,

ястии, καὶ яд· д=з, яза, язя=(ἄδα) ἐδωδὴ, ἐδηδωμένον, ὡς ἐκ τοῦ τρώγω, τρώγλη = τρύπα.

Язъ, βλ. Я.

Языкъ (γλῶσσα, καθ' ὅλας τὰς σημασίας) συγγεν. ἰάζω, Ѣчаю, ἰάχω, ἰαχὴ (φωνὴ), ἴαχος (καὶ ο=υ, αἰολ. ὡς, ταχὸς, ταχὺς), ἰαχὺς (χ=ζ, ὡς, ἀχερὸς, Озеро) = Языкъ, οἷον ἰαζὺξ (σ=ξ, ὡς τῆλις, τῆλιξ, λίκος), ἰάζυξ, [ὅθεν Ἰάζυγες, ἔθνος, ὡς ᾠήθησαν, Σαυροματικὸν· ἔςι δ' οὖν μᾶλλον Σλαβονικόν. οὕτω καὶ τὸ γλῶσσαι = λαοὶ, φυλαὶ, ἔθνη. βλ. προλεγ. τοῦ Α. τόμου). πρβλ. τὸ Γρ. Stimme (φωνὴ)= ςόμα (Adelung), καὶ αἰολ. ςύμα, ὡς τ' ἀνάπαλιν τὸ Mund (ςόμα)=μύνδος, μῦδος, μῦθος, καὶ μύθα (φωνή. βλ. Ῥείμερ.), Γλ. mot. τὸ δὲ γλῶσσα δοκεῖ μὲν ἐκ τοῦ γλάζω, γλώζω = κλώζω, κλάζω, συγγεν. Γλάсъ, Гóлосъ (φωνὴ), ἔςι γέ μην πιθανώτερον παρὰ τὸ γλώσσω (γλὼξ), γλόσσω, ἀντὶ γλύσσω, γλύττω, λτ. glutto, συγγεν. γλίσσω (λίσσω) γλίχω, λείχω, λίγγω, λτ. lingo, ὅθεν καὶ ἡ lingua = λίγγϝα = λίχα, ἤτοι λιχάς τις οὖσα, ὡς λείχουσα (βλ. καὶ Lennep.) τὸ δὲ γλῶσσα, ἐκ τοῦ τύπου γλὼξ, ἔχει συγγενὲς καὶ τὸ γλωχῖν (Ῥείμ.).

Яйцо, Σλ. Яйце (ᾠὸν, ἐκ τοῦ ЯК, Яи, καὶ τῆς цо καταλήξ.) ἄε-ον, ἄϊ-ον, ἀὸν (αϝὸν, αὐὸν, ὅθεν τὸ σύνηθ. αὐϝὸν, αὐγὸν· παρὰ

δὲ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Σινώπην καὶ Χαλδίαν, ὠβὸν· καὶ ὠβάζειν = ὠοτοκεῖν, ὠάζειν) = ὠὸν, ὠϜὸν, λτ. ovum, *καὶ αἰολ. ὤεον, ὤϊον, ὤβεον, (ὤϊϜον, καὶ οἶον ὤϊγον, γ=Ϝ, ὡς ἐν τῷ, αὐγὸν· καὶ γ = ζ, ὤϊζον, ἄϊζον). οὕτω καὶ Σβ. Ἰσλ. Ἀγλ.* ogge, egg, *Δαν.* oog, äg, *Ἀγσξ.* aeg, *Γρμ.* Ey (*κατὰ γλώσσας* eig, aig, aiy, ay, oey), *ὡς ἐκ τῦ* ovum, *Ἰτλ.* ovo, *Γλ.* oef, *Ἰσπ.* heueue, *καὶ Βαλ.* wy, vy, *Ἀλβν.* ve, *Ϝωὸν· οὕτω καὶ Βμ.* weitz = Яицо, *Πολ.* jaico. [*τὸ ὠὸν ἐτυμολογῦσί τινες παρὰ τὸ ὄω (ὄον) = οἴω (φέρω). Σημείωσαι δὲ τὸ τῆς Σ. αὐγὸν μετὰ διπλῦ διγάμματος· ἔχει γὰρ τὸ Ϝ = υ, β, καὶ γ. ὅθεν καὶ τὸ ὠβὴ = ὠγὴ (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ ὠή, οὖα, καὶ Ϝὄα, βὄα*].

Ꙗко (*ὡς, ὅτι*) *ὅκως* (*ο = α, ἄκως*) = *ὅπως.* Ꙗковый, Ꙗковъ, Ꙗкій, кая, кое = (*ἀκόϜιος*) *ὀκόϊος, ὀκοῖος, ὀκοία, ὀκοῖον. τὸ Σνσκρ.* Jachta = *ὅτι* (*βλ. τὸ ἀνταποδοτικὸν* Такій). *συγγ.* Аки, Акы.

Ꙗкорь, *ἄγκυρα, ἄγκορα, (ἄκορα, ἐκ τῦ ἄγω, ἄγκος), λτ.* anchora, ancora, *Γρμ.* Anker, *κτλ.* (*τὸ Κρτ.* Sidro, *Δαλμ.* szidro = *σίδηρον· ὡς ὀνομάζυσιν οἱ ναῦται πολλάκις τὴν ἄγκυραν*).

Ꙗмо = Амо = а, мо = *ᾇ* (*μω*) = *πω, που,* (*ᾇπυ ᾗπυ = ἕπυ*) = *ᾇχι, ὄφι* (*ὡς τόφι, τόθι. βλ.* Тамо).

Яма, (βόθρος) ἐκ τῦ Ями, Яль (βλ. Ємлю =ἄω, αὔω, χαύω) οἷον, χάμα (παρὰ τὸ χάω, χαυὸς, χαβὸς, β=μ, χαμὸς, -μὴ), ὡς τὸ χάος καὶ (χάζω) χάσμα, καὶ Σ. χαμὸς, χάνω (χαόω), χώνω· ὁ Ησύχ. ἔχει καὶ " ὕαμα, βόθρος, ἴσως ἐκ τῦ ἄω, χάω, χαύω, hαύω, αὔω, hάμα, τὸ δὲ υ=v=ϝ, h, (εἰ ὀρθὴ ἡ γραφή). ἀποτυχεῖν δὲ τῦ παντὸς ἂν μοι δοκεῖ, εἴτις τὸ Яма ὡς ἐκ τῦ (Яву̀) Явлѣю παράγων, ἐθελήσει παραβαλεῖν πρὸς τὸ ὀπὴ, ὀπὰ (π = μ· καὶ ο = α = я, Яма). βλ. Явный.

Ямь, βλ. Ѣмь.

Янта́рь, *Λιθυαν.* gintaras (ἤλεκτρον), ἄνταρος, ἀντὶ ἄνθαρος, ὅθεν (συγκοπῇ, ἄνθρας), ἄνθραξ. [Τὸ θέμα ἄω, (ὅθεν κάω), ἄθω, αἴθω, ἄνθω (ὡς ἐκ τῦ αὐτῦ ἄω, τὸ ἄνω, ἀνέθω, ἄνθω, ἄνθος, ἀνθηρὸν, ἄνδηρον, ἄνδαρον, κτλ.). ἐκ τῦ ἄθω, ἄνθω, ἄνδω τὸ ϝάνδω, γάνδω = λάμπω (Ἡσύχ.). ἢ καὶ ἄω, ϝάω, κάω, καίω, κάνω, cano, κάνδω, cando, γάνδω (βλ. Кажду̀), ὅθεν καὶ κάνδαρος=ἄνθραξ, καὶ ἡ κανδήλα, candela, κτλ.]. οὕτω καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐκ τῦ ἕλη, *Γρμ.* Helle, εἵλη, ἦλος, (ἔνηλος), ὅθεν ἥλιος. *Οἱ* δὲ ἀρχαῖοι *Γερμανοὶ* glesum, καὶ glesium ἔλεγον τὸ ἤλεκτρον (*Πλίν*, 42, καὶ *Τάκιτ. Γερμ.*)=Glas (ὕελος), λτ. glacies (κρύςαλλος), καὶ ταῦτα παρὰ τὸ γλαύσσω (λαύσσω, λέω, λεύω, λάω, λαύω,

λάβω, ὅθεν καὶ τὸ λάμπω), γλαυσσὸς (λαμπρὸς), κτλ. βλ. Гла́зъ, Глязу̀.

Ярѐмъ, 'Ρωσσ. Ярмо̀ (ζυγὸς) ἁρμὸς (ἄρω, ἅρμα). τὸ θέμα, ἄω (ὅθεν ἄρω)=Яю. βλ. Яти.

Яре́цъ (κάστωρ ἐνιαύσιος) ἐάρειος, βλ. τὰ συγγεν Ярица, Ярый, Ярка.

Яри́на (ἔριον λευκὸν) συγγεν. Яркый,Ярокъ. ὡ γὰρ οἶμαι = (ἐρινὴ) ἀντὶ ἔριον, εἴριον, εἶρος, Γρμ. Haar.

Ярица (βρίζα ἐαρινὴ· καὶ Яровый хлѣбъ, καὶ Яровóе, οἱ κατὰ τὸ ἔαρ σπειρόμενοι δημητριακοὶ καρποὶ, ὡς τὸ Γαλ. les mars, ἐκ τῶ Μάρτιος, ὁ μὴν, καὶ τὰ συνήθ. ἀνοιξιάτικα, καὶ Μαρτιάτικα, καὶ πρώϊμα σπαρτὰ). τὸ θέμα Ярь (ὅθεν Ярецъ, -рица, Яровъ, Ярый во́скъ) ὗρος=ἶρος, εἶαρ, ἴαρ=Γρμ. Jahr (ἔτος, ὡς τὸ θέρος, ποίη, κτλ.)=ἔαρ, ἦρ, λτ. ver, ἶρος, κτλ. ὅθεν ἠρινὸς, ἐάρειϜος = Яровъ = ἐαρινὸς, καὶ ἤριμος = ὀρθρινὸς καὶ νέος, πρώϊμος (ἀντιδιεσαλμένως πρὸς τὸ ὄψιμος).

Ярка (ἀμνὰς μήπω τετοκυῖα), καὶ τοῦτο φαίνεται συγγεν. ἔαρ, ὡς τὸ ἠρινὸς, ἐρινὸς, οἷον ἐαρικὸς, ἐαρικὴ. βλ. Ярица. [τὸ δὲ „ἐρινὰς, νέας βοῦς, καὶ, ἰάρειον, πρόβατον. 'Ησύχ. ἴσ. μᾶλλον=ἔρην, ἔῤῥην, ἄῤῥην, ἀῤῥὴν, Бара́нъ, ἀρνὸς, ἄῤῥιχος, ἃ σημαίνωσι κυρίως τὸ ἄῤῥεν, ἄρσεν πρόβατον].

Яркій, Ярокъ (λαμπρὸς, ἐπὶ φωνῆς, χρώματος, πυρὸς), τὸ θέμα Яркъ=ἀργὸς (ὁ λευκὸς

κ = γ), ἀργῆς, ἀργήεις (πρβλ. τὸ Βασκικ. arguia = φῶς).

Яровый, - вóй, βλ. Ярица.

Ярусъ (ςέγη οἴκου, τὸ συνήθ. πάτωμα, Γλ. étage· 2, ςοιβασία, ςοιβὴ, Σ. ςοίβα ἢ ὄχθος) ξενικόν. συμφωνεῖ δὲ καὶ τῷ, ἄρος, ὄρος (ἐκ τῶ ἄρω, ὄρω, ἔρω· ὅθεν ηρης, ηρες, κατάληξ. ἐν τοῖς, διῆρες, τριῆρες δῶμα = δίςεγον, τρίςεγον).

Ярый, Яръ (αὐςηρὸς, θυμώδης). Яросmь (θυμὸς). Ярюся (θυμοῦμαι) ἔρω, ἄρω (ὄρω), ἐρέω, ἐρέθω, ἔρις (λτ. ira, irascor)?-ἢ Ἄρης, ἀρήϊος, ἄρην, ὅθεν ἀρηνὴς, ἀρηνέω=ἀγριεύομαι. [τὸ Σνσκρ. ari = ἐχθρὸς· παραβάλλεται δὲ πρὸς τὸν περσικὸν θεὸν Ἀρι-μάνιον, ἀρχὴν κακοῦ. βλ. Mithrid. Adelung].

Ярый вóскъ (κηρὸς ὁ τῶν νέων μελισσῶν). Ярыя пчелы (νεογναὶ μέλισσαι), ἐάρειος ἐαρινός. βλ. Ярица.

Ясень (εἶδος μελίας, τῆς Σ. μέλιος, καὶ μέλεος, ὁ Σ. θράψος, ἐκ τῶ λτ. fraxinus excelsior)=Γρμ. Äsche, Esche, Ἀγγσξ. æse, κτλ. ἐκ τῶ Ямь, (Ясmь) = (ἄσις) ἔσις (ἔδω, ἔσω, Γρμ. essen). κτλ. ὡς καὶ τὸ λτ. aesculus, esculus (ἐδώδιμος), quercus esculus, ἐκ τῶ esca = ἔσις (ἐδωδή)· ἔτρωγον γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τύτου τῶ δένδρου τὸν καρπὸν, ὡς καὶ τὸν τῆς φηγοῦ, λτ. fagus, ὅθεν καὶ αὕτη παρὰ τὸ φάγω (βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολ. Adelung. λ. Äsche). Ясенка = μελία.

Ясли (φάτνη· ἐκ τῦ Ясти, Ямь) ἐσμή, ἔσμα (παρὰ τὸ ἔδω, ἄδω, ἥδω, ὅθεν, ἔσις, ἔσιμος, ἔσμιος, καὶ ἥσμιος). οὕτω καὶ ἐκ τῦ πάω (πάσκω), πάτνη, φάτνη.

Ясный, Ясенъ (φωτεινὸς, αἴθριος, λαμπρὸς, σαφὴς). Яснѣю (λάμπω, φέγγω, αἰθριοῦμαι) αἴσων, αἰσύνω, λακων. (ϑ = σ) = αἴθων (ἀιθύνω), αἰθύσσω, αἴθω (αἰθὴρ, αἶθρος αἰθρία - θριόω). τὸ θέμα, ἄω, αὔω, αἴω. βλ. καὶ Явный.

Ястребъ (ἀςερίας, εἶδος ἱέρακος), ἴσ. αὐτὸ τὸ ἀςερίας, ἀςερίϝας, (ἀςρέϝας). βλ. Ящерица.

Ящерица (σαῦρα. ἐκ τῦ Ящера), ὅθεν καὶ Σ. γκουςέρα, γουςέρα, γουςερίτσα. [οὐκ = ἀςερίας, ἀςραῖος, ἀςραία, διὰ τὸ ποικίλον τῦ δέρματος, ὡς καὶ ἄλλον ὄφιν λέγομεν Σ. ἀςρίτην (ἀςερίτην, ἀντὶ ἀςερίαν), διὰ τὰ ἀςεροειδῆ ποικίλματα]. ἀλλὰ τὸ Ящера ἐκ τῦ Ясти, Ямь = ἐσθερὰ (γεσθερὰ), παρὰ τὸ ἔσθω (ὅθεν καὶ ἐσθελὸς, ἐσθλὸς, κυρίως = edulis) = ἐδηδὼν, φάγος, φαγεδὼν (διὰ τὸ δηκτικὸν τῶν ἑρπετῶν. Ἕτερον δὲ τῦ Ящера παντάπασι τὸ Τυρκ. azder = θηρίον).

Яти, ἀπαρμφ, καὶ Ялъ, ἀόρις. τῦ Емлю, ἀπὸ θέματος ἀχρήςου Я, οἷον, Яю = ἄω, ὅθεν ἄϝω, ἄπω, ἅπτω, συγγ. (ἕω) ἕϝω, ἕπω, ἔκω, ἔχω, χέω, χάω, χάϝω, χαύω, habeo, κτλ. βλ. Емлю, καὶ Имáю.

Ятрь, καὶ Ятровь, Σλαβον. καὶ Σερβ. Ѥтрва (ἀντὶ Янитрь, Єнитрва) = ἐνάτερϜα [συγκοπ. ἐνάτρα, ἐνάτρϜα (χωρὶς τοῦ ν, ἐάτρϜα, -τρεϜα, ἐάτρα· ὡς ἐν τῷ пять πέντε, καὶ мята = μένθα κτλ.). ἢ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τῆς ἐν συλλαβῆς (ὡς имя, ὄν-υμα)=(ἐν)άτρα]=εἰνάτειρα, εἰνάτηρ (=σύννυμφος. Σ. συννυφάδα, ὡς ἐκ τοῦ συννυμφάς).

Ятро, Ятра (νεφρὸς), Κρν. Ѣтра, ἄτρον, ἦτρον. [συγγεν. ἦτορ. ἀμφότερα δὲ παρὰ τὸ ἄω, ἀήτης, ἀήτωρ, κυρίως = πνοὴ, ἀναπνοὴ (ὡς τὸ πνεύμων), καὶ ἔπειτα = καρδία, νοῦς, ψυχή. οὕτω καὶ τὸ, νεφροὶ, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ = κρυπταὶ ἔννοιαι, λογισμοὶ, ὀρέξεις (Ψαλμ. Ζ. 10, κτλ. Θεοδώρητ.). τοῦ δὲ ἦτορ, ἦτρον συγγενὲς καὶ τὸ ἧπαρ (ἄπω, αὔω, ἄω), λτ. Jecur (π = κ, οἷον ἧκορ· ὡς, ἵππος, equus). οὕτω καὶ τὸ ἦτρον (= ὑπογάστριον, καὶ μεταφ. = ἐντεριώνη) παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἐξελήφθη = νεφρός].

Ячея (μικρὰ ὀπὴ, σχαδὼν, ὡς ἐπὶ κηρίου μελισσῶν) ἄγκεα (προφερόμενον ancea, acea), ἄγκος, ἄγγος (ἄγω, ἀγκὴ, ὄγκη). ἢ (я = α = ο) ὄκκος, ὄκος (ὄκα) = ὄπος (ὄψ), ὀπή. βλ. όко, окно (τὸ θέμα Яши, ἄω, ὅθεν καὶ τὸ ἄγω, καὶ, τὸ γάω, χάω. βλ. Ящикъ).

Ячмéнь (κριθὴ) ἄσμενον = ἔσμιον, ἔσμα (ἐκ τοῦ Ясти = ἔσθειν, ἔδειν. ὡς τὸ γράστις, συνήθ. γραστίδι, γρασίδι, ἐκ τοῦ γράω). Καὶ

τὸ ἄσμενος ἐκ τῦ ἥσμαι, ἥδω, συγγεν. ὕδω, ἔδω, ὡς καὶ τὸ τέρπω συγγεν. τρέφω.

Яшма, *Σλαβον.* Іасписъ, *ἴασπις*, *'Εβρ.* Jaschpeh, *'Αραβικ.* yashme (*ὅθεν τὸ 'Ρωσσικ.* Яшма)· *καὶ ἄλλα δὲ λίθων ὀνόματα παρὰ τῶν 'Ασιανῶν παρειλήφασιν οἱ 'Ρῶσσοι γλωσσῶν καὶ μάλιςα τῆς Ταταρικῆς καὶ 'Αραβικῆς, οἶον,* Алъмáзъ, (*ἀδάμας*), *τὸ Τυρκ. καὶ Ταταρ. καὶ 'Αραβ.* almaz, elmaz. Яхонтъ *τὸ 'Αραβ. καὶ Τυρκ.* yakout, *ἀντὶ τῦ ἑλλην. ὑάκινθος·* Изумрýдъ, *τὸ 'Αραβ. καὶ Τυρ.* zoumroud, zoumourroud, *Περσ.* zemeroud *ἐκ τῦ ἑλλην. σμάραγδος* (*σμαράσσω, παρὰ τὸ μάρω, μαρμαίρω*), *παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ σμάραλδος, ὅθεν τὸ 'Ιτ.* smeraldo, *Γλ.* émeraude (*βλ. 'Ρείμ.*). Бирюзà, *τὸ Τυρκ* pirouzè, *ὅθεν καὶ Σ. περυζὲς* (*ἡ παρά τισι ἑλληνικώτερον, γαλαζόπετρα, ἢ καὶ ἄλλως ζωόλιθος, λτ.* zoolithus turcosa, *ὅθεν Γλ.* turquoise). Лáлъ (*ἄνθραξ, καὶ Σ. καρβῦνι, ἐκ τῦ λτ.* carbunculus, carbo, *'Ιτ.* carbone, *καὶ ῥυμπίνι, Γλ.* rubis, *Τυρκ.* rubin, *ἴσως ἐκ τῦ λτ.* rubeus, rubrus, *ἐ-ρυθρὸς*), *τὸ 'Αραβ.* laa *τὸ δὲ* Топáзъ *καὶ* Сапфи́ръ *μετεφράσθησαν ἀμέσως ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, τοπάζιον, τόπαζος* (*ὅθεν καὶ τὸ 'Αραβ.* Thoubaze. *τὸ γὰρ τοπάζιον συντέθειται μετὰ τῦ ἄρθρυ, καὶ ἔςιν = τὸ πάζιον· πάζιον δὲ γράφει τὸν λίθον καὶ ὁ 'Ησύχ. ἴσως ἐκ τῦ 'Εβραϊ*

paz, upaz, οἱ δέ τινες παρὰ τὸ Topazo, νῆσον τῦ Ἀραβικῦ κόλπυ, παντάπασιν ἀκύρως ἠτυμολόγησαν), καὶ σάπφειρος (Σ. ζαφείριον), καὶ Ἑβραϊς. saphir. Εὑρίσκεται δὲ καὶ σύμφειρος· τῦτο δὲ δοκῦσιν οἱ πάλαι καλεῖν καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις λαζύριον λίθον (lapis lazulis), περσικώτερον ὠνομασμένον (καὶ Σ. λαζῦρί), ὡς πάρεςι ξυμβαλεῖν ἐκ τῶν ἐπιθέτων " χρυσῆ, καὶ κυανέη σάπφειρος (βλ. Διον. Περιηγ. καὶ Διοσκορίδ. — καὶ Ἀποκαλύψ. κεφ. κα)· ταύτης δὲ πάντη διάφορος ἡ νῦν χρυσόλιθος (τυρκικ. gialdiz tusch), ὡς χρυσόπαςος· παρὰ δὲ τοῖς πάλαι χρυσόλιθος κυρίως τὸ τοπάζιον (Ἀῤῥιαν. π. Ἐρυθ. σελ. 28), διὰ τὸ χρυσοειδὲς τῦ χρώματος.

Ящикъ (κιβώτιον) ὡς ἐκ τῦ Ящъ = ἀσκὸς ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος = σκύτος, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ἀσκὸς)· τὸ δὲ σκέω, σκύω = σκάω, σχάω (ὅθεν σχεδὼν βλ. Ячей) = κάω, χάω, χαύω, habeo = ἄϝω, ἄπω, ἕπω, ἔχω· καὶ ἔςιν ἄρα τὸ Ящикъ παρὰ τὸ Ящъ.

Ѯ. Ѱ. Ѳ. Ѵ.

Ѯ, ѯ (Кси, ξῖ), = Ξ, ξ· καὶ, ѯ҃ = ξ' (60).
Ѱ, ѱ (Пси, ψῖ)· = Ψ, ψ· καὶ ѱ҃ = ψ'

(700)· Ѳ, ѳ (ѳита̀, θῆτα)= Θ, θ· καὶ ҃ѳ = θʹ (9)· Ѵ, ѵ (Ижица, ἴζιτσα, ὔψιλον, τὸ δὲ ύ = 400, γράφεται ҃ѵ)= Υ, υ. Εὔχρηςα ἐν μόνοις τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν, ἅπερ, ὡς γνωςὰ, παραλείπομεν.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

καὶ δεύτεραι φροντίδες, καὶ ἐπιδιορθώσεις.

Бáгръ (*πορφυρῦν χρῶμα*). Багряни́ца (*πορφύρα, τὸ ἱμάτιον· Багря́нка δὲ ἡ πορφύρα, τὸ ὄςρεον*). Багря́ный (*πορφυρῦς*), ἴσ· *συγγεν. Γρμ.* Farbe (*χρῶμα*), f=б, b=г, *μεταθ.* Бáгръ, *συγγεν. φάρω, φάρμα* [*μ* = *β*, *οἷον, φάρβα, καὶ φάρϝω*, farbe = *φύρω· ὅθεν παράγυσι καὶ τὸ πορφύρω* (*ὡς μύρω, μορμύρω*), *πορφύρα. Εἴη δ' ἂν τὸ πορφύρα καὶ ἐκ τῦ ὀρφὸς* (*πορφὸς, ὡς, ὄχλος, πόλχος*), *ὀρφὺς, ὀρφὺρ, πορφὺρ, -φύρω, -φύρα* (*κατὰ τὸ ὄρφινον χρῶμα*), *ὅθεν καὶ μορφνὸς, καὶ φ* = *χ, μοριχνὸς·* (*ὕτω καὶ πορφὸς, πόρχος, μεταθ.* Бáгръ? г = *χ* = *φ*). *Ἕτερον δὲ τῦ* Бáгръ *τὸ πέρκανον* (*Ἡσύχ. ὅθεν τὸ Σ. περκάλιον* = *ὕφασμα, πηνίον ἐκ πάμβακος λεπτὸν*), *πρὸς ὃ παραβάλλυσί τινες τὸ Γρμ.* Berkan, *κοινῶς* Perkan, *μσ. λτ.* barracanus, *Γλ.* bouracan, *Ἰτ.* barracano, *βλ. Ῥείμ. λ. Περκανὸς*]· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ χρώματος δηλωτικὸν* Бáгръ *συγγεν. τῦ* Багóръ, *ϝάγορ, ἄγκος* (*ἄγκιςρον*), *ὡς τὸ, κάλχη, κόχλος, κογχύλη, ἐκ τῦ κόγχη, κόγχος*=*ȷόγγος, ὄγκος, ἄγκος* (*ἀγκύλος, γογγύλος, ὅθεν καὶ τὸ γόγγρος*), *ὡς*

ἐκ τῦ ςρογγύλυ σχήματος τῦ ὀςρέυ. ἀλλ' ὑδὲ τὸ ὤχρα, ὦχρος, Fῶχρος (ἐκ τῦ ἄχυρον?, παραβάλοι τις ἂν εἰκότως πρὸς τὸ Бáгръ.

*Базáльтъ (ὁ λίθος Basalt, Basaltes), ἐκ τῦ βασανίτης (ὡς ὅμοιος τῦ Λυδίυ λίθυ), συγκοπ. basantes, basaltes, n = l.

Бáйка (баи), πρβλ. τὸ Γρμ. Boy.

Бáлій, Σλαβ. (ἐπαοιδὸς. 2, ἰατρὸς. 3, 'Ρωσ. θαυματοποιὸς). Бáлованіе (ἰατρικὴ), ἐκ τῦ Бáю = βάω, φάω (φάσκω, ὡς τὸ ἠπιάω = λόγοις ἰῶμαι, καὶ Врáчь Σέρβ. = μάντις, βλ. Калýнъ), παρῳχήμεν. бáл (Бáлю, ὡς, βάω, βάλω. ὅθεν βαλάω, λτ. balare, balo, Блею, βληχῶμαι ἐπὶ φωνῆς)· βλ. Собрап. Словенск. Памятниковъ κτλ. (Петромъ Кеппеномъ), Кни. I. стр. 47. (1827. С. Петербургъ).

Валýю, 2 = θρύπτω (Γλ. gâter), καὶ τῦτο = Fαλάω (ἄλη, ἀλεὸς, ἠλεὸς). τὸ θέμ. ἄλω, Fάλω (Балю), ἀλέω (ἀλήθω = τρίβω = θρύπτω), ἢ ὡς τὸ Σ. παλαβόνω, παλαβὸς, Бѣловень.

Бандýра, πανδέρα, ἐκ τῦ λτ. pando,-deo (πάνδω. βλ. фýнтъ) = κρεμάω, -μαμαι (διὰ τὸ κρέμασθαι ἀπὸ τῶν ὤμων).

Бáнкъ, bancus, ὅθεν καὶ τὸ Σ. παγκάριον (πάγκος, βάγκος, ἄβακος, ἀβακάριον). ἐκ τῦ α ςερητικῦ καὶ βάσις (ἄβαξ), οἷα μάλιςα τὰ πρὸς τοῖς τοίχοις κρεμάμενα παρὰ τοῖς ἐμπόροις

καὶ τραπεζίταις ἀβάκια πρὸς τὸ ἀριθμεῖν νομίσματα, Σ. ἀσπροσάνιδα.

Барабáнъ, συγγεν. Барабóшу.

Барáнъ, συγγεν. Бóровъ, Σλαβ. Брáвъ.

Бíричъ, Бирю̀чъ, καὶ Бíрчій (τὰ πάντα παρὰ τὸ Беру̀ = φέρω), φορὸς, φορεὺς, φέρτης (ὡς, ἀγγελιαφόρος· καὶ τὸ ἄγγελος, ἐκ τῦ ἄγω, ἀγελὸς· τὸ δὲ φέρω = πέρω, πεῖρα, πειράω, πειραςὴς). τὸ Βμ. biric, καὶ Καρν. berizh = ὑπουργὸς ἀςυνομίας (ὡς τὸ λτ. lictor, ῥαβδῦχος), ἤ περ ἀγωγὸς, εἰσαγωγός.

Бíсеръ, Σλαβ. (μαργαρίτης), μῶν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὸ λτ. viscus = Fισκὸς (Fισκὸρ, βίσκορ) = ἰξὸς [ὅθεν καὶ ἴσκα, ὕσκα (ἤ καὶ Σ. ἴσκα δένδρυ), καὶ ὕσγα = κόκκος, ὅθεν ὕσγινον = κόκκινον? ἐκ τῦ ἰξὸς, ἰξὺς, καὶ τὸ ἰχθὺς λτ. piscis. βλ. Вóскъ, καὶ Рыба]· ἀλλὰ μᾶλλον ἡ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ὡς καὶ τὸ, βέρβερι (κόγχη).

Бію̀, παίω, Убію̀, ἀποκτείνω, -κτενῶ, ὡς καὶ τὸ πάω = φάω, φάζω, φέω, φένω, φόνος. καὶ τὸ λτ. cado = πάδω, πάδω (πάω. βλ. Паду̀), ὅθεν occido, ἐκπαίω (φονεύω, ἤτοι πίπτειν ποιῶ). Ἐκ τῦ Бію, Бíчъ (μάςιξ, ὅθεν ἡ Σ. βίτζα), λτ. flagellum, ὅθεν πάλιν τὸ φραγγέλλιον (οἷον ἐκ τῦ flagum, πλάγος = πλαγὴ, πλάγω, πλήγω, πλῆκτρον), πλήγανον· ἢ συγγεν. (flago) flagito, flagro, ἐκ τῦ (φλάγω), φλέ-

γω (καὶ fragro, φλ = φρ. ὅθεν καὶ τὸ φραγγέλ. flagell.),

Благій. τὸ Πολ. blogi (ἀγαθὸς), καὶ blahy (φαῦλος). ἀμφότερα = βλὰξ, βλακὸς = μαλακὸς· καὶ τὸ Благій, συγγεν. Блажу̀, βλάζω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρότητα, καὶ ἑπομένως τὸ, τε μαλακὸν καὶ ἱλαρὸν, καὶ τὸ πλαδαρὸν, ὅθεν βλακείαν, μωρίαν. ἔςι δὲ τὸ βλάζω = πλάζω, Блазю̀, ὅθεν Блазню̀, (οἷον πλάζνω μετὰ τοῦ ν, ὡς ἐκ τοῦ πλάγω, πλάνγω, τὸ πλάγχω), ζ=γ, πλάγω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀμπλακία, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. βλάζω)· ἐκ τοῦ Бла́гъ, τὸ οὐδέτερον Бла́го, Σλαβ. = εὖ (καλῶς), ἐν συνθέσει, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ τοῦ εὐ συνθέτοις ἑλληνικοῖς, οἷον Благоволеніе (= εὐ-δοκία, ἀγαθοθέλεια, κτλ.), καὶ Бла́го = εὖγε.

Бла́то, πρβλ. καὶ ἄλτις = ἄλσος, ὅθεν, λτ. saltus (lucus), καὶ τὸ Γρμ. Wald, ἴσως καὶ τὸ λτ. palus (paludis) = Fάλος (ἀντὶ ἕλος), βάλος, βάλτος. Ἐκ τοῦ Бла́то (б = м), τὸ Ἰλλυρικὸν Млато, ὅθεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ Βενετία λέγεται Млетка = βαλτικὴ (βαλτώδης, ὡς περίῤῥυτος)· ἡ δὲ Βαλτικὴ λεγομένη θάλασσα οἷς μὲν δοκεῖ παρὰ τὸ Τευτ. belt (πλημμύρα), οἷς δὲ παρὰ τὸ fallen, φάλλειν βάλλειν (βαλτί). τοῖς δὲ καὶ = balteus (ζώνη), ἢ = λευκὴ (ὡς καὶ ἡ λευκὴ θάλασσα), ἐκ τοῦ Бѣлить, Бѣлю̀. βλ. Бѣлій (ὡς φαληρά, ἐν ᾗ κύματα φαληριόωντα).

Блона̀, *βλ.* Болόнъ.

Блоха̀ = *πύλακα* (*πύλοκα*, *-κα*, *συγκπ.* Блоха̀) *ἀντὶ ψύλακα*, *ψύλαξ* (*πύλαξ*, *λτ.* pulex), *Βμ.* blecha, blcha, *Πολ.* pchła, *'Ιλλυρ.* buha (*χωρὶς λ*), *καὶ Σερβ.* Буа (*χωρὶς καὶ τοῦ χ*).

Блю̀щъ, *ἐκ τοῦ* Блю́ю, *φλύω*, *ὡς καὶ τὸ φλεώς* (*φλοῦς*)· *ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρασίαν*, *διὰ τὸ φίλυδρον τοῦ κισσοῦ*.

Блю́до, *βλ.* Плющу̀.

Бля́дя, *καὶ* Бля́ди, Бле́ди (*λῆρος*, *Σλαβον. βλ. Δοβρόβ.* 114) = *βλάδα*, *βλάδη*, *πλάδη* (*βλάζω*, Блажу̀, *οἷον* Блаждѹ̀, Бладу̀), *βλάζω*, *πλάζω*, *βλύζω*, *φλύζω*, *φλέδω*, *φλεδὼν* (*φλίαρος*), *φλύω* (*φλυάω*, *φλύαρος*). *βλύω*, Блю́ю, Плю́ю, Блажу̀, Блуждѹ̀, жу̀, Плутáю, Болтáю, *κτλ. συγγενῆ. βλ.* Плыву̀.

Бля́ха, *πλάκα*, *ἀναφερ. εἰς τὸ* Плáщъ (*πλάζω*, *-ττω*).

Бо́гъ, Бога́тый, *ἀναμφηῤῥίςως ἐκ τοῦ* Могу́, *ὅθεν καὶ τὸ* Богаты́рь (*ἰσχυρὸς*) = Могу́чъ.

Бо́дръ, *ἐκ τοῦ* Бдю̀ = *φάδω* (*φαίδω*), *φαδρὸς* (*φαιδρός*).

Ботáю, *συγγεν.* Бо́таю *ὅθεν οἶμαι* (бо́та) Забо́та (*μέριμνα*) = *πάθα* (*πόθα*, *ζα*=*διὰ*, *πόθα*), *πάθη*, *καὶ πάθος* (*ὡς καὶ ποθὴ*, *πόθος*, *ἐκ τοῦ πέθω*, *πάθω* = *βάθω*, *βαθύω* = *βάδω*, *πάτω*, Паду̀, *πάζω*, *πάσχω· ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ παίειν*, *νύσσειν*, *ὡς καὶ τὸ* " *ἐν-*

δοθι θυμὸν ἀμύξαι, καὶ τὸ μεριμνῶ = μέρω, μερίζω, κτλ.).

Болóнь, δοκεῖ συγγεν. τῶ Блонà, τοῦτο δ' ἂν εἴη = τῷ παρ' ἄλλαις Σλαβονικαῖς διαλέκτοις Бланa = Пленà, pellis, pellicula = πέλλα (μετὰ τῶ ν, οἷον πέλνα, μεταθ. Пленà, ὡς καὶ τὸ πέλμα ἐκ τῶ πέλλα), πελλὸς, φελλὸς. ἔςι γὰρ καὶ ἡ Блонà δέρμα καὶ ὑμὴν [ὅθεν καὶ ἄμνιον, ἀντὶ ὑμένιον (βλ. 'Ρειμ.), ὡς καὶ χόριον λέγεται τὸ Σ. καὶ παρ' Ἱπποκρ. ὕςερον, καὶ τὰ ὕςερα, λτ. secundinæ τῆς λεχῶς, καὶ Σ. ἔτι, ἄκλυθον = ἀκόλυθον (παρὰ Θετταλοῖς), καὶ, κατάποδον (παρὰ Πελοποννησ.), ὡς κατὰ πόδα (Σ. καταπόδι, καταποδῶ), ἀκολυθῶν τῷ κνήματι]. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶ Блонà· καὶ τὸ Болóнь δὲ = πέλλα (πελλανὸν). εἰ μή γ' ἱκανῶς ἔχοι, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ φλόος· ἐκ τῶ φλέω, φλύω, Плюю, Блюю. [Πρὸς τὸ Бланa οὐ χρὴ συγχέειν τὸ Σ. μπλάνα (εἶδος ξυήλης, ἢ λίςρυ παραλληλογράμμυ λεπτυργικόν· ὅθεν ὡς ἐκ τῶ σχήματος λέγυσιν οἱ χωρικοὶ καὶ, μπλάναν τυρὶυ, ξύλυ, κτλ. πᾶν τεμμάχιον ἐπίπεδον καὶ ὁμαλὸν) = πλάνα, πλανὸς, πλατὺς, πλανίσσω, planus, plano (complano) = πλατὺς· πελάω, πλάζω, σσω, ττω. 'Ρειμ.].

Ботѣю, συγγν. Питаю. Ботвà (φύλλον δαύκυ), βοτFà, βοτà (ботвъ), βοτή. βοτάνη, Ботвиньe (εἶδος ζωμῦ). βλ. Буракъ.

Боя́ринъ, τ8τ8 ἀρχαιότερον τὸ Боля́ринъ δοκεῖ πιθανῶς τῷ σοφῷ Βοςοκόφῳ (Востóковъ), καὶ εἴη ἂν ἡ λέξις παρὰ τὸ Бóлій (Боля́р), οἷον πολήρης (πολάρης, Боля́ринъ), ἀντὶ πλήρης (ἐκ τ8 πλέος), πληρὺς, plerus = πολὺς = μέγας, μεγιςὰν, κατὰ τὸ " μέγας καὶ πολύς. βλ. Большóй.

Брадà, ἄλις μοι δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ barba. Ἔςι γέ μην οἷς ἀρέσκει μᾶλλον ἐτυμολογεῖν τὴν λέξιν παρὰ τὸ Бреду̀ (περάθω, ὡς, ἐργάω, ἐργάθω, φλεγέω, -γέθω, πλέω, πλήθω)=περάσω, πρήσσω, περάω (ὡς δῆθεν εἰς τὸ πρόσθεν διαπερώσας καὶ αὐξομένας τ8 γενεί8 τὰς τρίχας), οἷον περατὰ, ἢ γοῦν φορητὰ, φερτὰ (ἔςι γὰρ καὶ τὸ Бреду̀, πράθω, περάθω, περάω, πέρω = φέρω, Беру̀ ἐκ δὲ τ8 φέρω, καὶ τὸ φέρϜω, φέρβω, φορβὰ, barba, καὶ τὸ φορὰ, φόρτος, ὅθεν καὶ ἑλληνιςὶ λέγομεν " φέρβειν, καὶ φέρειν γένειον)· τό γέ μην Γρμ. Borst (ὅθεν ἡ Σ. βάρτζα = σάρωθρον ἱματίων), διάφορον τ8 Bart, καὶ Брадà, barba.

Бракъ, καὶ Браки (ὡς, γάμος, γάμοι, λτ. nuptiæ), πιθανώτατα συγγενὲς τ8 Пра́гъ (φραγὴ, βλ. Поро́гъ), ἐκ τ8 Прагу̀ (φράγω), ὅθεν καὶ Супру́гъ (βλ. Прягу̀). μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Ἀγγλικ. to brace (δεσμεύειν), brace (ζεῦγος). μεταμέλει γάρ μοι τὸ Бра́къ παρὰ τὸ Беру̀, Бра́ни, παραγαγόντι, κατὰ τὸ, ἄγεσθαι

(= *φέρειν*), *καὶ Σ. ἐπαίρειν* (*ἐπαίρω*, *αἴρω*, *ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ φέρω*), *καὶ λαμβάνειν γυναῖκα· καὶ μέσως δὲ λέγομεν Σ. ἐπάρθησαν* (= *ἐπῆραν ἀλλήλȣς* = *συνῆλθον εἰς γάμον*), *ὅθεν καὶ ἐν τῇ μικρᾷ* '*Ρωσσίᾳ*, Побрáлися; *ἐκ τȣ̃* Берý, *ὡς τὸ ἐπάρθησαν*. *Τὸ δ' αὖ Γερμ.* Braut, *βεβιασμένον καὶ ἀσύμφυλον δοκεῖ πρὸς τὸ προίτη*, *κρίνει δὲ μᾶλλον ὀρθότερον καὶ περὶ τȣ́τȣ ὁ σοφὸς* '*Ρειμ. λ. νύμφη*.

Брáкъ (*ἔκριμμα*), *συγγεν*. Брóшу, Бросáю.

Брáнь, Бранѝ, *συγγ*. Бренчý (*ὡς βοή*, *κτλ*.) *βλ*. Войнà.

Бревнò = *πρέμνον*, *ἐκ τȣ̃ πρεμνὸς*, *πραμνὸς*, *πράμος*, Прямый, Прямный, Прямо (Прямно)· *οὐ γάρ μοι δοκεῖ ȣ̓́τε παρὰ τὸ* Боръ, *ȣ̓́τε παρὰ τὸ* Брéмя, *ὥς τισιν ἤρεσεν*. *τὸ δὲ Καρν*. brun, brune, *συγκοπὴ τȣ̃* Бревнò, *Βμ*. brzewno.

Брéжу, *συγγ*. Ржý, *κτλ*. *ἐκ τȣ̃ ῥύω*, *Ϝρύω*, *ῥύζω*, *βρύω*, Брю, *κτλ*. *βλ*. '*Ρειμ. λ. ῥάζω*.

Брóвь (*ὀφρὺς*.) = *τῷ Μακεδον*. (*φ* = *β καὶ α* = *ο*, *υ* = *ου*), *ἀβρȣ̀ς*, *ἀ-βροὺς*, *υ* = *β*, Брóвъ. [*τὸ ὀφρὺς ἔμοι γε δοκεῖ παρὰ τὸ ἔχω*, *ὄχος* (*ἔξ-οχος*, *μετὰ τȣ̃ θ*, *ὄχθος*), *ὀχερὸς*, *χ* = *φ* (*ὡς*, '*Εφύρη* = *ὀχυρὰ*, *ὄφις* = *ἔχις*), *ὀφερὸς*, *ρὺς*, *συγκοπ*. *ὀφρὺς* (*κατὰ τὰ ἴσχω*, *ἰσχὺς ἰξὸς*, *ἰξὺς* = *ἰσχὺς* = *ὀσφὺς*, *βλ*. '*Ρειμ*. *καὶ οἷον ἴξα*, *ὄξα*, *ὅθεν τὸ λτ*. coxa)· *ἔοικε*

γὰρ σημαίνειν ἀπολύτως ἡ λέξις ἐξοχὴν, ἔπαρμα, ὄκρον, ἤ ἀψῖδα, ἄψω, ἅπω = ἔπω = ἔχω].

Брóщъ, ἴσως καὶ = βρίζα, Ϝρίζα, ῥίζα (ῥόζα, ὡς, ἰσχὺς, ὀσχὺς, ὀσφὺς, ἰξὺς, coxa), βλ. Рóжь. εἰ δὲ μή γε, συγγεν. Ржà, βλ. τὴν λέξιν.

Брыжй, ἐκ τῶ Брю́згну (ю = ы = υ).

Бýбенъ, βῦμβον = βομβὶν, βομβαῖνον, βομβαίνω, -βέω, Καρν. Бóбнимъ, βομβαίνημι [ὀνοματοπ. βὺ, βὺμ, βύω, βύβω, βομβύω, βόμβος, ὅθεν τὸ Σ. βυβὸς (βυβὸς) = μογγὸς, (μυδὸς, mutus), διὰ τὸν ἀδιάρθρωτον βόμβον].

Бýде = εἰ· Бýдто (Буд-тò), ὅτι, δῆθεν. ἐκ τῶ Бýду, ὡς τὸ бы, ἐκ τῶ быти (быю), φύω (ἀντὶ τῶ, εἰ ἔςαι τὸ, ἐσόμενον, τυχὸν, εἶεν)· βλ. Бы.

Бужду̀, Бужу̀, Будúть (ἀγρυπνίζω, ἐξυπνίζω), παρὰ τὸ Бдю̀.

Бýйволъ, βόβαλος, ἐκ τῶ Бýй, βῶς, καὶ Вóлъ, βαλὸς, βηλὸς, βαλάω, Блею̀ (βαλάχω, βλήχω) = βῶς βαλάων (βλ. Крáва). τὸ θέμα βάω, βόω, βῶς, βοάω (τὸ Ιλ. iou = fol = τλ. follis, φόλλιξ = θύλαξ. ὡς κενὸς).

Бýкъ, Γρμ. Buche, λτ. fagus = φαγὸς (α = υ)· εἴη δ' ἂν καὶ = (πύκος, πυκνὸς), πύξος, Γρμ. Buchsbaum· ὅθεν καὶ Бýкea (πύκϜα), πυξὶς, Γρμ. Büchse = πυξίον. [τὰ ὀνόματα τῶν φυτῶν καὶ ζώων κατὰ γλώσσας καὶ τόπȣς

πολλάκις μεταβάλλονται ἀπό τινος εἰς ἕτερον εἶδος, φυλάττουσι δ' οὖν ἀείποτε τὴν πρώτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἣν ἡ πρωτόγονος γλῶσσα διωρίσατο ἐξ ἀρχῆς. βλ. Ῥείμ. λ. βρίζα]. Ἐκ τοῦ Буква τὸ Буквица (πυξίτσα), τὸ φυτὸν, λτ. betonica.

Булавà (ῥόπαλον). Булáвка (βελόνη) = Бурáвъ (λ = ρ)· συγγεν. Борю̀, Бразда̀. βλ. μετὰ τὴν λ. Бываю.

Буракѝ, πληθ. (ὡς ἐκ τοῦ Бурáкъ) δαυκία [δαῦκος. Σ. δαυκὶ, καὶ ἄλλως, κοκκινογούλιον (τὸ Τουρκ. παντζάρι), διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα. ὡς καὶ ἀσπρογούλι, ἡ βουνιὰς, τὸ Τουρκ. σαλγκάμι, κωνοειδής τις γογγυλὶς, γογγύλη, τὸ Σ. γογγύλιον, κτλ. τὸ δὲ γούλιον, ἐκ τοῦ γουλίον = (αυ=ου, γ=κ), καυλίον, καυλὸς, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. Kohl· οἷον κοκκινόκαυλον, ἀσπρόκαυλον, ὡς, μακρόκαυλος, κτλ.]. Οὕτως ἴσως καὶ τὸ Буракѝ ἐκ τοῦ Бурый (πυῤῥὸς), πυῤῥάκια (διὰ τὸ χρῶμα)· τὸ δὲ Буракѝ = Свéкла = σεῦκλα (σέβκλα, σβέκλα), σεῦτλον,-κλον, ὅθεν πάλιν (παρὰ Πελοποννησ.), σεῦκλον (κ = τ), καὶ σέσκλον = δαυκίον (ἐκ τοῦ αὐτοῦ σέσκλου καλεῖται καὶ Σέσκλος, καὶ Σέσκουλον, σευτλοφόρον χωρίον Θετταλίας κατὰ τὴν Μαγνησίαν). ἔστι δὲ σεῦτλον, καὶ τεῦτλον κυρίως τὸ λτ. beta, Γρμ. Beete, Mangold.

Бурлю̀, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Буря, βοῤῥᾶς. τὸ δὲ Σ. βοῦρλος, βουρλίζω (ἐν Θετταλίᾳ), εἴη μὲν

ἂν καὶ = βρυλὸς, μᾶλλον δέ μοι δοκεῖ = φῦρος, αἰολ. (= θῦρος), παρενθ. λ (ὡς λέγομεν καὶ ἀρλυάζει, ὠρλυέται = ὠρύεται), τὸ δὲ θῦρος = θυρὸς καὶ θορὸς (ὡς καὶ θυρὰς, ο=ου, κατὰ τὸ, νόσος, νῦσος, ἐκ τῦ θόρω), ὅθεν πάλιν (θ = τ = δ = ζ), τὰ Σ. τυρλὸς (ἐν Θετταλίᾳ) = τερλὸς (ὅθεν τρελὸς) = ζυρλὸς· ἢ καὶ ὡς ἐκ τῦ θόρω, θόρνω, -νυμι, εἴη ἂν θυρνὸς, ν = λ [ὡς, σαχνὸς, σαχλὸς, καὶ (παρ' Ἠπειρώτ.), ἀνάντελλα = ἀλλάνταλλα, ἀντὶ, ἄλλ' ἀντ' ἄλλα (ἀντ' ἄλλων) = ἔναλλα], θυρλὸς, τυρλὸς (δυρλὸς), ζυρλὸς· καθὰ καὶ Дурный, Дурнъ (αἰσχρὸς, ἀηδὴς), ἐκ τῦ Дурю (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ Σ. λωλὸς = ὀλωλὼς = ὀλόμενος „ ὡς τὸ ὀλόμενε (Ὀδυσ. Ρ. 483), τοιῦτο πάλιν καὶ τὸ Σ. χαμένος, λτ. perditus. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ὀλολὸς.

Бы = φῦ, φύοι, Ϝείη· ὁ δὲ εἰ σύνδεσμ. ἐκ τῦ εἴω, ἔω, εἶμι.

Бываю, φυϜέω. τὸ Περσικ. bûdem, bûdi, bûd = ἤμην, ἧς, ἦν, καὶ büwem, büwi, büwed = ἔσομαι, ἔσῃ, ἔςαι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ bâsem, bâsi, bâsed, φύσομαι, φύσῃ, φύσεται· τὸ δ' ἀπαρέμφ. buden, καὶ besten = (εἶσθαι) εἶναι. βλ. Éсмь. — Забываю, βλ. Анняю.

Быліе, ἐκ τῦ Быль, Быши (Бью), ὡς φῦλον, λλον, ἐκ τῦ φίω.

Быстрый, ὅθεν ἡ Σ. Βίςριτζα, ὁ ἑλληνιςὶ Ἀλιάκμων (Μακεδονίας ποταμὸς)· καὶ Βι-

ςριτζ (Τρανσυλβανίας)· Πίςριτζα (ὁ Δώδων τῆς Ἠπείρȣ), κτλ.

Бѣгу̀, φέγω, φύγω, λτ. fugo.

В.

Ведрò, βέδρον, ἀντὶ μέδρον = μέτρον (β = μ. βλ. Бóгъ), συγγεν. Между̀, Мéжъ (Мед). βλ. Между̀, καὶ Спу́дъ.

Велúкій, Велúкъ = Ϝηλίκος, ἧλις, τὸ δὲ βαλιὸς (ὅθεν λτ. varius), περιττεύει.

Вéрба, Вéрвь, Верúга, τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ (Вру̀, Веру̀) Верти = Ϝέρω, εἴρω, (ἕρω, λτ. sero), ἕρμα (μ = β), Вéрба, Вéрвь (Ϝέρβα), εἴργω, ἄρκω, ἀρκέω, arceo, co-erceo, ἄρκυς, ἕρκος, ὄρκος (Ϝερίγα = ἐρίκα, ἀντὶ ὄρκα), ὡς ὀρκάνη, ὀρικάνη (Ἡσύχ.) κτλ. [ἡ ἰδέα σημαίνει ὄργανον δι᾽ ȣ̃ φράσσομεν, εἴργομεν, δεσμεύομεν].

Вéредъ (Врéдъ), ἐκ τȣ̃ Вреду̀ (βλ. Врежду̀), πρηδὼν, πρήζω, πρέθω, πέρθω· ἕτερα δὲ τὸ Schwär, καὶ virus.

Вертù, Вру̀ (Веру̀) Σλαβ. (κλείω), Ϝέρω, ἔρϜω (ἔργω, εἴργω. βλ. ἀνωτ. Верúга)· ὅθεν Верзу̀ (Вергу̀), Ϝέργω, Ϝέρξω, ἔργω, παρ᾽ ὅ, От-вéрзу, Отверстù (ἀνοίγω) = ἀποέργω (διΐςω̃, ὅθεν ἀνοίγω). τὸ λτ. vergo = ῥέπω, βω (ῥέϜω, Ϝ = β, γ) μετας. ϜέρϜω, vergo. βλ. Вéржу.

Вертéпъ, ἐν Σερβικ. Βιβλ. Вьрпопъ, ἤ = ἐρειπτὸν, ἐρείπιον, ἢ συγγ. τȣ̃ Вéртъ, τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃

Верти (βλ. ἀνωτέρω Вѣрба). Fεερτὸς, ἑρτὸς, ἑρκτὸς, ἕρκος, ὄρχος, ὄρχατος, ἕρχατος (=φραγμὸς), ὡς καὶ τὸ Забо́ръ. ἕτερον δὲ τῦ Вѣртъ τὸ, hortus=(Гра́дъ), Вертогра́дъ.

Весло̀ (κώπη) ἐκ τῦ Везу̀, veho, Fέχω, (ἔχω, ὀχέω), ὡς τὸ ὀχλὸς (Fεχλὸς, χ=c, Весло̀), ὅθεν μοχλὸς, ὄχησις, ὄχος (δι᾽ ὃ κινεῖται τὸ "ναΐον ὄχημα).

Верчу̀, Вертѣть (ἐκ τῦ Верту̀)=λτ. verto=πέρτω (ἐκ μεταθέσεως)=τρέπω=στρέπω, στρέφω.

Ве́щь, πρόσθες καὶ, ὄνομα = πρᾶγμα (ποιητικῶς)· ὡς "τὄνομα τῆς σωτηρίας, τῆς εὐγενείας (Εὐρπ. 'Εκ., καὶ 'Ιφ. Τ.).

Ві́лы, Виля́ю = Валя́ю, ἀλέω, εἰλέω.

Ві́тязь, ἴσ. ἐκ τῦ Би́тва, Бію, παίω (πάτης, φύτης, φίτας, Ві́тязь), παίστης, πατάσσων.

Ві́шня, Σλαβονικὸν εἶναι τὄνομα βόλονταί τινες ὀκ ἀπιθάνως ἐκ τῦ Ві́шу (κρέμαμαι) = Вѣшу, Fαΐσω, ἀΐσσω (βλ. Вѣшаю), ὡς κρεμάμενα δηλονότι. ἀλλά γε καὶ τὸ βύσσινον (ἐκ τῦ βύσσος· λῖνον λεπτὸν, λευκὸν) παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐξελήφθη καὶ ἀντὶ τῦ κόκκινον, ἢ πορφυρῦν· ὅθεν συνηθέστερον νομίζεται παρωνομάσθαι ὡς ἐκ τῦ χρώματος καὶ ὁ καρπός.

Вла́сть, ἐκ τῦ Влада́ю (d=δ=ζ=σδ=жд), οἷον Влажда́ю (Вла́стъ). τὸ θέμα Вла́ду, Fάλδω (μεταθέσ. βλάδω, ὡς, Влеку̀ = Λιθ. welky=Fέλκω), καὶ, ἄλθω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει θερμότητα, αὔξην, τροφὴν, ἀκμὴν, ὅθεν

ἰσχὺν καὶ κράτος, καθὰ καὶ τὸ valeo = ἀλέω (ἀλέδω, ἄλδω)=θαλέω, θαλέθω, θάλλω. μετὰ τῦ θ, ἐκ τῦ ἄλω (λτ. alo, olo, halo)= ἴλω, ὅθεν καὶ τὸ ὅλος, (ὁλομελὴς, ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῆς τῦ ὕλȣ ἀκεραιότητος καὶ συςροφῆς).

Влáю, τὸ θέμα Вал, Вол, [ὅθεν τὸ, Волнà, συγκοπ. Влнà, καὶ Валю̀, Валáю (ὅθεν Валя́ю), συγκοπ. Влáю]=Fάλω, Fέλω, Fόλω, σάλω, σέλω, σάλος, σάλα=ἅλος, ἅλα (καὶ, Fάλα, Вол(н)á, Ῥωσσ. Вáлъ, Γρμ. Welle), ὅθεν συγκοπ. ἅλς, ἁλὸς, ἅλαξ (σάλαξ), ἅλασσα, ὅθεν σάλασσα, θάλασσα, δάλασσα (μετὰ τῶν πνευμάτ. σ, θ, δ). Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει κίνησιν καὶ τὴν τῶν κυρτῶν κυμάτων συςροφὴν. βλ. καὶ Вóлга.

Внýкъ, ἢ ἐκ τῦ Fέγγονος, (ἔνγονος, μεταθ. Fένογος, Fένοκος). ἢ γοῦν ἐκ τῦ Γερμ. Enkel, ὅπερ ἂν εἴη καὶ παρὰ τὸ enke, enge = ἐγγὺς (ἔγγι, ἄγχι), ὡς γένȣς ἐγγύς.

Во, Въ=Γρ. by, bey, συνθ. be=ἐπὶ. βλ. καὶ Вы.

Водà, ὅθεν Водενà (ὡς μετωνόμαςαι παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων), ἡ Μακεδονικὴ πόλις Ἔδεσσα (= Γυδανὰ, ὑδατώδη μέρη)· οὕτω καὶ ἡ Βιδήνη, ἢ μᾶλλον, Βυδήνη = Γυδανὴ (ὡς ἐκ τῦ βύδας, βίδη), ἡ καὶ ἀρχαιότερ. Οὐϊμινάκιον· ὡς καὶ τὸ Σ. Νῖσι, ἀρχαιότ. Νέσος, καὶ Νησὶς (ὅθεν γράφετ. καὶ, Νῆσα, καὶ, διὰ κακὶν γραφὴν, Νύσσα· ἑτέρα γὰρ αὕτη ἡ διὰ τι υ, πόλις Ἀσιανὴ), ἐκ τῦ παραῤῥέοντος Νέσȣ,

Νέστε (*παρὰ τὸ νέω, νάω*), *κτλ.* *Ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα καλλίκρυνος πηγὴ, Δωδιανὰ, ἃ βελοίμην μὲν ἂν εἶναι = Δωτιανὰ, ὑποπτεύω δὲ μὴ καὶ ταῦτα = βοδιανὰ* (*β=δ, δοδιανὰ*)=Вóдяна (*ὑδαρὰ*).

Вóлга, *ἐκ τῦ* (Вóлгу) Вóлгну, *Ῥωσσ.* (*διαίνω, ὑγραίνω*). *τὸ θέμα* Влаг, Влáжу (*βλ.* Влáга), *βλάζω = πλάζω* (*ἐκ τῦ πλάω, ἀντὶ πελάω, πλάζω, ὅθεν*) *πέλαγος, πελάγη* (*βέλαγος, βελάγη,-λάγα*=Вóлга). *Ἡ πρώτη ῥίζα, ἅλω, ὅθεν βάλω, βάλλω, πάλω, πέλω, πλέω, φλέω, πελάω, πλάω, βλύω, φλύω,* fluo, *βλάω,* Влáю, *κτλ.* *Ἡ ἰδέα ἐν τοῖς τοιέτοις ἐμφαίνει κυμαινομένην κίνησιν, οἷα θαλάσσης, κτλ. ὅθεν ὑγρασίαν, κτλ. βλ. λ.* Плывý.

Волдырь, *συγγ.* Блюю̀, Плюю̀.

Волнà, Влнà (*ἔριον*), *φαίνεται συγγεν. τῦ* Волнà, Влнà (*κῦμα*), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ςρεπτῦ· ἐκ τῦ ἕλλω* (*ςρέφω, συςρέφω, τίλλω*)=*λτ.* vello, vellico, vellus, *καὶ* villus, *ὡς, εἵλη, ἕλιξ* (*κυρίως σῶμα συνεςραμμένον*), *καθὰ καὶ τὸ ἴελος ἐκ τῦ* (*ἕλω, ὕλω, ὕλος*), *ὗλος* (*βλ.* Влáю). *Τοιῦτο δ᾽ ἂν εἴη καὶ τὸ* Влáсъ, Вóлосъ, *ἢ καὶ=πῖλος* (*ἴσως δὲ καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἴλω, εἴλω, ἕλλω, ἕλλη, ὅθεν ἂν εἴη καὶ ἡ πέλλα,* pellis = vellus).

Волчéкъ, *ἐκ τῦ* Вóлокъ=(*ὗλοξ*), *ἕλιξ, παρὰ τὸ* Валяю, *Λιθ.* wóloju, volvo.

Волъ, *βοῦς* (*βλ. ἄνω*, Буйволъ). Волуй, *βόειος* (*Σλαβ.*), *ὅθεν τὸ Ῥωσ.* Волуй, *καὶ* Валуй (*εἶδος ἀμανίτου, τὸ λτ.* agaricus integer)=Вóловъ, ва, во (у = в), *βόειον. τὸ δὲ βολβὸς, βολβὰ*, vulva, *ἐκ τοῦ ὅλω*, volvo, *ὅλος, βόλος, ἰων. βῶλος, Σ. σβόλος, Γρμ.* Bolle, *ὅθεν καὶ βόλιτον* (*διὰ τὸ ϛρογγύλον*), *καὶ βολβὶς, βολβίδιον· Ἀλλὰ καὶ Σ.* (*παρὰ Χίοις*), *βερβέλιον*, (=*σπύραθος*), *καὶ βερβελία* (*δ=λ· καὶ ρ=λ· ὡς, ἀλφὸς, ἀρφὸς*)=*βόλβιτος* (*βέλβιτος, δος*). *ἡ δὲ Σ. πορλύδα, καὶ ἄλλως, ἀχηβάδα* (*β=μ· ἀ-χημὰς, -μύδα=χήμη, ἡ κόγχη, τὸ ὄϛρεον*), *ἐκ=βολβὶς, ἀλλ' ἴσως=σπονδύλη* (*πονδύλα, ν=ρ, πορδύλα*), *διὰ τὸ ϛρογγύλον.*

Волынка (Волына), *ἴσως ἐκ τοῦ* Вóлъ (*ἐκ βοείου δέρματος ἀσκὸς*).

Воплю, Вóпль (Вóп = *ὀπὴ, ὄψ*, vox), *ὀμπὴ= ὀμφὴ* (*ἄπω, ἔπω*).

Воркую (*γογγύζω, ἐπὶ περιϛερῶν*), *Σ. γουργουρίζω = κορκορύζω = βορβορύζω. Λέγομεν δὲ καὶ, βερβερίζω* (*ἐπὶ κραυγῆς ὀδυνωμένων*). *τὰ πάντα ὀνοματοποιΐαι. Οὕτω καὶ τὸ βάρβαρος, βαρβαρίζω = κάρβαρος, νος* (*ἀπὸ τῆς δυσήχου λαλιᾶς. βλ. Ῥείμ. πρβλ. καὶ λ.* Слóво). *συγγ.* Ворчý.

Воробéй, *Σλ.* Врáбiй (*ϛρουθὸς, Σ. σπουργίτης= πυργίτης ϛρουθὸς*), *ἴσ.* = Рябый, Рябъ (*Ϝ*рябъ· *ὡς*, Вóсемь = óсемь), *διὰ τὸ κατάϛικτον τοῦ ϛρουθοῦ. Ἄλλοι παρέβαλον τὸ Γρμ.* Sperling,

Spatz, καὶ κατὰ διαλέκτ. sparwa, sparf, spaur, Ἀγγλ. sparrow.

Вторóй, ἀντὶ Двторóй (Двтор-, δεύτερ-ος, δέβτερ-, συγκοπῇ, δβτερ-. ἢ καὶ Два-тор, δυώ-τερος, ὡς τὸ διττὸς· ἀλλὰ μᾶλλόν ἐςιν αὐτὸ τὸ δεύτερος. βλ. λ. Дéвять). ὅθεν τὰ Ῥωσσ. Полтарà (ἓν ἥμισυ). συγκοπ. ἐκ τῶ Полъ- Вторáго (γενικ. τῶ Вторóй. βλ. καὶ Пóлъ = ἡμίσυς) = ἥμισυ τῶν δύω (ἀποδέον), δύω ἡμέσυς δέοντα, ἢ ἡμίσυς (δέοντος) δύω. οὕτω καὶ Политретья, τρία δέοντος ἡμίσυς, κτλ. καὶ Σ. παρὰ ἥμισυ τρία, (ἡμίτριτον) = δύω ἥμισυ (καὶ συνθέτ. δυώμισυ, τριάμισυ, ἐξήμισυ). Τοιαῦτα καὶ τ᾽ ἄλλα τὰ ἑλληνικά, ἡμισύτριτον τάλαντον ($2\frac{1}{2}$), καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον = ἑπτὰ τάλαντα ἡμίσυς ἀποδέοντος, καὶ Γρμ. siebentehalb Talent, τυτέςι das siebente Talent halb (zur Hälfte), κτλ. ἀρχαιότατος τρόπος τῶ ἀριθμεῖν.

Вы = Fὶ ἵ, π, ἴς, ἴν, ὅθεν ἵνα (ἐκεῖ), συγγεν. τοῦ εἶς (ὅς, ἵς, τίς), ὅθεν καὶ ἡ ἐς, εἰς, καὶ ἐν πρόθεσ. [ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τὴν τινος κίνησιν ἢ μονὴν καὶ ἡσυχίαν. οὕτω καὶ τὸ πὸς, πῇ = Fὸς, ὅς, ὡς, ᾗ, wo, wie· ὡσαύτως καὶ Во Въ = Fῶς, ἐς. βλ. Ῥείμ. λ. εἶς, ἵνα]. ἡ δὲ ἐκ πρόθ. (ὅθεν ἐκὺς), φαίνεται παρὰ τὸ ἕκω, εἴκω, ἐκ τῶ ἕω, ἵω, ἵημι (πρκμν. ἧκα). ἧ, ἕω, εἶμι, ἵκω.

Въз, Вос, Воз, Вз = Выс—(Выз, Воз, Вос, о = ы)

= *Fύψ-ι* (*Fῦς*, sus), *βλ.* Высота̀. (*ἡ πρόθεσις κυρίως ἐμφαίνει τὸ ἄνω*,[1] *ὡς ἡ ἀνὰ καὶ ὑπὲρ, καὶ αὕτη ἐκ τῦ ὑπὸς, ὑβὸς, ὑββὸς, ὅθεν ὕποσος, ὕψος, ὕπς, ὗς*, Fus, Fыс). *βλ. καὶ Δοβρόβ.* 413.

Вы́ну, *εἴη ἂν καὶ ἐκ τῦ* Вію (ы = *ι*), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ἀεὶ ςρεφομένυ χρόνυ.*

Вы́спрь (*ὑψιπόρως, ὑψῦ, ἄνω*), *καὶ* Пре-вы́спренній (*ὑπέρτατος, ὑπερῷος*), *ἐκ τῆς* Вы́с, *καὶ* Парю̀ (*ἵπταμαι = πόρω, πορέω*) = *ὑψιπόρος, Fυψιπόρος, συγκοπ.* Вы́спрь, *καὶ* Выспрен-ній = *Fυψιπερνῶν, Fυψιπερῶν. Οὕτω καὶ* И́скрь, *ἐκ τῦ* и́з, кра́я, *κτλ.*

Вы́ти, *ἀπαρέμφ. τῦ* Во́ю, *ὡς ἐκ τῦ* Вы́ю, *βύω, βύζω, ὅθεν βύας, βύFος, βύβος, βύφος, ὁ Σ. βῦφος* = Вы́пь (*εἶδος νυκτικόρακος*).

Бы́ть, *εἴη ἂν μᾶλλον ἐκ τῦ* Бы́ти (*ὡς τὸ* Бы́тіе, *καὶ* Бы́ть = *τὸ εἶναι, περιυσία*), *καὶ* Вы́ть, *τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ὐσίας, ὅθεν ἁπλῶς, μοῖρα, μερίς.*

Вѣ́жа, *εἴπερ* = *βήσσα, εἴη ἂν ἐκ τῦ* Веду̀, *βέδω, βάδω, βάζω, βάσσων* (*βαθὺς*), *Ἰων. βήσσων, βήσσα.*

Вѣне́цъ, *ἐκ τῦ* Вѣна̀, Вѣно́къ, *καὶ ἀμφότερα παρὰ τὸ* Вію (ві = вѣ, *ὡς καὶ* Вѣ́твь *ἐκ τῦ* Ви́ти, Вію) = *βίω, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φίω, σφίγω, σφίγγω = φάω, φάζω* = Вяжу̀, Свяжу̀, *σφάζω* (*σφίγγω*), *σφάγω, σφήκω, σπάω, ζω* (*ἐκ τῦ πάω*), *ὅθεν καὶ σπάδιξ*, (*πάδιξ*) = *δωριк. βαΐξ*,

γὰρ σημαίνειν ἀπολύτως ἡ λέξις ἐξοχὴν, ἔπαρμα, ὄκρον, ἢ ἀψῖδα, ἅψω, ἅπω=ἔπω=ἔχω].

Брóщъ, ἴσως καὶ = βρίζα, Ϝρίζα, ῥίζα (ῥόζα, ὡς, ἰσχὺς, ὀσχὺς, ὀσφὺς, ἰξὺς, coxa), βλ. Рóжь. εἰ δὲ μή γε, συγγεν. Ржà, βλ. τὴν λέξιν.

Брыжи, ἐκ τȣ̃ Брюзгну (ю = ы = υ).

Бýбенъ, βȣ̃μβον = βομβὸν, βομβαῖνον, βομβαίνω, -βέω, Καρν. Бóбнимъ, βομβαίνημι [ὀνοματοπ. βὺ, βὺμ, βύω, βύβω, βομβύω, βόμβος, ὅθεν τὸ Σ. βȣβὸς (βυβὸς)=μογγὸς, (μυδὸς, mutus), διὰ τὸν ἀδιάρθρωτον βόμβον].

Бýде=εἰ· Бýдто (Буд-то), ὅτι, δήθεν. ἐκ τȣ̃ Бýду, ὡς τὸ бы, ἐκ τȣ̃ быти (быю), φύω (ἀντὶ τȣ̃, εἰ ἔςαι τὸ, ἐσόμενον, τυχὸν, εἶεν)· βλ. Бы.

Буждỳ, Бужỳ, Будúть (ἀγρυπνίζω, ἐξυπνίζω), παρὰ τὸ Бдю.

Бýйволъ, βȣ́βαλος, ἐκ τȣ̃ Бýй, βȣ̃ς, καὶ Вóлъ, βαλὸς, βηλὸς, βαλάω, Блею (βυλάχω, βλήχω) = βȣ̃ς βυλάων (βλ. Крáва). τὸ θέμα βάω, βόω, βȣ̃ς, βούω (τὸ Ιλ. iou = fol = τλ. follis, φόλλιξ=θύλαξ. ὡς κενὸς).

Бýкъ, Γρμ. Buche, λτ. fagus = φαγὸς (α = υ)· εἴη δ' ἂν καὶ=(πύκος, πυκνὸς), πύξος, Γρμ. Buchsbaum· ὅθεν καὶ Бýкса (πύκϜα), πυξὶς, Γρμ. Büchse = πυξίον. [τὰ ὀνόματα τῶν φυτῶν καὶ ζώων κατὰ γλώσσας καὶ τόπȣς

πολλάκις μεταβάλλονται ἀπό τινος εἰς ἕτερον εἶδος, φυλάττουσι δ' οὖν ἀείποτε τὴν πρώτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἣν ἡ πρωτόγονος γλῶσσα διωρίσατο ἐξ ἀρχῆς. βλ. 'Ρείμ. λ. βρίζα]. 'Εκ τοῦ Бýква τὸ Бýквица (πυξίτσα), τὸ φυτὸν, λτ. betonica.

Булавà (ῥόπαλον). Булáвка (βελόνη) = Бурáвъ (λ = ρ)· συγγεν. Борю̀, Браздà. βλ. μετὰ τὴν λ. Бывáю.

Буракѝ, πληθ. (ὡς ἐκ τοῦ Бурáкъ) δαυκία [δαῦκος. Σ. δαυκὶ, καὶ ἄλλως, κοκκινογοῦλιον (τὸ Τουρκ. παντζάρι), διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα. ὡς καὶ ἀσπρογοῦλι, ἡ βουνιὰς, τὸ Τουρκ. σαλγκάμι, κωνοειδής τις γογγυλὶς, γογγύλη, τὸ Σ. γογγύλιον, κτλ. τὸ δὲ γοῦλιον, ἐκ τοῦ γουλίον = (αυ=ου, γ=κ), καυλίον, καυλὸς, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. Kohl· οἷον κοκκινόκαυλον, ἀσπρόκαυλον, ὡς, μακρόκαυλος, κτλ.]. Οὕτως ἴσως καὶ τὸ Буракѝ ἐκ τοῦ Бýрый (πυῤῥὸς), πυῤῥάκια (διὰ τὸ χρῶμα)· τὸ δὲ Буракѝ = Свéкла = σεῦκλα (σέβκλα, σβέκλα), σεῦτλον,-κλον, ὅθεν πάλιν (παρὰ Πελοποννησ.), σεῦκλον (κ = τ), καὶ σέσκλον = δαυκίον (ἐκ τοῦ αὐτοῦ σέσκλου καλεῖται καὶ Σέσκλος, καὶ Σέσκουλον, σευτλοφόρον χωρίον Θετταλίας κατὰ τὴν Μαγνησίαν). ἔςι δὲ σεῦτλον, καὶ τεῦτλον κυρίως τὸ λτ. beta, Γρμ. Beete, Mangold.

Бурлю̀, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Бýря, βοῤῥᾶς. τὸ δὲ Σ. βοῦρλος, βουρλίζω (ἐν Θετταλίᾳ), εἴη μὲν

ἂν καὶ = βρϋλὸς, μᾶλλον δέ μοι δοκεῖ = φῦρος, αἰολ. (= θῦρος), παρενθ. λ (ὡς λέγομεν καὶ ὠρλυάζει, ὠρλυέται = ὠρύεται), τὸ δὲ θῦρος = θυρὸς. καὶ θορὸς (ὡς καὶ θυρὰς, ο=ου, κατὰ τὸ, νόσος, νῦσος, ἐκ τῦ θόρω), ὅθεν πάλιν (θ = τ = δ = ζ), τὰ Σ. τυρλὸς (ἐν Θετταλίᾳ) = τερλὸς (ὅθεν τρελὸς) = ζυρλὸς· ἢ καὶ ὡς ἐκ τῦ θόρω, θόρνω, -νυμι, εἴη ἂν θορνὸς, ν = λ [ὡς, σαχνὸς, σαχλὸς, καὶ (παρ' Ἠπειρώτ.), ἀνάντελλα = ἀλλάνταλλα, ἀντὶ, ἄλλ' ἀντ' ἄλλα (ἀντ' ἄλλων) = ἔναλλα], θυρλὸς, τυρλὸς (δυρλὸς), ζυρλὸς· καθὰ καὶ Дýрный, Дýрӑъ (αἰσχρὸς, ἀηδὴς), ἐκ τῦ Дурю̀ (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ Σ. λωλὸς = ὀλωλὼς = ὀλόμενος „ ὡς τὸ ὀλόμενε (Ὀδυσ. P. 483), τοιῦτο πάλιν καὶ τὸ Σ. χαμένος, λτ. perditus. βλ. καὶ Ῥεῖμ. λ. ὀλολὸς.

Бы = φῦ, φύοι, Ϝείη· ὁ δὲ εἰ σύνδεσμ. ἐκ τῦ εἴω, ἔω, εἶμι.

Бывáю, φυϜέω. τὸ Περσικ. būdem, būdi, būd = ἤμην, ἦς, ἦν, καὶ büwem, büwi, büwed = ἔσομαι, ἔσῃ, ἔςαι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ bāsem, bāsi, bāsed, φύσομαι, φύσῃ, φύσεται· τὸ δ' ἀπαρέμφ. buden, καὶ besten = (εἶσθαι) εἶναι. βλ. Éсмь. — Забывáю, βλ. Анияю.

Бы́лiе, ἐκ τῦ Бы́лъ, Бы́ши (Быю), ὡς φύλον, λλον, ἐκ τῦ φύω.

Бы́стрый, ὅθεν ἡ Σ. Βίςριτζα, ὁ ἑλληνιςὶ Ἀλιάκμων (Μακεδονίας ποταμὸς)· καὶ Βι-

ςριτζ (Τρανσυλβανίας)· Πίςριτζα (ὁ Δώδων τῆς Ἠπείρȣ), κτλ.

Бѣгу̀, φέγω, φύγω, λτ. fugo.

В.

Ведро̀, βέδρον, ἀντὶ μέδρον = μέτρον (β = μ. βλ. Бо́гъ), συγγεν. Между̀, Ме́жъ (Мед). βλ. Между̀, καὶ Спу́дъ.

Вели́кій, Вели́къ = Ϝηλίκος, ἧλις, τὸ δὲ βαλιὸς (ὅθεν λτ. varius), περιττεύει.

Ве́рба, Ве́рвь, Вери́га, τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ (Вру̀, Веру̀) Верти = Ϝέρω, εἴρω, (ἔρω, λτ. sero), ἕρμα (μ=β), Ве́рба, Ве́рвь (Ϝέρβα), εἴργω, ἄρκω, ἀρκέω, arceo, co-erceo, ἄρκυς, ἕρκος, ὄρκος (Ϝερίγα=ἐρίκα, ἀντὶ ὄρκα), ὡς ὀρκάνη, ὀρικάνη (Ἡσύχ.) κτλ. [ἡ ἰδέα σημαίνει ὄργανον δὶ ȣ̃ φράσσομεν, εἴργομεν, δεσμεύομεν].

Ве́редъ (Вре́дъ), ἐκ τȣ̃ Вреду̀ (βλ. Врежду̀), πρηδὼν, πρήζω, πρέθω, πέρθω· ἕτερα δὲ τὸ Schwär, καὶ virus.

Вертѝ, Вру̀ (Веру̀) Σλαβ. (κλείω), Ϝέρω, ἔρϜω (ἔργω, εἴργω. βλ. ἀνωτ. Вери́га)· ὅθεν Верзу̀ (Вергу̀), Ϝέργω, Ϝέρξω, ἔργω, παρ᾽ ὅ, От-ве́рзу, Отверсті̀ (ἀνοίγω) = ἀποέργω (διΐςω̃, ὅθεν ἀνοίγω). τὸ λτ. vergo=ῥέπω, βω (ῥέϜω, Ϝ=β, γ) μετας. ϜέρϜω, vergo. βλ. Ве́ржу.

Верте́пъ, ἐν Σερβικ. Βιβλ. Вьрпіопъ, ἢ=ἐρειπτὸν, ἐρείπιον, ἢ συγγ. τȣ̃ Ве́ртъ, τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃

Вертп (βλ. ἀνωτέρω Вéрба). ϝεερτός, ἑρτός, ἑρκτὸς, ἕρκος, ὄρχος, ὄρχατος, ἔρχατος (=φραγμὸς), ὡς καὶ τὸ Забóръ. ἕτερον δὲ τῦ Вéртъ τὸ, hortus=(Грáдъ), Вертогрáдъ.

Веслò (κώπη) ἐκ τῦ Везỳ, veho, ϝέχω, (ἔχω, ὀχέω), ὡς τὸ ὀχλὸς (ϝεχλὸς, χ=c, Веслò), ὅθεν μοχλὸς, ὄχησις, ὄχος (δι' ὗ κινεῖται τὸ "νάϊον ὄχημα).

Верчỳ, Вертѣть (ἐκ τῦ Вертỳ)=λτ. verto=πέρτω (ἐκ μεταθέσεως)=τρέπω=στρέπω, στρέφω.

Вéщь, πρόσθες καὶ, ὄνομα = πρᾶγμα (ποιητικῶς)· ὡς "τὄνομα τῆς σωτηρίας, τῆς εὐγενείας (Εὐρπ. 'Εκ., καὶ 'Ιφ. Τ.).

Вíлы, Вилю = Валяю, ἀλέω, εἰλέω.

Вíтязь, ἴσ. ἐκ τῦ Бúти, Бíю, παίω (πάτης, φάτης, φίτας, Вúтязь), παίςης, πατάσσων.

Вúшня, Σλαβονικὸν εἶναι τὄνομα βὔλονταί τινες ὀκ ἀπιθάνως ἐκ τῦ Вúшу (κρέμαμαι) = Вѣшу, ϝαΐσω, ἀΐσσω (βλ. Вѣшаю), ὡς κρεμάμενα δηλονότι. ἀλλά γε καὶ τὸ βύσσινον (ἐκ τῦ βύσσος· λῖνον λεπτὸν, λευκὸν) παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐξελήφθη καὶ ἀντὶ τῦ κόκκινον, ἢ πορφυρῦν· ὅθεν συνηθέςερον νομίζεται παρωνομάσθαι ὡς ἐκ τῦ χρώματος καὶ ὁ καρπός.

Влáсть, ἐκ τῦ Владáю (d=δ=ζ=σδ=жд), οἷον Влаждáю (Влáсть). τὸ θέμα Влáду, ϝάλδω (μεταθέσ. βλάδω, ὡς, Влекỳ = Λιθ. welky=ϝέλκω), καὶ, ἄλθω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει θερμότητα, αὔξην, τροφὴν, ἀκμὴν, ὅθεν

ἰσχὺν καὶ κράτος, καθὰ καὶ τὸ valeo = ἀλέω (ἀλέδω, ἄλδω)=θαλέω, θαλέθω, θάλλω. μετὰ τȣ̃ θ, ἐκ τȣ̃ ἄλω (λτ. alo, olo, halo)= ἕλω, ὅθεν καὶ τὸ ὅλος, (ὁλομελὴς, ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῆς τȣ̃ ὅλȣ ἀκεραιότητος καὶ συςροφῆς).

Влáю, τὸ θέμα Вал, Вол, [ὅθεν τὸ, Волна̀, συγκοπ. Влна̀, καὶ Валю̀, Валáю (ὅθεν Валя́ю), συγκοπ. Влáю]=Ϝάλω, Ϝέλω, Ϝόλω, σάλω, σέλω, σάλος, σάλα=ἅλος, ἅλα (καὶ, Ϝάλα, Вол(н)á, 'Ρωσσ. Вáлъ, Γρμ. Welle), ὅθεν συγκοπ. ἅλς, ἁλὸς, ἅλαξ (σάλαξ), ἅλασσα, ὅθεν σάλασσα, θάλασσα, δάλασσα (μετὰ τῶν πνευμάτ. σ, θ, δ). Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει κίνησιν καὶ τὴν τῶν κυρτῶν κυμάτων συςροφὴν. βλ. καὶ Вóлга.

Внýкъ, ἢ ἐκ τȣ̃ Ϝέγγονος, (ἔνγονος, μεταθ. Ϝένογος, Ϝένοκος). ἢ γοῦν ἐκ τȣ̃ Γερμ. Enkel, ὅπερ ἂν εἴη καὶ παρὰ τὸ enke, enge = ἐγγὺς (ἔγγι, ἄγχι), ὡς γένȣς ἐγγύς.

Во, Въ=Γρ. by, bey, συνθ. be=ἐπὶ. βλ. καὶ Вы.

Вода̀, ὅθεν Βοδενὰ (ὡς μετωνόμαςαι παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων), ἡ Μακεδονικὴ πόλις Ἔδεσσα (= Ϝυδανὰ, ὑδατώδη μέρη)· οὕτω καὶ ἡ Βιδήνη, ἢ μᾶλλον, Βυδήνη = Ϝυδανὴ (ὡς ἐκ τȣ̃ βύδας, βίδη), ἡ καὶ ἀρχαιότερ. Οὐϊμινάκιον· ὡς καὶ τὸ Σ. Νῖσι, ἀρχαιότ. Νέσος, καὶ Νησὶς (ὅθεν γράφετ. καὶ, Νῆσα, καὶ, διὰ κακὴν γραφὴν, Νύσσα· ἑτέρα γὰρ αὕτη ἡ διὰ τι υ, πόλις Ἀσιανὴ), ἐκ τȣ̃ παραῤῥέοντος Νέσȣ,

Νέστε (*παρὰ τὸ νέω, νάω*), *κτλ.* *Ἐςι δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα καλλίκρενος πηγὴ, Δωδιανὰ, ἃ βελοίμην μὲν ἂν εἶναι* = *Δωτιανὰ, ὑποπτεύω δὲ μὴ καὶ ταῦτα* = *βοδιανὰ* (*β*=*δ, δοδιανὰ*)=Бόдяна (*ὑδαρὰ*).

Вόлга, *ἐκ τῦ* (Вόлгу) Вόлгну, *Ῥωσσ.* (*διαίνω, ὑγραίνω*). *τὸ θέμα* Влаг, Влáжу (*βλ.* Влáга), *βλάζω* = *πλάζω* (*ἐκ τῦ πλάω, ἀντὶ πελάω, πλάζω, ὅθεν*) *πέλαγος, πελάγη* (*βέλαγος, βελάγη,-λάγα*=Вόлга). *Ἡ πρώτη ῥίζα, ἄλω, ὅθεν βάλω, βάλλω, πάλω, πέλω, πλέω, φλέω, πελάω, πλάω, βλύω, φλύω,* fluo, *βλάω,* Влáю, *κτλ.* *Ἡ ἰδέα ἐν τοῖς τοιέτοις ἐμφαίνει κυμαινομένην κίνησιν, οἷα θαλάσσης, κτλ. ὅθεν ὑγρασίαν, κτλ. βλ. λ.* Плывý.

Волдырь, *συγγ.* Блюю̀, Плюю̀.

Волнà, Влнà (*ἔριον*), *φαίνεται συγγεν. τῦ* Волнà, Влнà (*κῦμα*), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ςρεπτῦ· ἐκ τῦ ἕλλω* (*ςρέφω, συςρέφω, τίλλω*)=*λτ.* vello, vellico, vellus, *καὶ* villus, *ὡς, εἴλη, ἕλιξ* (*κυρίως σῶμα συνεςραμμένον*), *καθὰ καὶ τὸ ἴελος ἐκ τῦ* (*ἕλω, ὅλω, ὅλος*), *ὗλος* (*βλ.* Влáю). *Τοιῦτο δ' ἂν εἴη καὶ τὸ* Влácъ, Вóлосъ, *ἢ καὶ*=*πῖλος* (*ἴσως δὲ καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἴλω, εἴλω, ἕλλω, ἕλλη, ὅθεν ἂν εἴη καὶ ἡ πέλλα,* pellis = vellus).

Волчéкъ, *ἐκ τῦ* Вóлокъ=(*ὅλοξ*), *ἕλιξ, παρὰ τὸ* Валяю, *Λιθ.* wóloju, volvo.

* *

Волъ, *βῦς* (*βλ.* *ἄνω*, Буйволъ). Волуій, *βόειος* (*Σλαβ.*), *ὅθεν τὸ* '*Ρωσ.* Волуй, *καὶ* Валуй (*εἶδος ἀμανίτυ*, *τὸ λτ.* agaricus integer)=Бо́ловъ, ва, во (у = в), *βόειον*. *τὸ δὲ βολβὸς*, *βολβὰ*, vulva, *ἐκ τοῦ ὅλω*, volvo, *ὅλος*, *βόλος*, *ἰων.* *βῶλος*, *Σ.* *σβόλος*, *Γρμ.* Bolle, *ὅθεν καὶ βόλιτον* (*διὰ τὸ ϛρογγύλον*), *καὶ βολβὶς*, *βολβίδιον*· '*Αλλὰ καὶ Σ.* (*παρὰ Χίοις*), *βερβέλιον*, (=*σπύραθος*), *καὶ βερβελία* (*δ*=*λ*· *καὶ ρ*=*λ*· *ὡς*, *ἀλφὸς*, *ἀρφὸς*)=*βόλβιτος* (*βέλβιτος*, *δος*). *ἡ δὲ Σ.* *πορλύδα*, *καὶ ἄλλως*, *ἀχηβάδα* (*β*=*μ*· *ἀ-χημὰς*, *-μύδα*=*χήμη*, *ἡ κόγχη*, *τὸ ὄϛρεον*), *ἐκ*=*βολβὶς*, *ἀλλ᾽ ἴσως*=*σπονδύλη* (*πονδύλα*, *ν*=*ρ*, *πορδύλα*), *διὰ τὸ ϛρογγύλον*.

Волы́нка (Волы́на), *ἴσως ἐκ τῦς* Бо́лъ (*ἐκ βοείυ δέρματος ἀσκὸς*).

Воплю́, Во́пль (Воп = *ὀπὴ*, *ὄψ*, vox), *ὀμπὴ*=*ὀμφὴ* (*ἄπω*, *ἔπω*).

Воркую (*γογγύζω*, *ἐπὶ περιϛερῶν*), *Σ.* *γυργυρίζω* = *κορκορύζω* = *βορβορύζω*. *Λέγομεν δὲ καὶ*, *βερβερίζω* (*ἐπὶ κραυγῆς ὀδυνωμένων*). *τὰ πάντα ὀνοματοποιΐαι*. *Οὕτω καὶ τὸ βάρβαρος*, *βαρβαρίζω* = *κάρβαρος*, *νος* (*ἀπὸ τῆς δυσήχυ λαλιᾶς*. *βλ.* '*Ρείμ.* *πρβλ.* *καὶ λ.* Сло́во). *συγγ.* Ворчу́.

Воробе́й, *Σλ.* Вра́біи (*ϛρυθὸς*, *Σ.* *σπυργίτης*=*πυργίτης ϛρυθὸς*), *ἴσ.* = Рябый, Ря́бъ (*Ϝ*ря́бъ· *ὡς*, Во́семь = о́семь), *διὰ τὸ κατάϛικτον τῦ ϛρυθῦ*. *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ Γρμ.* Sperling,

Spatz, καὶ κατὰ διαλέκτ. sparwa, sparf, spaur, Ἀγγλ. sparrow.

Вторóй, ἀντὶ Двторóй (Двтор-, δεύτερ-ος, δέβτερ-, συγκοπῇ, δβτερ-. ἢ καὶ Два-тор, δυώ -τερος, ὡς τὸ διττὸς· ἀλλὰ μᾶλλόν ἐςιν αὐτὸ τὸ δεύτερος. βλ. λ. Дéвять). ὅθεν τὰ Ῥωσσ. Полтарà (ἓν ἥμισυ). συγκοπ. ἐκ τῶ Поль- Вторáго (γενικ. τῶ Вторóй. βλ. καὶ Пóль = ἡμίσυς) = ἥμισυ τῶν δύω (ἀποδέον), δύω ἡμίσυς δέοντα, ἢ ἡμίσυς (δέοντος) δύω. οὕτω καὶ Полтретья, τρία δέοντος ἡμίσυς, κτλ. καὶ Σ. παρὰ ἥμισυ τρία, (ἡμίτριτον) = δύω ἥμισυ (καὶ συνθέτ. δυώμισυ, τριάμισυ, ἑξήμισυ). Τοιαῦτα καὶ τ᾽ ἄλλα τὰ ἑλληνικά, ἡμισύτριτον τάλαντον ($2\frac{1}{2}$), καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον = ἑπτὰ τάλαντα ἡμίσυς ἀποδέοντος, καὶ Γρμ. siebentehalb Talent, τουτέςι das siebente Talent halb (zur Hälfte), κτλ. ἀρχαιότατος τρόπος τῶ ἀριθμεῖν.

Вы = Fί ἵ, и, ἵς, ἵν, ὅθεν ἵνα (ἐκεῖ), συγγεν. τοῦ εἷς (ὅς, ἵς, τίς), ὅθεν καὶ ἡ ἐς, εἰς, καὶ ἐν πρόθεσ. [ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τήν τινος κίνησιν ἢ μονὴν καὶ ἡσυχίαν. οὕτω καὶ τὸ πὸς, πῇ = Fὅς, ὅς, ὡς, ᾗ, wo, wie· ὡσαύτως καὶ Во Въ = Fώς, ἐς. βλ. Ῥειμ. λ. εἰς, ἵνα]. ἡ δὲ ἐκ πρόθ. (ὅθεν ἐκὺς), φαίνεται παρὰ τὸ ἔκω, εἴκω, ἐκ τῶ ἴω, ἵω, ἵημι (πρκμν. ἧκα). ἢ, ἴω, εἶμι, ἵκω.

Въз, Вос, Воз, Вз = Выс—(Выз, Воз, Вос, о = ы)

= Ϝύψ-ι (Ϝῦς, sus), βλ. Высотà. (ἡ πρόθεσις κυρίως ἐμφαίνει τὸ ἄνω,¹ ὡς ἡ ἀνὰ καὶ ὑπὲρ, καὶ αὕτη ἐκ τῦ ὑπὸς, ὑβὸς, ὑββὸς, ὅθεν ὕποσος, ὕψος, ὗπς, ὗς, Ϝus, Ϝыс). βλ. καὶ Δοβρόβ. 413.

Вы́ну, εἴη ἂν καὶ ἐκ τῦ Вію (ы = ι), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ἀεὶ ϛρεφομένε χρόνε.

Вы́спрь (ὑψιπόρως, ὑψῦ, ἄνω), καὶ Пре-вы́спренній (ὑπέρτατος, ὑπερῷος), ἐκ τῆς Вы́с, καὶ Парю̀ (ἵπταμαι = πόρω, πορέω) = ὑψιπόρος, Ϝυψιπόρος, συγκοπ. Вы́спрь, καὶ Выспрен-ній = Ϝυψιπερνῶν, Ϝυψιπερῶν. Οὕτω καὶ Искрь, ἐκ τῦ и́з, кра́я, κτλ.

Вы́ти, ἀπαρέμφ. τῦ Во́ю, ὡς ἐκ τῦ Вы́ю, βύω, βύζω, ὅθεν βύας, βύϜος, βύβος, βύφος, ὁ Σ. βῦφος = Вы́пь (εἶδος νυκτικόρακος).

Бы́ть, εἴη ἂν μᾶλλον ἐκ τῦ Бы́ти (ὡς τὸ Бы́тіе, καὶ Бы́ть = τὸ εἶναι, περιϖσία), καὶ Вы́ть, τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ϖσίας, ὅθεν ἁπλῶς, μοῖρα, μερίς.

Вѣ́жа, εἴπερ = βήσσα, εἴη ἂν ἐκ τῦ Веду̀, βέδω, βάδω, βάζω, βάσσων (βαθὺς), Ἰων. βήσσων, βήσσα.

Вѣнéцъ, ἐκ τῦ Вѣнà, Вѣнóкъ, καὶ ἀμφότερα παρὰ τὸ Вію (ві = вѣ, ὡς καὶ Вѣ́твь ἐκ τῦ Ви́ти, Вію) = βίω, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φίω, σφίγω, σφίγγω = φάω, φάζω = Вяжу̀, Свяжу̀, σφάζω (σφίγγω), σφάγω, σφήκω, σπάω, ζω (ἐκ τῦ πάω), ὅθεν καὶ σπάδιξ, (πάδιξ) = δωρικ. βαῖξ,

βαῖς, βαῖον (*κλάδος*), *ὡς καὶ ἐκ τῦ σφάω τὸ, σφὴν-νὸς* = Звено (=Вені, нокъ). [*ἔςι τὸ* Вѣнецъ *ἐμφαίνει κυρίως, σφίγμα ἐκ κλάδων, καὶ ἁπλῶς σφήκωμα, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ σφήκωμα = σπαρτίον, καὶ "πλοχμοὶ δὲ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ σφηκῦνται* (*Ἰλ. ρ*). *Οὕτω καὶ τὸ ςέφανος = πύκασμα ςειπτόν· καὶ τὸ* sertum = *ἑρτὸν, ἑερτὸν, ἕρμα* (*δεσμός*)· *ἐκ τῦ ἕρω* = scro].

Вѣно, *ἀντὶ* Вѣдно (*ἐκπτώσει τῦ* д, *ὡς ἐν τῷ* Вѣмь, *κτλ.*)=*Fέδνον, ἕδνον* (*ὃ παρὰ τὸ ἐδανὸν, ἀλλὰ παρὰ τὸ δάνος, δάω, δόω, δῶς, Λτ.* dos, dotis, *Ἰτ.* dote, *Γλ.* dot, *δῶτις, κτλ.* Вѣню (Вѣдню)=*Fεδνῶ*.

Вядаю, *ἐκ τῦ* Вяду, *εἴη ἂν καὶ* = *φθέω* (*θ* = *δ, φδέω, μεταθ.* Вяду, в = *φ*), *φθίω. Ἐκ δὲ τῦ* Вяду, Вяцну, *ἐκπτώσ. τῦ* д *τὸ* Вяну, (ѣ = я, *καὶ ε=α*), *ὡς καὶ ἐκ τῦ* Кидаю, *τὸ* Кину (Киду, Кидну, *κτλ.*) = *φθίνω* [*ἐκ τῦ φάω, φέω, παρενθέσ. θ, φθέω, φθένω, καὶ φθέρω, φθείρω, καὶ φθάρω, ἐκ τῦ φθάω* (*ἕτερον τῦ φθάω, φθάνω = πτάω*), *φθάνω* (*ἀντὶ φθένω, φθίνω*), *ὅθεν, οἶμαι, καὶ τὸ Λτ.* (vano, *φάνω*), vaneo, vanus (*φθινός*), *κτλ.*].

Вѣха, Вяха, *συγγενῆ· ἐκ τῦ πάζω, πάγω, πήγω, ὅθεν καὶ πάχος,* Пахъ *κτλ.*

Г.

Гаждаю (Гажду, Гаду) = Гажу` (τὸ θέμα Гад-) = Ϝάδω, ἄδω, ἄζω = ὄδω, ὄζω, λτ. (odio) odi, Γρμ. hassen (βλ. Пахну), ὅθεν, Гадъ, -ды (ἑρπετὰ) οἷον ἄδα, ἄζα, ἄζαλος (ὅθεν Σ. ἄτζαλος = αἰσχρὸς, ἀηδὴς) = ὄζα, ὀζαλέος = odiosus (ὡς μυσαρὰ τὰ ἑρπετὰ). Ἄλλο τὸ, γάδος (ὄνος θαλάσσιος, ὀνίσκος, λτ. gadus, Σ. γαδαρόψαρον) = κάθος (κ = γ, θ = δ), ὅθεν κάνθος, τὸ μεγεθυντικ. κάνθων (παρενθέσει ν, ὡς, πάθω, πένθω, πένθος· βάθος, βένθος, κτλ.), καὶ κανθήλιος (ὄνος), λτ. cantherius, καὶ (ἐκ τοῦ γάδος), Σ. γάδαρος (ὡς ἐκ τοῦ κάνθος, κάνθαρος), καὶ (ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ Θετταλίᾳ, καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ Θράκῃ), γάϋδαρος (ὀρθότερον ἴσως, ἢ γάϊδαρος, γαΐδαρος, ὅθεν τινὲς τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν ἀπατηθέντες ἠτυμολόγησαν τοὔνομα παρὰ τὸ ἀεὶ δέρεσθαι, οἷον, ἀείδαρος), ὡς ἐκ τοῦ γαύδαρος (διαλύσει τῆς αυ, καθὰ λέγομεν καὶ, καϋμὸς = καυμὸς, χαϋμὸς = χαμὸς, ἐκ τοῦ χάω, καὶ χαύω. οὕτω καὶ γάω, γαύω, γαύδω = χαύδω, ὅθεν Σ. χαυδὸς, χαυδόνω)· τοῦτο γοῦν τὸ γάδος (γάδαρος), οἶμαι, παρὰ τὸ γάω (γάδω, γάδος) = κάω (κάθος, ὡς, κάδος) = χάω, χάδω, χωρῶ. ἔοικε γὰρ ἡ τοῦ ὀνόματος ἰδέα

σημαίνειν καθόλε χωρητικόν τι [ὡς καὶ τὸ κάδος, καὶ (γάω, γαύω), γαῦλος, καὶ (κάω, κάνθος), κάνθαρος (εἶδος πλοίε καὶ ποτηρίε, διὰ τὸ χωρητικὸν καὶ κοῖλον, ἀρχ. Γρμ. Kant, Kantel, Kandel), καὶ κανθὸς, ἡ γωνία τῦ ὀφθαλμῦ, κτλ.]. ἐκ τῦ αὐτῦ χάω, χαύω, καὶ τὸ λτ. habeo, καὶ χέω, μεταθέσ. ἔχω, ὅθεν καὶ τὸ Μακεδονικὸν, ἀγχάω=ἀνέχω. Ἔςι τοίνυν ὁ γάδαρος = ζῶον βάρη χωρῦν, ἔχον, ἀνέχον [καθὰ καὶ ὄνος ἐκ τῦ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω, καὶ τὸ (παρὰ Θετταλοῖς καὶ Ἠπειρώταις), γόμαρος, -μάρα, γομάριον, συνώνυμον τῦ γάδαρος, ἐκ τῦ γόμος, γέμω = γέω, γύω· παρ' ἄλλοις δὲ γομάριον κυριολεκτικώτερον, τὸ φορτίον]. Ἔςι δὲ τὸ γάω, κάω, χάω, καὶ=(χάνω), χαίνω, Γρμ. gähnen, χάσκω· ἀλλ' ἔμπης ὲκ ἂν εἴποιμι τὸ γάδος = (χάδος), χανδὸς (χαίνων ἐν τῷ ὀγκῦσθαι). Ταυτίζεται δὲ τῷ γάδαρος καὶ τὸ κάνθαρος (καὶ τῦτο παρὰ τὸ κάθος, κάθαρος, ὅθεν Σ. καὶ σκάθαρος, καὶ ἀσκάθαρος, προσλήψει α), ᾤοντο γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὸν κάνθαρον ἐκ τῆς κόπρε τῦ κάνθωνος γεννῦσθαι (βλ. Σεΐδ. καὶ Σχ. Ἀριςφ. Εἰρήν. 31). ὅθεν καὶ κάνθωνα ἔλεγον πάλιν καὶ τὸν κάνθαρον, ὡς καὶ τὸν ὄνον. Μήποτε δὲ τῦτο τὸ κάνθαρος, κάθαρος = κάφαρος (ϑ = φ = β), Γρμ. Käfer = κάβαρος = κάραβος (βλ. Ῥείμ. λ. κάραβος καὶ κάμμα-

ρος) = σκάραβος, λτ. sarabaeus? (ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐνδοιάζω, καί τοι καὶ ἀλλαχȣ̃ τȣ̃ βιβλίȣ τὴν λέξιν σημειωσάμενος). Τȣ̃ δ' ȣ̓ν γάδαρος, τὸ θηλυκὸν Σ. γαδάρα, γαϊδάρα, καὶ γαδȣ́ρα, γαϊδȣ́ρα, καὶ τὸ ȣ̓δέτερον, γαδȣ́ριον, οἷον ὡς ἐξ ἀρσενικȣ̃ γάδȣρος, τȣ̃το δ' ȣ̓κ, οἶμαι, σύνθετον ἐκ τȣ̃ γάδος καὶ ȣ̓ρος (ἀντὶ οὐρεὺς, καί τοι γε καὶ τὸ ȣ̓ρος, καὶ, βȣ̃ς ȣ̓ρος, ἕτερον τȣ̃ ȣ̓ρεὺς, βλ. 'Ρείμ.), ἀλλ' ἤτοι ὡς ἐκ τȣ̃ γάδυρος (ὡς, λόφος, λόφυρος, λόφȣρος), ἢ (α=υ, αἰολικ. ὡς, σάρξ, σύρξ, καὶ υ=ȣ), γαδύρα, γαδȣ́ρα, [πρβ. καὶ (ϛενὸς, ϛενυρὸς, ρὰ, καὶ ἰων· ϛενυγρὸς, ϛενυγρὴ), Σ. ϛενȣ́ρα, καὶ (χαμὸς) χαμȣ́ρα, (κομμὸς), κομμȣ́ρα, κτλ.], ἢ α = ο = ου, οἷον γάδαρος, γάδορος (ὡς, καθαρὸς, δωρικ. κοθαρὸς, κοθαρίζω), γάδȣρος, δȣ́ρα· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ κόθορνος, λτ. cothurnus, εἴπομεν τὸ κοντȣ́ρα (οἷον κονθȣ́ρα, μεταθέσ. ἀντὶ κοθȣ́ρνα), κοντȣ́ριον, κτλ. Ἔϛι δ' οἷς πάνυ ἀτόπως ἔδοξε τὸ γάδαρος = τῷ Τȣρκ. katir (ἡμίονος).

Гáлія, 'Ιτ. galione, ὅθεν Σ. γαλιόνιον (γαυλώνιον, γαῦλος), παρ' ὃ τὸ Τȣρ. galiontzi, kaliontzi (ναύτης γαύλȣ).

Гвóздь, ὅθεν Гвоздйка (καρυόφυλλον, λτ. caryophyllum aromaticum), καθὰ τȣ̃το καὶ Σ. μοσχοκάρφιον (ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος), τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλως, πατερίτζα (βακτηρία· ἡ δὲ πατερίτζα =βατηρίσκα, σκη, ἀντὶ βατηρὶς, βατὴρ, ἐκ τȣ̃

βατὸς, βάω, καὶ βάζω, ὅθεν βακτὴρ, βακτηρία, βάκτρον, λτ. bacus, baculus· τὸ δὲ βάδω, βατέω=πατέω, κτλ.). παρ' ἄλλοις δὲ καὶ, καραφύλλιον (καρυοφύλλιον), καὶ, γαρύφαλλον.

Гвѣзда̀, σημείωσ. г=з (Звѣзда̀). βλ. καὶ Зе́лва.

Гі́зъ = Ѓизъ = изъ = ἐξ, ἔξω (τῆς ὁδοῦ, ὡς " ἐξίςασθαι τινὶ τῆς ὁδοῦ).

Главня̀, Головня̀ = Глава̀ [διὰ τὸ κεφαλοειδὲς τῶν ἀπὸ γερανδρύων καιομένων δαλῶν, ὡς καὶ τὸ Σ. κοῦτζουρον (ςύππος, γρυνδὸς), ἐκ τοῦ κύτταρον (κύτος), διὰ τὸ κυρτὸν καὶ ςρεβλὸν, ἢ ἐκ τοῦ γαμψὸς (κάμπτω, κάβω, κύβω), καμψὸς (κομψὸς), καψὸς (κυφὸς), Σ. κουτσὸς (κυλλὸς), καὶ, κοῦτζουρον=καμψυρὸν, καμπυρὸν (ὡς λέγομεν καὶ, κατζουριάζειν=καμψυριάζειν)· καὶ τὸ, κατζαρὸς, δὲ (οὖλος ἐπὶ τριχῶν) = καμψηρὸς. βλ. Ку́дерь. ὅτι δὲ καὶ ψ = τσ, ἢ τζ. βλ. Чупру́нъ]. ἢ Главня̀, Головня̀, μεταθ. = δαβελὸς (γαβελὸς, λὰ, γ=δ, ὡς, δεσπότης, Госпо́дь). 2, Головня̀, 'Ρωσσ. = τῷ Σ. δαυλίτης (ἔλλειπ. σῖτος, καὶ, δαυλίον, σῖτος σεσηπὼς, μέλας, φυόμενος μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ).

Гла́дъ, συγγεν. τοῦ Гложу̀, Глоща́ю, ὡς καὶ τὸ λίω, λίπω, λιμὸς, συγγεν. τοῦ λάω, λάβω, λάπτω, καὶ, φάω (φάγω), λτ. fames, κτλ. κατὰ τὸ γλίω, γλόω, γλουτὸς (βλ. 'Ρείμ. λ. λάω).

Гнету̀ = κνάπτω, ὡς Плету̀ = plecto. ἔςι δὲ κυρίως ἐκ τοῦ Гну̀, βλ. καὶ Нога́.

Гні́ю, συγγεν. Гну́съ, Ню́хаю.

Гнѣтў (ἅπτω), ἴσ. ἐκ τῦ бгнь (о-гнѣтў).

Гнѣздò (зд = σδ = δ, д) = Ϝnidus = νοττιὰ.

Говя́до, κατὰ Δοβρόβ. ἐκ τῦ Говѣю (ἐπὶ τῦ θεραπεύω, κήδομαι)· εἴη δ' ἂν καὶ κατὰ σύμπτωσιν τῦ ἀγαύω, ἀγάω (γάω, γαίω, Говѣю), μετὰ τῦ ἄγω, ἀγέω, ὅθεν καὶ (ἀγελὸς), ἀγέλη, ἀγητὸς, μεταθ. γαϜητὸς, Говядо.

Говорю̀ = γαϜρύω. Говóръ (Гóвръ) = γᾶϜρυς, γῆρυς.

Гóдъ, συγγεν. идў=ἴτω (ἴω, εἴω, ἕω), ἔτος, γέτος.

Гóлень, συγγεν. τῦ Колѣно. τὸ Σ. γολλερίδαι (σκέλη γυμνὰ), ἐκ τῦ Σ. γόλλιαβος, γόλλαβος (βλ. Гóлый), καὶ οἷον, γολλαρός.

Горà, ἡ, παρβλ. καὶ Γῦρα=Ϝῦρα (ὕρεα), πολίχνην Θετταλικὴν, ἐξ ἧς καὶ, τῆς Γῦρας τὰ Βυνὰ, ἀρχ. ὁ, καὶ ἡ Ὄθρυς. ἤ, Γῦρα = γύρα (γυρὸς); Ἐςι δὲ καὶ ἡ (ἐν Κάρνοις) Γορίτζια = Гóрская = ὀρεικὴ, Ϝορείτια, κτλ.

Гóрбъ, ἀνάφερε εἰς τὸ Корю̀.

Гóрдый, Гóрдъ, ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ Φρυγικὸν ὄνομα, Γορδίας (Ἡρόδ. Α, 14), Γόρδιος, Γόρδος· (καὶ οἱ Γορδιαῖοι, ἔθνος Ἀρμενίας?). Τῦτο δὲ τὸ, Γόρδος, Гóрдъ, ἴσως μὲν=Ϝορθὸς, ἴσως δὲ καὶ=χόρδος, χορδὸς, ἀντὶ χοδρὸς (ὅθεν χονδρὸς)· καὶ Ἰσπ. gordo (παχὺς), μσ. λτ. gurdus. (τὸ χονδρὸς ἐκ τῦ κέζω, κόδος, ὅθεν καὶ τὸ, Κόδρος, καὶ ὁ Σ. κόθρος).

Гóрькій, ἴσως καὶ ἐκ τῦ Горю̀· τὸ λτ. acerbus = ἀκέρϜος, ἀκερὸς (ὅθεν ἄκρος, ἄκρις,

ὄκρις), ὡς ἐκ τῦ ἄκρις, τὸ, ἀκριβὴς. Καὶ τὸ Горе δέ φασι συγγεν. τῦ Горкій (τὸ ἄῤῥητον θέμα Горь) = πικρία.

Горо́хъ, βλ. Орѣхъ.

Госпо́дь, ἡ κλητικὴ, Го́споди = δέσποτα (Σ. δεσπότη). Σημείωσαι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον τῆς ὀνομαςικῆς, κατὰ δὲ τὴν κλητικὴν ἀναβιβαζόμενον, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ δεσπότης, δέσποτα. τὸ Господа́рь (ὅθεν, Госуда́рь) = δεσποτὰρ, ἀντὶ δεσποτὴρ, δεσπότηρ (ὡς ῥέκτης, καὶ ῥεκτὴρ), ὅθεν τὸ δεσπότειρα.

Гра́дъ. — τὸ Βελιγράδιον (λευκόπολις) = λτ. Ἄλβα Ἰϐλία (Alba Julia). Ἐκ τῦ Гра́дъ, Го́родъ, τὰ ὑποκορις. Городо́къ, Городи́ще = Гра́дище, Гра́докъ (πολίχνη, -νιον), ὅθεν τὸ Θεσσαλικὸν πολίχνιον καὶ Λαρίσσης ἐπισκοπὴ, Γαρδίκιον, Γαρδικίϐ. Ἔςι δὲ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρϐ Γαρδίκιον (ὡς ἂν εἴποις, χορτίκιον, ἀντὶ χορτίδιον, ἐκ τῦ χόρτος).

Гра́нь = Кра́я, Кра́й, βλ. Кро́ю.

Гри́бъ = Го́рбъ.

Грома́да = χερμάδα, χερμὰς, κρῶμαξ = Кре́менъ. οἱ δέ φασι τὸ Грома́да ἐκ τῦ Гребу̀.

Гресть, Го́рсть, γρόσθος, ἀντὶ γρόθος, ὅθεν γρόνθος, ἴσ. = γρόφος, ἐκ τῦ Ϝράπω (ἅρπω), Гребу̀, Грести́ (= Гра́блю)· ἐκ τῦ Гребу̀ ἂν εἴη καὶ τὸ Гру́бъ, Γρμ. grob, ἢ τῦτο = κραμβὸς (βλ. Крутый), ἢ συγγ. curvus, κυρϜὸς (κυρβὸς), Го́рбъ, γρυπὸς· πρβ. Ἰτ. groppo, Γλ. groupe, κτλ. μσ.

λτ. cruppa, *κτλ.* *'Εκ τᾶ* groppo, *καὶ ὁ Σ. γρόπος (κομπόδεμα, ἐπικόμβιον), οἶον, Fρα-πὸς (κρωπὸς), ῥαπτὸς (συγκεκαμμένος).*

Грýзъ, *τὸ λτ.* gravis, *φαίνεται = (Fρεπὸς), ῥέ-πων. ἢ μεταθέσ. ἐκ τᾶ βαρὺς (ραβὺς, F*ra-vis· *ὡς καὶ=ῥοφῶ, ροβῶ=*s-orbo, -beo· *τρέ-πω,* verto, *κτλ.)· ἐκ τᾶ βαρῶ, βαρύθω, τὸ βρίθω, καὶ βρίζω (βρύθω), βρύζω, ὅθεν (β= γ)=*Гружý?

Грýна. *βλ.* Рунò, Рыну, - нутся.

Грýша, *βλ.* Крýшка, *γ=κ. ὡς, Σ. (ἐν Κεφαλλη-νίᾳ, κτλ.), γιαμμὰ = κιαμμὰ (κιαμμὴ) = καὶ ἀμμὴ (ἂν μὴ).*

Грѣхъ=*χρέγος (χρέFος), χρέζω (χρέσσω,* Грѣ-шý) = *χρήζω.*

Грядà, *ἐκ τᾶ* Грядý, *ὡς, κίω, κίων (ἴω).*

Гублю̀, *βλ.* Сугýблю, *καὶ* Трѐгýбый.

Гýня (*ῥάκη*). *Σ. γοῦνα, μσ. λτ.* guna, *βλ.* Шýба.

Гýсли, *ἐκ τᾶ* Гужý, Гудóкъ.

Густы́й (*δασὺς, πυκνὸς*). *βλ.* Чáстый.

Д.

Двéрь· *ὡς τὸ, θύρα ἐκ τᾶ τύρω, τέρω (τρέω, τρυπῶ), συγγενᾶς τᾶ τρέω, δρέω, δράω οὕτω καὶ τὸ* Двéрь *συγγενὲς* Творю̀ (*δράω*) *βλ. τὴν λέξιν.*

Дéвять, *ὅθεν* (Дéвять, нá, сто), Девянóсто

(90) Ῥωσ. = ἐννέα (τυτέςι, δεκάδες) ἀνὰ τὰ 100 (ἴϐσι), Σλαβ. Дéвять дéсять, (ἐννεάκις δέκα).

Дéбрь, δέϜρα, δειρὸς, δέρω, Дерỳ.

Дéготь, τάγος, ςάγω, Текý.

Дéнь, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ, τῆνος, τηνίκα (ἐπὶ χρόνϐ· ἐκ τϐ̃ ἶνις, ἶνος, ἔννος, δωρικῶς, ἄννος, annus, ὅθεν καὶ τὸ ἶμος, καὶ τὸ ἶμαρ, ἡμέρα. βλ. Ῥείμ. λ. τῆνος). ἢ, δὶν, δηνὸς, λτ. diu, δαϜνὸς, νὸν, Давнò (ἐκ τϐ̃ τάω, τάνω, ταναὸς· ἐπὶ χρόνϐ τάσεως);

Дерéвня, ἐκ τϐ̃ Дéрево (Дрéво) = δρυῖϜνη, δρύϊνον = ξύλινον οἴκημα.

Джúдъ, σκύθος (д = ϑ), βλ. Щúть.

Дúвій = Дúкій (κ = γ = β, ἢ π = κ, ϑηβὸς, ϑῆβος, ϑῆπος (ϑῆκος). ϑάπω, ϑάβω, ϑαύω (Μακεδον. ϑ = δ, δῆβος, δῆκος· ὡς, ϑάλασσα, δάλασσα), ὅθεν ἂν εἴη καὶ τὸ ἐθνικὸν, Δαῦοι = Δάκοι, Δάκες (= ϑαῦοι, ϑαβοὶ, ϑαυμαςοὶ), βλ. Προλεγ. σελ. LXIV.

Дитя̀, Дѣти, ἐκ τϐ̃ Дѣю = ϑέω, τέω, τέκω· τίω, τύω, τύκω, τίκω, τιτὸς, τιθὸς, ὅθεν τυθὸς, τυτθὸς, συγγεν. τάω, ϑάω, ϑηλὴ, τήθὴ, Τηθὺς, τίτθη, τιθήνη (καὶ τηθὸν, ὡς, τῆθος=τάθος=Чáдо)· καὶ ϑάω, ϑαίω, ϑαίβω, τιθαίβω, Дѣва (ϑαίβα). Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τάσιν (παραγωγὴν), καὶ αὔξησιν (βλ. Чиню́). ἐκ τϐ̃ ϑέω, τέω (δέω), φαίνεται καὶ

ἡ τῶν πατρωνυμικῶν κατάληξις δης, δόος, δȣς, δεὺς (ιδης, ιδς, Fιτς, вичъ, βλ. Μέρ. Α. ὄνομα 'Ρωσσ. ἐν τῷ τέλει), ὡς, Πειλείδης, ἀδελφιδȣ̃ς, καὶ (ἐπὶ ζώων), λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. (= δέFς, δὲς, δης), ἤτοι, τέκνον Πηλέως, ἀδελφȣ̃, ἀετȣ̃· οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ς Σ. πȣ̃λος, πȣλος, Νικολαόπȣλος, κτλ. (βλ. Пулярка). Παράβαλε καὶ τὸ Sohn=Сынъ (ἶνις), ἐν τοῖς 'Αγγλικ. Michel-son, κτλ. καὶ τὸ Περσικὸν zhadè (ζαδὲ = υἱὸς), ἐν τοῖς beg-zhadè (ἡγεμονί-δης), κτλ.

Длѧ, ἀρχαίως, Дѣлѧ, ἐκ τȣ̃ Дѣло (βλ. Дѣю), τέλος, τέλει, ἐπὶ τέλει (σκοπῷ, ἔργῳ). ὅθεν καὶ τὰ σύνθετα Вόзлѣ (Вόздлѣ) = Пó-длѣ (πλησίον) = ποτ' τέλει (πρὸς τῷ ἔργῳ), Πολ. według, podług. Βμ. wedlé, podlé.

Днѣпръ, καὶ Днѣстръ, τὸ θέμα Дóнъ (Дън, Днъ. βλ. Дóнъ, καὶ Днò), λέξις ἀρχαία, σημαίνȣσα ὕδωρ, ὕδωρ βαθὺ, βυσσὸν, ἄβυσσον, βάθος (δύνην, βύνην, δύνω, Тонỳ), καὶ τὸ Κελτο-βρετανικὸν (Celto-breton) don = βαθύς. ἐνταῦθ' ἂν εἶεν ἀνακτέοι καὶ Δανύβιος, 'Ρωσ. Дунáй, καὶ ὁ Двина, καὶ ὁ Don (Σκωτίας ποταμὸς), κτλ. ὥςε τὸ μὲν Днѣстръ = Днѣ-стръ (стръ κατάληξις. ἢ = Τύρας καὶ Днѣстръ=Δύνος Τύρας?), τὸ δὲ Днѣпръ = Днѣ-пръ (пръ, κατάληξις. ἢ ἐκ τȣ̃ перỳ, πέρω, φέρω, φορὸς· καὶ Днѣпръ = Δύνος, βόρυς, μεταθέσ. Βορυσ-δένος, Βορυσθένης.

'Αλλὰ ταῦτά γε δόξειεν ἂν πως καὶ φορτικά· τολμηρὸν δὲ καὶ τὸ Τάναϊς, καὶ Τάνος λέγειν = Дóнъ).

Дóба, Подóбie. οὕτω καὶ (πρέπω) "πρέπον = ὅμοιον· πρεπτὰ = φαντάσματα, εἰκόνες('Ησύχ.). 'Εκ τῦ Дóба καὶ τὸ Дóбръ (δευερὸς, δευρὸς), ἀντὶ δεύων, δέων (δεῖ)· καὶ, Дóблъ (ἰσχυρὸς· л = р) = Дóбръ (ὡς καὶ τὸ ἀγαθὸς = ἰσχυρός).

Дóлгъ, συγγεν. τῦ Дóлогъ, Дóлгiй (δολιχὸς), ἐκ τῦ τάλω (τάω), τηλὸς, καὶ (τέω), τέλω, τέλος, τέλεθος, χος [ὡς καὶ ἐκ τῦ τέω, τίω, τὸ τίνω, τιννύω· ἢ καὶ, ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ Тягло̀, = τάλω (τάω), τόλλω, tollo = ἕλκω, καὶ φέρω, ἀνέχω, ἀναδέχομαι, ὅθεν ὀφείλω, βλ. Тягнỳ, καὶ Тяну́].

Дóлъ, Thal (δάλω). τὸ δὲ δελφὺς, αἰολ. δόλφος, φαίνεται = (ἕλω, Fέλω, βέλω, βέλFω), βολβὸς (volvo), vulva, volva, κτλ. ὡς ἐκ τῦ εἰλητῦ καὶ κοίλυ, καθὰ καὶ (ἕλω, ὅλος), θόλος· συγγενῆ τοῦ Дéлва, dolium.

Дрáга, ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ Δραγομέςι = Дрáги мѣсто [βλ. Мѣсто] = ὁδῦ (ὁδεύσιμον) χωρίον. ἔςι δὲ τὸ Δραγομέςι, χωρίον 'Ακαρνανίας, τὸ καὶ Δραγαμέςη, ἡ, (Σχ. Θυκυδ.) = ἴσ. ἡ ἑλληνιςὶ, Τρύγασα, Τραγάση, καὶ, -σαὶ (ὅθεν καὶ, Τραγασαῖοι ἅλες).

Дрáчie, καὶ τὸ Σ. δράτσινον (κόκκος τις δριμὺς), οἷον δράκινον, δεράχινον, κατὰ τὸ

ἀδράχνη, Σ. ἀνδράκλα = δράχνη (δραχίνη, δεραχίνη, δεράχινος, ἐκ τῦ δέρω).

Дре́во, ἐκ τῦ Деру̀, δέρω, δρέω, δρύω (δρύπω), δρῦς, δρίον (δέδερον), δένδρον (ὡς, δέω, δένω, δένδω, δενδίλλω), καὶ θρίον, θρύον = δρίον, δρύον· καὶ δραύη δὲ, λτ. drava, ἐκ τῦ δραύω, δράω, δάρω, δέρω· καὶ δόρυ, δόρατος, Дро́тъ.

Дремлю̀, ὅθεν О-дръ (κλίνη· ἐφ' ἧς δέρμομεν).

Дру́гъ, καὶ Дру́гій=ἕτερος καὶ ἑταῖρος· [ἐκ τῦ ἑταῖρος, ἑταιρειάζω, εἶπεν ἡ Σ. ἑταίριον, καὶ συγκοπ. ταῖρι, καὶ τεργειάζω (ἑ-ταιρϜειάζω). ἔςιν ὖν ἆρα καὶ τὸ Дру́гъ=ταῖρϜι (ταῖργ-ι μεταθ. Дру́гъ)?

Дска̀ (δίσκος). τὸ Σ. δόγα (=δοχὴ), καὶ δῦγα= Ἰτ. doga, Γλ. douve, Γρμ. Daube, πρβλ. καὶ Дѣ́жа.

Дуга̀, τύκος (τύκα)=τόξον, τέκω, τεύχω, Тку̀.

Дупло̀, βλ. Щиплю̀.

Дурю̀, Ду́ренъ (αἰσχρὸς, ἀηδὴς). βλ. ἀνωτέρ. Бурлю̀.

Дще́рь, συγκοπ. τῦ До́щерь, ὡς καὶ τὸ До́чь ἀποκοπ. τῦ До́черь, καὶ τὸ θύγος ἐκ τῦ θυγάτηρ (τύγω), τύκω (τέκω, τέκος), -γάω, τετύγαται, τεθύγαται, θυγάτηρ (ὡς ἐκ τῦ, πάω, πέπαται, πατὴρ· μάω, μέμαται, μάτηρ). βλ. ἀνωτέρ. Дитя̀.

Дыня, συγγ. Тыю (διὰ τὸν ὄγκον). ὡς καὶ Ду́ля (ἄπιον). βλ. Ши́шъ.

βύτης, βλ. λ. Кра́ва, Коро́ва, *βῦς), δοκεῖ καὶ τὸ Σ. Κράβαρι, ἡ ἀρχαία Δωρὶς (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Λοιδωρίκιον, οἷον Ὁλοδωρικὸν ἢ Αἰ(λαιο)δωρίκιον, ἐκ τῦ Αἴλαια, Δωρικὴ πόλις), καὶ Κραβαρῖται,-ριῶται, Καραβαριῶται, οἱ κάτοικοι, = βῦται, βῶται, βοῶται (ὡς καὶ τὸ, Βοιωτοὶ), τῦτο κληθέντες παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβονικῶν ἐθνῶν, οἱ πάλαι (καὶ πάλιν ὅσον ὕπω!) κλεινοὶ Δωριεῖς, ὡς βυνόμοι. Εἰ μή τις βύλοιτο πάντως τὸ, Κράβαρι παρεφθάρθαι παρὰ τὸ, Κάρφαια (οἷον Κάρφαρα), ἀρχαίαν πόλιν Δωρίδος. ἦν δὲ καὶ ἄλλη, Βοιὼ (ὡς ἐκ τῦ βῦς, βοών).*

Ко́нъ, *ἔςιν οἷς δοκεῖ* = Чи́нъ, *βλ.* Чиню̀ (чя). *ἀλλὰ τῦτο μὲν, οἶμαι, μᾶλλον = τείνω. Ἔςιν ὖν καὶ ἐν τῷ* Ко́нъ, к = ч = т *(ὡς, τόργος,* corvus)? *πρὸς δὲ τὸ* чію, (кію, *κείω,* кой, по-ко́й), *τὸ* ко́нъ *ὃ συμφέρεται (οἷον κείμενον,* lex, *κείμενος νόμος), τάσιν γὰρ ἀπολύτως ἡ λέξις ἐμφαίνει, ὅθεν καὶ ἄκρον, τέλος, ἀρχήν· ἐκ τῦ* Ко́нъ, *τὸ* Князь, *ὡς τὰ, ἄρχων, καὶ, ἀρχή.*

Ко́нь· *καὶ τὸ Σαρματικὸν* chuni *(φασὶν)=ἵππος.*

Кана́тъ *(σχοινίον, κάμιλος), ξενικὸν· ἢ = κάννητος, κάννης, καννωτὸν, κάννα (κάνναβις,* Коноп́ель)· *κάω, ὅθεν, κάλως, καὶ σχάω, σχένω, σχοῖνος. (τὸ Τυρκ.* kanat = *πτερόν).*

Корыто, *Σ. κυρύτα· ὅθεν καὶ, καρῦτα, καρύτιον (ληνός· παρ' ὃ καὶ, καρυτοςάσιον,*

καὶ, ὀπισωκαρὅτης, κωμικ. = ἀπαῤῥησίαςος. Θετταλοί), συγγ. καὶ τὸ γρύτα, scruta (γορύτα), γορὸς, γωρὸς, γυρὸς, κορὸς, κόρυς, (κορύβω) κρύβω, πτω, κρύπτω (ἰτ. grotta, Γλ. grotte), ὅθεν γωρυτὸς, καὶ, κώρυκος,-ρύκιον (γάω, κάω, γύω). τὸ δὲ καῤῥῦχα, κάῤῥον, λτ. carruca, ἕτερον (ἴσ. ἐκ τῦ, curro, ἢ κύρω, χάρω, χάω, γάω).

Ко́шъ, κάτος, catus, ἴσ. συγγ. κτὶς (κοτὶς), ὅθεν, ἰκτὶς, (κάω, κτάω, κτῆνος, Ско́шъ?).

Коча́нъ, κοττάνιον, ὡς " κεφάλαιον (καὶ Σ. κεφάλι), τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλῶδες (Ἀθήν.). κατ' ἄλλως, συγγ. Ко́сшь, ἢ Ку́ча.

Кра́й, ὅθεν ἡ (ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρου) Κρόϊα (παρὰ Χαλκοκονδ. Κρύα), πατρὶς τῦ ἀειμνήςυ καὶ ἀοιδίμου Γεωργίυ τῦ Καςριώτυ (τῦ καὶ Τυρκιςὶ, Σκενδέρ-πεγι), ἑλληνιςὶ Ἐρίβοια (βλ. τὸ θέμα Кро́ю, παρ' ὅ καὶ ἡ Κρόϊα, διὰ τὸ ἀπόκρημνον, καὶ ὁ κρημνὸς, κρέμω, ἐκ τῦ κρέω, κέρω, κατὰ τὸ, τρέω τρέμω).

Кра́нъ, Ῥωσ. (σωλὴν), μᾶλλον = Γρμ. Gran, Kran = γέρανος, Σ. γερανὸς, — νιὸς, μηχανὴ πρὸς τὸ ἀνιμᾶσθαι ὕδωρ, κτλ. ὡς καὶ τὸ Γλ. grue.

Кра́пля = Кро́пля (Кра́пя, κραύα, κραῦος, ὅθεν) κράμβος, = κρύω, κρυμὸς, grumus.

Краса̀, βλ. Хоро́шъ.—Кра́сшель, βλ. Хра́сшель.

Кре́стъ. *καὶ* Кри́жъ, " *Латинской* Крыжъ (crux) = Кре́стъ (*Νέςωρ χρονοχράφ. Ρωσσ. Ε*, 121 — 157), *ἐκ τῦ* Кри́жу, Скри́жу (*χρίζω, ἀντὶ χράζω, χαράζω, χράω*, Крою̀, Кре́шу, *βλ.* Скрижа́ль). *ὥςε* Кре́стъ *συγγ.* Крещу̀, *ὡς τὸ, χάραξ* (*χαράζω, χράζω*), *συγγ. χρίζω.* (*τὸ ςαυρόνω Σ. καὶ=ἀπαντῶ, ἀπὸ τῶν διατεμνομένων ὁδῶν, ὅθεν καὶ, ςαυροδρόμιον*).

Кресть̀янинъ, *ὁ παρὰ τὸ* Кре́стъ, *ἀλλ' ἐκ τῦ* Крещу̀ = *χριςιανὸς* (*βεβαπτισμένος*) = Христіанинъ. (*οὕτως ἐκάλεσαν τὸ πρῶτον οἱ 'Ρῶσσοι τὺς σφῶν περιοίκυς τε καὶ ἐποίκυς, ὅσοι ἦσαν χριστιανοὶ, πρὸς διαστολὴν τῶν Ταταρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀβαπτίςων.*)

Кро́тъ, *ἐκ τῦ* Кро́ю, кры́ю, *ὅθεν καὶ* Кры́са, *ὡς καὶ ἐκ τῦ μύω, μῦς.*

Круты́й, *πρὸς τῷ Σ. σκρῦμβος, πρόσθ. καὶ, σκρυβάλιον* (*βῶλος*) = *κρυμβαλέον* (*κρομβάλιον*), *κραμβός.*

Ку́дерь = Куде́ль, *ὡς, κύνδυλος, κονδύλη = κοτύλη* (*κόττα, κόδδος*), *κοτταρὸς· τὸ δὲ Σ. κατσαρὸς, μᾶλλον = καμψαρὸς* (*καμπυρὸς· βλ. ἀνωτ.* Главня́).

Ку́коль (*εἶδος ζιζανίυ*) = *Σ. γόγγολη, καὶ* (*β=γ*), *βόγκολη* (=*ὀγκύλη, ὄγκος, γόγγος, γόγγρος. βλ.* Ко́готь, Я́года).

Куми́ръ (*εἴδωλον*), *κύμειρος, κόμειρος = Κάμειρος = Κάβειρος.* [*Κάβειροι, παῖδες 'Ηφαίςυ, ὧν τὰ ὄργια Σαμοθρᾶκες ἐτέλυν παρὰ*

Πελασγῶν τὸ πρῶτον παραλαβόντες, παρ' ὧν καὶ Ἀθηναῖοι (Ἡρόδ. Β, 51, γ, 57). Κάβειροι δὲ καὶ Κάμειροι, οἱ αὐτοί· ὧν καὶ Κάμειρος ἵδρυμα, πόλις ἐν Ῥόδῳ· οἱ δ' αὐτοὶ δοκῦσι καὶ Τελχῖνες, ἀφ' ὧν καὶ ἡ Ῥόδος, Τελχινία. τὸ δὲ Κάβειρος = κάβειρος = κόβαλος, καὶ κύβαλος (Ἡσύχ.). δαίμων τις (οἷον σάτυρος, ἢ ἄλλος τελχῖν) = Γρμ. Kobold, Γλ. Gobelin (βλ. Ῥείμ. λ. Κόβαλος), ὅθεν κόβαλος, κύβαλος, καὶ ὁ γελωτοποιὸς καὶ πανῦργος, καὶ ὁ διάκονος, ὡς καὶ κυβαλεύω (Κυρίλλ. λεξ.), Σ. κυβαλῶ (= διακομίζω, μεταφέρω· κυρίως = κύπτω, κυπτάζω = ὑποδύομαι τὸ φορτίον)· τὸ θέμα, κύβω (κύω, κύθω, κεύθω), κυβὴ (καὶ κοβὴ, κωβὴ), παρ' ὃ καὶ ἡ Κυβέλη, θεὰ Φρυγῶν, διὰ τὸ κυβέλοις (ἤτοι θαλάμοις καὶ σπηλαίοις), τό, τε ταύτης εἴδωλον, καὶ τὰς ἱερεῖς ἐγκαθιδρύσθαι· ἢ διὰ τὸ τύτυς ἐνθυσιῶντας κυβιςᾷν, καὶ σείειν τὴν κυβὴν, οἷς δὴ καὶ οἱ Κορύβαντες μὲν ἐν Φρυγίᾳ (Ῥέας, ἤτοι Κυβέλης καὶ αὐτοὶ ἱερεῖς), Κούρητες δὲ ἐν Κρήτῃ καλύμενοι, σείοντες ὑμνῦνται "λυσσομανεῖς πλοκάμυς, κ' εὐςροφάλιγγα κόμην (Ἐπίγρ.), καὶ "terrificas capitum quatientes numine cristas (Lucr. 2, 633). Οὕτω φασὶ κορυβαντιᾷν καὶ Ἰνδῶν τὰς Σαμαναίυς οἱ τὰ Κυβέλης ὄργια κατάγοντες ἐξ Ἰνδῶν (βλ. Προλεγόμ.), ὡς δῆθεν μὴ

χεῖῤ ἐν Αἰτωλοῖς (αἰτέω), ὁ δὲ νῦς ἐν Κλοπιδῶν (κλέπτω).

Кре́бій, καὶ Жребе́цъ ἄμφω ἐκ τῦ Жрỳ, δρέω, ὅθεν καὶ τὸ δρέμω, καὶ δράμω, δράπω, δραπέτης· βλ. Трỳ. τὸ Γλ. hâter (haster)= Γρμ. hasten (ἄσπειν), ἕσπειν (ἕπω), ὅθεν, σπέω, σπεύδω.

З.

За́дъ (Задѣ), Ϝάθι (σάθι)=αὖθι, αὖτε (д=ϑ=τ).

Здра́віе, Здра́влю = Съ-пра́влю (пра́ву, βλ. Трава̀) = σὺν, τράφω, τρέφω (ὡς τὸ ἄλω, ἄλδω, συγγεν. ἔλω (ὅλος), ὖλος, ὖλω)· Здра́въ, τράφος, ἀντὶ τρόφος, τρόφις (θρεπτὸς). ἐκ τῦ τρέφω, καὶ τὸ τρέπω, στρέφω, στράφω, У-справля́ю (βλ. τὴν λέξ). Ἀλλὰ καὶ τῦ ςάω, ςέω, ςέρω (ςερὸς), καὶ τῦ τράφω, ςράφω, τρέπω, κτλ., τὸ πρώτιςον θέμα τάω, τέω (τείνω), ὅθεν, στάω, ςέρω, ςερόω, ςρόω· καὶ τέρω, τέρϜω, τέρφω, τάρφω, τέρπω, τρέπω, τρέφω, στρέφω, κτλ. [ἡ καθόλυ ἰδέα ἐμφαίνει τάσιν (ἔντασιν, ἔκτασιν, ἐπίτασιν, ἀνάτασιν, περίτασιν, κτλ. καὶ κίνησιν. ὅθεν καὶ τὸ τέρω = δέρω = δρέω, τρέω, δράω, δράμω, τρέχω. κτλ. βλ. Трỳ].

Здѣ=Съ(сій)Дѣ (τῇδε)· ἧ, δὲ, дѣ (δ=ζ=σδ=σδὲ, προφέρ. ζδὲ, здѣ). ἀντὶ, θε, θεν, θι (ἐπὶ τόπυ, ὅ-θι, ὅθεν)=φι, Ϝΐ, ἧ, τῇ (τῇδε). ἐκ τῦ дѣ τύτυ καὶ τὸ гдѣ, кдѣ, κῦθε, θι, йдѣ, ἧθι, ὅθι, κτλ.

κίον, τὸ καὶ κȣκκίον (=*κύαμος*), *ὅθεν ἐν τῷ μετὰ κόκκων παιγνίῳ λέγȣσι" πȣ̃ κȣ̃κκος, πȣ̃ ἄνεμος;*

Кы́ка, ἢ Ки́ка, *ἴσ. ὡς τὸ* Кѷча, *συγγ. ὄγκος, ὄγκη* (*κόγκη, κόγχη*).

Л.

Ладія, *ἴσ. συγγεν.* Лоцо́къ, Ло́цъ (*σχεδία, ἢ γαῦλος*) = *πλωτὸν, πλωτὴ, πλωτικὴ* (*ἀποβολ. τȣ̃ π ὡς,* latus = *πλατὺς*)?

Ла́лъ, *βλ. λ.* Я́шма.

Ла́па, *βλ.* Сла́бый, *καὶ* Хо́лопъ· *τὸ δὲ Πολων.* Шла̀пь = *κάλπη, βλ.* Ша́гъ.

Ла́сица (mustela nivalis· *ἐν Λευϊτ. ια*, 29, = *γαλῆ*), *ἐκ τȣ̃* Ла́ю; *καὶ συγκοπ. Ῥωσ.* Ла́ска, *παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. λάσκα, Τȣρκικ. δὲ,* gialantzi kakim, *τὸ δυσγενέστερον εἶδος τȣ̃ Σ. κακȣμίȣ, τȣ̃το δὲ Ῥωσ.* Горностáй (= *ὀρεσίστατος, ὡς, ὀρεσκῷος*), *λτ.* mustela erminea, *Γλ.* hermine, *ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὸ γένος τῶν ἰκτίδων, καὶ εἴη ἂν τὸ Τȣρκ. καὶ Σ. κακȣ́μιον* = *λευκὴ ἰκτὶς* (*λευκοϊκτίς*)· *ἡ δὲ* Ла́ска *λέγεται ἀρχ. Ῥωσ. καὶ,* Ве́верица, *ὅθεν ἡ Σ. βερβερίτζα, παρ' οἷς μὲν* = *ἰκτὶς* (*καὶ Σ. ἀτσίδα* = *ἰκτίδα*), *ἰκτίδος μικρᾶς εἶδος, ἐκ τȣ̃ λτ.* viverra = *F*ιvera, *F'Ιβέρα, Ἰβηρίς*? (*ἐκ τῆς Ἰβηρίας, ὡς καὶ, Ταρτησία γαλῆ, ἡ Σ. νυ-*

φίτζα), παρ᾽ ἄλλοις δὲ πάλιν, τὸ δυσγενέςερον τῦ Τυρκ. ζιντζαπίυ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζιντζάπιον, ʻΡωσσ. Бѣлка (= λευκὶς), Σλαβ. λέγεται Вѣверица (λτ. sciurus vulgaris, Γλ. écureuil vulgaire) = σκίυρος λευκός. βλ. καὶ κατωτέρω λ. Хорёкъ.

Ликъ, Ἴσ. συγγεν. Лукà, λυγὸς = (κυρτὸς), κυρὸς, κορὸς, χορός· (ἐκ δὲ τῦ χορῦ καὶ ἡ ᾠδή).

Липа (φιλύρα, Σ. φιλυριὰ), ὅθεν, Липецъ (μέλι τῶν ἐν φιλύραις ἀπανθιζομένων μελισσῶν), παρ᾽ ὃ καὶ ἡ Γερμαν. πόλις Leipzig, ἡ Λειψία. οἷον Φιλυρηΐς τις ὖσα (ὡς καὶ τὰ κύρια, Φιλύρα, καὶ Φιλυρίδης Χείρων, καὶ Φίληρες, ἔθνος Πόντυ, καὶ Φιλυρὶς, νῆσος, κτλ.). Липецъ ἀρχ. καὶ ὁ Ἰύλιος μὴν, ὡς φιλύριος (διὰ τὰς ἀνθέσας φιλύρας)· τὸ δὲ Липа, λέπας, λέπος, ἐκ τῦ λέπω, συγγ. λίπω, λίπος, Лѝпокъ, κτλ.

Лобзáю, Лобзỳ = Люблю̀, ἀ'ς, λάπτω, λάψω = λίπτω, λίβω (λιμβεύομαι) = λείχω, γλίχω, -χομαι.

Льзя̀ μᾶλλον ἐκ τῦ (Лёгкій), Льгóта, ἐλαχύτης, ἐλαχὸν (ἐλαφρὸν), χ = γ = ζ. (ἐ)λαχὰ, Льгà, ὅθεν Льзя̀ (ь = е, α).

Лѣто = ἔτος, ὡς Πολ. Лόни, Σλβ. Лáни (πέρυσι) = anni, anno, annus (ἄννος), ἔννος, μετὰ τῦ λ.

Ля́ща (φακῆ) = λτ. lens, lentis, Γρμ. Linse, συγγεν. λάθυρος (ἐκ τῦ λάθυρ, λάθυς, λάθ-

λάτ-ля́щ-), λέθυς, καὶ μετὰ τοῦ ν lents, lens, ἴσ. παρὰ τὸ λάζω, λὰξ, λακέω, Лягáю (ὡς φακῆ, φακὸς, παρὰ τὸ φάω, φάζω, σπάω, σφάζω. βλ. 'Ρείμ. λ. φακός)· 'Αςειοτάτη δὲ μάλιςα ἡ παρὰ Πλουτάρχῳ κατὰ Πυθαγόραν ἐτυμολογία τοῦ λάθυρος, παρὰ τὸ λήθη, ὡς καὶ ἡ τοῦ ἐρέβινθος παρὰ τὸ ἔρεβος. βλ. Орѣхъ.

—

M.

Мелю́, ὅθεν ἀρχ. 'Ρωσ. Млинъ=μύλων, μύλος (μυλόλιθος, ὄνος)· παρ' ὃ ἴσως καὶ Μλῆνα, λιμὴν τῆς ἐν Θετταλ. Μαγνησίας (διὰ τοὺς παρακειμένους ποτὲ μύλους, οἷον μυλίνα, ἢ συγγεν. Мелина̀, ἢ, μελίνα, μεταθ.= λιμένα), ὃ ἑλληνικώτερον, 'Ισσαί. 'Ο δ' αὖ Μελένικος, πόλις ἑλληνὶς (ἔςι δὲ καὶ 'Ρωσσίας πόλισμα Мелéнки), εἴη ἂν καὶ ἐκ τοῦ Малéнекъ, Малéнько, ὑποκορ. τοῦ Ма́лый (μαλὸς,=μικρὸς), ὡς καὶ, 'Ολιζὼν (ὀλίγος), πόλις Θεσσαλικὴ. εἰ μή τις ἐξελληνίζων τοὔνομα, Μελλένικον, ἀςυκώτερον λέγοι (παρὰ τὸ, νίκη μέλλω, κατὰ τὸ, μελλονικιάω, καὶ μελλέποσις). Μελένικος δ' οὖν γράφεται καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, φρούριον ὀχυρώτατον ὤν, καὶ ἰδίως ὑπὸ δουκὸς ἢ ἡγεμόνος τὸ τότε διοικούμενον τὰ πολιτικὰ (Κεδρην.). Ἔςι δὲ καὶ νῦν ἡ πόλις

βύτης, βλ. λ. Кра́ва, Коро́ва, βῦς), δοκεῖ καὶ τὸ Σ. Κράβαρι, ἡ ἀρχαία Δωρὶς (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Λοιδωρίκιον, οἷον Ὁλοδωρικὸν ἢ Αι(λαιο)δωρίκιον, ἐκ τῦ Αἴλαια, Δωρικὴ πόλις), καὶ Κραβαρῖται, -ριῶται, Καραβαριῶται, οἱ κάτοικοι, = βῦται, βῶται, βοῶται (ὡς καὶ τὸ, Βοιωτοὶ), τῦτο κληθέντες παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβονικῶν ἐθνῶν, οἱ πάλαι (καὶ πάλιν ὅσον ὅπω!) κλεινοὶ Δωριεῖς, ὡς βυνόμοι. Εἰ μή τις βύλοιτο πάντως τὸ, Κράβαρι παρεφθάρθαι παρὰ τὸ, Κάρφαια (οἷον Κάρφαρα), ἀρχαίαν πόλιν Δωρίδος. ἦν δὲ καὶ ἄλλη, Βοιὼ (ὡς ἐκ τῦ βῦς, βοῶν).

Ко́нъ, ἐςὶν οἷς δοκεῖ = Чи́нъ, βλ. Чиню́ (чя). ἀλλὰ τῦτο μὲν, οἶμαι, μᾶλλον = τείνω. Ἐςὶν ὖν καὶ ἐν τῶ Ко́нъ, к = ч = τ (ὡς, τόργος, corvus)? πρὸς δὲ τὸ чію, (кію, κείω, кой, по-ко́й), τὸ ко́нъ ὂ συμφέρεται (οἷον κείμενον, lex, κείμενος νόμος), τάσιν γὰρ ἀπολύτως ἡ λέξις ἐμφαίνει, ὅθεν καὶ ἄκρον, τέλος, ἀρχήν· ἐκ τῦ Ко́нъ, τὸ Кня́зь, ὡς τὰ, ἄρχων, καὶ, ἀρχή.

Ко́нь· καὶ τὸ Σαρματικὸν chuni (φασὶν) = ἵππος.

Кана́тъ (σχοινίον, κάμιλος), ξενικόν· ἢ = κάννητος, κάννης, καννωτὸν, κάννα (κάνναβις, Коноπе́ль)· κάω, ὅθεν, κάλως, καὶ σχάω, σχένω, σχοῖνος. (τὸ Τυρκ. kanat = πτερόν).

Корыто, Σ. κυρύτα· ὅθεν καὶ, καρῦτα, καρύτιον (ληνός· παρ' ὃ καὶ, καρυτοςάσιον,

καὶ, ὀπισωκαρέτης, κωμικ. = ἀπαῤῥησίαςος. Θετταλοὶ), συγγ. καὶ τὸ γρύτα, scruta (γορύτα), γορὸς, γωρὸς, γυρὸς, κορὸς, κόρυς, (κορύβω) κρύβω, πτω, κρύπτα (ἰτ. grotta, Γλ. grotte), ὅθεν γωρυτὸς, καὶ, κώρυκος,-ρύκιον (γάω, κάω, γύω). τὸ δὲ καῤῥῦχα, κάῤῥον, λτ. carruca, ἕτερον (ἴσ. ἐκ τῦ, curro, ἢ κύρω, χάρω, χάω, γάω).

Кóшь, κάτος, catus, ἴσ. συγγ. κτὶς (κοτὶς), ὅθεν, ἰκτίς, (κάω, κτάω, κτῆνος, Скóшъ?).

Кочáнъ, κοττάνιον, ὡς " κεφάλαιον (καὶ Σ. κεφάλι), τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλῶδες (Ἀθήν.). κατ' ἄλλως, συγγ. Кóсшь, ἢ Кýча.

Крáй, ὅθεν ἡ (ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρου) Κρόϊα (παρὰ Χαλκοκονδ. Κρύα), πατρὶς τῦ ἀειμνήςυ καὶ ἀοιδίμου Γεωργίυ τῦ Καςριώτυ (τῦ καὶ Τυρκιςὶ, Σκενδέρ-πεγι), ἑλληνιςὶ Ἐρίβοια (βλ. τὸ θέμα Крóю, παρ' ὃ καὶ ἡ Κρόϊα, διὰ τὸ ἀπόκρημνον, καὶ ὁ κρημνὸς, κρέμω, ἐκ τῦ κρέω, κέρω, κατὰ τὸ, τρέω τρέμω).

Крáнъ, Ῥωσ. (σωλὴν), μᾶλλον = Γρμ. Gran, Kran = γέρανος, Σ. γερανὸς, — νιὸς, μηχανὴ πρὸς τὸ ἀνιμᾶσθαι ὕδωρ, κτλ. ὡς καὶ τὸ Γλ. grue.

Крáпля = Крóпля (Крáпя, κραύα, κραῦος, ὅθεν) κράμβος, = κρύω, κρυμὸς, grumus.

Красà, βλ. Хорóшъ.—Крáсшель, βλ. Хрáсшель.

Кре́сть. *καὶ* Кри́жъ, " Латинской Крыжъ (стих) = Кре́сть (*Νέςωρ χρονογράφ. Ῥωσσ. Ε,* 121 — 157), *ἐκ τῦ* Кри́жу, Скри́жу (*χρίζω, ἀντὶ χράζω, χαράζω, χράω,* Крою̀, Кре́шу, *βλ.* Скрижа́ль). *ὡςε* Кре́сть *συγγ.* Крещу̀, *ὡς τὸ, χάραξ* (*χαράζω, χράζω*), *συγγ. χρίζω.* (*τὸ ςαυρόνω* Σ. *καὶ=ἀπαντῶ, ἀπὸ τῶν διατεμνομένων ὁδῶν, ὅθεν καὶ, ςαυροδρόμιον*).

Крести́янинъ, *ὀ παρὰ τὸ* Кре́сть, *ἀλλ' ἐκ τῦ* Крещу̀ = *χριςιανὸς* (*βεβαπτισμένος*) = Христіанинъ. (*οὕτως ἐκάλεσαν τὸ πρῶτον οἱ Ῥῶσσοι τὺς σφῶν περιοίκυς τε καὶ ἐποίκυς, ὅσοι ἦσαν χριστιανοὶ, πρὸς διαστολὴν τῶν Ταταρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀβαπτίςων.*)

Кро́тъ, *ἐκ τῦ* Кро́ю, кры́ю, *ὅθεν καὶ* Кры́са, *ὡς καὶ ἐκ τῦ μύω, μῦς.*

Кру́тый, *πρὸς τῷ* Σ. *σκρῦμβος, πρόσθ. καὶ, σκρυβάλιον* (*βῶλος*) = *κρυμβαλέον* (*κρομβάλιον*), *κραμβός.*

Ку́дерь = Куде́ль, *ὡς, κόνδυλος, κονδύλη = κοτύλη* (*κόττα, κόδδος*), *κοτταρὸς· τὸ δὲ* Σ. *κατσαρὸς, μᾶλλον = καμψαρὸς* (*καμπυρὸς· βλ. ἀνωτ.* Главня́).

Ку́коль (*εἶδος ζιζανίυ*) = Σ. *γόγγολη, καὶ* (*β= γ*), *βόγκολη* (*=ὀγκύλη, ὄγκος, γόγγος, γόγγρος. βλ.* Ко́готь, Я́года).

Кумі́ръ (*εἴδωλον*), *κύμειρος, κόμειρος = Κάμειρος = Κάβειρος.* [*Κάβειροι, παῖδες Ἡφαίςυ, ὧν τὰ ὄργια Σαμοθρᾶκες ἐτέλυν παρὰ*

Πελασγῶν τὸ πρῶτον παραλαβόντες, παρ' ὧν καὶ Ἀθηναῖοι (Ἡρόδ. Β, 51, γ, 57). Κάβειροι δὲ καὶ Κάμειροι, οἱ αὐτοί· ὧν καὶ Κάμειρος ἵδρυμα, πόλις ἐν Ῥόδῳ· οἱ δ' αὐτοὶ δοκοῦσι καὶ Τελχῖνες, ἀφ' ὧν καὶ ἡ Ῥόδος, Τελχινία. τὸ δὲ Κάβειρος = κάβειρος = κόβαλος, καὶ κόβαλος (Ἡσύχ.). δαίμων τις (οἷον σάτυρος, ἢ ἄλλος τελχῖν) = Γρμ. Kobold, Γλ. Gobelin (βλ. Ῥείμ. λ. Κόβαλος), ὅθεν κόβαλος, κόβαλος, καὶ ὁ γελωτοποιὸς καὶ πανοῦργος, καὶ ὁ διάκονος, ὡς καὶ κοβαλεύω (Κυρίλλ. λεξ.), Σ. κοβαλῶ (= διακομίζω, μεταφέρω· κυρίως = κύπτω, κυπτάζω = ὑποδύομαι τὸ φορτίον)· τὸ θέμα, κύβω (κύω, κύθω, κεύθω), κυβὴ (καὶ κοβὴ, κωβὴ), παρ' ὃ καὶ ἡ Κυβέλη, θεὰ Φρυγῶν, διὰ τὸ κυβέλοις (ἤτοι θαλάμοις καὶ σπηλαίοις), τό, τε ταύτης εἴδωλον, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐγκαθιδρύσθαι· ἢ διὰ τὸ τούτους ἐνθουσιῶντας κυβιστᾷν, καὶ σείειν τὴν κυβὴν, οἱ δὴ καὶ οἱ Κορύβαντες μὲν ἐν Φρυγίᾳ (Ῥέας, ἤτοι Κυβέλης καὶ αὐτοὶ ἱερεῖς), Κούρητες δὲ ἐν Κρήτῃ καλούμενοι, σείοντες ὑμνοῦνται „λυσσομανεῖς πλοκάμους, κ' εὐστροφάλιγγα κόμην (Ἐπίγρ.), καὶ „terrificas capitum quatientes numine cristas (Lucr. 2, 633). Οὕτω φασὶ κορυβαντιᾷν καὶ Ἰνδῶν τοὺς Σαμαναίους οἱ τὰ Κυβέλης ὄργια κατάγοντες ἐξ Ἰνδῶν (βλ. Προλεγόμ.), ὡς δῆθεν μὴ

ἐξὸν τὰς τε Φρύγας καὶ Πελασγὰς καὶ τὰς ἄλλας παλαιὰς τῶν Ἰνδῶν ἀδελφὰς, ἐπειδὴ ποτε τέτων χωρισθέντες ἀπῴκησαν, τά τε ὄργια καὶ τὰ ἔθιμα, οἷς ἐν Ἀσίᾳ κοινῶς ἐκείνοις ἐνόμιζον, μεθ᾽ ἑαυτῶν ἀποκομίσασθαι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αὐταῖς αὐτῶν σισύραις, καὶ αὐταῖς πήραις καὶ ἀσκέραις! Τὸ δ᾽ ἂν Κάβειρος [ἐκ τῦ καύω, κάω = κύω, κόω, Кую, (ὅθεν ко́въ, око́въ), κύβω (κυβὴ), κοβὴ] = κόβειρος = Κάμειρος, Κόμειρος (μ = β. Οὕτω καὶ κόμμαρος καὶ κάμμαρος = κάμβαρος, κάβαρος = κάραβος, κάραμβος. βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος) = κόμειρος (ϒ = ο, ὡς καὶ κόβαλος = κόβαλος) = Кумиръ = Κομείρων ἄγαλμα (ὅθεν καθόλε = εἴδωλον) τὰ δὲ Καμείρων ἢ Καβείρων ἀγάλματα, Πριαποειδῆ (Ἡρόδ. Β, 51).

Ку́ропать, - па́тка (πέρδιξ) ἐκ τῦ Ку́ръ, καὶ (пть), па́тка = пти́-ца = κίῤῥος πτητὸς, πτητικὸς (πτηνὸς), ὡς, λτ. coturnix (ὄρτυξ) = κόττα ὄρνιξ.

Ку́кишъ, ἴσ. = (κῦκυς), κόκκος (ὄγκος, ὡς καὶ τὸ Дуля), βλ. Шишъ. καὶ τὸ Σλοβακ. kokot (πέος) κόκκος, κοκκωτὴ.

Ку́ча, Σ. κῦκκος = κόκκος, κόγχος (κόγκος), ὄγκος (κόκκα, ὡς, κόγχα = κόγχος, ὅθεν καὶ, κόχη, Σ. = γωνία, καὶ, κόκα = ἐντομὴ μικρὰ· τὸ κοῖλον ἀχώριςον τῦ κυρτῦ)· κῦκκον δὲ λέγομεν Σ. καὶ τὸν κόκκον, τὸ κοκ-

κίον, τὸ καὶ κυκκίον (=κύαμος), ὅθεν ἐν τῷ μετὰ κόκκων παιγνίῳ λέγυσι" πῦ κῦκκος, πῦ ἄνεμος;

Кыка, ἡ Кйка, ἴσ. ὡς τὸ Куча, συγγ. ὄγκος, ἴγκη (κόγκη, κόγχη).

Л.

Ладія, ἴσ. συγγεν. Лошóкъ, Лóшь (σχεδία, ἡ γαῦλος) = πλωτὸν, πλωτὴ, πλωτικὴ (ἀποβολ. τῦ π ὡς, latus = πλατὺς)?

Лáлъ, βλ. λ. Яшма.

Лáпа, βλ. Слáбый, καὶ Хóлопъ· τὸ δὲ Πολων. Шлàпь = κάλπη, βλ. Шáгъ.

Лáсица (mustela nivalis· ἐν Λευϊτ. ια, 29, = γαλῆ), ἐκ τῦ Лáю; καὶ συγκοπ. 'Ρωσ. Лáска, παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. λάσκα, Τυρκικ. δὲ, gialantzi kakim, τὸ δυσγενέςερον εἶδος τῦ Σ. κακυμίυ, τῦτο δὲ 'Ρωσ. Горностáй (= ὀρεσίςατος, ὡς, ὀρεσκῷος), λτ. mustela erminea, Γλ. hermine, ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὸ γένος τῶν ἰκτίδων, καὶ εἴη ἂν τὸ Τυρκ. καὶ Σ. κακύμιον = λευκὴ ἰκτὶς (λευκοϊκτίς)· ἡ δὲ Лáска λέγεται ἀρχ. 'Ρωσ. καὶ, Вéверица, ὅθεν ἡ Σ. βερβερίτζα, παρ' οἷς μὲν = ἰκτὶς (καὶ Σ. ἀτσίδα = ἰκτίδα), ἰκτίδος μικρᾶς εἶδος, ἐκ τῦ λτ. viverra = Fευera, F'Ιβέρα, 'Ιβηρὶς? (ἐκ τῆς 'Ιβηρίας, ὡς καὶ, Ταρτησία γαλῆ, ἡ Σ. νυ-

φίτζα), παρ' ἄλλοις δὲ πάλιν, τὸ δυσγενέστερον τῦ Τυρκ. ζιντζαπίυ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζιντζάπιον, 'Ρωσσ. Бѣлка (= λευκὶς), Σλαβ. λέγεται Вѣверица (Λτ. sciurus vulgaris, Γλ. écureuil vulgaire) = σκίυρος λευκός. βλ. καὶ κατωτέρω λ. Хорекъ.

Ликъ, Ἴσ. συγγεν. Лука, λυγὸς = (κυρτὸς), κυρὸς, κορὸς, χορός· (ἐκ δὲ τῦ χορῦ καὶ ἡ ᾠδή).

Липа (φιλύρα, Σ. φιλυριά), ὅθεν, Липецъ (μέλι τῶν ἐν φιλύραις ἀπανθιζομένων μελισσῶν), παρ' ὃ καὶ ἡ Γερμαν. πόλις Leipzig, ἡ Λειψία. οἷον Φιλυρῆς τις ὖσα (ὡς καὶ τὰ κύρια, Φιλύρα, καὶ Φιλυρίδης Χείρων, καὶ Φίληρες, ἔθνος Πόντυ, καὶ Φιλυρὶς, νῆσος, κτλ.). Липецъ ἀρχ. καὶ ὁ Ἰέλιος μὴν, ὡς φιλύριος (διὰ τὰς ἀνθέσας φιλύρας)· τὸ δὲ Липа, λέπας, λέπος, ἐκ τῦ λέπω, συγγ. λίπω, λίπος, Липокъ, κτλ.

Лобзаю, Лобзу=Люблю, ἀς, λάπτω, λάψω=λίπτω, λίβω (λιμβεύομαι)=λείχω, γλίχω,-χομαι.

Льзя μᾶλλον ἐκ τῦ (Легкій), Льгота, ἐλαχύτης, ἐλαχὸν (ἐλαφρὸν), χ=γ=ζ. (ἐ)λαχὰ, Льга, ὅθεν Льзя (ь=e, α).

Лѣто = ἔτος, ὡς Πολ. Лоня, Σλβ. Лани (πέρυσι)=anni, anno, annus (ἄννος), ἔννος, μετὰ τῦ λ.

Ляща (φακή) = Λτ. lens, lentis, Γρμ. Linse, συγγεν. λάθυρος (ἐκ τῦ λάθυρ, λάθυς, λάθ-

λάτ-ляш-), λέθυς, καὶ μετὰ τῦ ν lents, lens, ἴσ. παρὰ τὸ λάζω, λὰξ, λακέω, Лягáю (ὡς φακῆ, φακὸς, παρὰ τὸ φάω, φάζω, σπάω, σφάζω. βλ. 'Ρειμ. λ. φακός)· 'Αςειοτάτη δὲ μάλιςα ἡ παρὰ Πλετάρχῳ κατὰ Πυθαγόραν ἐτυμολογία τῦ λάθυρος, παρὰ τὸ λήθη, ὡς καὶ ἡ τῦ ἐρέβινθος παρὰ τὸ ἔρεβος. βλ. Орѣхъ.

—

M.

Мелю, ὅθεν ἀρχ. 'Ρωσ. Млйнъ=μύλων, μύλος (μυλόλιθος, ὄνος)· παρ' ὃ ἴσως καὶ Μλῆνα, λιμὴν τῆς ἐν Θετταλ. Μαγνησίας (διὰ τὰς παρακειμένας ποτὲ μύλας, οἷον μυλίνα, ἢ συγγεν. Мелина, ἤ, μελίνα, μεταθ.= λιμίνα), ὁ ἑλληνικώτερον, 'Ισσαί. 'Ο δ' αὖ Μελένικος, πόλις ἑλληνὶς (ἔςι δὲ καὶ 'Ρωσσίας πόλισμα Мелéнки), εἴη ἂν καὶ ἐκ τῦ Малéнекъ, Малéнько, ὑποκορ. τῦ Мáлый (μαλὸς,=μικρὸς), ὡς καὶ, 'Ολιζὼν (ὀλίγος), πόλις Θεσσαλικὴ. εἰ μή τις ἐξελληνίζων τὔνομα, Μελλένικον, ἀςυκώτερον λέγοι (παρὰ τὸ, νίκη μέλλω, κατὰ τὸ, μελλονικιάω, καὶ μελλέποσις). Μελένικος δ' ὗν γράφεται καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, φρύριον ὀχυρώτατον ὢν, καὶ ἰδίως ὑπὸ δυκὸς ἢ ἡγεμόνος τὸ τότε διοικέμενον τὰ πολιτικὰ (Κεδρην.). ῎Εςι δὲ καὶ νῦν ἡ πόλις

ἐπίσημος καὶ φιλόμεσος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐκτρέφεσα πολίτας.

Мúръ = ἵμερος, (ἱ)μερία· καὶ Мíръ = ἦμαρ, ἡμέρα (αὕτη δὲ καὶ = βίος), ἡ καὶ Σ. (παρὰ τοῖς χυδαίοις), μέρα· [ὡς τὸ ἵμερος (ἐκ τῦ ἕω, ἧμαι, καθίζω, εὐνάζω) πρὸς τὸ ἦμαρ, ἡμέρα (ἐκ τῦ ἕω, ἕως, ἠώς). οὕτω καὶ τὸ Мúръ πρὸς τὸ Мíръ]. τὸ Φοινικικὸν mira ἑρμηνεύεται, φωτὸς ἑςία.

Мглà, ὅθεν τὰ Μογλενὰ (πολίχνη Μακεδονίας) = Мглйнъ, (ὁ)μιχλινὰ, νὸς = ὁμιχλώδης, δη.

Москвà, ὕτω καὶ, Μύσχιος (ποταμὸς Μοισίας).

Мщỳ (ὅθεν καὶ Мéсть), συγγεν. τῦ Мздà, μισθὸς (βλ. Мечỳ), λτ. mereo, καὶ merces, mercedis, κτλ. τὸ γὰρ Мспи́ть, Мщỳ (μισθῶ) ἀρχαίως = ἀνταποδίδωμι, ἀνταμείβω (ὅθεν τίννυμι, ἐκδικῦμαι).

Н.

Не. 2) = ἄν, ἤν (ἀοριςολογ.), βλ. По, καὶ Ни.

Невѣспа = νυφευτὴ, νύμφη, καὶ αὕτη = καλυπτὴ ἐκ τῦ νύω, νύβω (καλύπτω), δι' ἣν φέρει καλύπτραν.

Ни, 2, = ἄν (ἀοριςολογικὸν) = ἤν (μεταθ. Ин), какъ ни будь, ὅκως ἂν ᾖ (ὅπως τύχῃ), κτλ.

Нóрка, ἡ Σ. νόρκα (mustela lutreola = ἰκτὶς ἔνυδρος), ἐκ τῦ Норà (νόρκα, ἀς, νάρκη). βλ. Норà.

Ны́ю, У-ны́ніе (τὸ Унóжіе τύπυ σφάλμα) ἀθυμία.

Нѣмый, *εἰσὶν οἳ φασὶν ἐκ τῦ* Не молвный (*οἷον* Немвлый, Немлый, *ὡς Σλβ.* Млва = Молва̀). *βλ.* Мо́лвлю, Молю̀.

О.

О̇бъ, *καὶ = ἀμφὶ, ἀμπὶ (ἀπὶ).*

Обава́ю = О, Бава́ю, Ба́ю. О-ба́ятель (*ἐπαοιδὸς*).

Обезья́на, *ἴσως μᾶλλον συγγεν. τῦ Γρμ.* Affe, Ape, (*πίθηκος*), äffisch (*πιθήκειος*), *ὅθεν φασὶ παρωνομάσθαι καὶ τὴν πιθηκῦσσαν Ἀφρικήν.*

Осѐлъ. *τὸ λτ.* asinus, *εἰπόν τινες καὶ = ὄνος* (*μετὰ προσθέσ. τῦ ς*, osnus, asnus, *ὡς*, pœsna, *ἀντὶ* pœna, *κτλ.* Voss. Et. L. L. *ἀλλὰ τὸ ι ἐν τῷ* asinus *φαίνεται γράμμα ῥιζικόν*).

О̇сень, *τὸ λτ.* autumnus = *αὔτμένος, αὐτμὴν, αὐτόμενος. βλ. ἀνωτ.* Е́сень.

П.

Паду̑, За́падъ (*δύσις*), *καὶ* За́падный (*δυτικὸς*), *ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Ζαπάντι* (*κωμόπολις Αἰτωλίας*), *ὡς δυτικωτέρα ἑτέρας τῆς λεγομένης Ἀνατολικὸν* (*ἀλλὰ τῦτό γ᾽ ἔοικε παρεφθάρθαι ἐκ τῦ Αἰτωλικὸν, πόλισμα δηλονότι*)· *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Западный (*κρυπτὸς, ἀφα-*

ἐπίσημος καὶ φιλόμουσος, καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐκτρέφουσα πολίτας.

Мýръ = *ἥμερος, (ἡ)μερία· καὶ* Міръ = *ἦμαρ, ἡμέρα (αὕτη δὲ καὶ = βίος), ἡ καὶ Σ. (παρὰ τοῖς χυδαίοις), μέρα· [ὡς τὸ ἥμερος (ἐκ τοῦ ἕω, ἧμαι, καθίζω, εὐνάζω) πρὸς τὸ ἦμαρ, ἡμέρα (ἐκ τοῦ ἕω, ἕως, ἠώς). οὕτω καὶ τὸ* Мýръ *πρὸς τὸ* Міръ]. *τὸ Φοινικικὸν* mira *ἑρμηνεύεται, φωτὸς ἑστία.*

Мглà, *ὅθεν τὰ Μογλενὰ (πολίχνη Μακεδονίας)* = Мглúнъ, *(ὁ)μιχλινὰ, νὸς* = *ὁμιχλώδης, δη.*

Москвà, *οὕτω καὶ, Μόσχιος (ποταμὸς Μοισίας).*

Мщý (*ὅθεν καὶ* Мéсть), *συγγεν. τοῦ* Мздà, *μισθὸς (βλ.* Мечý), *λτ.* mereo, *καὶ* merces, mercedis, *κτλ. τὸ γὰρ* Мспи́ть, Мщý *(μισθῶ) ἀρχαίως* = *ἀνταποδίδωμι, ἀνταμείβω (ὅθεν τίννυμι, ἐκδικοῦμαι).*

Н.

Не. 2) = *ἄν, ἦν (ἀοριστολογ.), βλ.* По, *καὶ* Ни.

Невѣста = *νυφευτὴ, νύμφη, καὶ αὕτη* = *καλυπτὴ ἐκ τοῦ νύω, νύβω (καλύπτω), δι' ἣν φέρει καλύπτραν.*

Ни, 2, = *ἄν (ἀοριστολογικὸν)* = *ἦν (μεταθ.* Ни), какъ ни будь, *ὅπως ἂν ᾖ (ὅπως τύχῃ), κτλ.*

Нóрка, *ἡ Σ. νόρκα* (mustela lutreola = *ἰκτὶς ἔνυδρος), ἐκ τοῦ* Норà *(νόρκα, ἀς, νάρκη). βλ.* Норà.

Ныю, У-ны́ніе *(τὸ* Уны́ніе *τύπου σφάλμα) ἀθυμία.*

НѢмый, *εἰσὶν οἳ φασιν ἐκ τȣ̃* Не молвный (*οἷον* Немвлый, Немлый, *ὡς Σλβ.* Млва = Молва̀). *βλ.* Мо́лвлю, Молю̀,

О.

О̀бъ, *καὶ = ἀμφὶ, ἀμπὶ* (*ἀπὶ*).
Обава́ю = О, Бава́ю, Ба́ю. О-бая́тель (*ἐπαοιδός*).
Обезья́на, *ἴσως μᾶλλον συγγεν. τȣ̃ Γρμ.* Affe, Ape, (*πίθηκος*), äffisch (*πιθήκειος*), *ὅθεν φασὶ παρωνομάσθαι καὶ τὴν πιθηκȣ̃σσαν Ἀφρικήν.*
Осѐлъ. *τὸ λτ.* asinus, *εἶπόν τινες καὶ = ὄνος* (*μετὰ προσθέσ. τȣ̃ ς*, osnus, asnus, *ὡς*, pœsna, *ἀντὶ* pœna, *κτλ.* Voss. Et. L. L. *ἀλλὰ τὸ* s *ἐν τῷ* asinus *φαίνεται γράμμα ῥιζικόν*).
О̀сень, *τὸ λτ.* autumnus = *αὐτμένος, ἀϋτμὴν, ἀϋτόμενος. βλ. ἀνωτ.* Е́сень.

П.

Паду̀, За́надъ (*δύσις*), *καὶ* За́падный (*δυτικός*), *ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Ζαπάντι* (*κωμόπολις Αἰτωλίας*), *ὡς δυτικωτέρα ἑτέρας τῆς λεγομένης Ἀνατολικὸν* (*ἀλλὰ τȣ̃τό γ' ἔοικε παρεφθάρθαι ἐκ τȣ̃ Αἰτωλικὸν, πόλισμα δηλονότι*)· *ἢ καὶ ἐκ τȣ̃* Западный (*κρυπτὸς, ἀφα-*

νῆς) = διαπεπτωκὼς, πεπτηὼς. Τύτων δ' ἐγγὺς τὸ ἀοίδιμον Μεσολόγγιον, οἷον Μεσολάγιον, (μέσον, λάκος, λτ. lacus, λίμνη, τυτέςι μεσολίμνιον, ὡς περιλιμναζόμενον), κατὰ τὸν ἡμέτερ. Μελέτιον.

Пáздеръ, ἴσ. па (по), καὶ здира́ть, деру̀, δέρω = ἀπόδαρμα.

Пала́чъ, τὸ pallasch, Пала́шъ = λτ. falx = πέλεξ?

Па́нъ· τὸ Жупа́нъ ἄλλοις ἔδοξεν ἁπλῦν, παρὰ τὸ Γλ. jupe, ὅθεν Ῥωσ. (Юбъ) Юбка, Jupon, Γρμ. giupp, Ἰτ. giubbo, giubbone, Σ. ζύπα, ζυπῦνι (βλ. Шу́ба), Ἰσπ. aljuba, ὃ παρὰ τὸ Ἀραβικὸν (φασι) giubbah (= ἐπωμὶς)· καὶ Жупа̀нъ = Vestiarius (vesta, = Ϝέσθης), ὁ Σ. βεςιάριος, praefectus vestiarij principis.

Пе́мза· τὸ Ῥωσ. По́мочь (τὸ По́мча ἁμάρτημα τύπυ), ἐκ τῦ Помага́ть, (могу́).

Пе́пелъ, πεπάλη· ὅθεν καὶ τὸ Σ. πάπαλον (πάμπαλον = κόνιον. Θετταλοί), ὡς καὶ ἡ, παπήλα (λεύκασμα πρὸς τὰς γωνίας τῶν χειλέων, νόσημα ποιμένων) = παπάλη (διὰ τὴν ὁμοιότητα), ὅτω καὶ τὸ, πασπαλιάζει" ἐπασπαλίασεν ἡ γλῶσσά μυ (= ἐλευκάνθη κράζοντος, παρὰ Πελοποννησ.), κατὰ τὸ Θετταλ. ἐγάνωσεν, ἐγάνιασε (γανόνω, νόω). ὅθεν καὶ, γανοχειλιάζω. ἡ δὲ τῶν Ἠπειρωτῶν, γάνα (" τῆς πομπῆς καὶ τῆς γάνας ἄνθρωπος) = γάνειον,

Λτ. ganeum (ἀσωτεῖον), ὡς καὶ γανῖται = ganeones (Ἡσύχ.).

Пéрвый, πρῶτος, καὶ τῦτο τῷ=Σνσκρ. prathama, ὡς τὸ Γοτϑ. frumists = primus (primatus).

Перỳ (πλύνω) = Прỳ, ἀπαῤῥμφ. Прáть (ὡς ἐκ τῦ Прáю = Перỳ), πρέω, premo = ϑλίβω, πατῶ), καϑὰ καὶ Спирáю (πλύνω) = съ, Тирáю, σὺν, τρίβω· (ὅτω καὶ σμήχω = σμώχω· καὶ δεύω, δέφω = δάπτω· καὶ κναφεὺς, κνάπτω = γνάπτω = κάμπτω· ὡς ἐκ τῆς τῶν πλυνομένων κάμψεως, ϑλίψεως, τριβῆς).

По, καὶ = ἐπὶ, ὅϑεν Понéже (ἐπειδὴ) = По, не, же, ἢ По, нéже, ἀντὶ éже (παρενϑέσ. и) = ἐπεὶ, ἤ, δὲ (же), ἐπεὶ, ἤ, δὴ (ἐπείηδὴ), ἐπειδὴ (ὡς καὶ, ἐπειὴ, ἐπειδὰν· καὶ ὁ ἐπεὶ σύνδεσμ. ἐκ τῆς ἐπὶ). τὸ δὲ нéже=ἤγε (ἤδε) ἤπερ (ἐπὶ συγκρίσ.)· καὶ не = ἢν (ἂν), ὅϑεν по-нѐ (γῦν, γε, ὖν)=ἐπεὶ, ἂν (ἐπάν), βλ. Понѐ· καὶ Нѣкій = ἢν κις = τὶς ἂν (τὶς, ἀόρις.).

Пóлозъ (χαμαλκῦ κύτος), ἐκ τῦ Пóлзу (βλ. Ползнỳ).

Пóльза, ἐκ τῦ По καὶ льзà (Лéгкій, Льготà· ὡς ἐκ τῦ льгà, пó-льга), ἀρχαίως = ἀνάῤῥωσις, ἀνακύφισις, ἐλάφρωσις (облегченіе въ болѣзни), ὅϑεν = ὄφελος.

Полярка, ἡμάρτηται· γράφε μόνον, Пулярка, Γλ. poularde, poule.

Поля, ὅϑεν καὶ ἡ Σ. Πολιάνα (χωρίον Ὀλύμπυ) = Поляна (πεδίον μικρὸν, νάπη), καὶ ἡ Πο-

λυιανὴ δὲ Ἴσ. (ἐπαρχία Θεσσαλονίκης ἐν Μακεδονίᾳ) = πολιανὴ, ἢ ἐκ τȣ̃ πολίαινος? ἑτέρα δὲ ἡ Ἑλλην. Παλλήνη (καὶ αὕτη ἐκ τȣ̃ πάλλω, πέλω, πόλος, πολὴ).

Птища, ἐκ τȣ̃ ἀρχ. Σλαβ. пта, πτάξ, ὅθεν τὰ, Птáха, Пóтка, Птенéцъ, καὶ Πολ. ptak (πτάω, πετάω, κτλ.). ἐντεῦθεν ἂν εἴη καὶ Пчелà (Птелà?)=πτιλὰ, πτίλη, πτίλον (πτερὸν) =πέτηλον, πτητὸν, ἐκ τȣ̃ πετάω, [ἢ δὴ καὶ τὸ λτ. apis (μέλισσα), φαίνεται ȣ̓ παρὰ τὸ ἄπȣς, ἢ (apto, ἅπτω), ἀπτὴ (apta), ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. avis (πτηνὸν)· μῶν ἐκ τȣ̃ ἄω, ἀέω, (ὅθεν ἀετὸς, ὡς " ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο πετόμενος). οἷον ἀεὶς, ἄϊς, ἄϝις, avis?]. Εἰσὶ δ' οἷς ἀρέσκει τὸ πτίλον, πτίλλω, ἐκ τȣ̃ τίλλω, βλ. Пчелà.

Пушка, ἐκ τȣ̃ Γρμ. Büchse (ἐν ταῖς ἄλλαις Σλαβ. διαλέκτοις = τῷ Ῥωσ. Рýжье. βλ. τὴν λέξιν).

Пчелà, βλ. ἀνωτέρ. Птица.

Р.

Рáбъ, ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσ. Рóбу (ποιῶ)=ῥέϝω (ἔρω, ἔρϝω, ἔργω, ϝ=γ καὶ υ, οἷον, ῥεύω, ῥέβω) = ῥέδω, ἔρδω· ὅθεν Робà (παῖς), ὡς Дѣю, Дѣти, κτλ. βλ. Рождáю.

Рáдъ, χάριτος, χάρις, χαρά. „χαρᾶς γὰρ ȣ̓δὲν γόνιμόν ἐςιν, ὡς χάρις (Αἰσχλ. Ἀγαμ.).

Рогóзъ· ἡ Ῥαγοῦζα, ἡ καὶ Ῥαγούζιον, -γούσιον, καὶ ἀρχαιότ. Λαύσιον (ἴσ. λαῦς, λάας, ἐκ τῆς Λαῦ, πέτρας, ἐφ' ἧς ᾠκοδόμηται. Κωνσαντ. Πορφυρογ.), ἵδρυται πλησίον τῆς παλαιᾶς Ἐπιδαύρου (Ἰτ. Ῥαγοῦζα βέκια)· καλεῖται δὲ Σλαβον. Доброве́никъ (ὅθεν παρὰ τοῖς Τούρκ. Dobro-venetik). ἴσ. ἐκ τοῦ Добро Вѣникъ, (βλ. τὴν λέξ.).

Рóкъ (μοῖρα) ἐκ τοῦ Рекỳ, ὡς τὸ Урóкъ. (οἷον ῥώξ, ἀντὶ ῥῆξις, συγγεν. ῥῆσις). βλ. Рещỳ.

Рукà, εἴποι τις ἂν καὶ ἐκ μεταθέσ.=χέρα, χεὶρ (λτ. hir=vola· ἐκ τοῦ χέω, χάω=χύω, οἷον χὺρ, χύρα, ῥύχα, Рукà)· εὑρίσκεται καὶ χῆρα, ἰων. ἀντὶ τοῦ αἰολ. χέῤῥα, χέρα· [ὡς πάλιν καί, χεὶρ, ἀντὶ χὴρ (χάρω, horreo), χῦρος (σχῦρος=χοῖρος)=her, heres, herinaceus]· ἀλλ' ἔμπης Рукà=ῥάχη, χις, βράχιον.

Рю́ень, ἀρχ. ὁ Σεπτέμβριος=ῥυενὸς (ῥύω, ῥέω, βρέχω). βλ. Рю́мка. οὕτω καὶ Трáвень ἀρχ. ὁ Μάϊος, ἐκ τοῦ Травà (χόρτος=τύρφος, τροφὴ)=τράφων (τρέφων, χορτώδης)

Ря́бка συγγ. Ря́бъ, ὡς, πέρδιξ, παρδαλός. βλ. Хрáстель.

С.

Сáжа, ἐκ τοῦ Саждỳ, Сади́ть (ὡς, ἴζημα, sedimentum), ἵζω· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ), κατενίζω=(κατά, ἐν, ἴζω), κατά—ἵζω

(κατίζω, καθίζω, καθιζάνω), Σ. κατακάθημαι (καταςαλάζω), καταςάζω, ὅθεν καὶ καταςατὸν, τὸ ἄμυλον = καταςακτὸν, ἢ ςύω, ςατόν.
Сбо́ръ (συνάθροισις· ἐκ τῦ съ беру̀ = συμφέρω, συμφόρησις), οἷον, σὺν-φόρος, ὅθεν τὰ πάνυ χυδαῖα, καὶ ἐξορισέα τῆς Σ. ζτόρος, ζυπόρος, ζτορίζω, ὡς καὶ τὸ (ἐκ τῦ ἰταλ. convento), κοβέντα, κοβεντιάζω. = ὁμιλῶ, ὁμιλία.
Сва́пъ, βλ. ἐφεξῆς τὸ ςοιχ. Я.
Се́дмь. καὶ τὸ Τυρκ. hefta, hafta (ἑβδομὰς)=ἑπτά.
Серебро̀, Σλ. Сребро̀, (σ)ἐρυφρὸς, (σ)ἐρφυρὸς= Ϝάρφυρὸς, ἀλφυρὸς, Silber = ἄργυρὸς (ἀργὸς = ἀρφὸς, ἀλφὸς, Σ. ἄσπρος. βλ. Пѣна).
Сíла = Сило̀ (ἴλω, ἴω, Ϝίω, βίω, Вію) = ἲς, ἶνα, ἰλλάς. βλ. καὶ ἀνωτ. Жи́ла.
Скопа̀, σκῶπα, σκώψ, (ἴσ. κωβὴ, Kopf) = κεφαλᾶς.
Скрипл̀ю, Скрипу̀нъ, κάνθαρος, βλ. ἄνω Га́дъ.
Сла́дкій, ἐν ἀρχ. Σλαβ. κάδηξι, Сла́щъ (ἡδὺς· καὶ Сла́доспѣнъ), γλάξ (γλάκσ, κσ = щ, γλάγς. ἐκ τῦ γλάω, παρενθ. α, γάλας, γάλαξ, γάλαγος, συγκοπ. γλάξ, -γὸς, γλάγος, καὶ ὡς ἐκ τῦ γλάγοξ, γ = δ, τὸ Сла́докъ (γλάδοκ-ς). Сладу̀ (γλάδω, γλάζω), γλύζω, γλύσσω, γλυκὸς, γλυκάζω. [τὸ θέμα λάω, λύω, Ϝλάω, Ϝλύω, κτλ. ἡ δὲ καθόλυ ἰδέα ἐμφαίνει τὸ λευκὸν, ὡς ἐν τῷ γάλακτι (ὅθεν καὶ τὸ ἡδὺ), καὶ γλίσχρον, κτλ.], Сладчи̇ца Σερβ. (σίνηπι) τὸ Ῥωσσ. Горчи́ца (Го́ркій), ὡς τὸ Σ. γλυκάδιον, γλυκὺ (ὄξος) = ἀρχ. ἆδος (ἡδὺ, ἡδύνον).

Слѣмя, *βλ.* Шело́мъ.

Сло́нъ (*ἐλέφας*), *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* Ла́пь, Ло́пь, Еле́нь, *ἐλλὸς* (*ἔλαφος*), *ὡς τὸ ἔλαφος πρὸς τὸ ἐλέφας.*

Слѣпый, Слѣпъ, *ἴσ. καὶ συγγ.* Глипа́ю, *γλέπω*, (=*Fλέπω, λεύω, λεύσω*, ле́пу, *ὅθεν* ли́пу,-па́ю, *F*липа́ю), *οἷον* съ = *ἐξ*, *καὶ* лѣпъ (глѣпъ, ѣ = е = и) = *ἔξω* (*ἄνευ*) *Fλέπυς, βλέπυς* = *ἀβλεπὴς* (*ἀγλεπὴς* (*ἐ*)*ξ*(*γ*)*λεπὴς*), *ὡς* (*λάω*), *ἀλαὸς.*

Сра́мъ, Срамлю̀ (Сраму̀) *ἀντὶ* Страму̀ (*ὡς*, Сѣнь = Стѣнь), (*σ*)*τράμω, τρέμω* = *τρέπω, κτλ.*

Стро́гій, *ἄλλοι ἐκ τῦ* стреска́ть, *βλ.* Стречу̀.

Стрѣха̀, *ἢ ἐκ τῦ* Стро́ю, Стру̀ (простира́ю)?

Стя́гъ, *ἴσ. συγγ. Γρμ.* Stange (*ςάω, στόχος*), *ἀποβολ. τῦ ν. ἔςι γὰρ πολλάκις* яг = янг, ang, *αγ, αγγ, ὡς*, Фря́гъ = *Φράγγος*, Варя́гъ = *Βάραγγος* (*καὶ* я=an, *βλ. ἐφεξῆς τὸ ςοιχ.* Я.)

Стучу̀, *σ-τύζω, τύζω, τύδω* (*ὅθεν Τύνδαρος*) = *λτ.* tundo, *ἐκ τῦ τύω* (*τύπω, τύπτω*), *ὅθεν καὶ τὸ Γλ.* tuer.

Су̀дъ, Суди́ть, Сужду̀ = Сужу̀, *ἴζω, ἢ θύζω* = *θάζω* = *θύω* (*θέω, θέμ.ς*), *θύνω, ὅθεν εὐθύνω*=*ἰθύνω, εὐ-θὺς, ἰ-θὺς· ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ.* Jus, *ὃ παρὰ τὸ* Juveo, *ἀλλ'* = *ἰ-θὺς* (*ἰ-δὺς, θ*=*δ*=*ζ*=j), *καὶ* judico (jus, dico), judex (=jus dicens). *ἢ μᾶλλον*, jus = *δίος* (*δίω*), *ὅθεν δίκω* (*διώκω*), *ὅθεν δίκη* (=*ὄπις, ἕπω,-πομαι· κατ' Ἀριςοτέλ. δὲ τὸ, δίκαιος, ἐκ τῦ*

δίχα). *ἐκ τῶ δίω, καὶ τὸ λτ.* Jacio (*ῥίπτω*) *δίκω*, = *ἴκω, ἰώκω* (*ω* = *α*, *ἰακέω*), *ὕω καὶ δίος* (*ἴος*, jus);

Сукно̀, *ἐκ τῶ* Скỳ, *βλ.* Сучу́.

Счу̀, Щу, *'Ρωσσ.* Спу, *καὶ* Сéцъ, *βλ.* Сéцъ.

Сырый, *σ-υρὸς*, *ὑ*(*γ*)*ρὸς*, *ὑγρὸς* (*ὕω*, *ὅθεν ὕγω*, *ὑγερὸς*)? *βλ.* щỳ.

Сѣно, *ἢ τὸ λτ.* fœnum, *καὶ ὀρθότ.* fenum, *ἐκ τῶ* feo (fetus), *φέω*, *φύω*, *φίω* (fio, fuo) = *φυτὸν*.

Ся, *'Ρωσ.* Сь = se (*ἑ*), *καὶ ἐν τοῖς παθητ. 'Ρήμ.* = *μαι* = *λτ.* r, *καὶ τῶτο* = s = se?

Т.

Тапта̀, *κυρίως, ὁ καθ' ἑσπέραν τυμπανισμὸς, ὅτε σημαίνωσιν ἐν τοῖς ςρατοπέδοις τὸ ἀνακλητικὸν* (la retraite). *καὶ ἔςιν ἡ λέξ. συγγεν. τῶ 'Ολλανδ.* tap = *Γρμ.* Zapfen, *ὡς ἔκρινεν ὁ καλὸς κἀγαθὸς 'Ανατόλιος* (Востоковъ).

Тепéрь, *ἐκ τῶ* пто, пéрво (*ἐν ἄλλ. Σλαβ. διαλέκ.* Топрьво, *Βμ.* teprw, teprwa) = *τὸ*, *πέρϜον* = *τὸ πρῶτον* (*βλ.* Пéрвый), *Σ. μὲ πρῶτον* (*ἐλλειπ. μέσον*) = *τάχιςα*, *Γρμ.* erst, eben erst.

Топлю̀, Тóпъ = *τῖφος* (*ἕλος*), *ἀντὶ τύφος* (*δύπος δύπτω*), *υ* = *ι*.

Тéрнъ, Тернóвый (*ἀκανθώδης*), *ὅθεν ὁ τῆς κάτω Μοισίας* (*Βυλγαρίας*), *Τέρνοβος* (*Χωνιάτ.*), *ὁ καὶ Τρίνοβος* (*Χαλκοκονδύλ.*), *καὶ Σ. Τέρνοβος· 'Αλλὰ καὶ ἡ Θεσσαλικὴ, πόλις*

Ἑλληνὶς καὶ μεσοτρόφος, Τύρναβος, καὶ Τύρναβος, ὁ = Τέρνοβος, Τέρνοβος, οἷον ἀκανθῶν (Гeрновище), ὡς Ἄκανθος (πόλις Μακεδονικὴ, ὅθεν καὶ Ἀκάνθειος ἰσθμὸς ὁ τᾶ Ἄθωνος, Σ. Πρόβλακας = προαύλαξ, διὰ τὴν ὑπὸ τᾶ Ξέρξα ἔτι φαινομένην ὀρυχὴν), καὶ Ἀκάνθιον (ὄρος Βοιωτίας), κτλ. διὰ τὰς περιφυομένας ἴσως ἀκάνθας· τὴν γᾶν ἀκανθώδη μὲν ἐκ, εὐάνθεμον δὲ μᾶλλον καὶ χαριεςάτην τῆς Θεσσαλίας Τύρναβον πρῶτον οἰκίσαι λέγεται Τυρχάμπεϊς, βαρβάρυ καὶ ὠμοτάτυ δεσπότυ (τᾶ β Μωάμεθ), βάρβαρος ςρατηγὸς, ὁ πρῶτος τὴν Θετταλίαν πορθήσας καὶ παραςησάμενος.

Торгъ, πάντως συγγενὲς Торгáю [τρέπω, τράπω, ὅθεν ςρέφω, ςρεύγω, καὶ ςράγω, ςράζω (ςράγγω), ςράω, ςράϜω, Ϝ = γ, καὶ υ, β, π, φ]· ὅθεν Торгъ (τόργος), ἀντὶ τρόπος, τροπή. Торгýю (τόργω, torco), torcuo, torqueo [q = κ = γ = Ϝ. ὅθεν καὶ Σ. ἀγρικῶ, ἢ ἀγροικῶ = ἀκρογῶ, ἀκροϜῶ, ἀκροῶμαι, καὶ (ἐπακροῶμαι), Σ. ἀφικρῶμαι, καὶ ἀφικράζομαι = ἐπακρούζομαι], ἀντὶ τρωπῶ, τρέπω = μεταβάλλω, μετάβολος, -λία (ἐμπορία). Торжество̀ (τοργητϜὸν, ἀντὶ τροπητὸν, τραπητὸν) = τροπὴ, ςροφὴ, ἀναςροφὴ, ἀναςρέφομαι (ἐπὶ πανηγύρεως· ὕτω καὶ πωλέω = πολέω = ςρέφομαι), καὶ = ςροφὴ, ἐπιςροφὴ (ἐπὶ θριάμβυ), τῶν ςρεφομένων νικητῶν. (ὕτω καὶ τρέ-

παιον, ἀπὸ τῆς τροπῆς τῶν πολεμίων).

Ту́не· ὧδ' ἐκ τῦ Γαλ. ainsi τὸ Σ. ἔτσι (ἔστι)· τὸ δὲ ainsi = λτ. insic (in-sic), καὶ Βλαχικ. ашà (aschia).

Ты́ю, τύω, ὅθεν τύμος (τύβος, τύμβος), τύμορ, λτ. tumor, tumus, tumidus (τυμωτὸς τυμβωτὸς), κτλ. ἐκ δὲ τύτυ τῦ τύω (= τίω, τέω), τὸ τύλω, tollo, κτλ. καὶ ὡς ἐκ τῦ θύω, τύω (δ = θ· οἷον Дыю), τὸ Дыня.

Ты́ква, ὅθεν, Τίκβις, ὁ ἀρχαιότερ. Τίμακος, Μυσίας ποταμός (ὡς τὰ κύρια, Σίκυς, Σίκυνθος, Σικυὼν). Οὕτω καὶ ἐκ τῦ Тешпвà τὸ, Τέτοβον (οἷον χορδεῖον), πόλισμα τῆς ἄνω Μοισίας (Σερβίας), κτλ.

Ты́сяща· τὸ ἀρχ. thun, tyn, tain = tehn, λτ. denus (denarius).

У.

Упова́ю, μᾶλλον σύνθετον, ἐκ τῆς У, по, ваю = βάω (βάδω, βατῶ =) ἐπιβάω (ἐπιβέβηκα = ἐπιστηρίζομαι, ὡς, Надѣю, -дѣюсь, ἀναθέω, ἀνατίθεμαι)· εὑρίσκεται δὲ τὸ Упова́ю καὶ ἀντὶ τῦ Вѣрую (πιστεύω), ἐν ἀρχαίοις χειρογράφοις· ὅθεν καὶ τὸ Πολ. καὶ Βμ. powny (ἐπιβαίνων, βάσιμος, βεβηκὼς) = στεῤῥὸς, πιστὸς, Тве́рдый, Наде́жный, κτλ. Ἐκ τῦ βάδω, βατῶ, πάτω, πέτω, θω, καὶ τὸ πείθω, πίθω, fido, πίστις, fides, πέποιθα, κτλ.

Утробa. ἐκ τοῦ οὖθαρ, ἢ Σ. ἐν Θετταλ. οὖρδα (οὖρθα, μεταθ.), ἢ καὶ ἄλλως (ἐν Πελοποννησ. καὶ Σμύρνῃ, κτλ.), μιζήθρα, καὶ μουζήθρα· τοῦτο δ' ἴσως οἷον μιξήθρα, μιγήθρα (ὡς, ἀλινδήθρα, κτλ. καὶ τὰ Σ. καυκαλήθρα, δακτυλήθρα), ἐκ τοῦ μίγω, μίξω (διὰ τὸ ἐπιμισγόμενον γάλα πρὸς τὸν ὀῤῥὸν τοῦ τυροῦ· οὕτω γὰρ τυρεύουσι τὴν μιζήθραν)· ἢ μύζω (μύω, ὡς τὸ ἐκ τούτου μυελὸς), Σ. (βύζω), βυζάνω, βυζήθρα, καὶ (β=μ), μυζήθρα. Ἐκ τοῦ μιζήθρα φαίνεται καὶ ὁ Μιζηθρᾶς (χωρίον τῆς ἐν Πελοπον. Ἀρκαδίας), ἴσως δὲ ἐκ συγκοπῆς, καὶ ὁ Μιστρᾶς (ἡ πάλαι καὶ νῦν περικλεὴς Σπάρτη).

Учу̀, τὸ ἄῤῥητον θέμα ýкъ, καὶ τοῦτο συγγεν. вык (Fык, ы = у), ὅθεν Вы́кну (Вы́ку), συγγεν. Учу̀ (ὡς Мя́кну [ἐκ τοῦ Мя́ку, Мя́гу] καὶ Мягчу̀ κτλ.)· ὥσπερ οὖν τὸ Вы́кну = Fείκω (ἴκω, ἴσχω, ἔχω. βλ. τὴν λέξ.), οὕτω καὶ τὸ Учу̀ = ы́ку (Fы́ку, вы́ку) = εἴκω (ἔκω, ἔχω = χέω, χάω, κάω, κόω, κόω, Чу́ю), καὶ οἷον ὔκω, οἴκω (ει = οι = ου = υ, у) Учу̀ (ὡς, ἴκω, ἴχω, οἶκος, βλ. Вы́кну).

Ф.

Фа́ля, φαλὸς· τὸ Γλ. fol = λτ. follis, βλ. ἄνω Бу́йволъ, σελ. 381.

Х.

Хайлд, πρβλ. τὸ Γρμ. Kehle (λάρυγξ), συγγ. λτ. gula (γύλα) γυλὸς, ὅθεν γυλιὸς (γύω, γάω, γαύω), γαῦλος, καὶ (χάω, χάνω) χάνη=γαργαρεὼν (Ἡσύχ.).

Хмéль = βρύον (lupulus). βρυωνία δὲ, ἡ Σ. βρυνιὰ, ἀ-βρυνιὰ, καὶ ὀ-βρυὰ.

Хорéкъ, καὶ Σ. γκετζένι, εἶδος ἰκτῖδος ποικίλης, Γλ. putois tigrè· διαφέρει δὲ ταύτης ἡ ἐξαιρέτως, δυσώδης ἰκτὶς (putois), λεγομένη διὰ τὸ κάκοσμον.

Ц.

Цáрь, ἀλλὰ καὶ τῷ φίλῳ μυ Ἀνατολίῳ (Востóковъ), καὶ ἄλλοις φιλολόγοις Ῥώσσοις δοκεῖ τὸ Цáрь ἐκ τῦ cæsar, καῖσαρ, Γρμ. Kaiser, συγκεκομμένον (=Цéсарь, Цьсарь)· εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίοις τῦ ια αἰῶνος χειρογράφοις (τοῖς ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετρυπόλεως), цесарство, цесарьство, цѣсарьство, цьсарьство, ἀντὶ царство· ἀντὶ δὲ τῦ Цáрь, ἐνίοτε τὸ ςενογραφέμενον Црь (ὀχὶ Цсрь). βλ. καὶ Πέτρυ Κεππένυ, Собраніе Словенскихъ памятниковъ (σελ. 84). Οὐκ ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν πρὸς ἄνδρας κλεινὺς καὶ οἵυς τε τῆς σφῶν αὐτῶν,

γλώσσης τὰ ἔτυμα ἐξευρίσκειν· ὑποπτεύω δ' ἂν τὰς γραφεῖς συγκεχυκότας ἔν γε ταῖς τοιαύταις γραφαῖς τὸ ἐκ τῆς Λατινικῆς καὶ εἰς τὴν Σλαβονικὴν μετενεχθὲν цѣсарь, цесарь, цьсарь (*ὅθεν καὶ τὰ* цесарство, *κτλ.*), *τῷ ὁμοφώνῳ Σλαβονικῷ* Ца́рь (*ὅθεν* ца́рьствіе, ца́рство, *κτλ.*), *καθὰ καὶ ἐν τοῖς Γλαγολικοῖς βιβλίοις μετέςραπται τὸ* ца́рство *εἰς τὸ* цеса́рство, *καὶ τὸ* Црь (Ца̀рь) *εἰς τὸ* Цср (це́сарь), *ἥ περ ἔδοξε τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ* (*βλ. σελ.* 177, 178)· *τὸ δὲ* Ца́рь *ὅτος παρέβαλε πρὸς τὸ Ἀρμενικὸν* ter, *ξενικὴν εἶναι καὶ αὐτὸς τὴν λέξιν ἡγησάμενος* (*βλ. σελ.* 99).

Цѣлу́ю. *καὶ προσευχόμενοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι κατεφίλουν τὴν χεῖρα τῷ ςόματι " ὥσπερ ἡμεῖς* (*προσευχόμενοι*) *τὴν χεῖρα κύσαντες, ἡγέμεθα ἐντελῆ ἡμῖν εἶναι τὴν εὐχὴν* (*Λυκιαν. περὶ Ὀρχήσ.*)

Ч.

Че́люсть (*χέλυξ*), *χέλυς* = (*χάω*) *χηλὴ* (*σιαγών. Ἡσύχ.*)

Че́лядь, *τέλαθος, τέλεθος,* (*τελέθω*), *τελέω· ὡς φύω, φῦλον, φυλή· γεννῶ, γένος λτ.* genus, *γενεὰ, κτλ.*

Черпа́ло. " *ἄρπαινα* = *ἀρύταινα* (*Ἡσύχ.*).

Чту̀ (Чету̀, *τετῶ, τιτῶ*) = *τέω, τίω* (*τιμῶ*. 2), *τέω* = *θέω* = *θῆμι* (*τίθημι* = *λογαριάζω*

» τίθει δραχμὰς πέντε. Λυκιαν. ὡς καὶ Σ. »βάλε τόσα=θὲς, πρόσθες), καὶ τιτάω, τιταίνω τάλαντα (ἕλκω, ζυγίζω). 3),=τέω, ὅθεν τέλλω, τέλλομαι (ἐντέλλομαι)=λέγω, λτ. lego (ἀναγινώσκω), Читаю.

Ш.

Шишъ, πρόσθὲς καὶ τὸ τῶν Βυζαντινῶν, σάβας! (ὡς ἔλεγον σχηματίζοντες ἅμα καὶ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον [βλ. Σιλβέςρ. Συροπύλ. ἱςορ. τῆς ἐν Φλωρεντ. Συνόδυ. τμῆμ. η, κεφ. ς.], καθὰ καὶ ἤδη σχηματίζοντες ἐπιλέγομεν τὸ, εὖγε, καὶ, ὑγεῖα, συ, καὶ τὸ Ἰτ. bravo, καὶ τὸ Τυρκ. aferim!). τὸ δὲ σάβας ἴσως τὸ Τυρκ. tzába συ, ἤ τι ἄλλο ξενικόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη=σαβοῖ (=εὐοῖ, αἰβοῖ, εὖα, εἶα, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. εὐοῖ καὶ σαβὸς).

Штопаю. τὸ Стопа=δέπας (δέπω, δύπω, τύπω, ςύπω).

Ю.

Юный, τὸ λτ. Juvenis (Juvnis, Junis), παράγυσι παρὰ τὸ Juveo (ὠφελῶ, τῦτο δ' αὖ παρὰ τὸ Jovis, Jupiter, βλ. Дéнь). ἀμφίβολα μοι ταῦτα δοκεῖ, ὡς καὶ τὸ ἐμὸν Юнъ=ζῆν (Jun): τολμηρὸν δ' ἂν εἴη λέγειν καὶ τὸ Juveo=ὀφέω, ὀφέλλω (ὄψ, ὄπις, οὔπις,

ops, opes, opem fero, *ὄφελος*, *ὀφέλω*, *ἀφελῶ*, *κτλ.* *βλ.* облій), *ὄμπνιος*, *ὄπνιος* (*ὀπένιος*) = Juvenis (*εὐτραφὴς*, *ὡς*, *ἄλω*, alo, olesco, ad-olescens)· *οἷον ἰοφέω*, *ἰόπνιος* (*ὡς ὅλος*, *ὗλος*, *ἴελος*, *κτλ.*), Juvenis. *ἄλλος ὖν εἰπάτω τὸ καίριον.*

Я.

Я *ἀντιςοιχεῖ καὶ πρὸς τὸ Πολωνικὸν* ę (egn, e *ῥινικὸν*, nasal), *ὡς*, имя (*γεν.* имени), *Πολ.* imię, *κτλ.* (*βλ. Μέρ. Α. σελ.* 176, *ϑ*). *οὕτω καὶ ἐν μέσῳ τῶν λέξεων εὑρίσκεται* Я, *ἀντὶ* ян, *ὡς*, пять, мя́та, ляща, ятрь, *βλ. τὰς λέξεις· ὅθεν καὶ* Фря́гъ, Варя́гъ = *Φράγγος*, *Βάραγγος*, *κτλ. καί τοι γε καὶ τὸ* пять, мята, *κτλ. αὐτά πȣ ἐςὶ τὰ ἀρχαῖα* (*πάτε*) *πέτε*, *μέθα*, *κτλ. τȣ̃ ν τȣ́τοις* (*πέντε*, *μένθα*) *παρεντεθέντος* (*βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλληνικ. γραμμάτ. προφορᾶς*). *ἀλλὰ καὶ τὸ* Свя́тъ *εἴη ἂν* = *'Ιτ.* santo (sϜanto, свянтъ *Πολ.* święty), *ἐκ τȣ̃ λτ.* sanctus = *ϳαγκτὸς*, *ἀκτὸς* (*παρὰ τὸ ἄγω*, *ὅθεν ἄγος*, *ἅγος*, *ἅγιος*, *καὶ* sacer, c = *γ*, = *ἀγερὸς*)· *ἢ καί*, *ἀγκτὸς* (*ἐκ τȣ̃ ἐνέγκω* = *ἐ*(*ν*)*έγκω*, *ἐέγκω*, *ἔγκω*, *ἔκω*, *ἔχω* = *ἐνεκτὸς*, *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ἴω*, *ἵημι*, *ἱερὸς*). *Οὕτω καὶ τὸ* Ѫ *ἐν ἄλλαις Σλαβονικ. διαλέκτοις προφέρεται ὡς* u, o, *καὶ* un, on.

πρὸσθες καὶ τὰ Πολωνικὰ, ą ę (=on, om, καὶ en, em)· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκφωνοῦνται ἐνίοτε ὡς ἁπλᾶ, o, e (βλ. Собраніе Словенскихъ памятниковъ, Петромъ Кеппеномъ, σελ. 44), καὶ τὸ Я πολλάκις ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ a, καὶ ia, καθὰ δὴ καὶ προφέρεται ἐνίοτε χωρὶς ῥιναυλισμοῦ. βλ. τὸ ςοιχεῖον Я.

„Ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται·
Καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀπορηθήσεται!

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐν ᾧ παραβάλλονται φράσεις καὶ λόγων ὅλων περίοδοι Σλαβονικαὶ καὶ Ρωσσικαὶ πρὸς ταυτοφώνȣς Ἑλληνικὰς ἐξ ἀρχαίων Αἰολικῶν τὸ πλεῖςον λέξεων συγκειμένας(α).

Σλαβονιςί.	*Ἑλληνιςί (αἰολικῶς)*
О́тче на́шъ, и́же	А̃́гтас нѡ̀с, ї̃з(д)е
еси̇̀ на небесѣ́хъ, да̀	ѐссі̀ на̀ небоі̄сі, да̀
свѧти́тсѧ и́мѧ твоѐ:	сефѳи́тѡ (о̃н)υмıа
да̀ прїи́детъ ца́рствїе	твеѡ̀н: да̀ проїтѡ

(α) *Γράφομεν δὲ τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις καὶ γράμμασι Σλαβονικοῖς καὶ Ρωσσικοῖς πρὸς ἐναργεςέραν δεῖξιν τῆς συμφωνίας τῶν γλωσσῶν. Πρὸς δὲ ταῖς Αἰολικαῖς φράσεσι παρατιθέμεθα καὶ τὰς ἀντιςοίχȣς ἐκ τῆς Ἀττικῆς καὶ Κοινῆς διαλέκτου. " Ἔςι γὰρ ταῖς πόλεσιν ἰδίᾳ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κείμενα ὀνόματα, καὶ Ἕλλησι παρὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, καὶ Ἕλλησι*

твоѐ: да̀ бѹ́детъ во́ля твоѧ̀, ꙗ́кѡ на̀ небесѝ и на̀ землѝ: хлѣ́бъ на́шъ насѹ́щный да́ждь на́мъ дне́сь: и ѡ҆ста́ви на́мъ до́лги на́шѧ, ꙗ́кѡ и мы̀ ѡ҆ставлѧ́емъ должникѡ́мъ на́шымъ: и не введѝ на́съ въ напа́сть, но изба́ви на́съ ѿ лѹка́вагѡ. Ꙗ́кѡ твоѐ е́сть ца́рствїе

ка́ртвоє твео́и: да̀ фѹ́тѡ во́ла твеа̀, о́кѡє на невоісі и на̀ хамили. хле́в(н) нѡн на-ѹ́сіон до́сѳі нѡн ді́н-сі́н: и а-(по)ста́ве нѡн те́лхи нѡ́їа, о́кѡє и (и)мыіє а(по)ста́вомен телестікѡн нѡн: и нѝ віва́днє нѡї вен п(є)тѡ́сы, ѡн е́звавє нѡї ап лѹга́вого. о́кѡє тве-

παῤ ἀλλογλώσσους " (Πλάτ. Κρατύλ.)· ἄλλοις δ' ἄλλων Ἑλληνικῶν διαλέκτων ὀνόμασι κεχρημένων, τὰ Αἰολικὰ μάλιςα ταυτίζεται τοῖς Σλαβονικοῖς. Περὶ δὲ τȣ̃ σχηματισμȣ̃ τῶν λέξεων προϋπομνηςέον ἂν εἴη τὸν ἀναγνώςην, ὅτι " πᾶσα γλῶσσα ἴδιον ἔχει χαρακτῆρα τύπȣ ". ἴδια δὲ τῶν Σλαβόνων καὶ τὰ τραχύφωνα τῶν γραμμάτων, οἷς περ αὐδένες τῶν Ἑλλήνων νενομίκασιν.

и сила и слава во вѣки. аминь.	он ѥсти картвос и (с)ила и клева вω(с) ваігы. аминъ.
Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*
Ἄττας νῷς (1) ἴς δε (2) ἐσσὶ 'νὰ (3) νευοῖσι (4), δὰ σεφθίτω (ὄν)υματϝεόν: δὰ προΐτω κάρτϝος τϝεόν: δὰ φύτω (5) βόλλα τϝεὰ, ὄκως νὰ νευοῖσιν ἡ (6) 'νὰ χαμηλῆ: ἠλεῦν (7) νῷν ἐνύσιον (8) δό(σ)θι (9) νῷν δίῃ-σίῃ (10): ἡ ἀ(πο)ςαῦε νῷν τέλχη (11) νώϊα (12), ὄκως ἡ (ἡ)μεῖς ἀ(πο)ςαύομεν τελεςικῶν (13) νῷν: ἡ νὴ (14) βιβάδῃς νῶϊ Ϝὲν π(ε)τώσει (15), ὤν (16) ἔξ βαυε (17) νῶϊ ἀπ' (18) λυγάϜοιγο. Ὄκως τϝεόν ἐςι κάρτϜος, ἡ (σ)ῖνα, (19) ἡ κλεῦα Ϝῶς Ϝαίγει (20) ἀμήν.	Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου: ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου: γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς: τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον: καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν: καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. (Ματθ. 6, 9).

(1) *Νῷς τὸ ἄῤῥητον θέμα τοῦ κτητικοῦ νωΐτερος, ἐκ τοῦ, νός, νόϊος (νῶϊς, νῶϊ), ὡς ἐκ τοῦ σφὸς*

σφέτερος, ἡμὸς, ἡμέτερος, καὶ λτ. nos-ter. нашъ= νῶς, ο καὶ ω = α (δωρικῶς, καὶ Σλαβον. βλ. ἀλφάβητ.)· τὸ δὲ отче = отєче, ἐκ τῦ отєцъ = ἄτας (α = ο), οἷον, ἄττασι, κλητικὴ. βλ. λ. отецъ. (2) ἴς δε, ἴ,δε, и,же (= ὅς γε, ἵς δε), σδ = ζ = ж, иже (ἴζε). (3) ʼνὰ = ἀνὰ, καὶ ἀν, μεταθ. на. (4) νευοῖσι, νευὸς, νεϜῶς, ναὸς· βλ. небо. (5). φῦτω = φύτω (αἰολ·)· ἐν τῷ Σλαβον. κειμένῳ γράφεται φῦτετι (будетъ), ὡς καὶ, προΐτετι, прійдетъ (при, иду), κτλ. ἐκ τῦ τρίτυ προσώπυ τῦ ἐνεςῶτος τῆς ὁριςικῆς, ἐξ ὗ σχηματίζονται τὰ προςακτικὰ μετὰ τῦ да = δὰ, δὴ (βλ. τόμ. α. σελ. 208)· (6) ἡ (ὅθεν ἡμὲν, ἡδὲ) = καὶ· (7) hλεῦν, λεῦς = λᾶς, λάας, καὶ λαῖϜα, gleba. ἡ λέξις ἐκφρόζει κυρίως τὴν μορφὴν, ὀ τὴν ὐσίαν τῦ ἄρτυ. βλ. λ. хлѣбъ. (8) ἐνέσιον = ἐπιέσιον (ἐν = ἀνὰ = ἐπὶ), ἐκ τῦ ὐσία, ὢν (ὖς) ὖσα, сущъ, βλ. есмь. (9) δό(σ)θι, ἀντὶ δόθι (δάθι), дади (даду, διδῶ), θ = δ = σδ (προφέρεται, ὡς ζδ καὶ ἑλληνιςὶ) = ζ. (10) δίη, σίη = день-сь. ὡς καὶ, τήμερον = τῇ (ταύτῃ) ἡμέρᾳ. καὶ, τῇ = δῇ (σίῃ), σήμερον. βλ. день. (11) τέλχη = τέλθη = τέλη, τέλεα. βλ. долгъ. (12) νάϊα = (νῶϊ), νωΐτερα, nostra· (13) τελεςικῶν· τελεςικὸς = οἷός τε ὢν τελεῖν (τιννύειν), ὀφείλων τελεῖν· (ἡ χρῆσις Σλαβονική). (14) νὴ, νὲ (ςερητικὰ ἐν συνθέσει παρ' Ἕλλησιν) = μὴ, ὀ. βλ. ни. τὸ δὲ βιβάδω = βιβάζω (въ, веду), ἐμβιβάδω (βάδω, vado). (15) πετώσει ἀντὶ πτώσει (πέτω, πάτω, паду) = περιπτάσει, περιπετείᾳ· ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσι γράφεται искушеніе,

οἷον, ἐξ-γεῦσιν (ἐκ τῦ кѹ̀шаю, кѹ́шѹ = γύσσω, ἀντὶ γεύσσω, gusto, γεύω. μεταφορικῶς = δοκιμάζω = πειρῶμαι· ὅθεν καὶ πειρασμός). (16) ὦν, δωρικ. = ὖν (μεταθέσ. νὸ, но)· ἐν τῇ Πολων. καὶ Βοεμικῇ μεταφράσει ἀντὶ но γράφεται ale = ἀλλά. (17) ἐξ = изъ, (ξ = ζ). βαῦε = βάλε (βάλλω, αἰολικ. βλ. бавлю) — ἔκβαλε. (18) ѿ = отъ = ἀπὸ (π = τ), λυγάβοιγο, καὶ υ = ε, λυγάβοιγο = λυγαϝοϝο (λυγάϝοο), λυγαίοιο, λυγαίε (λύγος) = στρεβλοῦ (βλ. лукáвый, καὶ τόμ. α σελ. 166.) (19) (σ)ῖνα, ῖνα, ν = λ (βλ. сила), καὶ κλεῦα = κλέα, κλέη, κλέος (βλ. слава). (20) ϝαίγεὶ = ϝαιϝεὶ, αἰεὶ, αἰὲς = αἰὼν (βλ. вѣкъ, αἰτ. πληθ. вѣки, ἀρχαιότ. вѣкы).

Σλαβον.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον)
„ Не скрывáйте	„ Не сѵ(г)крѵ́ве-
себѣ сокрóвищъ на	те с(е)фѝ сѵ(г)-
земли̂, идѣ́же чéрвь	крѵва̀с, на̀ хамили̂,
и тля̀ тли́тъ, и и-	и͡ѡіз(д)е (с)е́рпис
дѣ́же тáтїе подкó-	ѝ дáла дáлнтї, ѝ
пываютъ и крáдѹтъ:	и͡ѡіз(д)е тáтіес
Скрывáйте же себѣ̀	(ѵ̆)поѳ(і) - копе́-
сокрóвище на небеси̂,	вѹнтї ѝ хрáдѹн-

идѣ́же ни че́рвь ни тлѧ̀ тли́тъ, и идѣ́же та́тїе не подко́пываютъ ни кра́дꙋтъ. Идѣ́же бо е́сть сокро́вище ва́ше, тꙋ̀ бꙋ́детъ и се́рдце ва́ше.

ті: Ѳv(т)крύвете з(д)ѐ с(е)фі̀ сv(г)крvва̀с ̊на̀ невоі̂сі, ῆѳізде нѝ (с)е́рпис нѝ да́ла да́литі, ὴ ῆѳіз(д)е та́тіес нѐ ̊поѳ(і)-копе́вꙋнті нѝ хра́дꙋнті. ῆѳіз(д)е пꙋ̀есті̀ сv(г)крvві́(тза) сфеа̀, тꙋ̀ фꙋ́тетi ὴ карді́(тз)а сфеа̀.

Αἰολικῶς.

„*Νὲ συγκρύβετε σφὶ* (1) *συγκρυβὰς 'νὰ χαμηλῆ, ἧθίζ(δ)ε* (2) *(σ)ἔρπης* (3) *ἡ δάλα δάλητι, ἡ ἧθιζ(δ)ε τάτιες* (4) *(ὑ)ποθι-κοπέϜεντι, ἡ χράδεντι· Συ(γ)κρύβετε ζ(δ)ὲ σφὶ συ(γ)κρυβὰς 'νὰ νευοῖσι, ἧθιζ(δ)ε νὴ (σ)ἔρπης νὴ δάλα δάλητι, ἡ*

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„*Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου*

ῑ̈ϑιζ(δ)ε τάτιες νὲ ᾿ποϑι-κοπέϜϋντι νὴ χράδϋντι. ῑ̈ϑι(ζ)δέ πϋ ἔςὶ συ(γ)κρυβή(τζα) (5) σφεὰ, τῦ (6) φύτετε ἡ καρδί(τζ)α σφεὰ.

γάρ ἐςιν ὁ ϑησαυρὸς ἡμῶν, ἐκεῖ ἔςαι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν (Ματϑ. 6, 19).

---

(1) Σφὶ = σεφὶ (σεφὲ, себѣ). ἐκ τῆς, ὅς, ἑὸς, σεϜὸς (σεφὸς), σφὸς, καὶ ἵς, ἵν, φὶν, σφὶν, κτλ. τὸ δὲ σιγκρύβειν = κατὰ γῆς κρύπτειν (ϑησαυρίζειν), ἐκ τῦ συγκρύπτω, συγκρυβὴ = σύγκρυψις. βλ. кро́ю. (2) ῑ̈ϑιζε, ῑ̈, ϑί, δε = οἶ, ῦ, ϑε, δε (δ=ζ), ἀντὶ οὖϑί γε, ἔνϑα γε, ῑ̈χι· (3) (σ) ἕρπης, ἕρπω, λτ. serpo. βλ. червь. (4) τάτιες, τῆτις, ὡς τήτη, βλ. тáтъ. καὶ τὸ ὕποϑι, κοπέϜϋντι = ὑποκοπέϋσιν, ὑποκόπτϋσι (κόπω, κάπω) = ὑποσκάπτϋσι· βλ. λ. копáю, подъ, καὶ крадỳ = χράδω· (5) συγκρυβή(τζα), οἷον, συγκρυβίσκη, сокро́ви(ще). ἡ εἰς ще κατάληξις = σκος, σκη = Σ. τζη, τζιον (εἶδος ὑποκοριςικῦ), ὡς καὶ Σ. καρδίτζα = καρδίσκη, ἀντὶ καρδία. βλ. λ. се́рдце. (6) ва́ше = φεὸν, σφεὸν, σφεὰ, σφὸς, φὸς, ο = α, ва́шъ, (ὡς νὸς, на́шъ). τὸ δὲ, τῦ = (τῇδε, τῇ), αὐτῦ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς).
,, Всѧ́къ у́бо, и́же слы́шитъ словеса̀ моѧ̑ сїѧ̑, и твори́тъ ѧ, уподо́блю его́ (му̑жу) му́дру, и́же созда̀ хра́мину свою̀ на̀ ка́мени: и сни́де до́ждь, и прїидо́ша рѣ́ки, и возвѣ́ѧша вѣ́три, и нападо́ша на̀ хра́мину ту̑, и не паде́сѧ: ѡсно-вана́ бо бѣ̀ на̀ ка́мени. И всѧ́къ слы́шай словеса̀ моѧ̑ сїѧ̑, и не творѧ̀ ихъ, уподо́битсѧ (му̑жу) уро́диву, и́же созда̀ хра́мину свою̀ на̀	,, Па̄ск(іс) о̄нпу і̂ зе клу́сситі кле́ве(с)а ема̀ сі́а, и̂ двѡ́ріті а̂, епіде́вѡ е̂ге̂ (му̑жу) мидерѡ̄ і̂зе св(н)еде́(ме) харамо̀н сфео̀н 'на̀ коммо́н: и̂ сvні́те деv̄з(с)іс, и̂ проі̂тосан 'рv́авес, и̂ вv́ψ(і) - ваі́асан ваі̂-ѳрої, и̂ 'напа́тосан 'на̀ харамо̀н то̀н, и̂ нѐ па́тесе 'е̂сна́вѡн пу̀ вѐа 'на̀ коммо́н. И па̄ск(іс)клv́ссас кле́ве(с)а е̂ма̀ сі́а, и не двѡ́рѡ̄н а́, е̂піде́внсетаі (му̑жу) а̂р-

пєсцѣ: и снидє дождь, и прıидоша рѣки, и возвѣяша вѣтри, и ѡпрошася храминѣ той, и падеся: и бѣ разрꙋшенїє ея велїє.

рє(к)тωвї, ӥзє сν(н)єдє(мє) харамѡн сфєѡн на пєωкѡ̄· ӥ сνнитє дєνз(є)ıє, ӥ проїтосан рνакєє, ӥ вν̈ψ(ı)вaı̈асан ваı̈ωроı, ӥ єприсасан харамѡ̄ тѡ̄ı, ӥ патоєє· ӥ вє(а) (рах)-рнзıє єо полєа.

Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*
„ Πᾶσκι(ς) (1) ὖν πυ, ἶ ζε κλύσσητι κλεύε(σ)α (2) ἐμὰ σία, ἤ δFώρητι (3) ἆ, ἐπιδεύω (4) ἐFὲ (μάρει) (5) μηδερῷ (6), ἶ ζε σύ(ν)σδέ(με) (7) χαραμὸν (8) σφεὸν 'νά κομμὸν (9)· ἤ σύνιτε (10) δεῦσ(δ)ις (11), ἤ προῖτοσαν ῥύακες, ἤ	„ Πᾶς ὖν ὅςις ἀκύει μυ τὸς λόγυς τύτυς, καὶ ποιεῖ αὐτὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ

Ϝύψι-Ϝαΐασαν Ϝαῖθροι(12), ἢ 'ναπάτοσαν (13) 'νὰ χαραμὸν τὸν, ἢ νὲ πάτεσε· ἐσναύων (14) πυ Ϝἔα 'νὰ κομμὸν (15). Ἡ πᾶςκι(ς) κλύσσας κλεύε(σ)α ἐμὰ σία, ἢ νὲ δϜωρῶν ἆ, ἐπιδευήσεται (μάρει) ἀῤῥέ(κ)τωξι(16), ἴζε συ(ν)σδέ(με) χαραμὸν σφεδν' νὰ ψώκῳ (17)· ἠ συνίτε δεῦσ(δ)ις, ἢ προῖτοσαν ῥύακες, ἢ Ϝύψι-Ϝαΐασαν Ϝαῖθροι, ἢ ἐπρήσασαν (18) χαραμῷ τῶῒ, ἢ πάτοσε· ἡ Ϝἔα (19) (ῥὰξ) (20) ῥῆξις ἔο (21) πολέα.

προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκύων μυ τὺς λόγυς τούτυς, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅςις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. (Ματθ. 7, 24).

---

(1) Πᾶςκις = всякъ, ἐκ τῦ весь (πὲς), πᾶς, καὶ кій, κὶς, (quis) = τὶς, (πᾶς τις). (2) κλεύε(σ)α μετὰ τῦ σ, τῆς ὀνομαςικ· (κλεῦος), ὡς κλίνυσιν οἱ Σλάβονες τὰ τοιαῦτα (βλ. λ. отецъ) = κλεύεα, κλεῦος, κλέος, βλ. слово. καὶ, σία = τία. βλ съ. (3) δϜώρητι, δϜώρημι, μεταθ. = δρῶμι, δρώω, δρόω δϜώρω, творю, = δράω. (4) ἐπιδεύω = подоблю (доба, добаю = δεύω, δέω, δεῖ = πρέπει, ἔοικε, καὶ τῦτο = ὁμοιάζει. βλ. λ. доба). (5) мꙋжꙋ, мꙋжъ, = mas, mars, μάρης, ἄῤῥην. βλ. мужъ.

6) μηδερῷ (μῆδος, μῆτις), ἀντὶ μητιόεντι· (7) ώ(ν)σδέμε· σδέω, ἄντὶ δέω, ὅθεν δέμω, δόμος, δομέω, βλ. здѹ. (8) χαραμὸς καὶ χαραμίς, χαράμη, Σλαβον. храмина, οἷον χαραμινὴ, συγκοπ. χραμίνα, βλ. храмъ. (9) βλ. 15. (10) σίν-ἴτε, τὸ Σλβ. с-и-йдє = съ (ἐξ, κατά), καὶ йде (идѹ, ἴτω) μετὰ τῦ ἐπενθέτε и. (11) δεῦσις (σ = ζ = σδ), δεῦσδις, βλ. Дождь. (12) Ϝαῖθροι, αἶθρος, вѣтръ, ἐκ τοῦ вѣю = Ϝαΐω, ἄω, ἀέω, ἄεσαν (αἴεσαν), Ϝαίασαν. καὶ Ϝῦψι = воз-, βλ. вѣю, возъ. (13) ʼναπάτοσαν, ἀνά, πάτοσαν (πάτω, βλ. падѹ), ἀντὶ πάτον (πέτον, πέσον), ὡς, εἴδοσαν, ἤλθοσαν (ἀντὶ ἦλθον, κτλ.), ὅτω καὶ, προΐτοσαν = προῖτον, ἀντὶ προῖον, ἴον, ἤϊον, ᾔεσαν· (14) ἐς, ναύων, ναύω = νάω, νάσσω, νάζω (ἀμεταβάτως, ὡς καὶ ναιετάω), βλ. свую. (15) κομμὸν, βλ. λ. камень. (16) ἀῤῥέκτωϊ = уродови, ἐκ τῦ уродъ, -родивъ (κυρίως = τέρας, monstrum, ἔκφυλον καὶ ἀποφώλιον κύημα), ὅθεν καὶ ὁ μωρὸς, юродивъ, ὡς ἀλλόκοτος καὶ κακοφυὴς· τὸ γῦν у-родъ (ἐκ τῦ рождѹ, ῥέσδω, ῥέζω) εἴη ἂν = ἄῤῥεκτος (κακόπλαςος), καὶ ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ λτ. de-gener, degenero, у-рóдую (βλ. τὸ ςοιχ. у). (17) ψώκῳ = ψάκhῳ, ἀντὶ ψώχῳ, ψῶχος. βλ. λ. песокъ. (18) ἐπρήσασαν = ω-прóшаса (ω, πρόθ. βλ. о· τὸ θέμα пру, πρέω, premo, πρήθω. βλ. прю· (19) Ϝἔα = ἔα, ἦν, καὶ αἰολ. ἔβα (ἔϜα). (20) ῥὰξ = διὰ (βλ. рáз). (21) велiе, πολέα, πλέα = πολλὴ (μεγάλη), ἢ (Ϝάλία), ἀλίκη.

Σλαβον.

„Іисꙋсъ же-видѣвъ ю, речѐ: дерзай дщи (дщерь), вѣра твоѧ̀ спасе́ тѧ. — И преходѧщꙋ ѿ тꙋдꙋ Іисꙋсеви, по̀ немъ идо́ста два̀ слѣпца̂, зо́ꙋщıа и глаго́лющıа: поми́лꙋй ны (І́исꙋсе) сы́не Дави́довъ. Пришедшꙋ же емꙋ въ до́мъ, пристꙋпи́ста къ немꙋ слѣпца̂, и глаго́ла и́ма Іисꙋсъ: вѣ́рꙋета ли ѩ́кѡ могꙋ сїѐ сотвори́ти; глаголаста емꙋ: е́й Гб́споди: тогда̀ прико-

Ἑλλην. (αἰολικῶς).

„ Іисꙋ́се зе - ві́деів(с) ѝн, р҃иске: ю҆е́рсае ду́г(а)тер, фе́рра твеа̀ спа̃се́ те. — И п(а)раıходá-зо(нтı) ап᾿ тꙋ́де Іисꙋсωві, по(т) е̑ ı҆то́сти(н) дуа̀(ὼ) сıфла̀(ὼ), з-а̑́вонта(е) и҆ глага́нонта(е): ᾿пıмы́лее но̑ (Іисꙋ́се) с-ı҆́не Давıдѿве. Просıю҆е́(н)тı зе е́ѿ ве(с) до́мо(н), простеıвıста(н) ко(т) е̑с сıфла̀(ὼ), и҆ глáга не оі҆н Іисꙋ́с: феррѐ то́(н) нv ὄкωс лю

енꙋ́сѧ о́чїю и́хъ глаго́лѧ: по вѣ́рѣ ва́ю бꙋ́ди ва́ма. и҆ ѿверзо́стасѧ о́чи и́ма.

гѡ҃ сїо(н) ѥн(н)дворе҃ін; глага́не(с)то(н) ѥ҃оі: и҆ и҆, до́спота. то́гта пркса́нисе ꙋ҆коін оі҃ глага́на(с): по(т)фе́р͡ъраі фа҃: фꙋ́тω вꙋ́мми. и҆ а҆п(о)вергѣ́сїасан ꙋ҆коі оі҃н.

Αἰολικῶς.

„ Ἰησῦς ζε-βίδειϝς (1) ἥν ῥῆσκε: θάρσεε δύγατερ (2). φέῤῥα (3) τϝεὰ σπάσε τέ (4).—Ἡ παραιhοδάζοντι (5) ἀπ' τῦδε Ἰησὺσωϝϊ (6), (ὄ)πι(θεν) ἔο ἰτόστην (7) δυὰ(ὠ) σιφλὰ(ὠ) ζ-αὔοντα (8) ἡ γλαγάνοντα(ε). 'πιμείλεε (9) νοῖ(νῶϊ) (Ἰησῦσε) σἶννε Δαβιδῶϝε. Προσυθέντι ζε ἐῷ(ῷ) ϝὲς δόμον, προςειβῆσταν (10)

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„ Ὁ δὲ Ἰησῦς-ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε: θάρσει θύγατερ. ἡ πίστις σου σέσωκέ σε—. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησῦ, ἠκολύθησαν αὐτῷ δύω τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες: ἐλέησον ἡμᾶς (Ἰησῦ) υἱὲ Δαβίδ. Ἐλθόντι δὲ (αὐτῷ) εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λεγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς: πιςεύετε, ὅτι δύναμαι τῦτο

* *

κο(τ) ἐὺν (ὂν) σιφλὼ, ἡ γλάγανε οἷν Ἰησῦς: φεῤῥέετόν νυ, ὅκως μογῶ (11) σίο(ν) συ(ν)-δϝορεῖν (12); γλαγύνεσθον(τον) ἐοῖ: ἢ ἔ, Δόσποτα (13). Τόϝτα προσκσάνησε (14) ὄκοιν οἷς γλαγάνων: πο(τ) φέῤῥαι φαῖ (15) φύτω ϝῦμμι (16)· ἡ ἀπ(ο)ϝεργά(σ)-θησαν (17) ὄκοι οἷν.

ποιῆσαι; λέγυσιν αὐτῷ: ναὶ Κύριε· Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων: κατὰ τὴν πίςιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. (Ματθ. Θ, 22, 27-30).

---

(1) Βίδειϝς = (Κρητικῶς) βίδενς, videns (ὅθεν βιδιαῖοι, Λακωνικῶς) = ἰδών· (2) δύγατερ (δ = θ. ἀντὶ θύγατερ. ὅτω καὶ θερσέω, дерзáю. βλ. дóчь). (3) φέῤῥα = θέῤῥα, θάῤῥη, ῥὸς (βλ. вѣра) (4). σπᾶσε, σπάω = ῥύω, ῥύομαι (σῴζω). (5) παραιλοδάζοντι = παροδεύοντι (ὀδάζω = ὀδεύω). (6) Ἰησύσωϝι, ἐκ τῦ, κατὰ κλῆσιν Ἑλληνικὴν, Ἰησῦσος (ὡς, Δαβίδος, Ἄδαμος), ἀντὶ Ἰησῦς. βλ. Опи́сцъ. (7) ἰτόστην, ὡς, ἥςην, ἢ, διδόσθην (δυϊκῦ ἀριθμῦ ἐν τῷ Σλαβονικῷ κειμένῳ), οἷον ἐκ τῦ ἴτω (ἴω, ἴτην, ἰέτην, ἰέσθην). (8) ζ-αὔοντα = ȷαὔοντα (τὸ ζ πνεῦμα. βλ. зову́), ἀντὶ αὔοντε. ὅτω καὶ γλαγάνοντα (γλαγγάνω, κλαγγάζω), ἀντὶ -νοντε (τὰ δυϊκὰ εἰς α = ε. ὅτω καὶ, δυὰ σιφλὰ, ἀντὶ δυὰ, σιφλὼ, βλ. слѣпъ, ω = ο = α, ὡς, τὰ πολίτα, κτλ.)

ῆθιζ(δ)ε τάτιες νὲ ᾽ποθι-κοπέϜυντι νὴ χράδυντι. ῆθι(ζ)δέ πυ ἐςὶ συ(γ)κρυβή(τζα) (5) σφεὰ, τῦ (6) φύτετι ἡ καρδί(τζ)α σφεά.	γάρ ἐςιν ὁ θησαυρὸς ἡμῶν, ἐκεῖ ἔςαι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν (Ματθ. 6, 19).

(1) Σφὶ = σεφὶ (σεφὲ, себѣ). ἐκ τῆς, ὅς, ἑὸς, σεϜὸς (σεφὸς), σφὸς, καὶ ἴς, ἶν, φὶν, σφὶν, κτλ. τὸ δὲ συγκρύβειν = κατὰ γῆς κρύπτειν (θησαυρίζειν), ἐκ τῦ συγκρύπτω, συγκρυβὴ = σύγκρυψις. βλ. крóю. (2) ῆθιζε, ῆ, θί, δε = οἶ, ὖ, θε, δε (δ=ζ), ἀντὶ οὖθί γε, ἔνθα γε, ῆχι· (3) (4) ἕρπης, ἕρπω, λτ. serpo. βλ. червь. (4) τάτιες, τῆτις, ὡς τήτη, βλ. тáтъ. καὶ τὸ ὕποθι, κοπέϜυντι = ὑποκοπέυσιν, ὑποκόπτυσι (κόπω, κάπω) = ὑποσκάπτυσι· βλ. λ. копáю, подъ, καὶ крадỳ = χράδω· (5) συγκρυβή(τζα), οἷον, συγκρυβίσκη, сокрóви(ще). ἡ εἰς ще κατάληξις = σκος, σκη = Σ. τζη, τζιον (εἶδος ὑποκοριςικῦ), ὡς καὶ Σ. καρδίτζα = καρδίσκη, ἀντὶ καρδία. βλ. λ. сéрдце. (6) вáше = φεὸν, σφεὸν, σφεὰ, σφὸς, φὸς, ο = α, вáшъ, (ὡς νὸς, нáшъ). τὸ δὲ, τῦ = (τῆδε, τῇ), αὐτῦ.

Σλαβον.

„ Всѧ́къ ѹ́бо, и́же
слы́шитъ словеса̀
моѧ̑ сїѧ̑, и твори́тъ
ѧ, уподо́блю его́
(мꙋ́жꙋ) мꙋ́дрꙋ, и́же
созда̀ хра́минꙋ свою̀
на̀ ка́мени: и сни́де
до́ждь, и прїидо́ша
рѣ́ки, и возвѣ́ѧша
вѣ́три, и нападо́-
ша на̀ хра́минꙋ тꙋ̀,
и не паде́сѧ: ѡсно-
вана́ бо бѣ̀ на̀ ка́ме-
ни. И всѧ́къ слы́-
шай словеса̀ моѧ̑
сїѧ̑, и не творѧ̀ ихъ,
уподо́битсѧ (мꙋ́жꙋ)
уро́дивꙋ, и́же созда̀
хра́минꙋ свою̀ на̀

Ἑλλην. (αἰολικῶς).

„ Па̄ск(іє) ѹ̑нпꙋ
Ї зе клу́сситі кле́ве-
(с)а ема̀ сі́а, ѝ
двѡ́рити а̑, епіде́вѡ
е̔гѐ (мꙋ́жꙋ) мидерѡ̄
ї̔зе сѵ(н)еде́(мє)
харамо̀н сфео̀н ̓на̀
коммо́н: ѝ сѵні́те
деѵ̄з(с)іє, ѝ проїто-
сан ̔рѵ́авес, ѝ вѵ́-
ѱ(і) - баі̑асан ваі̑-
ѳрої, ѝ ̓напа́тосан
̓на̀ харамо̀н то̀н, ѝ
нѐ па́тесе ̓е̑сна́вѡн пꙋ̀
ве́а ̓на̀ коммо́н. И
па̄ск(іє)клу́ссас кле́-
ве(с)а е̑ма̀ сі́а, и не
двѡ́рѡ̄н а́, е̑піде-
ви́сетаі (мꙋ́жꙋ) а̑р-

песцѣ: и сниде дождь, и приидоша рѣки, и возвѣаша вѣтри, и опрошася храминѣ той, и падеся: и бѣ разрушение ея велие.

ῥе́(к)тωві, Ѵ҆зе ен(н)сде́(ме) хара-мо̀н сфео̀н на̀ пеω-кѿ· и҆ ени́те деѵ̄-з(е)іе, и҆ проїтосан ῥѵ́акес, и҆ вѵ́ѱ(і)-ваі́асан ваі̑ѡрої, и҆ ѐпри́сасан харамѿ тѿї, и҆ па́тосе· и҆ ве́(а) (ῥа́ѯ)-ῥнѯіе е̔о́ поле́а.

Αἰολικῶς.

„*Πᾶςκι(ς)* (1) *ὂν που, ἴ ζε κλύσσητι κλεύε(σ)α* (2) *ἐμὰ σία, ἠ δϜώρητι* (3) *ἅ, ἐπιδεύω* (4) *ἐϜὲ (μάρει)* (5) *μηδερῷ* (6), *ἴ ζε σύ(ν)-σδέ(με)* (7) *χαραμὸν* (8) *σφεὸν 'νὰ κομμὸν* (9)· *ἠ σύνιτε* (10) *δεῦσ(δ)ις* (11), *ἠ προΐτοσαν ῥύακες, ἠ*

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„*Πᾶς ὂν ὅςις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ*

Ϝῦψι-Ϝαΐασαν Ϝαΐθροι(12), ἡ ’ναπάτοσαν (13) ’νὰ χαραμδν τὸν, ἡ νὲ πάτεσε· ἰσναύων (14) πυ Ϝἔα ’νὰ κομμὸν (15). Ἡ πᾶςκι(ς) κλύσσας κλεύε(σ)α ἐμὰ σία, ἡ νὲ δϜωρῶν ἆ, ἐπιδευήσεται (μάρει) ἀῤῥέ(κ)τωξι(16), ἴζε συ(ν)σδέ(με) χαραμδν σφεδν’ νὰ ψώκῳ (17)· ἡ συνίτε δεῦσ(δ)ις, ἡ προῖτοσαν ῥύακες, ἡ Ϝῦψι-Ϝαΐασαν Ϝαΐθροι, ἡ ἐπρήσασαν (18) χαραμῷ τῶϊ, ἡ πάτοσε· ἡ Ϝἔα (19) (ῥὰξ) (20) ῥῆξις ἔο (21) πολέα.

προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. (Ματθ. 7, 24).

---

(1) Πᾶςκις = всякъ, ἐκ τοῦ вéсь (πές), πᾶς, καὶ кій, κὶς, (quis) = τὶς, (πᾶς τις). (2) κλεύε(σ)α μετὰ τοῦ σ, τῆς ὀνομαςικ· (κλεῦος), ὡς κλίνουσιν οἱ Σλάβονες τὰ τοιαῦτα (βλ. λ. oméцъ) = κλεύεα, κλεῦος, κλέος, βλ. слово. καὶ, σία = τία. βλ съ. (3) δϜώρητι, δϜώρημι, μεταθ. = δρῶμι, δρώω, δρόω δϜώρω, творю, = δράω. (4) ἐπιδεύω = подоблю (доба, добаю = δεύω, δέω, δεῖ = πρέπει, ἔοικε, καὶ τοῦτο = ὁμοιάζει. βλ. λ. доба). (5) мꙋжꙋ, мꙋжъ, = mas, mars, μάρης, ἄῤῥην. βλ. мýжъ.

(6) μηδερῷ (μῆδος, μῆτις), ἀντὶ μητιδεντι· (7) σύ(ν)σδέμι· σδίω, ἄντι δέω, ὅθεν δέμω, δόμος, δομέω, βλ. здỳ. (8) χαραμὸς καὶ χαραμίς, χαράμη, Σλαβον. храмина, οἷον χαραμινὴ, συγκοπ. χραμίνα, βλ. храмъ. (9) βλ. 15. (10) σίν-ἶτε, τὸ Σλβ. с-н-идє=съ (ἐξ, κατὰ), καὶ идє (идỳ, ἴτω) μετὰ τῦ ἐπενθέτυ н. (11) δεῦσις (σ=ζ=σδ), δεῦσδις, βλ. Дóждь. (12) Ϝαἶθροι, αἶθρος, вѣтръ, ἐκ τοῦ вѣю=Ϝαἴω, ἄω, ἀέω, ἄεσαν (αἴεσαν), Ϝαίασαν. καὶ Ϝῦψι=воз-, βλ. вѣю, возъ. (13) ᾽ναπάτοσαν, ἀνὰ, πάτοσαν (πάτω, βλ. падỳ), ἀντὶ πάτον (πέτον, πέσον), ὡς, εἴδοσαν, ἤλθοσαν (ἀντὶ ἦλθον, κτλ.), ὕτω καὶ, προΐτοσαν=προΐτον, ἀντὶ προΐον, ἶον, ἤϊον, ᾔεσαν· (14) ἐς, ναύων, ναύω=νάω, νύσσω, νάζω (ἀμεταβάτως, ὡς καὶ ναιετάω), βλ. сную. (15) κομμὸν, βλ. λ. кáмень. (16) ἀῤῥέκτωϊ= уρóдови, ἐκ τῦ уродъ, -родивъ (κυρίως=τέρας, monstrum, ἔκφυλον καὶ ἀποφώλιον κύημα), ὅθεν καὶ ὁ μωρὸς, юрóдивъ, ὡς ἀλλόκοτος καὶ κακοφυής· τὸ γῦν у-родъ (ἐκ τῦ рождỳ, ῥέσδω, ῥέζω) εἴη ἂν=ἄῤῥεκτος (κακόπλασος), καὶ ἀντισοιχεῖ πρὸς τὸ λτ. de-gener, degenero, у-рóдую (βλ. τὸ σοιχ. у). (17) ψώκῳ=ψάκλῳ, ἀντὶ ψώχῳ, ψῶχος. βλ. λ. песòкъ. (18) ἐπρήσασαν=ω-прóшаса (ω, πρόθ. βλ. о· τὸ θέμα пру, πρέω, premo, πρήθω. βλ. прю· (19) Ϝέα=ἔα, ἦν, καὶ αἰολ. ἔβα (ἔϜα). (20) ῥὰξ=διὰ (βλ. рáз). (21) велíе, πολέα, πλέα= πολλὴ (μεγάλη), ἢ (Ϝαλία), ἀλίκη.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς).
,,Іисѹсъ же-видѣвъ ю, речѐ: дерзай дщи (дщерь), вѣра твоѧ спасе тѧ. — И преходѧщѹ ѿ тѹдѹ Іисѹсеви, по немъ идоста два слѣпца, зовѹща и глаголюща: помилѹй ны (Іисѹсе) сыне Давідовъ. Пришедшѹ же емѹ въ домъ, приступиста къ немѹ слѣпца, и глагола има Іисѹсъ: вѣрѹета ли ꙗко могѹ сіе сотворити; глаголаста емѹ: ей Господи: тогда прико-	,, Іисѹсъ зе - кідеив(е) йн, рискε: ѳерсае дѵг(а)тер, ферра твеа спасе те. — И п(а)раіходазо(нті) ап тѹді Іисѹсωві, по(т) ε ітости(н) дѵа(ὼ) сіфла(ὼ), з-аконта(е) й глаганонта(е): пімылее нο (Іисѹсе) с-їне Давідωве. Просоε(н)ті зе εω̃ вε(і) домо(н), простеібіста(н) ко(т) εὸ сіфла(ὼ), и глагане оін Іисѹс: феррεто(н) нѵ ὅкωс лю

енȣсѧ о́чїю и́хъ гла- го́лѧ: по вѣ́рѣ ва́ю бȣ́ди ва́ма. и҆ ѿвер- зо́стасѧ о́чи и́ма.

гω̄ сіо(н) ен(н)- дворе̄ін; глага́не(с)- то(н) ѥо̄г: и̑ и̑, до́- спота. то́гта прск- са́нисе ȣкоін оі̑с гла- га́на(с): по(т)фе́р- раі фа̄: фȣтω вȣ́м- мі. и̑ а̑п(о)верге́сω- сан ȣкоі оі̑н.

Αἰολικῶς.

„Ἰησῦς ζε-βίδειϝς (1) ἧν ῥῆσκε: θάρσεε δύγατερ (2)· φέῤῥα (3) τϝεὰ σπάσε τέ (4).—Ἡ παραιhοδάζοντι (5) ἀπ' τῦδε Ἰησύσωϝϊ (6), (ὄ)πι(θεν) ἔο ἰτόστην (7) δυὰ(ὼ) σιφλὰ(ὼ) ζ-αὔοντα (8) ἠ γλαγάνοντα(ε)· 'πιμείλεε (9) νοῖ(νῶϊ) (Ἰησῦσε) σ-ἶννε Δαβιδῷϝε. Προσυθέντι ζε ἐῷ(ῷ) ϝὲς δόμον, προςειβήσταν (10)

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„Ὁ δὲ Ἰησῦς-ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε: θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σε σέσωκέ σε—. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησῦ, ἠκολύθησαν αὐτῷ δύω τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες: ἐλέησον ἡμᾶς (Ἰησῦ) υἱὲ Δαβίδ. Ἐλθόντι δὲ (αὐτῷ) εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λεγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς: πιςεύετε, ὅτι δύναμαι τῦτο

* *

κο(τ) ἐὺν (ὂν) σιφλὼ, ἦ γλάγανε οἶν Ἰησϋς: φεῤῥέετόν νυ, ὅκως μογῶ (11) σίο(ν) συ(ν)-δϜορεῖν (12); γλαγάνεσθον(τον) ἐοῖ: ἦ ἴ, Δόσποτα (13). ΤόϜτα προσκσάνησε (14) ὄκοιν οἷς γλαγάνων: πο(τ) φέῤῥαι φᾶϊ (15) φύτω Ϝὔμμι (16)· ἦ ἀπ(ο)Ϝεργά(σ)-θησαν (17) ὄκοι οἶν.

ποιῆσαι; λέγυσιν αὐτῷ: ναὶ Κύριε· Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων: κατὰ τὴν πίςιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. (Ματθ. Θ, 22, 27-30).

---

(1) ΒίδειϜς = (Κρητικῶς) βίδενς, videns (ὅθεν βιδιαῖοι, Λακωνικῶς)=ἰδών· (2) δύγατερ (δ=θ. ἀντὶ θύγατερ. ὕτω καὶ θερσέω, дерзáю. βλ. дóчь). (3) φέῤῥα=θέῤῥα, θάῤῥη, ῥῥος (βλ. вѣра) (4). σπᾶσε, σπάω = ῥύω, ῥύομαι (σῴζω). (5) παραιλοδάζοντι = παροδεύοντι (ὀδάζω=ὀδεύω). (6) ἸησϋσωϜι, ἐκ τῦ, κατὰ κλῆσιν Ἑλληνικὴν, Ἰησῦσος (ὡς, Δαβίδος, Ἄδαμος), ἀντὶ Ἰησῦς. βλ. Опсцъ. (7) ἰτόστην, ὡς, ἤςην, ἦ, διδόσθην (δυϊκῦ ἀριθμῦ ἐν τῷ Σλαβονικῷ κειμένῳ), οἷον ἐκ τῦ ἴτω (ἴω, ἴτην, ἰέτην, ἰέσθην). (8) ζ-αὖοντα = ȷαὖοντα (τὸ ζ πνεῦμα. βλ. зову), ἀντὶ αὖοντε. ὕτω καὶ γλαγάνοντα (γλαγγάνω, κλαγγάζω), ἀντὶ -νοντε (τὰ δυϊκὰ εἰς α=ε. ὕτω καὶ, δυὰ σιφλὰ, ἀντὶ δυὰ, σιφλὼ, βλ. слѣпъ, ω=ο=α, ὡς, τὰ πολίτα, κτλ.)

(9) 'πιμείλεε, ἐπιμείλεε (μείλω, μειλίσσω, μειλίσσω βλ. милую). (10) προςειβήςαν, ἀντὶ προςειβήτην (πρὸ, ςείβω). (11) μογῶ. βλ. λ. могу. (12) σίον = τίον, τό. καὶ συ(ν)δϜορεῖν = συνδορεῖν ἀντὶ συνδρώειν, συνδρᾶν (со, творю). (13) δόσποτα = δέσποτα (δ = γ, Господи, и = α). (14) προσξάνησε, πρὸς, ξάνω, ξάω = ψάω, ψαύω (ψάνω. βλ. касаю = κ(α)σάω, κσάω)· (15) φαῖ = φῆϊ, φῆ, σφῆ (σφὸς)· καὶ, φέῤῥαι, δοτικ. (ὡς, χαμαὶ) = φέῤῥᾳ (θέῤῥᾳ). (16) Ϝῦμμι· τὸ вами κυρίως = (φάϊν) φῶϊν, σφῶϊν = σφὶν (ὔμμιν, ὑμῖν). (17) ἀποεῤγά(σ)θησαν, ἀπὸ, ἔργω, ὃ τὸ ἀποκλείω, ἀλλὰ = ἀφαιρῶ τὸ ἕρκος = ἀνοίγω, (τὸ ἐναντίον τοῦ καθείργω), ὡς καὶ ἐξομματόω· ἔργω, ἐργάθω· τὸ Σλαβον. Ѿверзостася, δυϊκὸν = ἀπεργά(σ)θην σφε = ся, ϚΕ = se ἕ, δι' οὗ σχηματίζεται τὸ παθητικὸν καὶ μέσον. βλ. верши, σελ. 384.

Σλαβον.	Ἑλλιν. (αἰολικῶς).
„Рече́ же нѣ́кїй ему̀: — ма́ти твоѧ̀, и бра́тїѧ твоѧ̀ внѣ̀ стоѧ́тъ, хотѧ́ще глаго́лати тебѣ̀.	„ρ̃ике́ зе (ӥн)кіе ӗοі: - ма́ти(ρ) твеа̀, и̕ фратı́ѧ твеа̀ в(а̃)не стоа̃нті, хатѫ̃нтес глага́неін тебі̇. о̔́с зе

Онъ же ѿвѣщáвъ речè: ктò éсть мáти моà; и ктò сѹ́ть брáтїѧ моà; и простéръ рѹ́кѹ свою̀ на ученикѝ своà, речè: се мáти моà и брáтїа моà. и҆́же бо áще сотвори́тъ вóлю отцà моегѡ̀, и҆́же éсть нà небесѣ́хъ, тóй брáтъ мóй, и сестрà и мáти (ми) éсть.	а̓п(о)фи́саве ри̑ке: к(і́с) тóс е̓сті мáти(р) е̓мà; и̓ к(і́с)тóс (е̓)сѹ̑нті фратíа е̓мà; ʼн просторѡ̀н рéі̑ха сфеи̇(н) ʼнà акѹстикѹ́с сфеѹ́с ри̑ке: сíоі мáтн(р) е̓мà. ʼн. фратíа е̓мà. ї зе пѹ̆ ӑске сv(н)дóриті вóлан ӑтта е̓моі̑го, ї зе е̓сті̀ ʼна невоі̑сі, тòс фрáтω(р) мéо, и̓ (сестрà), и̓ мáти(р) моі е̓стí.

Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*
„ Ῥῆκέ ζε (1) ἦν κις (2) ἐοῖ:-Μάτη(ρ) τϜεὰ, ἡ φρατία τϜεὰ Ϝᾶνε(υ) ςο-ᾶντι (3), χατῦντὲς γλαγά-	„ Εἶπε δέ τις αὐτῷ·- μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοὶ σε ἔξω ἑςήκασι, ζητῦντες σοι λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀπο

ειν τεFτ. Ὅς ζε ἀπ(ο)-
ῥήσαFς ῥῆκε: κ(ίς) τὸς
4) ἐςι μάτη(ρ) ἐμά, ἡ
ι(ίς)τός (ἐ)σῦντι φρατία
ἐμά; Ἡ προςορῶν (5)
ῥεῖχα (6) σφεῖν 'νὰ ἀκυ-
ςικὺς (7) σφεὺς, ῥῆκε:
Σίοι μάτη(ρ) ἐμά, ἡ φρα-
τία ἐμά. Ἴ ζε πυ ἄσκε
συ(ν)δFόρητι βόλλαν ὕττα
ἐμοῖFο, Ἴ ζε ἐςι 'νὰ νευ-
ροῖσι, τὸς φράτωρ ἐμὸς ἡ
(сестрà) (8), ἡ μάτη(ρ)
μοι ἐςί.

κριθεὶς εἶπε: τίς ἐςὶν ἡ
μήτηρ μυ; καὶ τίνες εἰσιν
οἱ ἀδελφοί μυ; καὶ ἐκτεί-
νας τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ τὺς
μαθητὰς αὐτῦ εἶπεν: Ἰδὺ
ἡ μήτηρ μυ καὶ οἱ ἀδελ-
φοί μυ. Ὅςις γὰρ ἂν
ποιήσῃ τὸ θέλημα τῦ πα-
τρός μυ, τῦ ἐν ὐρανοῖς,
αὐτός μυ ἀδελφὸς καὶ
ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστί.
(Ματθ. ιβ, 47—50).

---

(1) Ῥῆκε = εἴρηκε, καὶ ῥῆσκε. βλ. рещу̀. (β) ἢν κις = ἂν κις (τις ἂν, ἀοριςολογικῶς, ἀντὶ, τίς· καὶ ἢν μεταθέσ. νὴ, нѣ, Σλαβονιςὶ, нѣ кій). (β) φρατία = братія (ἀθροιςικῶς = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ) μεταθ. φατρία. (3) ςοῦντι, ἐκ τῦ ςόω (ςοὰ), ςῶμι, ὡς (ςῦμι) ἵςαμι, ἐςῦντι· (4) κὶς τὸς, кій то, συγκοπ. кто, ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς, ἀντὶ, κίοι τίνες· τὸ ἐσῦντι = λτ. esunt, sunt, ἀντὶ, ἐντὶ, εἰσί, βλ. єсмь. (5) προςόρων (ςόρω, ςορέω, ςρόω, ἐκτείνω. βλ. спрόю). (6) ῥεῖχα = χεῖρα, βλ. καὶ руκá. (7) ἀκυςικὺς, βλ. учу̀. (8) сеспрà, βλ. τὴν λέξιν ἐν τῷ λεκτικῷ.

Σλαβον.

,, Тебѣ́ же творя́щꙋ ми́лостыню, да̀ нѐ увѣ́сть шꙋ́йца твоя̀, что твори́тъ десни́ца твоя̀· ꙗ́кѡ да бꙋ́детъ ми́лостыня твоя̀ въ та́йнѣ: и оте́цъ твой, вида́й въ та́йнѣ, то́й возда́стъ тебѣ̀ ꙗвѣ̀.

Ἑλλην. (αἰολ.).

,, Те́в зе двора́нтос мылисту́н(ни), да̀ нѐ е̓пі́стѡ скаиви́(тса) твеа̀ т(і)то̀ дво́риті декенни́(тса) твеа̀· ὅкѡс да фꙋ́теті мылисту́(нн) твеа̀ ве̑(н) те(г)анѡ̑: ѝ а̓́ттас твеѡ̀ віде́ѡ(н) ве̑(н) те(г)анѡ̑, то̀с ποдѡ́сеті теві̀ ὅв(д)аі.

Αἰολικῶς.

Τεῦ ζε δϜορᾶντος (1) μειλιςύν(ην) (2), δὰ νὲ ἐπίςω σκιϜή(τσα) τϜεὰ, τὶ τὸ δϜέρητι δεξι(ν)ή-(τσα) τϜεὰ· ὅκως δὰ φύτετι μειλιςύς(νη) τϜεὰ Ϝὲν

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

,, Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ: καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ

τε(γ)ανῷ (3)· ἡ ἄττας τFε-ὑς, βιδέων Fὲν τε(γ)ανῷ. τὶς 'ποδάσετι τεFὶ ὕβ-(δ)αι. (4).	βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐ-τὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ (Ματθ. 6, 3—5).

---

(1) ΔFορῶντος = δρόωντος, δρῶντος, αἰολ. δρῶν-τος. (2) μειλισύνην, μειλισὺν, (ὡς, ἐλεητὺν) ἀντὶ μειλιχίην, μείλιξιν· βλ. милую, (3) τεγανῷ = ςεγανῷ, βλ. тайй. (4) ὄβ(δ)η = ὄψις, ὀπὴ, ὤψ, ὄθεν ἐνοπῇ, ἐνώπιον (φανερῶς), ὕβδαι = ὕβδα, δη, ἀρχαία δοτική. βλ. явный.

Σλαβον.	'Ελλην. (αἰολικῶς)
„Прїидúте ко мнѣ̀ вси трꙋждáющїися и ѡбремененéнїи, и азъ упокóю вы. - возмúте úго моѐ на себѐ. — úго бо моѐ блáго, и брéмѧ моѐ легкò есть.	„Прої̈(те)те ко-(т) менѝ п(а̄)сoi трꙋседéонтес - сфѐ ѝ варимéноi, ѝ 'аз-(ѐг)ѡ̀ ѐпiкеíω фей-(с) '- вѵ́ѱ(і) а̀метe (з)ѵгó(н) мéо 'нà сфѐ. (з)ѵгó(с) пꙋ̀ мéо влакòс, ѝ вáри-ма мéо 'лахiкóн ѐстi.

Αἰολικῶς.

„Προΐ(τε)τε κο(τι) μενὴ π(ᾶ)σοι (1) τρυσδέοντες σφὲ (2) ἢ βαρημένοι, ἢ ἀζ(ἐγ)ὼ ἐπικείω φεῖ(ς). Ϝῦψ(ι)ἄμετε (4) (ζ)υγὸν μέο ʼνὰ σφί.—(ζ)υγός πυ μέο βλακὸς (5), ἢ βάρημα μέο ʼλαχικὸν (6) ἐςι.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽ ὑμᾶς. — Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηςὸς, καὶ τὸ φορτίον μυ ἐλαφρόν ἐςι. (Ματθ. ια, 28, 30).

---

(1) Πᾶσοι = вси (весъ, πὲς = πᾶς), ἀντὶ πάντες. (2) τρυσδέοντες σφὲ (τρύσδω, τρύζω, τρύσσω) = τρύσσοντες σφᾶς = τρυσσόμενοι, τρυχόμενοι, βλ. піружлаю. (3) φεῖς = σφεῖς = σφᾶς. ἐπι-κείω βλ. покой. (4) ἄμετε, βλ. емлю. (5) βλακὸς = μλακὸς, μαλακός. (6) λαχικὸν = ἐλαχὸν, = (ἐλαφὸν, ἐλαφερὸν), ἐλαφρόν. βλ. лéгкій, καὶ Благій.

Σλαβον.

„Аҕіє же речѐ имъ Інсꙋ́съ глаго́лѧ: дерза́йте· а́зъ е́смь, не бо́йтеса. Ѿвѣ-

Ἑλλην.

„А҃па(р) зе р҃и ске оі҃н Інсꙋ҃с глагі на(с): ѳерсе́ете· а҃з (є҃г)ѡ̀ ѐсмі, нѐ фо́

щáвъ же Пе́тръ, речѐ: Го́споди, а́ще ты есѝ, повели́ ми прїитѝ къ тебѣ̀ по вода́мъ. Онъ же речѐ: прїидѝ. И из-лѣ́зъ изъ ко-рабля̀ Пе́тръ, хо-жда́ше по вода́мъ, прїитѝ ко Іисꙋ́сови. Ви́дя же вѣ́тръ крѣ́-покъ, убоя́ся, и на-ча́нъ утопа́ти, во-зопѝ глаго́ля: Го́-споди спаси́ мя.

(в)исѡе. а̑п(о)фи-сав(с) зе Пе́трос, ρ̑ике: до́спота, а̑ске ту̀ е̑ссѝ, ̓пѝ-во́ле мої проїте̑ин ко(т) тевѝ ̓пѝ вуда̑н. ̔̓Ос зе ρ̑ике: про́їѡі. ̓И е̑ξ-ла́ξас е̑ξ кара́ва Пе́-трос хо́дасе ̓пѝ ву-да̑н, проїте̑ин ко(т) Іисꙋ́сон. Ві́дас зе ва̑тѡрон крепо̀н, е̑фо-ѳа́са(то)· и̑ на̑те́нιѡн е̑(н)ду́пе(с)ѡаі, ве̑ξа́-пу(е) глага́нас: до́-спота спа́се ме.

Αἰολικῶς.

„ Ἄπα(ρ) (1) ζε φή-σκεν οἶν Ἰησῦς, γλαγά-νυς: θερσέετε, ἀζ(ἐγ)ὼ ἐ-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς, λέγων: θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ

σμί, νὲ φό(β)ησθε. Ἀπ(ο)-φήσαϜς ζε Πέτρος ῥῆκε: Δόσποτα, ἄσκε τὺ ἐσσί, 'πί-βολέ (2) μοι προϊτεῖν κο(τ) τεϜὶ 'πὶ βυδᾶν (γ). Ὅς δὲ ῥῆκε: πρόϊθι. Ἡ ἐξ-λάξας (3) ἐξ καράβα Πέτρος hὄδασε 'πὶ βυδᾶν προϊτεῖν κο(τ) Ἰησὄσον. Βίδας δὲ Ϝαῖθρον κρεπὸν (4), ἐφο(β)άθη· ἠ 'νατένων (5) ἐ(ν)δύπεσθαι, Ϝέξάπυ(ε) γλαγάνας: Δόσποτα σπάσε με.

φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε: Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε λέγων: Κύριε σῶσόν με (Ματθ. ιδ, 27—31).

---

(1) Ἄπαρ = ἄφαρ = αἶψα. (2) ἐπί-βόλε, ἐπὶ, βόλω, βὄλω, - λομαι = βὄλομαί τι παρά τινος = κελεύω (καὶ βὄλομαί τι τινὶ = ἐπιθυμῶ). (3) βυδᾶν = βυδῶν, βύδων, ἐκ τῦ ὕδος (ὅθεν ὕδορ, ὕδωρ, καὶ ὕδας, βύδας, βέδυ), ἀντὶ, ὑδάτων· βλ. вода. (4) ἐξ, λάξας, λάζω, λάκω. βλ. лѣзу, лечу. (5) κρεπὸν = κρετὸν, κρατὺν, βλ. крѣпкій. (6) 'νατένων, ἀνατένω, τείνω. βλ. чиню.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.).
„ Ни́жѐ вливáютъ іна́ нóва въ мѣ́хи е́тхи: а́ще ли же ни, о просадáтся мѣ́хи, і віно̀ пролі́ется, и іѣ́хи поги́бнутъ: но̀ ливáютъ віно̀ нóво ъ мѣ́хи нóвы, и бо̀е соблюдéтся.	„ Ни зѐ влеівéоун- ти воі̑нон нéвон ве̑(с) мé(с)ки вéтеі(а): а̑ске ну́ зе ни̑, тó- (те) просаѳи́сонтаі мé(с)ки, и̑ воі̑нос пролеі(в)и́сетаі, и̑ мé(с)ки погубу́н- таі· о̑н влеівéонті воі̑нон нéвон ве̑(с) мé(с)ки нéка, и̑ а̑(м)- фω, су(м)вле(п)- тéесѳон.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
" Νὴ ζὲ Ϝλειβέοντι (1) οἶνον νέϜον Ϝὲς μέ(σ)κη) Ϝέτει(α)· ἄσκέ νυ δὲ ὴ (3), τό(τε) προσαθή- ονται (4) μέ(σ)κη, ἡ Ϝοἶ- ος προλει(β)ίσεται, ἡ μέ-	" Οὐ δὲ βάλλουσιν οἶ- νον νέον εἰς ἀσκοὺς πα- λαιούς· εἰ δέ μή γε, ῥή- γνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ

ϖ(κ)η ʼπογυβῦντι(δ). ʼΟν(5) Ϝλειβέοντι Ϝοῖνον νέϜον Ϝέ(ς) μέ(σ)κη νέϜα, ἢ ἅ(μ)φω συμβλε(π)τέεσθον (6).	βάλλυσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὺς καινὺς, καὶ ἀμφότερα συντηρῦνται. (Ματθ. θ, 17.)

(1) Ϝλειβέοντι, βλ. λ. ливáю. (2) μέσκη, βλ. мѣхъ. (3) νὴ, νὴ ζὲ = μὴ, μηδὲ, βλ. ни. (4) προσαθεῦνται, πρὸ, σάθω, σαθρὸς, βλ. сáдию. (5) ʼπογυβῦνται, βλ. гублю. (6) ὂν = οὖν, ὦν (но). (7) συμ-βλεπτέεσθον, βλεπτῶ, βλέπω, (= τηρῶ, συντηρῶ) = Ϝλύσσω, λεύσω. βλ. блюдý.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς).
„И просвѣтíся лицѐ егѡ̀ ꙗ́кѡ сóл(н)це, ри̑зы же егѡ̀ бы́ша бѣлы̑, ꙗ́кѡ свѣ́тъ: и̑ ꙗви́стася и̑мъ Мѡѷсéй и̑ Иліа̑ съ ни́мъ глагѡ́люща. Ѿвѣща́въ же	„И̑ просфωті... сѳи лу́ки е́го о́ки... си́λιοс, ри́ги зε е́... фѵ́сан фела̀, о́ки... фа́істос· и̑ ѡ̑ф(ѳ)... (с)тан ои̑н Мѡ... сéнс и̑ Иλíас, сѵ́н... глага́нонте. А̑п(о...

Пе́тръ речѐ (ко) Іи-сꙋ́сови: Го́споди, добро̀ е́сть на́мъ здѣ̀ бы́ти: а́ще хо́щеши, сотвори́мъ здѣ̀ три̂ сѣ̂ни, тебѣ̀ еди́нꙋ, и Мѡѷсе́ови еди́нꙋ, и еди́нꙋ Илі́и.

Фи́саве зе Пе́трос ри̂ке Іисꙋ́сѡкі: До́спода, деврóн е̑стін а̑мі ти̂сде фу́теін: а̑ске ха́тесі, сѵ(н)д-ƒо́рѡмен ти̂сде тре̂іс скéнас, тевὶ о̆деі̂нан, й Мѡѵсéнві о̆деі̂нан, ʼн о̆деі̂нан Илі́и.

Αἰολικῶς.

„Ἡ προσφωτίσθη λύκη (1) ἔγο, ὄκως (σ)ἥλιος, ῥήγη ζὲ ἔγο φῦσαν φελὰ (2), ὄκως φαῖσος (3). Ἠωφθή(σ)ταν (4) οἶν Μωϋσέης ἠ Ἠλίας σὺν ἶν γλαγύνοντε. Ἀπ(ο)φήσαϝς ζὲ Πέτρος ῥῆσκε Ἰησύσωϝι: Δόσποτα, δευρόν (5) ἐςιν ἄμμι (6) τῆ(σ)δε φύτειν (7)· ἄσκε χύτεσι, συνδϝόρωμεν τῆσδε τρεῖς σκένας (8), τεϝὶ ὀδεῖναν

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ, ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ: Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. (Ματθ.

(9), ἤ ΜωΰσέηϜΐ (10) ὀ-|ΙΖ, 2—6).
δεῖναν, ἢ ὀδεῖναν Ἡλίῃ.

---

(1) Λύκη, βλ. лицè, лнкъ. (2) φελὰ, ε = α, φαλὰ, φαλὸς, βλ. бѣлый. (3) φαῖσος = φῶς, φωτὸς, ἡ, (σ)φῶτος, βλ. свѣтъ. (4) ὠφθή(σ)ταν = ὠφθήτην, δυϊκὸν, Σλ. явиста-ся. βλ, явный. (5) δευρὸν (ἐκ τῦ δεύει, δεῖ) = δέον, βλ. доба. (6) ἄμμι, τὸ Σλαβ. намъ = νῷν (δυϊκ. ἀντὶ πληθυντ.), βλ. мы. (7) φύτειν, φύτω, ἀντὶ φύω, φύναι = εἶναι, βλ. бываю· καὶ τῇσδε (τῇδε) = здѣ (σδὲ) = δὲ, θὲ, θὶ, θοὶ (= τῇ, τῇδε. βλ. здѣ). (8) σκένας, ἐκ τῦ σκέω, σκένος, ἰων· σκῆνος, καὶ σκηνὴ, βλ. сѣнь. (10) ὀδεῖναν, βλ. одинъ. (11) ΜωΰσέηϜι, Ἰησέσωϊι, μετὰ τῦ προσγεγραμμένυ ι τῆς δοτικῆς, Μωΰσέῃ, κτλ. (ὡς, αὐτόφι = αὐτόϜι, αὐτοῖ, αὐτῷ, αὐτῦ.)

Σλάβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
,, (Воз)любиши Господа Бога твоего в(е)сѣмъ сердцемъ твоимъ, и в(е)сею душею твоею, и в(е)сею мыслїю тво-	,, Лі(м)вйсыс Доспотан Вагон твегон паси(мі=фі) карді-ца(мі=фі) твеи(мі=фі), и пасеи өүсеі твеиі, и пасеи

íю. - (Воз)люби-
ши ближнаго (ис-
креннаго) твоего̀
я́ко самъ себѣ̀. Нѐ
убїе́ши. Нѐ прелю-
бы̀ сотвори́ши. Нѐ
укра́деши. Чтѝ от-
цà и ма́терь.

ми́сеі твені. - Ли-
(м)висис плисíгон
твегòн őкωс ἀлòн
с(е)фѐ. Нѐ ἐ(к)паí-
сис Нѐ параілівѝн
су(н)двори́сис. Нѐ
ἐ(к)хради́сис. Ті
ἄттан и́ мате́ра.

Αἰολικῶς.

„Λιμβήσεις (1) Δοσπόταν Βαγὸν (2) τϜεϜὸν πάσῃ (μι = φι) (3) καρδί(τζ)ᾳ (μι=φι) τϜεῇ(μι—φι), ἢ πασέῃ θύσσεϊ (4) τϜεῇϊ, ἢ πασέῃ μήσεϊ (5) τϜεῇϊ. Λιμβήσεις πλησίϜον τϜεϜὸν, ὅκως ἀμὸν σφέ. Νὲ ἐ(κ)παίσῃς. Νὲ παραι-λιβὴν (6) συ(ν)δϜορήσῃς (7). Νὲ ἐ(κ)χραδήσῃς (8). Τῖ ἄτταν ἢ ματέρα.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον):

„Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς ἑαυτόν. Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις: Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα (Ματθ. ιθ. 18. κβ, 37, Μάρκ. ιβ, 30—31).

(1) *Λιμβήσεις.* *βλ.* люблю. (2) *Βαγὸν*, *βλ.* Богъ. (3) всѣмъ, *ἐκ τοῦ* весь, весѣмъ, *συγκοπ.*

всѣмъ, (βλ. вѣсь), τὸ, μι = φι. βλ. τόμ. α. σελ. 158. (4) θύσεϊ, βλ. дѹхъ, (5) μήσεϊ, μήσει = μήτει, βλ. мышлю. (6) παραλ-λιβὴν (λίβα, λίψ. βλ. люблю) = παρὰ νόμον ἀγάπην, οἷον, παραφιλίαν, ὡς, παρανομίαν. (8) χράδω = χραύω. βλ. крадѹ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
,, Ами́нь глаго́лю	,, Ами̑н глага́нѡ
ва́мъ: є҆ли̑ка а҆́ще свѧ́-	вѹ́мми, ӥлі́ка а҆ске
жете на земли̑ бѹ-	сфі́ѯете ҆на̀ хамили̑,
дѹтъ свѧ̑жана на не-	фѹ́тѹнті сфіѯана̀ ҆на̀
бесѝ: и є҆ли̑ка а҆́ще	небо̑іс· и҆ ӥлі́ка а҆ске
(раз)рѣшитѐ на зе-	(ра́ѯ) ри́сените ҆на̀ ха-
мли̑, бѹдѹтъ (раз)-	мили̑, фѹ́тѹнті ра́ѯ-
рѣше́на на небесѣ́хъ.	риѯана̀ ҆на̀ небо̑іс.
Па́ки, ами́нь глаго́-	Па́лі, амѝн глага́нѡ
лю ва́мъ: ꙗ҆́кѡ, а҆́ще	вѹ́ммі: ѡ́кѡс, а҆ске
два̀ ѿ ва́съ совѣ-	два̀(ѡ̀) а҆п(ѻ̀) фа̑с
щ҆а́ета на̀ земли̑ ѡ	сѵ(м)фаск(є́)ета(н)
всѧ́кой ве́щи, еѧ́же	҆на̀ хамили̑, а҆(мфі̀)

καμεν ςερεανδν, (5) ἢ βιβαδήκαμεν (6); ἢ νυ νάκον (7), ἢ ἀμφιθάκαμεν (8); κόFτα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἢ προϊτήκαμεν κοτ' τεFί; Ἡ ἀπ(ο)φήσαFς κὰρ (10) ῥήσετι οἶν: Ἀμὴν γλαγύνω FΕ̃μμι, (ἐ)πεὶ νύ ζs (11) συ(ν)δFορήσατε ὀδεῖνι σίων φράτων ἐμῶν μινίςων (12), μενὴ συ(ν)δFορίσατε. ΤόFτα ῥήσετι ἡ (σ)ῦσιν ἐ(ν) σκαιῇ ἔFο. Ἴτετε ἀπ' μενὴ πρόκλατοι (13) Fῶς (λ)ιγνύν (14) Faἰγωνίην. (Fὲξ) ὔλγασά πυ (15), ἢ νὲ δώσατέ μοι ὔσθειν (ἔσθειν)· (Fὲξ) ἄσδησα, ἢ νὲ ('να)πίσατε μενὴ, κτλ.

γάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, —καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μυ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον —. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ὐκ ἐποτίσατέ με. κτλ. (Ματθ. κε, 37 — 42.

---

(1) *ΚόFτα, κότα=κύτε, πότε. βλ.* когдá, тогдá. (2) *βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τῦ ἰδέω, ἴδηκα.* (3) *ἀλγῦντα, βλ.* алчý. (4) *'να-πητάκαμεν, πατέω, βλ.* пuтàю (*πητέω, ἀνὰ, ἤ, ἐν*). *καὶ (σ)ασδῦντα, σασδέω, ἄσδω=ἄζω, βλ.* жáжда. *τὸ δὲ, ('να)πώκαμεν, ἤ, πίκαμεν, ἐκ τῦ πίω, πόω,=πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἶον, ποέω (ποήκαμεν)* поúхомъ, *βλ.* пою. (5) *ςερεανδν.*

σέτα(ν), (8) φύτετι οἶν ἀπ' ἄττα μοῖϜο, ἴ ζε 'νὰ νευοῖσιν. Ἦθί ζέ πυ ἐςὸν δυὰ(ω) ἢ νυ τρεῖς σύ(μ)-φρατοι (9) Ϝέ(ς) (ὄν)υμα ἐμὸν, τῦ ἐσμὶ πο(τ) κέ(ν)-τρῳ οἶν.	τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύω ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν (Ματθ. ιή, 18—20.)

(1) Ϝῦμμι, τὸ Σλαβ. вамъ = φὶν, σφὶν. (2) σφίξετε, σφίγγω = σφάζω, свяжý, βλ. вяжỳ. (3) σφιξανὰ, ἀντὶ, (ἐ)σφιγμένα, ὕτω καὶ ῥηξανὰ, ἀντὶ (ἐ)ῤῥηγμένα (τὸ δὲ ῥάξ = διὰ. βλ. ра́з-), κατὰ τὰ εἰς НА Σλαβονικὰ παθητικὰ (ὡς καὶ, ςυγνὰ, ποθεινὰ). (4) ὄκως = ὅτι. (5) φᾶς, σφᾶς αἰτιατικ. ἀντὶ γενικῆς, σφῶν = ὑμῶν. (6) συμφασκέταν, ἀντὶ συμφασκέτην, συμφησέτην. βλ. вѣща́ю. (7) βάξι, ξει, βλ. ве́щь. καὶ, πάσα κοίη = вся, кая (ве́сь, кій, πᾶς κις, πᾶς κοῖος = πᾶς τις). τὸ δὲ, οἵα ζε = οἵα δε, οἵα γε, ἣ γε, ἥν γε. (8) πρωσσέταν = προϊσσέτην, προΐσσω. (πρώσσω), βλ. прошỳ. (9) σύ(μ)φρατοι, συμφρητοὶ = συμφορητοὶ, συμ-φέρω = со-берý.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.).
„ Тогда̀ присту-пѝ къ немý (емý)	„ То́гта просєсты-ве ко(т) ѣѣ ма́ти(р)

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.).
„ Нижѐ вливáютъ [...]іна̀ нóва въ мѣ́хи [...]éтхи: áще ли же ни, [...]опросадáтся мѣ́си, [...] віно̀ пролі́ется, и [...]мѣ́си погибнꙋтъ: но̀ [...]ливáютъ віно̀ нóво [...]ъ мѣ́хи нóвы, и [...]бое соблюдéтся.	„ Ни зѐ блеıвéоун-ти воі̑нон нéвон ве̑(с) мé(с)ки вéтеı(а): а̑ске ни́ зе нѝ, тó(те) просаюни́сонтаı мé(с)ки, и̑ воі̑нос пролеı(в)и́сетаı, и̑ мé(с)ки ʾпогүвꙋ̑н-таı· о̑н блеıвéонтı воі̑нон нéвон ве̑(с) мé(с)ки нéка, и̑ а̑(м)фω, ev(м)бле(п)тéесωон.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
" Νὴ ζὲ Fλειβέοντι (1) [...]οἶνον νέFον Fὲς μέ(σ)κη [...]) Fέτει(α)· ἄσκέ νυ δὲ [...] (3), τό(τε) προσαθή-[...]νται (4) μέ(σ)κη, ἡ Fοῖ-[...]ς προλει(β)ήσεται, ἡ μέ-	" Οὐ δὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δέ μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ

υ(κ)η ᾽πογυβοῦντι(δ). Ὀν (5) Fλειβέοντι Fοῖνον νέFον Fέ(ς) μέ(σ)κη νέFα, ἢ ἅ(μ)φω συμβλε(π)τέεσθον (6).	βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. (Ματθ. θ, 17.)

(1) Fλειβέοντι, βλ. λ. ливáю. (2) μέσκη, βλ. мѣхъ. (3) νὴ, νὴ ζὲ = μὴ, μηδὲ, βλ. ни. (4) προσαθεῦνται, πρὸ, σάθω, σαθρὸς, βλ. сáдню. (5) ᾽πογυβοῦνται, βλ. гублю. (6) ὂν = οὖν, ὧν (но). (7) συμ-βλεπτέεσθον, βλεπτῶ, βλέπω, (= τηρῶ, συντηρῶ) = Fλύσσω, λεύσω. βλ. блюдỳ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς).
,, И просвѣтúся лицѐ егѡ̀ ꙗ́кѡ сóлнце, ри́зы же егѡ̀ бы́ша бѣлы̑, ꙗ́кѡ свѣ́тъ: и ꙗви́стася и́мъ Мѡѷсе́й и Илі́а съ ни́мъ глагѡ́люща. Ѿвѣща́въ же	,, И просфωτи́сωи лу́ки его óка сúлιос, ри́ги зε ει... фу́сан фελа̀, óка фа́ιстос. и ѡ҃ф(θ)... (с)тан оι҃н Маї... се́ис и Илίас, сун... глага́нонтε. Ап(о)

Пе́тръ речѐ (ко) Іи-
сꙋ́сови: Го́споди,
добро̀ е́сть на́мъ здѣ̀
бы́ти: а́ще хо́щеши,
сотвори́мъ здѣ̀ три
сѣ̑ни, тебѣ̀ еди́нꙋ,
и Мωѷсе́ови еди́нꙋ,
и еди́нꙋ Иліѝ.

Фи́саве зе Пе́трос
рн̑ке Иисꙋ́сωкі: До́-
спода, деѵро́н е̑стин
а̑мі тн̑сде фѵ́теин:
а̑ске ха́тесі, сѵ(н)д-
ϝо́рωмен тн̑сде тре̑іс
ске́нас, теві̀ о̆де̑інан,
н̆ Мωѵсе́иві о̆де̑інан,
н о̆де̑інан Илі́и.

Αἰολικῶς.

„Ἡ προσφωτίσθη λύκη (1) ἔγο, ὅκως (σ)ἥλιος, ῥύγη ζὲ ἔγο φῦσαν φελὰ (2), ὅκως φαῖςος (3). Ἠ-ὠφθή(σ)ταν (4) οἶν Μω-ϋσέης ἠ Ἡλίας σὺν ἴν γλαγύνοντε. Ἀπ(ο)φήσαϝς ζὲ Πέτρος ῥῆσκε Ἰησύ-σωϝι: Δόσποτα, δευρόν (5) ἐςιν ἄμμι (6) τῆ(σ)δε φύτειν (7)· ἄσκε χάτεσι, συνδϝόρωμεν τῆσδε τρεῖς σκένας (8), τεϝὶ ὀδεῖναν

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ, ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτῦ συλλαλῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησῦ: Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ. (Ματθ.

(9), ἤ ΜωΰσέηFῖ (10) ὁ-δεῖναν, ἢ ὀδεῖναν Ἠλίῃ.	IZ, 2—6).

(1) Λύκη, βλ. лицѐ, ликъ. (2) φελὰ, ε = α, φαλὰ, φαλὸς, βλ. бѣлый. (3) φαῖςος = φῶς, φωτὸς, ἤ, (σ)φῶτος, βλ. свѣтъ. (4) ὠφθή(σ)ταν = ὤφθήτην, δυϊκὸν, Σλ. явиста-ся. βλ, явный. (5) δευρὸν (ἐκ τῦ δεύει, δεῖ) = δέον, βλ. доба. (6) ἄμμι, τὸ Σλαβ. намъ = νῷν (δυϊκ. ἀντὶ πληθυντ.), βλ. ны. (7) φύτειν, φύτω, ἀντὶ φύω, φύναι = εἶναι, βλ. бываю· καὶ τῇσδε (τῇδε) = здѣ (σδέ) = δέ, θὲ, θὶ, θοῖ (= τῇ, τῇδε. βλ. здѣ). (8) σκένας, ἐκ τῦ σκίω, σκένος, ἰων· σκῆνος, καὶ σκηνὴ, βλ. сѣнь. (10) ὀδεῖναν, βλ. одинъ. (11) ΜωΰσέηFι, Ἰησῦσωſι, μετὰ τῦ προσγεγραμμένυ ι τῆς δοτικῆς, Μωΰσέῃ, κτλ. (ὥς, αὐτόφι = αὐτόFι, αὐτοῖ, αὐτῷ, αὐτῦ.)

Σλάβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
„ (Воз)люби́ши Го́спода Бо́га твоего̀ в(е)сѣ́мъ се́рдцемъ твои́мъ, и в(е)се́ю душе́ю твое́ю, и в(е)се́ю мы́слїю тво-	„ Лі(м)ви́сыс До-спо́тан Вагѡ̀н твегѡ̀н па́си(мі = фі) карді́-ца(мі = фі) твей(мі = фі), ѝ пасе́н ѱѵ́с-сеї твеи҃ї, ѝ пасе́н

ю. - (Воз)любиши ближнаго (искреннаго) твоего яко самъ себѣ. Не убіеши. Не прелюбы сотвориши. Не украдеши. Чти отца и матерь.

мисеі твеңі. - Лі(м)висис плисігон твегон окωс амон с(е)фе. Не е(к)паісис Не параілівин сν(и)дворисис. Не е(к)храдисис. Ті аттан и матера.

Αἰολικῶς.

„Λιμβήσεις (1) Δοσπόταν Βαγὸν (2) τFεFὸν πάσῃ (μι = φι) (3) καρδί(τζ)ᾳ (μι=φι) τFεῇ(μι—φι), ἡ πασέῃ θύσσεὶ (4) τFεῇῖ, ἡ πασέῃ μήσεῖ (5) τFεῇι. Λιμβήσεις πλησίFον τFεFὸν, ὄκως ἀμὸν σφέ. Νὲ ἐ(κ)-παίσῃς. Νὲ παραι-λιβὴν (6) συ(ν)δFορήσῃς (7). Νὲ ἐ(κ)-χραδήσῃς (8). Τῖ ἄτταν ἡ ματέρα.

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σε, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σε, ὡς ἑαυτόν. Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις. Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα (Ματθ. ιθ. 18. κβ, 37, Μάρκ. ιβ, 30—31).

(1) *Λιμβήσεις.* *βλ.* люблю. (2) *Βαγὸν*, *βλ.* Богъ. (3) всѣмъ, *ἐκ τῦ* весь, весѣмъ, *συγκοπ.*

всѣмъ, (βλ. вѐсь), τὸ, μι = φι. βλ. τόμ. α. σελ. 158. (4) θύσεϊ, βλ. дȣ̀хъ, (5) μήσεϊ, μήσει = μήτει, βλ. мышлю. (6) παραὶ-λιβὴν (λίβα, λίψ. βλ. люблю̀) = παρὰ νόμον ἀγάπην, οἷον, παραφιλίαν, ὡς, παρανομίαν. (8) χράδω = χραύω. βλ. кради̇.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
„ А̂ми̇нь глаго́лю	„ А̂мѝн глага́нω
ва́мъ: ели̂ка а́ще свѧ́-	вύмми, ѝлі́ка а̑ске
жете на земли̇̀ бȣ̀-	сфі́ѯете ʾнà χамилі̄,
дȣтъ свѧ̂жана на не-	фȣ̀тȣнті сфіѯанà ʾнà
беси̇̀: и ели̂ка а́ще	невōісі· ѝ ѝлі́ка а̑ске
(раз)рѣшитѐ на зе-	(рӑѯ) ри̇̆ссите ʾнà χа-
мли̇̀, бȣ̀дȣтъ (раз)-	милі̄, фȣ̀тȣнті рӑѯ-
рѣше́на на небесѣ́хъ.	ри̇ѯанà ʾнà невōісі.
Па́ки, ами́нь глаго́-	Па́лі, амѝн глага́нω
лю ва́мъ: ꙗ́кω, а́ще	вύммі: ὅкωс, а̑ске
двà ѿ ва́съ совѣ-	двà(ὼ) ȃп(ὸ) фа̄с
щ́аета нà земли̇̀ ω	сv(м)фаск(έ)ета(н)
всѧ́кой ве́щи, еѧ́же	ʾнà χамилі̄, ȃ(мфὶ)

áще прóсита, бꙋдетъ имa ѿ отцà моегò, иже нà небесѣ́хъ. И-дѣ́же бо естà двà или трîè сóбрани во имѧ моè, тꙋ́ есмь по-средѣ̀ ихъ.

пáса-коíн вáкеі, оíа зе áске прωсеéта(н), фꙋ́тетι оі̑н ап áтта моíго, ꙋ зе нà не-воíсін. И ωí зé нꙋ̑éсто́ (н) двá(ὼ) ꙋ́ нν треîс еν́(м)фратоι бé(с) (о́н)νмιа е̑мон, тꙋ̑ е̑смі по(т) ке́(н)-трω оі̑н.

Αἰολικῶς.

„Ἀμὴν γλαγάνω Ϝῦμμι (1): ἠλίκα ἄσκε σφίξετε (2) ’νὰ χαμηλῇ, φύτυντι σφιξανὰ (3) ’νὰ νευοῖσι. ἢ ἠλίκα ἄσκε (ῥὰξ) ῥήξητε ’νὰ χαμηλῇ, φύτυντι (ῥὰξ) ῥηξανὰ ’νὰ νευοῖσι. Πάλι, ἀμὴν γλαγάνω Ϝῦμμι: ὕκως (4) ἄσκε δυὼ ἀπ(ὺ) φῶς (5) συμφασκε(έ)τα(ν) (6) ’νὰ χαμηλῇ, ἀ(μφὶ) πάσα-κοίη βάξι (7), οἷα ζε ἄσκε πρωσ-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν: ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι, ἐὰν δύω ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου,

σέτα(ν), (8) φύτετι οἶν ἀπ' ἄττα μοῖϜο, ἴ ζε 'νὰ νευοῖσιν. Ἠθὶ ζέ πυ ἐςὸν δυὰ(ω) ἤ νυ τρεῖς σύ(μ)φρατοι (9) Ϝέ(ς) (ὄν)υμα ἐμὸν, τῦ ἐσμὶ πο(τ) κέ(ν)τρῳ οἶν.

τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύω ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν (Ματθ. ιή, 18—20.)

---

(1) Ϝῦμμι, τὸ Σλαβ. вамъ = φὶν, σφὶν. (2) σφίξετε, σφίγγω = σφάζω, свяжу́, βλ. вяжу̀. (3) σφιξανὰ, ἀντὶ, (ἐ)σφιγμένα, οὕτω καὶ ῥηξανὰ, ἀντὶ (ἐ)ῤῥηγμένα (τὸ δὲ ῥάξ = διὰ. βλ. ра́з-), κατὰ τὰ εἰς НА Σλαβονικὰ παθητικὰ (ἅς καὶ, ςυγνὰ, ποθεινά). (4) ὄκως = ὅτι. (5) φᾶς, σφᾶς αἰτιατικ. ἀντὶ γενικῆς, σφῶν = ὑμῶν. (6) συμφασκέταν, ἀντὶ συμφασκέτην, συμφησέτην. βλ. вѣща́ю. (7) βάξι, ξει, βλ. ве́щь. καὶ, πάσᾳ κοίῃ = вся, кая (ве́сь, кій, πῦς κις, πῦς κοῖος = πᾶς τις). τὸ δὲ, οἷᾳ ζε = οἷᾳ δε, οἷᾳ γε, ᾗ γε, ἧν γε. (8) πρῳσσέταν = προϊσσέτην, προΐσσω. (πρῴσσω), βλ. прошу̀. (9) σύ(μ)φρατοι, συμφρητοὶ = συμφορητοὶ, συμ-φέρω = со-беру́.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.).
„ Тогда̀ присту-пи̇ къ немꙋ (емꙋ)	„ То́гта прессты-ве ко(т) ѐѐ ма́ти(р)

ма́ти сы́нꙋ Зеведе́-
ѡвꙋ съ сыно́ма сво-
и́ма, кла́нающися и
прося́щи нѣ́что ѿ
негѡ̀ (егѡ̀). Онъ
же речѐ е́й: чесѡ̀ (че-
гѡ̀) хо́щеши; гла-
го́ла емꙋ: рцы̀, да̀
ся́дета сїа̂ оба сы̂на
моа̂, еди́нъ ѡдеснꙋ́ю
тебѐ, и еди́нъ ѡ-
шꙋ́юю тебѐ во ца́р-
ствїи твое́мъ. Ѿвѣ-
ща́въ же Іисꙋсъ речѐ:
нѐ вѣ́ста, чесѡ̀ (че-
гѡ̀) про́сита· мо́же-
та ли пи́ти ча́шꙋ,
ю́же азъ и́мамъ пи́-
ти, илѝ креще́нїемъ,
и́мже азъ креща́юся,

с-їнoi(н) Зеведеѡ́-
вoi(н) сѵ̀(н) с-ї̓нoiн
сфеоі̄їн, кланеꙋ́са
(се̑) и̓ прѡ́сеꙋса ни
(ї̓н) то̀ ап̓ е́го.
Ос зе ри̑ке е̑й: те́-
гѡ ха́теси; гла́гане
е̑ої: ри̑ске, да̀ с-е̑де́-
тан сі́а(ѡ) ӑ(мі)фѡ
с-ї́на е̑мѡ̀, ѡ̑дин
е̑(н) дез̌і(н)и̑ї тевꙋ̑,
и̓ одеін е̑(н) скаіні̑
тевꙋ̑ ке̑(н) ка́ртвеї
твеѡ̑· а̑п(о)фи́сак-
(с) зе Іисꙋ̑с ри̑ке: не
кі́стон те́гѡ прѡ́сее-
то(н)· мо́зетон нѵ
пі́ин к(ѵ)асон, и̓н зе
е̑з(е̑г)ѡ̀ ӑмими пі́ин,
и̓ нѵ хрі́сін(інн),

крести́тисѧ; глаго́ласта емꙋ: мо́жеба. И҆ глаго́ла и҆́ма: ча́шꙋ ꙋ҆́бо мою̀ испїе́та, и крещенїемъ, и҆́мже азъ крещаюсѧ, и҆́мате крести́тисѧ· а е҆́же сѣ́сти ѡ҆деснꙋю менѐ и ѡ҆шꙋ́юю менѐ, нѣ́сть моѐ да́ти, но и҆́мже ꙋгото́васѧ ѿ ѻ҆тца моегѡ̀. И҆ слы́шавше де́сѧть негодова́ша ѡ҆ ѻ҆бою̀ бра́тꙋ.

и́н зе ѐз(ѐг)ѡ̀ хрисде́омаі, хрісѳи́сесѳаі; глага́не(с)то́н ѐоі: мо́зомен. И гла́ганен оі̂н: к(ѵ́)ассн ѻ̂н пꙋ мео ѐзпіетон, и хрі́сін(і́ин), и́н зе ѐз(ѐг)ѡ̀ хрісде́омаі, а́мете хрісѳи́сесѳаі· а(лл) ѻ́ зе с-и́сѳаі е(н) дезі(н)ні̄ мені̀ и е(н) скаіні̄ мені̀, нѐ ѐстѝ моѝ до́сѳаі, ѻ̂н оі̂н зе гото́вастаі ап а́тта ѐмоі̄го. И клѵ́санте(с) де́катоі нѐ-гаде́васан е(п) а(м)фоін фра́тоін.

Αἰολικῶς.

" ΤόFτα πρὸς ςεῖβε (1) κό(τ) ἐὲ μάτη(ρ) σ-ῖνοιν ΖεβεδαιώFοιν, σύ(ν) σ-ῖ-νοιïν σφεοῖïν, κλανέȣσα-(se) (2), ἡ πρῴσσȣσα ἦν το (3) ἀπ' ἔγο. Ὅς ζε ῥῆκεν ἐῇ (οἶ). τέFω χάτεσι; γλάγανεν ἑοῖ: ῥῆκε (4), δὰ (σ)έδέταν σία (5) ἄμφω (σ)ἵννα ἐμὼ, ὀδεῖν ἐ(ν) δεξι(ν)ῆï τεFȣ̃(τεῦ), ἡ ὀδεῖν ἐ(ν) σκαιῆï τεFȣ̃(τεῦ) Fέ(ν) κάρτFεï τFεῷ. Ἀποφήσαϝς ζε Ἰησȣ̃ς ῥῆκε: νὲ Fῖςον τέFω πρῴσσετον. Μόζετόν, νυ (6) πίειν κ(ύ)ασον (7), ἣν ζε ἐζ(ἐγ)ὼ ἄμημι (8) πίειν, ἢ νυ χρίσιν (9), ἣν ζε ἐζ(ἐγ)ὼ χρισδέομαι χρισθήσεσθαι; Γλαγάνετον ἑοῖ: μόζομεν (10). Ἡ γλάγανεν οἶν: κύασον ȣ̓ν πȣ μέο ἐξ πίετον. ἡ χρίσιν, ἣν ζε ἐζ(γ)ὼ χρισδέομαι, ἄμετε χρισθήσεσθαι· ἀ(λλ') ὃ ζε (11) (σ)ἧσθαι (12) ἐ(ν) δεξι(ν)ῆï μενὴ ἡ ἐ(ν) σκαι-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

" Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίȣ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτȣ̃. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ: τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ: εἰπὲ, ἵνα καθίσωσιν ȣ̔̃τοι οἱ δύω υἱοί μȣ, εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σȣ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σȣ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς εἶπεν: Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγȣσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς: τὸ μὲν ποτήριόν μȣ πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μȣ καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, ȣ̓κ ἔστιν ἐμὸν δȣ̃ναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πα-

ἦ ῖ μενῆ, νέ ἐςι (13) ᾽μὸν ᾽δόσθαι, ὄν (14) οἶν ζε Fὀτόβαςαι (15) ἀπ᾽ ἄττα ᾽ἐμοῖFο. Ἡ κλύσαντες δέκατοι νὲ-γαδέFασαν ἐπ᾽(16) ἀμφοῖν φράτοιν (17).

πρὸς μυ. Καὶ ἀκέσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύω ἀδελφῶν (Ματθ. Κ, 20—24).

---

(1) Πρὸς, στεῖβε. βλ. стопа̀, τὸ δὲ ΖεβεδεῴFοιν, Ζεβεδαιῷος, Ζεβεδαίειος, κτητικ. (2) κλαγέυσα, se = κλινομένη· βλ. клонѭ. (3) ἦν το, ἄν το = τὶ ἂν (ἀριςολογικῶς)· (4) ῥῆκε, προςακτ. τῦ ῥήκω, (ὡς, ςῆκε], ςήκω)· ἤ, ῥῆσκε, ῥέσκε, συγκπ. рцы, βλ. рещу̀. (5) σία, τία = τίω, τὼ (τίος, τὸς), δυϊκ. ὡς καὶ (σ)εδέταν = ἐζέτην. (6) μόζετον, μόζω, βλ. могу̀. (7) κύασον, σ = θ, κύαθον, καὶ κῶθον (κῶσον), βλ. ча́ша. (8) ἄμημι, емлю̀ = ἔχω πίνειν = μέλλω πίνειν. βλ. τόμ. α. σελ. 200· (9) χρίσιν, Σλαβ. σχηματισμ. крещенiе, οἷον, χρισάνιον (10) μόζομεν. τὸ Σλαβ. можева δυϊκ. α, προσώπυ, βλ. τόμ. α, σελ. 231. (11) ἔ ζε, ἀντὶ, τὸ δὲ, еже сѣсти = τὸ δὲ καθ—ῆσθαι. (12) νὲ ἐστι = не есть, συγκοπ. нѣсть. (13) ὄν = οὐκ = ἀλλὰ· βλ. но. (14) Fότόβαςαι (β = μ) = Fἐτόμαςαι· βλ. готовъ. (15) δέκατοι, ἀντὶ δέκα. βλ. де́сяць. (16) γαδέFασαν, γαFδέω, gaudeo = γαθέω, καὶ οἶσὲ, γαθεύω, νὲ γαθεύασαν = ὐ γήθησαν = ἠγανάκτησαν (ὡς, ὐ δὲ γήθησεν = ἐλυπήθη, Ἰλ. α), βλ.

τό.ιβ. (17) φρύτοιν, ὡς ἐκ τȣ̃ φράτος, ὅθεν δωρικ. (φράτορ), φρύτωρ (ὡς, ὕδος, ὕδορ, ὕδωρ).

Σλαβον.

„ Го́споди, когда̀ та ви́дѣхомъ а́лчꙋ-
щa, и (на)пита́-
хомъ; илѝ жа́ждꙋща,
и (на)пои́хомъ; ко-
гда́ же та ви́дѣхомъ
стра́нна, и введо́хомъ;
илѝ на́га, и ѡдѣ́а-
хомъ; когда́ же та
ви́дѣхомъ бола́ща,-
и прїидо́хомъ къ те-
бѣ̀; И ѿвѣща́въ
Ца́рь рече́тъ и́мъ·
ами́нь глаго́лю ва́мъ,
поне́же сотвори́сте е-
ди́номꙋ сихъ бра́тїй

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ До́спота, ко̀гда
те віди́камен ὰлгꙋ-
(н)та, ὴ (ʼна)пи-
та́камен; ὴ́ нυ са́-
сдꙋ(н)та, и (ʼна)-
пώкмен; ко́гта зε̂
те віди́камен стере-
ано̀н, ὴ вівади́камен,
ὴ́ нυ на́кон, ὴ ὰ(м-
фі)оа́камен; ко́гта
зέ те віди́камен по-
на̄(н)та, - и проїти́-
камен кот-тевὶ; Ἠ
ὰп(о)фи́сав(с) κὰρ
ρ̆и́сеті οἶн· ὰлὶнн
глага́нω κ̆ύлімі, (ʼε)-

мои́хъ ме́ншихъ, мнѣ́ сотвори́сте. Тогда̀ рече́тъ и̓ су́щымъ ѡ̓-шу́юю его̀: иди́те ѿ менѐ проклѧ́тїи во о́гнь вѣ́чный. — (Вз)алка́хсѧ бо, и не да́сте ми ꙗ́сти: (воз)жада́хсѧ, и не напои́сте менѐ: и проч.

пыни́зе εν(н)двори́сате ὀдіні сіων фра́тων ἐμῶн мініс́тωн, мені̀ εν(н)двори́сате. То́гта ῥи́сеті и̓ (с)ὄсін ἐ(н)скаіні ἑго̑ і̓те-те ап̓ мені̀ про́клатоі вῶ(с) (л)іgну́ї ваі̓г(ω)нінн. (Вех)а́лгаса́ пу, и̓ нѐ дώсате́ моі а̓сіθын: (вех)са́днса, и̓ не (̓на)пі́сате мені̀: к. т. л.

Αἰολικῶς.

„Δέσποτα, κόϜτα (1) τε βιδήκαμεν (2) ἀλγοῦντα (3), ἢ (να)πητάκαμεν (4); ἢ νυ (σ)ἀσδοῦντα, ἢ (ʿνα)πώκαμεν; κόϜτα ζέ τε βιδή-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνη-

καμεν ϛερεανδν, (5) ἢ βιβαδήκαμεν (6); ἢ νυ νάχον (7), ἢ ἀμφιθάκαμεν (8); κόϜτα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἢ προϊτήκαμεν κοτ' τεϜί; Ἡ ἀπ(ο)-φίσαϜς κὰρ (10) ῥήσετι οἶν: Ἀμὴν γλαγύνω ϜΫμμι, (ἐ)πεί νύ ζϛ (11) συ(ν)δϜορήσατε ὀδεῖνι σίων φράτων ἐμῶν μινίϛων (12), μενῆ συ(ν)δϜορίσατε. ΤόϜτα ῥήσετι ἡ (σ)ϋσιν ἐ(ν) σκαιῆϊ ἔϜο. Ἴτετε ἀπ' μενῆ πρόκλατοι (13) Ϝῶς (λ)ιγνὺν (14) Ϝαίγωνίην. (Ϝέξ) ἄλγασά πυ (15), ἢ νὲ δώσατέ μοι ἄσθειν (ἔσθειν)· (Ϝέξ) ἄσδησα, ἢ νὲ (ʻνα)-πίσατε μενῆ, κτλ.

γάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ,—καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μυ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον —. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ὐκ ἐποτίσατέ με. κτλ. (Ματθ. κε, 37 — 42.

(1) ΚόϜτα, κότα=κότε, πότε. βλ. когда́, погда́. (2) βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τῦ ἰδέω, ἴδηκα. (3) ἀλγῦντα, βλ. алчу́. (4) ʻνα-πητάκαμεν, πυτέω, βλ. питаю (πητέω, ἀνὰ, ἢ, ἐν). καὶ (σ)ασδῦντα, σασδέω, ἄσδω=ἔζω, βλ. жа́жда. τὸ δὲ, (ʻνα)πώκαμεν, ἢ, πίκαμεν, ἐκ τῦ πίω, πόω,=πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἷον, ποέω (ποήκαμεν) поихомъ, βλ. пою. (5) ϛερεανδν.

βλ. страна́. (6) βιβαδήκαμεν, ἐκ τοῦ βιβάδω (въведу), οἷον βιβαδέω. (7) νάκος. βλ. натій. (8) ἀμφιθάκαμεν, ἀμφὶ, θέω (τίθημι) = ω (о, объ), дѣю (= περιτίθημι, περιβάλλω). (9) πονᾶντα (πονεῦντα, πονοῦντα), βλ. бо́ль. (10) κὰρ. βλ. Ца́рь. (11) (ἐ)πεὶ, νύ, ζε (δε, δη) = поне, же· ἢ ἐπεὶ ἦν (νὴ) δὲ = ἐπειὴ δή: ἐπ', ἄν, δή, ἐπειδὴ (ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ὅσον, οἷον, ἐπὶ ὃ δὴ), οὕτω καὶ, поне́же убо = ἐπειδή περ (Λυκ. α, ι). (12) μινίςων, ἐκ τοῦ μίνυς ὑπερθετικὸν ἂν εἴη μίνιςος· ὡς, ἐλαχὺς, ἐλάχιςος. βλ. ме́ншій. (13) πρόκλατος· βλ. кля́тва. (14) (λ)ιγνὺν Ϝαίγωνίην. βλ. о́гнь καὶ вѣкъ. (15) (Ϝεξ)ἄλγασα· τὸ Σλαβ. (вз)алка́хъ-ся = ἄλγακα-se (σφὲ, ἐμαυτὸν) = ἠλγύνθην (μέσον), οὕτω καὶ (воз)-жада́х-ся = σ-ἄδακα-se. κτλ.

Помѧнѝ мѧ Го́споди, егда̀ прїидеши во ца́рствїи си.	Ἵμнає мє До́спота, ѐгта проїтиси вєн ка́ртвєї сѡ.
Ἑλλην.	Τὸ Κείμεν.
„Ἵμναέ μευ Δόσποτα, εὖτα προΐτησι Ϝέ(ν) κάρτϜεῖ σφῷ (Λυκ. 23, 42).	„Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου (Λυκ. κγ. 42).

„ Прїиде жена̀ ѿ Ѳамарїи почерпа́ти во́дꙋ. Глаго́ла ей Іисꙋ́съ: да́ждь ми пи́ти. - глаго́ла емꙋ̀ жена̀ Ѳамарѧны́нѧ: ка́кѡ ты̀, Жидо-ви́нъ сы́й, ѿ менѐ пи́ти про́сиши, же-ны̀ Ѳамарѧны́ни сꙋ̂щей; - ѿвѣща̀ Іи̂сꙋсъ, и речѐ ей: аще бы вѣ́дала есѝ да́ръ Бо́жій, и кто̀ есть глаго́лѧй ти, да́ждь ми пи́ти, ты бы проси́ла у негѡ̀, и да́лъ бы ти во́дꙋ жи́вꙋ. Глаго́ла емꙋ̀ жена̀: Го́споди, нѝ

„ Проі́теі гена̀ ап' Ѳамареіне 'покарпа́саі ве́дѵ. Гла́гане е҃и Інсѹ́с' до́ѡі мої пі-(т)еін - гла́гане ео҃і гена̀ Ѳамареіні́на: кѿс тѵ̀ Жѹ́давіно̀с (с)ыі́с ап' менѝ пі-(т)еін прѡ́ссисі, ге-ни̃с Ѳамареіні́ние (с)ѹ́ене; - ап҃фисе Інсѹ́с, и̇ рике ео҃і: а́ске пи веідѵіа н҃с дѿро(н) ва́гіо(н), и̇ к(і́с)то́с е̇сті гла-ганѡн тоі, до́(с)-ѡі мої пі(т)еін, тѵ́ пѹ̀ прѡ́ссисас (а̇п) е́го, и̇ ді́дѹ пѹ̀ тоі ве́дѵ зѡво̀(н). Гла́-

почерпа́ла и́маши, и студене́цъ е́сть глу- бо́къ. Ѿ - ку́ду у́бо и́маши во́ду жи́ву; Еда̀ ты бо́лій есѝ отца̀ на́шегѡ Іа́кѡва, и́же дадѐ на́мъ студене́цъ се́й, и то́й изъ негѡ̀ пи́тъ, и сы́нѡве егѡ̀, и ско́ти егѡ̀; Ѿвѣща̀ Іи҃съ, и речѐ ей: вся́къ піа́й ѿ воды̀ сея̀, вжа́ждеся па́ки: а и́же піе́тъ ѿ воды̀ ю́же а́зъ да́мъ ему̀, не вжа́ждется во вѣ́- ки. — Глаго́ла къ нему̀ жена̀: Го́споди, да́ждь ми сію̀ во́ду,

гане еоі гена̀: До́спота, нѐ (по)карпа́ла(н) ә́меси, и (стѵданѡн) естѝ глѵфо́н· ап' ку́ди ѡ҆нпу ә́меси ве́дѵ зѡвѡ̀н; Еі҆да̀ тѵ̀ поле́ѡн есѝ ә́тта нѡ́їго Іакѡ́ва, ї зе діден ә́мми (стѵданѡ̀н) сі́он, и то̀с ез его пі́е, и (с)ї́ніве его, и (с)ктата̀ его; апфи́се Іс҃, и рн҃ке ей: па́ск(іс) піе́ѡн ап' ве́дѵ(ос) сі́у, везасди́сеі па́лі а(лл) ї зе пі́еті ап ве́дѵ(ос) у́зе аз(ег)ѡ̀ дѡ́мі еоі, не везасди́сеі вѡ(с) ваіге́і. —

да̀ нѝ жа́жд8, нѝ при-
хожд8 сѣ́мω почер-
па́ти. — Го́споди,
ви́ж8, ꙗ́кω проро́къ
еси̑ ты́. Отцы̀ на́ши
въ горѣ̑ се́й покло-
ни́шасѧ. и вы̀ гла-
го́лете, ꙗ́кω во Іе-
р8сали́мѣхъ кла́нѧ-
тисѧ подоба́етъ.
Глаго́ла ей Іи҃съ: же-
но, - вы̀ кла́нѧетесѧ,
егώже не вѣ́сте· мы̀
кла́нѧемсѧ, его́же
вѣ́мы (вѣ́дмы). —
Глаго́ла ем8 жена̀:
вѣ́мь, ꙗ́кω Месі́а
пріи́детъ, глаго́ле-
мый Хрісто́съ. —
Глаго́ла ей Іи҃съ:

Гла́гане ко(т) ѐон
гена̀: До́спота, до́-
(с)ѳι мοι сіо(н)
ве́дν, да̀ нѝ са́сдω,
нѝ проходω̃ сꙑ̃де по-
карпа̃сѳаι. - До́спо-
та, ві́(с)дω, ὅ-
кωс пророфи́кωн еесѝ
тν́. А҆ттаι нώϊоι
ве̑(н) го́ры сі́ω пι-
клі́носан с(ф)е́· и̑
фы̃(с) глага́нете,
ὅкωс ве̑(н) Іер8са-
лимоιс - клιне́есѳаι
πιде́ветι. Гла́гане
ей Іс̃: ге́нω, - фы̃(с)
клιне́есѳе, ὅгω зе
не ві́сте· (н)мы̃(с)
клιнео́месѳа, ὅгω
зе веі́дмен. Гла́гане

а҆зъ є҆смь, глаго́лѧй съ тобо́ю.

є̑ої гена̀: веі́(дн)ли, ӧ҆кωс Мессіа проїтети, глагано́менос Христо́с.-Гла́гане є̑н Іс҃: а̑з(є̑г)ὼ є̑смѝ, глага́нωн сѵ̀(н) теві̇.

„Προΐτει γενὰ ἀπ᾽ Σαμαρίης ᾽ποκαρπᾶσαι (1) βέδυ. Γλάγανε ἐοῖ ᾽Ιησῦς: Δός μοι πί(τ)ειν (2). Γλάγανε ἐοῖ γενὰ Σαμαρεινίνα (3): κῶς τὺ, ΖυδαϜινὸς (4) (σ)εῖς, (5) ἀπ᾽ μενὴ πί(τ)ειν πρώσσησι, γενῆς Σαμαρεινίνης (σ)ὖσης; -ὐπ᾽φῆσε ᾽Ιησῦς, ἡ ῥῆκε ἐῆ: Ἄσκε πη βειδεῖα ἧς δῶρον βάγιον (6), ἡ κ(ίς) τός ἐςι γλαγάνων τοι, δός μοι πῖ(τ)ειν, τύ πυ πρώσσησας ἀπ᾽ ἔϜο, ἡ δίδυ πύ τοι βέδυ ζωϜόν. Γλάγανε ἐοῖ γενὰ: Δέσποτα, νὲ ᾽ποκαρπάλαν (7) ὖμεσι, ἡ ςυδανόν (8) ἐςι γλυφὸν, (9) ἀπ᾽ κῦθοι ὖν

„Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ ᾽Ιησῦς: δός μοι πιεῖν.-Λέγει(ὖν) αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις: πῶς σὺ, ᾽Ιυδαῖος ὢν, παρ᾽ ἐμῦ πιεῖν αἰτεῖς, ὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος;-Ἀπεκρίθη ᾽Ιησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τ

Αἰολικῶς.

„ ΤόϜτα πρὸς ςεῖβε (1) κὸ(τ) ἐὲ μάτη(ρ) σ-ἶνοιν ΖεβεδαιῶϜοιν, σὺ(ν) σ-ἶ-νοιϊν σφεοιϊν, κλανέυσα-(se) (2), ἡ πρῴσσυσα ἦν τα (3) ἀπ᾿ ἔγο. Ὃς ζε ῥῆκεν ἐῆ (οἷ). τέϜω χάτεσι; γλάγα-νεν ἑοῖ: ῥῆκε (4), δὰ (σ)έ-δέταν σία (5) ἄμφω (σ)ἶννα ἐμώ, ὁδεῖν ἐ(ν) δεξι(ν)ῆϊ τεϜῦ(τεῦ), ἡ ὁδεῖν ἐ(ν) σκαι-ῆϊ τεϜῦ(τεῦ) Ϝέ(ν) κάρ-τϜεϊ τϜεῷ. Ἀποφήσυ Ϝς ζε Ἰησῦς ῥῆκε: νὲ Ϝῖςον τέ-Ϝω πρῴσσετον. Μόζετόν, νυ (6) πίειν κ(ύ)ασον (7), ἣν ζε ἐζ(ἐγ)ὼ ἅμημι (8) πίειν, ἢ νυ χρίσιν (9), ἣν ζε ἐζ-(ἐγ)ὼ χρισδέομαι χρισθή-σεσθαι; Γλαγάνετον ἑοῖ: μόζομεν (10). Ἡ γλάγανεν οἷν: κύασον ὖν πυ μέο ἐξ πίετον. ἡ χρίσιν, ἣν ζε ἐζ(γ)ὼ χρισδέομαι, ἅμε-τε χρισθήσεσθαι· ἀ(λλ᾿) ὃ ζε (11) (σ)ῆσθαι (12) ἐ(ν) δεξι(ν)ῆϊ μενὴ ἡ ἐ(ν) σκαι-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίυ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ᾿ αὐτῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ: τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ: εἰπὲ, ἵνα καθίσωσιν ὗτοι οἱ δύω υἱοί μυ, εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων συ, ἐν τῇ βασιλείᾳ συ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῦς εἶπεν: Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγυσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς: τὸ μὲν ποτήριόν μυ πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μυ καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, ὐκ ἔστιν ἐμὸν δῦναι, ἀλλ᾿ οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πα-

ἦῖ μενὴ, νὲ ἐςι (13) ᾽μὸν 'δόσθαι, ὄν (14) οἶν ζε Ϝοτόβαςαι (15) ἀπ᾽ ἄττα 'ἐμοῖϜο. Ἡ κλύσαντες δέκατοι νὲ-γαδέϜασαν ἐπ᾽ (16) ἀμφοῖν φράτοιν (17).

πρός με. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύω ἀδελφῶν (Ματθ. Κ, 20—24).

---

(1) Πρὸς, στεῖβε. βλ. спопа̀, τὸ δὲ Ζεβεδεῴϝοιν, Ζεβεδαιῷος, Ζεβεδαίειος, κτητικ. (2) κλαγέυσα, ве = κλινομένη· βλ. клонѝ. (3) ἦν το, ἂν το = τὶ ἂν (ἀριςολογικῶς)· (4) ῥῆκε, προςακτ. τῦ ῥήκω, (ὡς, ςῆκε], ςήκω)· ἢ, ῥῆσκε, ῥέσκε, συγκπ. рцы, βλ. рещу̀. (5) σία, τία = τίω, τὼ (τίος, τὸς), δυϊκ. ὡς καὶ (σ)εδέταν = ἑζέτην. (6) μόζετον, μόζω, βλ. могу̀. (7) κύασον, σ = θ, κύαθον, καὶ κῶθον (κῶσον), βλ. ча́ша. (8) ἄμημι, емлю̀ = ἔχω πίνειν = μέλλω πίνειν. βλ. τόμ. α. σελ. 200· (9) χρίσιν, Σλαβ. σχηματισμ. крещеніе, οἷον, χρισάνιον (10) μόζομεν. τὸ Σλαβ. можева δυϊκ. α, προσώπυ, βλ. τόμ. α, σελ. 231. (11) ἕ ζε, ἀντὶ, τὸ δὲ, еже сѣсти = τὸ δὲ καθ—ῆσθαι. (12) νὲ ἐστι = не есть, συγκοπ. нѣсть. (13) ὄν = οὐκ = ἀλλὰ· βλ. но. (14) Ϝοτόβαςαι (β = μ) = Ϝετόμαςαι· βλ. гото́въ. (15) δέκατοι, ἀντὶ δέκα. βλ. де́сяць. (16) γαδέϜασαν, γαϜδέω, gaudeo = γαθέω, καὶ οἷον, γαθεύω, νὲ γαθεύασαν = οὐ γήθησαν = ἠγανάκτησαν (ὡς, ὁ δὲ γήθησεν = ἐλυπήθη, Ἰλ. α), βλ.

τὸ λβ. (17) φράτοιν, ὡς ἐκ τοῦ φράτος, ὅθεν δωρικ. (φράτορ), φράτωρ (ὡς, ὕδος, ὕδορ, ὕδωρ).

Σλαβον.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
,, Γόсподи, когда̀ тѧ ви́дѣхомъ а́лчꙋ-	,, Дόсπота, кόгда те βιди́камен а̑лгꙋ-
ща, и (на)пита́-	(н)та, и̑ (̓на)пи-
хомъ; или̑ жа́ждꙋща,	та́камен; и̑ нv са́-
и (на)пои́хомъ; ко-	сдꙋ(н)та, и (̓на)-
гда́ же тѧ ви́дѣхомъ	пώкмен; кόгта зе̂
стра́нна, и ввεдо́хомъ;	те βιди́камен стεрε-
илѝ на́га, и ωдѣ́ѧ-	анòн, и̑ βιβади́камен,
хомъ; когда́ же тѧ	и̑ нv на́кон, и̑ а̑(м-
ви́дѣхомъ бола́ща,-	φι)ωа́камен; кόгта
и пріидо́хомъ къ те-	зέ те βιди́камен πο-
бѣ̀; Ἠ ѿвѣща́въ	на̑(н)та, - и проїти́-
Ца́рь рече́тъ и́мъ·	камен кот-тεβὶ; Ἠ
ами́нь глаго́лю ва́мъ,	а̑п(о)φи́сав(е) ка̀р
поне́же сотвори́сте е-	ри́сεтι οι̑н· а̑ми̑н
ди́номꙋ си́хъ бра́тій	глага́нω вv́мιмι, (ε)-

мои́хъ ме́ншихъ, мнѣ́ сотвори́сте. Тогда̀ рече́тъ и҆ сꙋ́щымъ ѡ҆шꙋ́юю его̀: иди́те ѿ менѐ прокля́тїи во о́гнь вѣ́чный. — (Вз)алка́хся бо, и҆ не да́сте ми ꙗ҆́сти: (воз)жада́хся, и҆ не напои́сте менѐ: и҆ пр҇ч.	пынúзе сv(н)дворн́сате ὁдϐ̄іні сі́ωн φρά-των ἐμω̄н мініс-τωн, менѝ сv(н)-дворúсате. Тóгта ῥúсеті й (с)ѹ́сін ἐ(н)скаіні ἕго· ἴте-те ап᾽ менѝ прóкла-тоі вὤ(с) (л)ігнúи ваіг(ω)нінн. (Вѐ҃з) ἄлгаса́ пѹ̑, й нè δώсате́ моі ἄсθын: (вѐ҃з)са́днса, й не (᾽на)пі́сате менѝ: к. т. λ.

Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*
„Δέσποτα, κόϝτα (1) τε ᾽βιδήκαμεν (2) ἀλγοῦντα (3), ἢ (να)πητάκαμεν (4); ἢ νυ (σ)ἀσδοῦντα, ἢ (᾽να)πώκαμεν; κόϝτα ζέ τε βιδή-	„Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνη-

καμεν ςερεανδν, (5) ἤ βιβαδήκαμεν (6); ἤ νυ νάκον (7), ἤ ἀμφιθάκαμεν (8); κόϜτα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἤ προϊτήκαμεν κοτ' τεϜί; Ἡ ἀπ(ο)φίσαϜς κὰρ (10) ῥήσετι οἶν: Ἀμὴν γλαγάνω ϜΰμμΙ, (ἐ)πεί νύ ζε (11) συ(ν)δϜορήσατε ὀδεῖνι σίων φράτων ἐμῶν μινίςων (12), μενὴ συ(ν)δϜορίσατε. ΤόϜτα ῥήσετι ἤ (σ)ῦσιν ἐ(ν) σκαιῆϊ ἔϜο. Ἴτετε ἀπ' μενὴ πρόκλατοι (13) Ϝῶς (λ)ιγνὺν (14) Ϝαἰγωνίην. (Ϝὲξ) ἄλγασά πυ (15), ἤ νὲ δώσατέ μοι ἄσθειν (ἔσθειν)· (Ϝὲξ) ἄσδησα, ἤ νὲ ('να)πίσατε μενὴ, κτλ.

γάγομεν; ἤ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, —καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον —. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. κτλ. (Ματθ. κε, 37 — 42.

---

(1) ΚόϜτα, κότα=κότε, πότε. βλ. когда́, погда́. (2) βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τοῦ ἰδέω, ἴδηκα. (3) ἀλγοῦντα, βλ. алчу́. (4) 'να-πητάκαμεν, πατέω, βλ. питàю (πητέω, ἀνὰ, ἤ, ἐν). καὶ (σ)ασδοῦντα, σασδέω, ἄσδω=ὄζω, βλ. жáжда. τὸ δὲ, ('να)πώκαμεν, ἤ, πίκαμεν, ἐκ τοῦ πίω, πόω, = πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἷον, ποέω (ποήκαμεν) поиххомъ, βλ. пою̀. (5) ςερεανδν.

ʹβλ. сшрана́. (6) βιβαδήκαμεν, ἐκ τῦ βιβάδω (въведу̑), οἷον βιβαδέω. (7) νάκος. βλ. натій. (8) ἀμφιθάκαμεν, ἀμφὶ, θέω (τίθημι) = ω (о, объ), дѣю (= περιτίθημι, περιβάλλω). (9) πονῦντα (πονεῦντα, πονῦντα), βλ. бо́ль. (10) κὰρ. βλ. Ца́рь. (11) (ἐ)πεὶ, νύ, ζε (δε, δη) = поне, же· ἢ ἐπεὶ ἦν (νὴ) δὲ = ἐπειὴ δή: ἐπ', ἄν, δὴ, ἐπειδὴ (ἀντὶ τῦ, ἐφ' ὅσον, οἷον, ἐπὶ ὅ δὴ), οὕτω καὶ, поне́же убо = ἐπειδή περ (Λυκ. α, ι). (12) μινίςων, ἐκ τῦ μίνυς ὑπερθετικὸν ἂν εἴη μίνιςος· ὡς, ἐλαχὺς, ἐλάχιςος. βλ. ме́ншій. (13) πρόκλατος· βλ. кля́тва. (14) (λ)ιγνὺν Ϝαίγωνίην. βλ. о́гнь καὶ вѣкъ. (15) (Ϝἐξ)ἄλγασα· τὸ Σλαβ. (вз)алка́хъ-ся = ἄλγακα -se (σφὲ, ἐμαυτὸν) = ἠλγύνθην (μέσον), ὅτω καὶ (воз)-жада́х-ся = σ-ἄδακα-se. κτλ.

Помани́ ма Го́споди, егда̀ прїи́деши во ца́рствїи си.	Ἠі́мнае ме До́спота, ἕгта проїтиси вє̃н ка́ртвеї сѡ̃.
Ἑλλην.	*Τὸ Κείμεν.*
„Ἠίμναἔ μευ Δόσποτα, εὖτα προΐτησι Ϝἐ(ν) κάρτϜεῖ σφῷ (Λυκ. 23, 42).	„Μνήσθητί μυ Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ συ (Λυκ. κγ. 42).

,, Прі́иде жена̀ ѿ
Самарі́и почерпа́ти
во́дꙋ. Глаго́ла ей Іи-
сꙋсъ: да́ждь ми пи́-
ти. - глаго́ла емꙋ
жена̀ Самаряны́ня:
ка́кѡ ты̀, Жидо-
ви́нъ сы́й, ѿ менѐ
пи́ти про́сиши, же-
ны̀ Самаря́ныни сꙋ-
щей; - ѿвѣща̀ Іи-
сꙋсъ, и речѐ ей: аще
бы вѣ́дала еси̇ да́ръ
Бо́жій, и кто̀ есть
глаго́ляй ти, да́ждь
ми пи́ти, ты бы
проси́ла ꙋ негѡ̀, и
да́лъ бы ти во́дꙋ
живꙋ. Глаго́ла емꙋ
жена̀: Го́споди, ни̇

,, Проі́теі гена̀ ап᾽
Самареіне ᾽покарпа́-
саі ве́дѵ. Гла́гане ети̅
Інсꙋс᾽ до́юі моі пі-
(т)еін - гла́гане егі̅
гена̀ Самареіні́на:
кѡ̅с тѵ̀ Жꙋдавіно̀с
(с)ѵ̈і́с ап᾽ мені̀ пі-
(т)еін прѡ́сеисеі, ге-
ни̅с Самареіні́нне
(с)ꙋ́сне; - апѳи̅се
Інсꙋс, и р̅іке егі̅:
ѣ́ске пи веідѵ̅іа не
дѡ̅ро(н) ва́гіо(н),
и к(і́с)то́с ѣсті гла-
га́нѡн тоі, до́(с)-
юі моі пі(т)еін, тѵ́
пꙋ прѡ́сеисас (ап)
ѣ́го, и ді́дꙋ пꙋ тоі
ве́дѵ зѡво̀(н). Гла́-

почерпа́ла и́маши, и студене́цъ е́сть глубо́къ. ѿ-ку́ду у́бо и́маши во́ду жи́ву; Еда̀ ты бо́лій есѝ отца̀ на́шегѡ Іа́кѡва, и́же дадѐ на́мъ студене́цъ се́й, и то́й изъ негѡ̀ пи́тъ, и сы́нѡве егѡ̀, и ско́ти егѡ̀; Ѿвѣща̀ Іи҃съ, и речѐ ей: вся́къ пія́й ѿ воды̀ сея̀, вжа́ждется па́ки: а и́же піе́тъ ѿ воды̀ ю́же а́зъ да́мъ ему̀, не вжа́ждется во вѣ́ки. — Глаго́ла къ нему̀ жена̀: Го́споди, да́ждь ми сію̀ во́ду,

гане еоі гена̀: До́спота, нѐ (по)карпа́ла(н) ѧ́меси, и (студанòн) есті̀ глуфо́н· ап' кѹди ѿнпу ѧ́меси ве́дув зѡвòн; Еіда̀ тѵ̀ поле́ѡн есі̀ а́ттанѡ́їго Іакѡ́ва, ї зе ді́ден а́ммі (студанòн) сі́он, и то̀с ез его пі́е, и (с)і́нібеі его, и (с)ктата̀ его; апфи́се Іс҃, и рі́ке ен: па́ск(іс) піе́ѡн ап' ве́дѵ(ос) сіу, вехасди́сеі па́лі· а(лл) ї зе пі́еті ап ве́дѵ(ос) узе аз(ег)ѡ̀ дѡ́мі еоі, не вехасди́сеі вѡ(с) баігеі. —

да̀ ни̇̀ жа́жд8, ни̇̀ при-	Гла́гане ко(т) ё́он
хо::д8 сѣ́мω почер-	гена̀: До́спота, до́-
па́ти. — Го́споди,	(с)ѳι мοι сіо(н)
ви́ж8, ıа́кω проро́къ	вѣ́дν, да̀ ни̇̀ са́сдω,
еси̇̀ ты́. Отцы̀ на́ши	ни̇̀ проходω̃ си̇де по-
въ горѣ̀ се́й покло-	карпа̃сѳаι. - До́спо-
ни́шася. и вы̀ гла-	та, ві́(с)дω, ὅ-
го́лете, ıа́кω во Іе-	кωс проффи́кωн есѐ
р8сали́мѣхъ кла́ня-	тν́. А́ттаι нω̃іоι
тися подоба́етъ.	вѐ(н) го́ры сі́ω пι-
Глаго́ла ей Іи̃съ: же-	клі́носан с(ф)е́. и
но, - вы̀ кла́няетеся,	фы̃(с) глага́нете,
егώже не вѣ́сте. мы̀	ὅкωс вѐ(н) Іер8са-
кла́няемся, его́же	ли́моιс - клιне́есѳаι
вѣ́мы (вѣ́дамы). —	пιде́ветι. Гла́гане
Глаго́ла ем8 жена̀:	ен̃ Іс̃: ге́нω, - фы̃(с)
вѣ́мь, ıа́кω Мессі́а	клιне́есѳе, ὅгω зе
пріи́детъ, глаго́ле-	не ві́сте. (н)мы̃(с)
мый Христо́съ. —	клιнео́месѳа, ὅгω
Глаго́ла ей Іи̃съ:	зе ве́ιдмен. Гла́гане

азъ есмь, глаголаи съ тобою.	ѐоі генà: веі(ди)ми, ὅκως Мессіа проі-тети, глаганомено Христос.-Глагане ѐи Ісъ: аз(ег)ὼ есми, глаганωн сѵ(н) теві.

„Προΐτει γενὰ ἀπ' Σαμαρίης 'ποκαρπᾶσαι (1) βέδυ. Γλάγανε ἐοῖ 'Ιησῦς: Δός μοι πί(τ)ειν (2). Γλάγανε ἐοῖ γενὰ Σαμαρεινίνα (3): κῶς τὺ, ΖυδαϜινὸς (4) (σ)εῖς, (5) ἀπ' μενὴ πί(τ)ειν πρῴσσησι, γενῆς Σαμαρεινίνης (σ)ὔσης; - ἀπ' φῆσε 'Ιησῦς, ἡ ῥῆκε ἐῇ: Ἄσκε πῃ βειδεῖα ἧς δῶρον βάγιον (6), ἡ κ(ίς) τός ἐςι γλαγάνων τοι, δός μοι πῖ(τ)ειν, τὺ πυ πρῴσσησας ἀπ' ἔϜο, ἡ δίδυ πύ τοι βέδυ ζωϜόν. Γλάγανε ἐοῖ γενὰ: Δέσποτα, νὲ 'ποκαρπάλαν (7) ὔμεσι, ἡ συδανὸν (8) ἐςι γλυφὸν, (9) ἀπ' κῦθοι ὔν

„Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ 'Ιησῦς: δός μοι πιεῖν.-Λέγει(ὖν) αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις: πῶς σὺ, 'Ιυδαῖος ὢν, παρ' ἐμῦ πιεῖν αἰτεῖς, ὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος;-'Απεκρίθη 'Ιησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ

πυ ὔμεσι βέδυ ζωϜόν; Εἰδά τυ πολέων (10) ἐσσὶ ἄττα νώοιϜο Ἰακώβα, ἴ ζε δίδεν ἄμμι ςυδανὸν σίον· ἤ τὸς ἐξ ἴϜο πίε, ἤ (σ)ἴννιϜες ἴϜο, ἤ κτατὰ ἴϜος; Ἀπ' φή-σε Ἰησῦς ἴ, ῥῆκε ἐῇ: Πᾶς κις πιέων ἀπ' βέδυ(ος) σίυ Ϝὲξ - ἀσδήσει πάλι, ἀ(λλ') ἴ ζε πίετι ἀπ' βέδυ-(ος), ὖ ζε ἀζ(ἐγ)ὼ δῶμι ἐοῖ, νὲ Ϝεξασδήσει Ϝώ(ς) ϜαἶϜεἰ.—Γλάγανε κο(ʹτ) ἰϜὲ γενὰ: Δόσποτα, δό(σ)θι (11) μοι σίον βέδυ, δὰ νὴ (σ)άσδω, νὴ προἱοδῶ σῇδε (τῇδε) ʹποκαρπᾶσθαι·-Δόσποτα, βί(σ)δω, ὔκως προῤ-ῥήκων ἐσσί. Ἄτται νώϊοι Ϝὲν γόρει σίῳ ʹπικλίνοσαν σφὲ· ἤ (σ)φεῖ(ς) γλαγάνετε, ὔκως Ϝὲν Ἱεροσολύμοις κλινέεσθαι ʹπιδεύετι. (12) Γλάγανε ἐῇ Ἰς: Γένω (13) φεῖ(ς) κλινέεσθε, (14) ὔϜῳ ῥε νὲ Ϝῖςε, (ἠ)μεῖ(ς) κλινεόμεσθα, ὔϜον ζε Ϝῖδμεν-. Γλάγανε ἐοῖ γένα· Ϝεῖ-(δη)μι ὔκως Μεσσία(ς)

ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ. Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα—. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν-. Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Γύναι — ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ ὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνῦμεν ὃ οἴδαμεν —. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Οἶδα, ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγό-

προΐτετι, γλαγανόμενος Χριςός.-Γλάγανε ἐῆ Ἰς': ἀζ (ἐγ)ὼ ἐσμὶ γλαγάνων σὺν τεFΐ.	μενος Χριςὸς—.Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Ἰωάν. Δ. 7, 27.

(1) Ποκαρπᾶσθαι, ἀποκάρπτω, κάρπω черпáю. (2) πί(τ)ειν· ἀπαρέμφ. εἰς пи. βλ. τόμ. α. σελ. 264, α (3) Σαμάρειvίνα, ἀντὶ Σαμαρειανή. (4) ΖυδαFινὸς = Ἰυδαϊνὸς, ι = ζ, ὡς, ἴορκος, ζόρκος. βλ. λ. дéнь. (5) σ-εἴς, βλ. сый. (6) βάγιον, ἐκ τοῦ βάγος, βλ. бóгъ. (7) ᾽ποκαρπάλαν, ἀπὸ, καρπάλη = ἁρπάλη, ἅρπαινα (= ἀρύταινα). καὶ, ἅμω = ἅπω, ἔχω. (8) ςυγανὸς, ςυδανὸς, βλ. студь. (9) γλυφὸς, βλ. глубокій. (10) πολέων = πλέων, μείζων· τὸ δὲ κτατὰ, βλ. скóтъ. (11) δόσθι, (δάσδι, даждь, σδ = δ = θ), δάθι, ἀντὶ δόθι, δίδε, δίδυ. (12) ᾽πιδεύετι, ἐπὶ δεύει, δεῖ. (13) γένω, ὡς ἐκ τοῦ γένως, ὡς, γάλως, Ἰῶ· ἀντὶ γύναι. (14) κλίνεσθε (τούτῳ, πρὸς) ᾧ οὐκ οἴδατε, ὄFω, ὤῳ (ὡς, ὤυ, ὤον), ὅ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
„ И҆ призва̀ Го́сподь А҆да́ма, и҆ речѐ ему̀: А҆да́ме, гдѣ̀	„ И҆ προσάβε Δεσπότας - Αδάμιαν, ἰ ρήκε εοῖ: Αδαμε,

καμεν ςερεανδὸν, (5) ἢ βιβαδήκαμεν (6); ἢ νυ νάκον (7), ἢ ἀμφιθάκαμεν (8); κόFτα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἢ προϊτήκαμεν κοτ' τεFί; 'Η ἀπ(ο)φήσαFς κὰρ (10) ῥήσετι οἶν: 'Αμὴν γλαγάνω FΰΜμι, (ἐ)πεί νύ ζε (11) συ(ν)δFορήσατε ὀδεῖνι σίων φράτων ἐμῶν μινίςων (12), μενὴ συ(ν)δFορίσατε. ΤόFτα ῥήσετι ἡ (σ)ὗσιν ἐ(ν) σκαιῇ ἔFο. Ἴτετε ἀπ' μενὴ πρόκλατοι (13) Fὼς (λ)ιγνὺν (14) Fαἰγωνίην. (Fὲξ) ὄλγασά πυ (15), ἢ νὲ δώσατέ μοι ἄσθειν (ἔσθειν)· (Fὲξ) ἄσδησα, ἢ νὲ ('να)πίσατε μενὴ, κτλ.

γάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, —καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς: 'Αμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μυ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον —. 'Επείνασα γὰρ, καὶ ὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ὐκ ἐποτίσατέ με. κτλ. (Ματθ. κε, 37 — 42.

(1) ΚόFτα, κότα=κύτε, πότε. βλ. когдá, погдá. (2) βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τῦ ἰδέω, ἴδηκα. (3) ἀλγῦντα, βλ. алчý. (4) 'να-πητάκαμεν, πατέω, βλ. пипáю (πητέω, ἀνὰ, ἢ, ἐν). καὶ (σ)ασδῦντα, σασδέω, ἄσδω=δίζω, βλ. жáжда. τὸ δὲ, ('να)πώκαμεν, ἢ, πίκαμεν, ἐκ τῦ πίω, πόω,= πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἷον, ποέω (ποήκαμεν) поúхомъ, βλ. пою. (5) ςερεανδὸν.

βλ. сшрана́. (6) βιβαδήκαμεν, ἐκ τῦ βιβάδω (въведу), οἷον βιβαδέω. (7) νάκος. βλ. нагій. (8) ἀμφιθάκαμεν, ἀμφὶ, θέω (τίθημι) = ω (о, объ), дѣю (= περιτίθημι, περιβάλλω). (9) πονᾶντα (πονεῦντα, πονῦντα), βλ. бо́ль. (10) κὰρ. βλ. Ца́рь. (11) (ἔ)πεὶ, νύ, ζε (δε, δη) = поне, же· ἢ ἐπεὶ ἦν (νὴ) δὲ = ἐπειὴ δὴ: ἐπ᾽, ἄν, δὴ, ἐπειδὴ (ἀντὶ τῦ, ἐφ᾽ ὕσον, οἷον, ἐπὶ ὃ δὴ), οὕτω καὶ, поне́же убо = ἐπειδή περ (Λυκ. α, ῑ). (12) μινίςων, ἐκ τῦ μίνυς ὑπερθετικὸν ἂν εἴη μίνιςος· ὡς, ἐλαχὺς, ἐλάχιςος. βλ. ме́ншій. (13) πρόκλατος· βλ. кля́шва. (14) (λ)ιγνύν Ϝαίγωνίην. βλ. о́гнь καὶ вѣкъ. (15) (Ϝἐξ)ἄλγασα· τὸ Σλαβ. (вз)алка́хъ-ся = ἄλγακα-se (σφὲ, ἐμαυτὸν) = ἠλγύνθην (μέσον), ὕτω καὶ (воз)-жада́х-ся = σ-ἄδακα-se. κτλ.

Помани́ ма Го́споди, егда̀ пріи́дешии во ца́рствіи си.	ἼΠίмнае ме До́спота, е́гта проі́тиси вен ка́ртвеі сѡ.
Ἑλλην.	*Τὸ Κείμεν.*
„Πίμναέ μευ Δόσποτα, εὖτα προΐτησι Ϝέ(ν) κάρτϜεῖ σφῷ (Λυκ. 23, 42).	„Μνήσθητί μυ Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν] τῇ Βασιλείᾳ συ (Λυκ. κγ. 42).

,, Пріи́де жена̀ ѿ
Самарі́н почерпа́ти
во́ду. Глаго́ла ей Іи-
сусъ: да́ждь ми пи́-
ти. - глаго́ла ему
жена̀ Самаряны́на:
ка́кѡ ты̀, Жидо-
ви́нъ сый, ѿ менѐ
пи́ти про́сиши, же-
ны̀ Самаря́нини су-
щей; - ѿвѣща̀ Іи-
сусъ, и речѐ ей: аще
бы вѣдала еси да́ръ
Бо́жій, и кто̀ есть
глаго́ляй ти, да́ждь
ми пи́ти, ты бы
проси́ла у негѡ̀, и
да́лъ бы ти во́ду
жи́ву. Глаго́ла ему
жена̀: Го́споди, ни

,, Проі́теі гена̀ ап'
Самареінс 'покарпа́-
саі ве́дv. Гла́гане ен
Інсус' до́ѡі мої пі-
(т)еін - гла́гане еої
гена̀ Самареіні́на:
кѡ́с тѵ̀ Жудавіно̀с
(с)ыі́с ап' мені̀ пі́-
(т)еін прѡ́сесисі, ге-
нїс Самареіні́нис
(с)у́сенс; - апфисе
Інсус, и рике еої:
а́ске пи веідvіа нс
дѡ́ро(н) ва́гіо(н),
и к(іс)то́с есті гла-
га́нѡн тої, до́(с)-
ѡі мої пі(т)еін, тѵ́
пу прѡ́сесисас (ап)
его, и ді́ду пу тої
ве́дv зѡво̀(н). Гла́-

почерпа́ла и́маши, и студене́цъ е́сть глꙋбо́къ. ѿ - кꙋ́дꙋ ꙋ́бо и́маши во́дꙋ жи́вꙋ; Еда̀ ты бо́лїй есѝ отца̀ на́шегѡ Іа́кѡва, и́же дадѐ на́мъ студене́цъ се́й, и то́й изъ негѡ̀ пи́тъ, и сы́нѡве егѡ̀, и ско́ти егѡ̀; ѿвѣща̀ Іи҃съ, и речѐ ей: ве́якъ пі́яй ѿ воды̀ сея̀, вжа́ждеся па́ки: а и́же пі́етъ ѿ воды̀ ю́же а́зъ да́мъ емꙋ́, не вжа́ждется во вѣ́ки. — Глаго́ла къ немꙋ̀ жена̀: Го́споди, да́ждь ми сїю̀ во́дꙋ,

гане еоі гена̀: До́спота, нѐ (по)карпа́ла(н) а́меси, и (стѵдано̀н) естѝ глѵфо́н· ап' кꙋди ѻнпꙋ а́меси ве́дѵ зѡво̀н; Еіда̀ тѵ̀ поле́ѡн есѝ а́тта нѡ́іго Іакѡ́ва, і зе ді́ден а́мми (стѵдано̀н) сі́он, и то̀с ез его пі́е, и (с)ініве его, и (с)ктата̀ его; апфи́се Іс҃, и рике ен: па́ск(іе) пі́еѡн ап' ве́дѵ(ос) сі́ꙋ, ве́засди́сеі па́лі а(лл) і зе пі́еті ап ве́дѵ(ос) ꙋ́зе аз(ег)ѡ̀ дѡ́мі еоі, не везасди́сеі вѡ(с) ваіге́і. —

да̀ нѝ жа́ждꙋ, нѝ при-
хождꙋ сѣ́мѡ почер-
па́ти. — Го́споди,
вижꙋ, ꙗ́кѡ проро́къ
есѝ ты́. Отцы̀ на́ши
въ горѣ̀ се́й покло-
ни́шасѧ. и вы̀ гла-
го́лете, ꙗ́кѡ во Іе-
рꙋсали́мѣхъ кла́нѧ-
тисѧ подоба́етъ.
Глаго́ла ей І҆и҃съ: же-
но, - вы̀ кла́нѧетесѧ,
его́же не вѣ́сте• мы̀
кла́нѧемсѧ, его́же
вѣ́мы (вѣ́дмы). —
Глаго́ла емꙋ жена̀:
вѣ́мь, ꙗ́кѡ Мессі́а
пріи́детъ, глаго́ле-
мый Хрісто́съ. —
Глаго́ла ей І҆и҃съ:

Гла́гане ко(т) ἑόн
гена̀: До́спота, до́-
(с)ѳі мои сіо(н)
ве́дѵ, да̀ нѝ са́сдѡ,
нѝ проходѡ҃ сиде по-
карпа҃сѳаі. - До́спо-
та, ві́(с)дѡ, о̔́-
кѡс прорриківн есѐ
тѵ́. А҆ттаі нѡ̔́іоі
ве̑(н) го́ры сі́ѡ ̓пі-
клі́носан с(ф)е́• и̑
фы҃(с) глага́нете,
о̔́кѡс ве̑(н) І҆ерꙋса-
ли́моіс - кліне́есѳаі
̓піде́веті. Гла́гане
ей І҆с҃: ге́нѡ, - фы҃(с)
кліне́есѳе, о̔́гѡ зе
не ві́сте• (и̔)мы҃(с)
кліне́омесѳа, о̔́гѡ
зе веі́дмен. Гла́гане

азъ єсмь, глаголѧй съ тобою.	єоі гена: веі(дн)мі, ὅκως Μεσσία проі-тети, глаганомено Χристос.—Глагане єі Іс: аз(єг)ὼ єсмі, глаганωн сѵ(н) теві.

„Προΐτει γενὰ ἀπ' Σαμαρίης ʼποκαρπᾶσαι (1) βέδυ. Γλάγανε ἐοῖ Ἰησῦς: Δός μοι πί(τ)ειν (2). Γλάγανε ἐοῖ γενὰ Σαμαρεινίνα (3): κῶς τὺ, ΖυδαϜινὸς (4) (σ)εῖς, (5) ἀπ' μενὴ πί(τ)ειν πρώσσησι, γενῆς Σαμαρεινίνης (σ)ὔσης; — ἀπ' φῆσε Ἰησῦς, ἡ ῥῆκε ἐῇ: Ἄσκε πῃ βειδεῖα ἧς δῶρον βάγιον (6), ἡ κ(ίς) τός ἐςι γλαγάνων τοι, δός μοι πί(τ)ειν, τύ πυ πρώσσησας ἀπ' ἔϜο, ἡ δίδυ πύ τοι βέδυ ζωϜόν. Γλάγανε ἐοῖ γενά: Δέσποτα, νὲ ʼποκαρπάλαν (7) ὕμεσι, ἡ ςυδανὸν (8) ἐςι γλυφὸν, (9) ἀπ' κῦθοι ὖν

„Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς: δός μοι πιεῖν.—Λέγει(ὖν) αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, πῶς σὺ, Ἰυδαῖος ὤν, παρ' ἐμῦ πιεῖν αἰτεῖς, ὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος;—Ἀπεκρίθη Ἰησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τί ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τ

πυ ἄμεσι βέδυ ζωFόν; Εἰ-
δά τυ πολέων (10) ἐσσὶ ἄττα
νώοιFο 'Ιακώβα, ἴ ζε δίδεν
ἄμμι ςυδανὸν σίον· ἡ τὸς
ἐξ ἴFο πίε, ἡ (σ)ἴννιFες
ἴFο, ἡ κτατὰ ἴFο; 'Απ' φή-
σε 'Ιησῦς ἰ ῥῆκε ἐῇ: Πᾶς
κις πιέων ἀπ' βέδυ(ος)
σῖυ Fὲξ-ἀσδήσει πάλι,
ἀ(λλ') ἴ ζε πίετι ἀπ' βέδυ-
(ος), ὃ ζε ἀζ(ἐγ)ὼ δῶμι
ἐοῖ, νὲ Fεξασδήσει Fώ(ς)
FαἰFεἰ.—Γλάγανε κο(ʼτ)
ἐFὲ γενά: Δόσποτα, δό(σ)θι
(11) μοι σίον βέδυ, δὰ νὴ
(σ)άσδω, νὴ προhoδῶ σῇδε
(τῇδε) 'ποκαρπᾶσθαι.-Δό-
σποτα, βί(σ)δω, ὄκως προφ-
ῥήκων ἐσσί. "Ατται νώϊοι
Fὲν γόρει σίῳ 'πικλίνοσαν
σφὲ· ἡ (σ)φεῖ(ς) γλαγάνετε,
ὄκως Fὲν 'Ιεροσολύμοις
κλινέεσθαι 'πιδεύετι. (12)
Γλάγανε ἐῇ Ἰς: Γένω (13)
φεῖ(ς) κλινέεσθε, (14) ὄFω
ρε νὲ Fἴςε, (ἡ)μεῖ(ς) κλι-
νεόμεσθα, ὄFον ζε Fῖδμεν-.
Γλάγανε ἐοῖ γένα· Fεῖ-
(δη)μι ὄκως Μεσσία(ς)

ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν 'Ιακώβ,
ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέ-
αρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ
ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
καὶ τὰ θρέμματα αὐτῦ;
'Απεκρίθη 'Ιησῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ. Πᾶς ὁ πίνων
ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου,
διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν
πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ
ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα—.
Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύ-
ριε, δός μοι τοῦτο τὸ
ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν-.
Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προ-
φήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ
προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
λέγετε, ὅτι ἐν 'Ιεροσολύ-
μοις δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει
αὐτῇ ὁ 'Ιησοῦς: Γύναι —
ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ ὐκ
οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνῦ-
μεν ὃ οἴδαμεν —. Λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή: Οἶδα, ὅτι
Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγό-

προΐτετι, γλαγανόμενος Χριςός.-Γλάγανε ἐῆ Ἰς': ἀζ (ἔγ)ω ἐσμὶ γλαγάνων σὺν τεϜΐ.	*μενος Χριςὸς—.Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Ἰωάν. Δ. 7, 27.*

---

(1) *Ποκαρπᾶσθαι, ὀποκάρπτω, κάρπω* черпáю. (2) *πί(τ)ειν· ἀπαρέμφ. εἰς* ти. *βλ. τόμ. α. σελ.* 264, α (3) *Συμάρεινίνα, ἀντὶ Σαμαρειανή.* (4) *ΖυδαϜινὸς = Ἰυδαϊνὸς, ι = ζ, ὡς, ἴορκος, ζόρκος. βλ. λ.* дéнь. (5) *σ-εἷς, βλ.* сый. (6) *βάγιον, ἐκ τοῦ βάγος, βλ.* бóгъ. (7) *'ποκαρπάλαν, ἀπὸ, καρπάλη = ἁρπάλη, ἅρπαινα (= ἀρύταινα). καὶ, ἄμω = ἅπω, ἔχω.* (8) *ςυγανὸς, ςυδανὸς, βλ.* спудь. (9) *γλυφὸς, βλ.* глубокій. (10) *πολέων = πλέων, μείζων· τὸ δὲ κτατὰ, βλ.* скóпъ. (11) *δόσθι, (δάσδι,* даждь, *σδ = δ = θ), δάθι, ἀντὶ δόθι, δίδε, δίδυ.* (12) *'πιδεύετι, ἐπὶ δεύει, δεῖ.* (13) *γένω, ὡς ἐκ τοῦ γένως, ὡς, γάλως, Ἰω· ἀντὶ γύναι.* (14) *κλίνεσθε (τούτῳ, πρὸς) ᾧ οὐκ οἴδατε, ὅϜω, ὅῳ (ἅς, ὅυ, ὅον), ὅ.*

Σλαβον.	*Ἑλλην. (αἰολικ.)*
„ И̑ призвà Господь-А́да́ма, и̑ речѐ ему̀: А́да́ме, гдѣ	„ И̑ просáве Доспóтас-А́дáмаан, и̑ рнке еоі: А́даме,

,, Прїи́де жена̀ ѿ Самарі́и почерпа́ти во́дꙋ. Глаго́ла ей Інсꙋсъ: да́ждь ми пи́ти. - глаго́ла емꙋ жена̀ Самараны́на: ка́кѡ ты̀, Жидови́нъ сы́й, ѿ менѐ пи́ти про́сиши, жены̀ Самарани́ни сꙋщей; - ѿвѣща̀ Інсꙋсъ, и речѐ ей: аще бы вѣ́дала есѝ да́ръ Бо́жїй, и кто̀ есть глаго́лай ти, да́ждь ми пи́ти, ты бы проси́ла у негѡ̀, и да́лъ бы ти во́дꙋ жи́вꙋ. Глаго́ла емꙋ жена̀: Го́споди, ни

,, Проі́теі гена̀ ап' Самареине 'покарпа́саі ве́дѵ. Гла́гане ен Інесꙋс' до́ѡі мои пі(т)еин - гла́гане еои гена̀ Самареині́на: кѡс тѵ̀ Жꙋдавіно̀с (с)ы́іе ап' менѝ пі(т)еин прѡ́сеси, генис Самареині́ние (с)ꙋ́сне; - апфисе Інесꙋс, и рике еои: аске пи веідѵіа нс дѡро(н) ва́гіо(н), и к(іс)то́с ести глага́нѡн тои, до́(с)ѡі мои пі(т)еин, тѵ́ пꙋ прѡ́сенсас (ап) его, и дідꙋ пꙋ тоі ве́дѵ зѡво̀(н). Гла́-

K.

Λ.

да̀ нѝ жа́ждꙋ, нѝ прихождꙋ сѣ́мѡ почерпа́ти. — Го́споди, ви́жꙋ, ꙗ҆́кѡ проро́къ є҆сѝ ты̀. Отцы̀ на́ши въ горѣ̀ се́й поклони́шасѧ. и вы̀ глаго́лете, ꙗ҆́кѡ во Ієрꙋсали́мѣхъ кла́нѧтисѧ подоба́етъ. Глаго́ла є́й Іи҃съ: жено, - вы̀ кла́нѧетесѧ, єгѡ́же не вѣ́сте мы̀ кла́нѧемсѧ, єго́же вѣ́мы (вѣ́дмы). — Глаго́ла ємꙋ̀ жена̀: вѣ́мь, ꙗ҆́кѡ Мессі́а пріи́детъ, глаго́лемый Хрїсто́съ. — Глаго́ла є́й Іи҃съ:

Гла́гане ко(т) ѐон гена̀: До́спота, до́(с)ѳи мои сіо(н) ве́дꙋ, да̀ нѝ са́сдѡ, нѝ проходѡ̀ сидѐ покарпа́сѳаі. - До́спота, ві́(с)дѡ, ѻ́кѡс прорро́кѡн єсѐ ты́. А҆́ттаі нѡ́їоі ве̑(н) го́ры сі́ѡ ѝпіклі́носан с(ф)е́ ѝ фы̑(с) глага́нете, ѻ́кѡс ве̑(н) Іерꙋсали́моіс - клінѐесѳаі ѝпідѐветі. Гла́гане е̑й Іс̑: ге́нѡ, - фы̑(с) клінѐесѳе, ѻ́гѡ зе не ві́сте (и҆)мы̑(с) клінео́месѳа, ѻ́гѡ зе веі́дмен. Гла́гане

азъ єсмь, глаголѧй съ тобою.

єої гена: веі(ди)ми, ὅκως Μессіа проі-тети, глаганоменос Христос.-Глагане єй Іс: аз(єг)ὼ єсми, глаганωн сѵ(н) теві.

,,Προΐτει γενὰ ἀπ' Σαμαρίης 'ποκαρπᾶσαι (1) βέδυ. Γλάγανε ἐοῖ 'Ιησῦς: Δός μοι πί(τ)ειν (2). Γλάγανε ἐοῖ γενὰ Σαμαρεινίνα (3): κῶς τὺ, ΖυδαϜινὸς (4) (σ)εῖς, (5) ἀπ' μενὴ πί(τ)ειν πρώσσησι, γενῆς Σαμαρεινίνης (σ)ὔσης; - ἀπ' φῆσε 'Ιησῦς, ἡ ῥῆκε ἐῇ: Ἄσκε πη βειδεῖα ἧς δῶρον βάγιον (6), ἡ κ(ίς) τός ἐςι γλαγάνων τοι, δός μοι πῖ(τ)ειν, τύ πυ πρώσσησας ἀπ' ἔϜο, ἡ δίδυ πύ τοι βέδυ ζωϜόν. Γλάγανε ἐοῖ γενά: Δέσποτα, νὲ 'ποκαρπάλαν (7) ὔμεσι, ἡ ςυδανὸν (8) ἐςι γλυφὸν, (9) ἀπ' κῦθοι ὔν

,,Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ 'Ιησῦς: δός μοι πιεῖν.-Λέγει(ὖν) αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις: πῶς σὺ, 'Ιυδαῖος ὤν, παῤ ἐμῦ πιεῖν αἰτεῖς, ὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος;-Ἀπεκρίθη 'Ιησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ

πω ἄμεσι βέδυ ζωϜόν; Εἰ-
δά τυ πολέων (10) ἐσσὶ ἄττα
νώοιϜο Ἰακώβα, ἴ ζε δίδεν
ἄμμι ςυδανὸν σίον· ἢ τὸς
ἐξ ἵϜο πίε, ἢ (σ)ἵννιϜες
ἵϜο, ἢ κτατὰ ἵϜο; Ἀπ' φή-
σε Ἰησῦς ἴ, ῥῆκε ἑῇ: Πᾶς
κις πιέων ἀπ' βέδυ(ος)
σῖυ Ϝὲξ-ἀσδήσει πάλι,
ἀ(λλ') ἴ ζε πίετι ἀπ' βέδυ-
(ος), ὃ ζε ἀζ(ἐγ)ὼ δῶμι
ἑοῖ, νὲ Ϝεξασδήσει Ϝώ(ς)
ϜαίϜει.—Γλάγανε κο(ʹτ)
ἑϜὲ γενά: Δόσποτα, δό(σ)θι
(11) μοι σίον βέδυ, δὰ νὴ
(σ)άσδω, νὴ προhοδῶ σῆδε
(τῇδε) 'ποκαρπᾶσθαι·-Δό-
σποτα, βί(σ)δω, ὕκως προῤ-
ῥήκων ἐσσί. Ἄτται νώϊοι
Ϝὲν γόρει σίῳ 'πικλίνοσαν
σφέ· ἢ (σ)φεῖ(ς) γλαγάνετε,
ὕκως Ϝὲν Ἱεροσολύμοις
κλινέεσθαι 'πιδεύετι. (12)
Γλάγανε ἑῇ Ἰς: Γένω (13)
φεῖ(ς) κλινέεσθε, (14) ὕϜω
ρε νὲ Ϝῖςε, (ἡ)μεῖ(ς) κλι-
νεόμεσθα, ὕϜον ζε Ϝῖδμεν-.
Γλάγανε ἑοῖ γένα· Ϝεῖ-
(δη)μι ὕκως Μεσσία(ς)

ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ,
ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέ-
αρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ
ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ,
καὶ τὰ θρέμματα αὐτῦ;
Ἀπεκρίθη Ἰησῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ. Πᾶς ὁ πίνων
ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου,
διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν
πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ
ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα—.
Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύ-
ριε, δός μοι τοῦτο τὸ
ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν-.
Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προ-
φήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ
προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύ-
μοις δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Γύναι—
ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ
οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνῦ-
μεν ὃ οἴδαμεν—. Λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή: Οἶδα, ὅτι
Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγό-

προῖτετι, γλαγανόμενος Χριςός.-Γλάγανε ἐῇ Ἰς': ἀζ (ἐγ)ὼ ἐσμὶ γλαγάνων σὺν τεϜῖ.	μενος Χριςὸς—.Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς: Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Ἰωάν. 4. 7, 27.

(1) Ποκαρπᾶσθαι, ἀποκάρπτω, κάρπω черпаю. (2) πί(τ)ειν· ἀπαρέμφ. εἰς пи. βλ. τόμ. α. σελ. 264, α (3) Σαμάρειvίνα, ἀντὶ Σαμαρειανή. (4) ΖυδαϜινὸς = Ἰυδαϊνὸς, ι = ζ, ὡς, ἴορκος, ζόρκος. βλ. λ. день. (5) σ-εἶς, βλ. сый. (6) βάγιον, ἐκ τῦ βάγος, βλ. богъ. (7) ᾿ποκαρπάλαν, ἀπὸ, καρπάλη = ἁρπάλη, ἅρπαινα (= ἀρύταινα). καὶ, ἅμω = ἅπω, ἔχω. (8) ςυγανὸς, ςυδανὸς, βλ. студь. (9) γλυφὸς, βλ. глубокій. (10) πολέων = πλέων, μείζων· τὸ δὲ κτατὰ, βλ. скопъ. (11) δόσθι, (δάσδι, даждь, σδ = δ = θ), δάθι, ἀντὶ δόθι, δίδε, δίδυ. (12) ᾿πιδεύετι, ἐπὶ δεύει, δεῖ. (13) γένω, ὡς ἐκ τῦ γένως, ὡς, γάλως, Ἰω· ἀντὶ γύναι. (14) κλίνεσθε (τύτῳ, πρὸς) ᾧ ὐκ οἴδατε, ὄϜω, ὅῳ (ἅς, ὅυ, ὅον), ὅ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
,, И҆ призва̀ Господь - А҆да́ма, и҆ речѐ емꙋ̀: А҆да́ме, гдѣ̀	,, И҆ просаве Доспо́тас - А҆да́мιαн, и҆ рнке еоι: А҆даме,

єсѝ; и҆ речѐ емꙋ̀: гла́съ слы́шахъ тебѐ ходѧ́ща, — и҆ ꙋбоѧ́хсѧ, ꙗ҆́кѡ на́гъ є҆́смь, и скры́хсѧ. — Жена̀, ю҆́же да́лъ єсѝ со мно́ю, та́ ми дадѐ ѿ дре́ва, и҆ ꙗдо́хъ.

к(ꙋ̄)ди̏ е҆ссі́; и҆ р҃ике еоі̄: гла́(к)сі(н) клѵ́ссаска(он) тѐв хода̄(н)тос, — и҆ ефо(в)а́ка(сфѐ), ὅкωс на́кос е҆слиі́, и҆ сѵ(г)крѵ́вика (сфѐ). — Гена̀, а҆́н зе дѡ̀н ессѝ сѵ̀(н)менн̄ї, та́ мои ді́де а҆п' дрі́ва, и҆ а҆́дѡка.

Αἰολικῶς.

„Ἡ προσαῦε Δοσπότας -Αδάμαν, ἠ ῥῆκε ἑοῖ: Ἄδαμε κ(ῦ)δὴ ἐσσί; ἠ ῥῆκε ἑοῖ: Γλάξιν (κλάγξιν) κλύσσασκον τεῦ hοδᾶντος (ὑδῦντος), ἠ ἐφό(β) ἄκα σφὲ, ὅκως (ὅτι) νύκος ἐμὶ, ἠ συγκρύβηκα σφέ. Γενὰ, ἂν ζε(γε)δῶν (δὺς) ἐσσι σὺν μεντ̄ῒ, τά μοι δίδε ἀπ' δρίϜα (δρίυ), ἠ ἄδωκα (ἐδίδοκα).

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ἀδὰμ ποῦ εἶ; καὶ εἶπεν αὐτῷ: τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος-, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. — Ἡ γυνὴ, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον (Γενέσ. γ, 10).

* *

,, Изыди изъ ковчега ты, и жена твоя, и сынове твои, и жены сынωвъ твоихъ съ тобою. - И изыде Нωе, - и вси звѣріе, и вси скоти, и вся птицы, и вся гады движущыяся на земли, изыдоша изъ ковчега.	,, Єксиωи ікс капсака ты, и гена твеа, и сінівес твеоі, и генаі сінωв(н) твеωн сѷ(н) тевωі. - И ексіте Нωе, - и пасоі сфирес, и паса ктата, и паса птіти, и паса гади двѵзеонта - сфе 'на хамилн ікситосан ікс капсака.

,, Ἔξιθι ἰξ(ἐξ) καψάκα (1) τὺ, ἡ γενὰ τϜεὰ, ἡ σ-ἴνιϜες τϜεοὶ, ἡ γεναὶ σ-ἴνωϜν τϜεῶν σὺν τεϜῶϊ (τεῷ = τεῖ)-. Ἡ ἐξίτει Νῶε-ἡ πᾶσοι (πάντες) (σ)φῆρες, ἡ πᾶσα (πάντα) κτητὰ (κτήνη), ἡ πᾶσα πτήτη (πτητὰ), ἡ πᾶσα Ϝᾶδη (2) δϜυζέοντά σφε 'νὰ χαμηλῇ, ἐξίτοσαν ἐξ καψάκα.	,, Ἔξιθι ἐκ τῆς Κιβωτȣ̃ σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σȣ μετὰ σȣ̃—. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε-καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ κινȣ́μενα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτȣ̃ (Γενέσ. Η, 16 18).

(1) *Καψάκης, κάψα, καύω, κύβω, κύβα, κίβα, κιβωτὸς, βλ.* ковче́гъ. *καὶ ἰξ = ἐξ, ὥς, ἐν, εἰν, ἰν,* in. (2) *Fἅδη, βλ.* гаждаю, *σελ.* 392. *καὶ, δFυζέοντα, δFύζω, βλ.* дви́жу.

,, Уклони́теся въ до́мъ, -и почі́йте, -и ѡбꙋ́треневаше ѿидете въ пꙋ́ть сво́й. Рѣ́ша же: ни, но на сто́гнѣ почі́емъ. — Жена̀ Лѡ́та бы́сть сто́лпъ сла́нъ.

,, Ѐкклинеі̄те сфа̄(с) ве̑(с) до́мон, -ѝ ̓пікеі́ете -ѝ а̑(м)по(р)ѳрѵ́нав(н)тес апі́тете ве̑(с) па̀тон сфео́н. ̔Рѣса́н зе: нѝ, о̑н ̓на̀ сгоі́хѡ ̓пікеі́ѡмен. — Гена̀ Лѡ́та фѷсто ста́лба с-ӑлі́на.

Αἰολικῶς.

,, *Ἐκκλινεῖτε σφᾶ(ς) Fέ(ς) δόμον,-ἠ ̓πικείετε,- ἰ ἀμφο(ρ)θρύναFντες (ὀρθρίσαντες) ἀπ-ἴτετε Fὲ(ς) πάτον σφεόν. ̔Ρῆσάν ζε (δὲ)· νὴ* (non), *ὢν (ἐν) ̓νὰ*

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

,, *Ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον,—καὶ καταλύσατε,— καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ εἶπαν: Οὐχὶ, ἀλλ᾽ ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.-*

ϛοίχῳ 'πικείομεν—. Γενὰ Λώτα φῦϛο ϛάλFα (σ)ύλίνα.	*Γυνὴ Λὼτ ἐγένετο ϛήλη ἁλὸς (Γεν. ιθ, 2, 27).*
,,И ста́ша во́ды Іорда́на теку́щыѧ свы́ше. — И всѝ сыновѐ Ісра́илевы прехожда́ху по су́ху.	,, И̓ ста̄сан ву́ди Іорда́на таке́онта (е̑ке)вы́псу. — и̑ п(а̄)сои с-ї́инивес Ісраиле́вои п(а)рехо́дакан 'по̀ сі́кху.
,,'Η ϛᾶσαν Fῦδη 'Ιορδάνα τακέοντα (ϛάγοντα) ἐξ Fύψῦ-. ἰ πᾶσοι (πάντες) σ-ἴνιFες 'ΙσραηλαῖFοι παραι-ƀῶδακαν 'πὸ σίκχῦ.	*,, Καὶ ἔϛησαν τὰ ὕδατα τῦ 'Ιορδάνυ τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν,-καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς (Ἰησ. Ναυῆ, γ, 16, 17.)*
,, Ѿ-ку́ду е̑стѐ; и̑ ѿ-ку́ду прі̂идо́сте; и реко́ша: ѿ да́лніѧ земли̇̀ прі̂идо́хомъ въ по́лкъ Ісра́илевъ.	,, А̓п' кӯѳу е̑сте; и̑ ап' кӯѳу проїте(с)те; и̑ ри́кесан: 'ап' таліні̄с хамилі̄с проїти́камен ве̑(с) по́лхон Ісраи́лев.
,, 'Απ κῦθυ (-θοι, θεν) ἐϛὲ; ἢ ἀπ' κῦθυ προΐτε-	*,, Πόθεν ἐϛὲ; καὶ πόθεν παραγεγόνατε; καὶ εἶπαν:*

(σ)τε; ἢ ῥήκεσαν (εἰρήκεσαν): ἀπ' ταλινῆς χαμηλῆς προϊτήκαμεν Fὲς πόλχον 'Ισραήλευ.

ἐκ γῆς μακρόθεν ἥκομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν 'Ισραήλ. ('Ιησ. θ, 6, 9.)

„Принеси́те го́сподеви, сы́нове Бо́жій, принеси́те го́сподеви сы́ны о́вни: принеси́те го́сподеви сла́ву и че́сть: принеси́те го́сподеви сла́ву и́мени егѡ̀: поклони́теса го́сподеви во дворѣ̀ свѧтѣ̀мъ егѡ̀. Гла́съ госпо́день на вода́хъ: Бо́гъ сла́вы возгремѣ̀. - гла́съ госпо́день въ крѣ́пости. - гла́съ го́спода сокруша́ющаго ке́дры, и̑ стрі́етъ

„Про(н)исы̄те доспо́теви, сїніве(с) ва́гіоі, про(н)исы̄те доспо́теви сїны(с) ὀ-ві́ωн: про(н)исы̄те доспо́деви кле́вос и̑ ті̄сін: про(н)исы̄те доспо́теви кле́вос (о̑н)ѵ́маті ӗ́го: проклінъ̄іте сфа̄́с доспо́теви ве̑(н) ю̀вѵ́раі се́птаі̄ ӗ́го. Гла́(к)сіс доспо́тѵнос ве̑(н) вѵ́дасі: ва́гос кле́вус вѵ̆́ψ(і)хре́міе. - гла́(к)сіс доспо́тѵнос ве̑(н) крепѵстѵ́і. -

Госпо́дь ке́дры Лі-ва́нскія. - Гла́съ Го́спода пресѣца́ющагѡ пла́мень огнѧ̀. Гла́съ Го́спода стрѧса́ющагѡ пѹсты́ню: и҆ стрѧсе́тъ Госпо́дь пѹсты́ню Каддíйскѹю, - и въ хра́мѣ егѡ̀ всѧ́кій глаго́летъ сла́вѹ. (Ѱало́мъ, к҃и). Да (у)бойтсѧ Го́спода всѧ землѧ̀. - ꙗ҆́ко то́й речѐ, и҆ бы́ша: то́й повелѣ̀, и҆ созда́шасѧ (л҃к). Видѣ́ша тѧ во́ды, Бо́же, ви́деша тѧ во́ды, и убоѧ́шасѧ. (о҃ѕ). Приклонѝ Го́-

гла́(к)сис Доспо́та сν(г)крѹсео́нтос ке́дрѹс, и҆ с(νн)трі(к)ети Доспо́тас ке́дрѹс Ліваникѹс.-Гла́(к)сис Доспо́та парес(х)ізе́онтос фле́ма (л)ігнν́ос· гла́(к)сис Деспо́та с(νн)ѡрас-се́онтос фνстíнин· и҆ с(νн)ѡра́(к)сети Доспо́тас фνстíнин Каддіаки́н, - и҆ ве(н) харамѡ̄ е҆́го па́скис глага́нети кле́вос. (Ѱалм. ки). Да̀ фо(в)и́сѡѡ Доспо́тан па́са халинла̀.- ѡ҆́кѡс то̀с ри҃ке и҆ фν҃сан: то̀с (е)пі-

споди ѹ́хо твоѐ, и услы́ши мѧ. - Помѧнѝ кі́й мо́й соста́въ (п҃е-и). Ты же то́йжде есѝ, и лѣ́та твоѧ̑ не оскꙋдѣ́ютъ (р҃а). Хвали́те Го́спода съ небе́съ, хвали́те его̀ на вы́шнихъ (р҃мн).	ко́ле, ѝ сѵ(н)ді́сасан (лк). Вы́досан те вѵ́ди, Ва́ге, вы́доса́н те вѵ́ди, ѝ ѐфо(в)а́:асан (оѕ). Прѡ́клине До́спота Ѹха (с) твеѐн, ѝ клѵ́ссе ме. - ʼПі́мнае кої́н мео́ сѵ́став(сис) (пе́-и). Тѵ́ зе то́сде ессѝ, ѝ (л)ѐтеа твеа̀ нѐ екс-хите́онти (ра́). Квалы́те Доспо́тан (ѐк)с невѡ́н, квалы́те ѐгѐ ʼна вѵпсиноі̄с.
„Προ(σ)οισεῖτε (βλ. несꙋ) Δοσπότεϝι, (σ)ἴνιϝες βάγιοι, προ(σ)οισεῖτε Δοσπότεϝι (σ)ἴννεις ὀϝΐων: προ(σ)οισεῖτε Δοσπότεϝι	„Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν: ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν: ἐνέγκατε τῷ

κλεῦος ἢ τῖσιν: προ(σ)οισεῖτε ΔοσπότεFι κλεῦος (ὀν)ύματι ἔFο. Προκλινεῖτε σφᾶς ΔοσπότεFι Fὲν ϑFύραι(ᾳ) σεπταῖ(ῇ) ἔFο. Γλά(κ)σις δοσπότυνος Fὲν Fῦδασι. Βάγος κλεύους Fῦψ(ι) χρέμε (βρέμε)-. Γλά(κ)σις δοσπότυνος Fὲν κρεπυςῦϊ (κρέτος, βλ. крѣпокъ)-.Γλά(κ)σις Δοσπότα συ(γ)κρύσσοντος (βλ. крушу̀) κέδρυς, ἢ σ(υν)τρίFετι Δοσπότας κέδρυς Λιβανικύς-. Γλά(κ)σις Δοσπότα παραισχιζέοντος φλέμα (λ)ιγνύος· Γλά(κ)σις Δοσπότα συνϑράσσοντος φυςίνην· ἢ σ(υν)ϑράξετι Δοσπότας φυςίνην Καδδιακὴν (βλ. пу́стъ). ἢ Fὲν χαραμῷ ἔFο πᾶςκις γλαγάνετι κλεῦος, -. Δὰ φο(β)ήσϑω Δοσπόταν πᾶσα χαμηλά-. Ὅκως τὸς ῥῆκε, ἢ φῦσαν· τὸς ἐπὶ-βόλε, ἢ συ(ν)σδήσασαν (συνδήϑησαν, δέμω, δέω, зду̀)-.Βείδοσάν σε Fύδη, Βάγε, βεί-

Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ: προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.- Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ-. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.- Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· Φωνὴ Κυρίυ συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν (ψαλμ. κή).-Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ.—Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτοὶ ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν (ψαλ. λβ). Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν (ος) —. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου—. Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστα-

δόσάν σε Fύδη, ἢ ἐφο(β)άσασαν-(θησαν). Πρόκλινε, Δόσποτα, ὕλιας τFεὸν, ἢ κλῦσσε μεF.-Ἠίμναε κοίη μέο σύςαF(σις).-Τύ ζε τός δε ἐσσί, ἢ (λ)ἔτεα τFεὰ νὲ ἐξ-χητέοντι (*βλ.* скýдный). *ΚFαλεῖτε* (*καλέετε, κλεέετε*) *Δοσπόταν Fἐκ(ς) νευῶν, κFαλεῖτε ἐFὲ 'νὰ Fύψινοῖς* (*βλ.* высотà)· *σις (πε, πῆ).-Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε οὐκ ἐκλείψουσι (ρα). Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις (ρμη).*

Ἐκκλησιαςικά τινα ὀλίγα ἐκ πολλῶν.

„ Прїидѝте поклонѝмсѧ ѝ припадéмъ ко Хрїстꙋ́.-Главы̀ ва́шѧ го́сподеви приклонѝте.-Тебѣ̀ Го́споди.-Го́споди помѝлꙋй.-пода́й Го́споди!-Ꙗ́кѡ тѧ̀ хва́лѧтъ всѧ̀ сѝлы небéснїѧ,

„ Проїтете ʼпикли-нώмεсюа, и пропатῶмен ко(т) Христóн.-Главàс сфàс Доспóтеви проклинᾶте.-Тевì Дóспота:-Дóспота ʼпімы́лее!-ʼподáе Дóспода!-Окωс тè квáлꙋнти пᾶсаи (с)ῖныс невᾶт-

и тебѣ̀ сла́вꙋ возсыла́ютъ, нн҃ѣ, и҆ при́снѡ, и҆ во вѣ̑ки вѣкѡ́въ. — Всѧ̑ землѧ̀ да покло́нитсѧ тебѣ̀, и҆ пое́тъ тебѣ́. — Хрїсто́съ воскре́се и҆зъ ме́ртвыхъ, сме́ртїю сме́рть попра́въ, и҆ сꙋ́щымъ во гробѣ́хъ живо́тъ дарова́въ.

аι, и̑ тєвὶ κλέσοс вꙋ̆пс-ѐлáꙋитι, нунὶ, ѝ прύсι(н)он, ѝ вω̑(с) вαιгѝ вαιгώн(ωн) — Πᾶса χαлинлѝ дὰ ᾽пικлιнέсιоα тєвὶ, и̑ ᾽пνέτω тєвί. — Χрιстὸс вѐз-κрéсє ἰ̑з мортвῶн, (с)мόртωї (с)мόртон ᾽попрίвас, ѝ(с)ꙋ̑сιн вέ(н) гравᾶс зωвωτὶн дωрꙋ̆вавс.

Προΐτετε (ΐτετε) ᾽πικλινώμεσθα ἢ προ(σ)πάτωμεν (βλ. падꙋ̑) κο(τ) Χριςόν. — Γλαβὰς (γαβαλὰς) σφὰς Δοσπότεϝι προ-(σ)κλινεῖτε· — Τεϝῖ Δόσποτα· Δόσποτα ᾽πιμεῖλεε: (ἀ)-ποδόε Δόσποτα! — Ὅκως (ὅτι) τὲ κϝάλευτι πᾶσαι (σ)ΐνεις

„Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριςῷ. — Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. — Σοὶ Κύριε! Κύριε ἐλέησον! Παράσχου Κύριε! — Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι νῦν,

(ἴνες) νευαῖαι, ἡ τεϜῖκλευῦος Γῦψ(ι) ἐλέυντι (βλ. сылäю) νυνί, ἡ πρύσι(ν)ον, ἡ Ϝῶς ϜαίϜεὶ ΓαίΓών(ων).–Πᾶσα χαμηλὴ δὰ 'πικλινέσθωτεϜῖ, ἡ (ἀ)πνέτω τεϜῖ.–Χριςὸς Ϝὲξ-κρέσε (βλ. кресну) ἐξ μορτΓῶν, (σ)μόρ(τ)ωὶ (σ)μόρ(τ)ον 'ποπρίϜας(βλ. прю). ὁ (σ)ὗσιν Γέ(ν) γραβαῖς ζωϜωτὴν δωρέϜαϜς.

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.–Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι καὶ ψαλάτω σοι (τὸ Κείμεν.–σάτωσαν,–λάτωσαν).–Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Σύγκρισις λόγων Ῥωσσικῶν πρὸς Ἑλληνικούς.

Разговоръ между А. В. Г. М. Д. Е.	*Διάλογος μεταξὺ Α. Β. Γ. Μ. Δ. Ε.*
А. Откуда вы?	А. Ап-куда фы(с)?
В. Изъ Грецiи.	Б. Ез Грекiис.
А. Гдѣ вы живете?	А. Кудѣ фы(с) зивете?
В. Тутъ близко; вотъ мой домъ; а вашъ?	В. Тути плисi(а)ко[illegible]; Вотo(с) мео домо(с), а сфос?
А. Также не далеко; я домой иду: не угодно ли и вамъ со мною итти?	А. Тосде не долихон: io домоi iтo: не агапо[illegible] нi и вимя су(и) ме[illegible] iтыи,
В. Извольте, пойдемъ.	В. ы волите поiтомен.
А. Вотъ мой сынъ; — куда ты идешь?	А. Вото(с) мео сыно(с) — куда ты iтес?
Г. Я иду гулять по лугу.	Г. Io iто гиласте по [illegible] лонгон
А. Ты любишь долго гулять; но берегись (брегись), чтобъ не замараться грязью. Тутъ илъ и дорога слизкая (скользкая); берегись!	А. Ты лiмбис долiхон [illegible] ласпѣ; он фрегесо, [illegible] пи незаморусеситѣ г[illegible] сю. Тути илiс и тр[illegible] глисоики (голис[illegible] фрегесо!
Г. Ахъ! я бы упалъ, ежели бы вы не поддержали меня.	Г. А! io пи офачин, [illegible] ни фы(с) не пар[illegible] мени.

(ἴνες) νευαῖαι, ἡ τεϝῖκλεῦος ϝῦψ(ι) ἐλάϋντι (βλ. сылаю) γυνὶ, ἡ πρύσι(ν)ον, ἡ ϝῶς ϝαὶϝεὶ ϝαὶϝών(ων).–Πᾶσα χαμηλὴ δὰ 'πικλινέσθωτεϝῖ, ἡ (ἀ)πυέτω τεϝῖ.–Χριςὸς ϝὲξ-κρέσε (βλ. креснў) ἰξ μορτϝῶν, (σ)μόρ(τ)ωὶ (σ)μόρ(τ)ον 'ποπρίϝας (βλ. прю). ἡ (σ)ὖσιν ϝὲ(ν) γραβαῖς ζωϝωτὴν δωρέϝαϝς.

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.–Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι καὶ ψαλάτω σοι (τὸ Κείμεν.–σάτωσαν,–λάτωσαν).–Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Σύγκρισις λόγων Ῥωσσικῶν πρὸς Ἑλληνικούς.

Разговоръ между А. В. Г. М. Д. Е.	*Διάλογος μεταξὺ Α. Β. Γ. Μ. Δ. Ε.*
А. Откуда вы?	А. Ап-куда фы(с)?
В. Изъ Греціи.	Б. Ез Грекіис.
А. Гдѣ вы живете?	А. Кудѣ фы(с) зивете?
В. Тутъ близко; вотъ мой домъ; а вашъ?	В. Тути плисі(а)кое; Вото(с) мео домо(с), а сфос?
А. Также не далеко; я домой иду: не угодно ли и вамъ со мною итти?	А. Тосде не долихон: ю домоі іто: не агапоа ні и вими су(н) мен ітын,
В. Извольте, пойдемъ.	В. ы волите поітомен.
А. Вотъ мой сынъ; — куда ты идешь?	А. Вотю(с) мео сыно(с) — куда ты ітес?
Г. Я иду гулять по лугу.	Г. Іо іто гиластіе по ти лонгон
А. Ты любишь долго гулять; но берегись (брегись), чтобъ не замараться грязью. Тутъ илъ и дорога слизкая (скользкая); берегись!	А. Ты лімбыс доліхон гуластѣ; он фрегесо, что ни не заморуссетѣ грасcю. Тути иліс и троги глисѳики (голісѳіки): фрегесо!
Г. Ахъ! я бы упалъ, ежели бы вы не поддержали меня.	Г. А! іо пи ефалии, есте ни фы(с) не підразсете мени.

В. Чей этотъ высокой домъ?

А. Мой. Вотъ и мои дѣти стоятъ съ нянею ихъ въ дверяхъ дома.

В. Та няня, я думаю, хороша: но иныя балуютъ маленькихъ; да и матери также портятъ своихъ дѣтей, которыя не знаютъ, куда и дѣвать ихъ. Вашъ домъ очень большой!

А. Да и фамилія у меня большая. Вотъ моя жена; вотъ четверо сыновей; вотъ три дочери! Это дѣверь жены моей, то есть мой братъ; а это ея золовка! Сія есть сноха моя, или невѣстка, — и она уже беременна; а это ея ятровка. Но золовка и ятровка съ невѣсткою и даже съ свекровью, иногда дерутся между собою.

В. Правда, сіе иногда случается; но, я думаю, не у васъ.

А. Слава Господу! Но сколько есть фамилій, которыя ведутъ (вле-

В. Тсо о-тотос выпсікос домос?

А. Мео. Воте и ма теки стоанті су(н) нанниі ын вес двирас дому.

В. Та нанна, іо думео, харіесса: он эніаі волуонті мала (текна); да и матерес тозде пертунті сфеа текеа, котерай не гнаонті, куда и θевонтаі а. (С)фос домос аган поллос

А. Да и фамиліа ен мени поллости. Вота ма гена; вотъ тетварес сынівес; и трис ди(га)черес; отос давиръ генис мео, то есті, мос фраторъ; а авти еа галова! Сіа есті снухось мео, ині нувести, — и она изи варемена; а эвти еа е(н)атерва. Он галова и е(н)атерва су(н) нувестіи, и даге су(н) (св)екирвіи энігота деронтаі мездоі сефін.

В. Прапта, сіон энігота сулласкетѣ; он іо думео не ес фас.

А. Клева Доспота. Он кикікон есті фамиліон, котерай велкунті тогіон

куть) такую жизнь, и живутъ между собою, какъ звѣри.	жин, и живунті мездо сефін окос сфирес.
В. То жизнь не жизнь, но каторга и адъ.	В. То жин не жин, оп катергон и адас.
А. Ну уже пора обѣдать. Кто здѣсь? Максимъ! кушанье (брашно) готово ли?	А. Ун изи пора спедык. (к)тос тизде? Максимо вросимон тоиовон ні?
М. Уже давно на столѣ (на трапезѣ).	М. Изп давнон на трапези.
А. Принеси лохань и мыло мыться; налей воду, и дай платенцо (по Гречески)-. Что жъ ты стоишь? ступай скорѣе; чего дожидаешься и медлишь?	А. Про(с)ысе локанин и смылон смыстѣ; налыве веду, и дое платіон (Грѣкикос). - То ты стоис? стывае скірон! тего тос-зипеь и меллыс?
М. Я слышу, стучатъ въ дверь; это вашъ братецъ, я думаю.	М. Іо клыио, стузанті ве(с) двиран, отос фо франис, іо думео.
А. Ты думаешь? ахъ какой ты дуракъ—М. Я...	А. Ты думесѣ? А! окы ты дурак(с). — М. Іо...
А. Молчи; долго вякаешь; ступай! А ты малой куда спѣшишь? поди, постой тамъ. Извольте государь мой сѣсть тутъ! Нашъ супъ, Рускія щи и Руское ботвинье. Любите ли вы зелень?	А. Мулізе, долихопь вакеысъ; стывае! — А ты малоц куда спѣ(в)ыыс. папы, пістае там. Ы волише доспо мео (с)ыстѣ тупп! Нa суна, Россікон (о кс. и Россіки вотвани. Ап выте ні фы(с) зелкіа?
В. Очень!	В. Аган!

А. Вотъ шпинатъ, щавель, свекла, парей; рѣпа, огурцы, тыквы, горохъ, бобы и прочее. Вотъ и баранья лопатка; раки, плотицы, угри. — Крѣпокъ ли уксусъ?	А. Воте спанаки, (о)ксаліс, севкла, парра, рапис, агуріа, тікува, гарахы, пувы и просоіа. Вотъ и варныа лопада, (к)аркы, платицѣ, огры.—Крепон ні оксос?
В. Деретъ ротъ, какъ перецъ. Смѣю ли васъ спросить: кто это изъ раздѣляющихъ трапезу съ нами?	В. Дериті реѳос (о)кос пеперіс. (С)мѣо ні фас прошын: кіс-тос отос екс ракс-діелусін трапезан су(н) аммі?
А. Докторъ. Господь далъ ему даръ исцѣлять болящихъ, и сіе дѣлаетъ онъ безъ мзды.	А. Доктор. Доспотие док' сы дорон ексулеестѣ попантас, и сіон телесеті ос вексо місду.
В. Великое диво! вы меня удивляете. А это кто съ русыми волосами и черными бровями, который громко говоритъ?	В. Валікон дивос! фы(с) мени екдавеете. А отос кистос су(н) руссіын пілысіи и керѣнын (о)врувіи, котерос громадо гавріеті?
А. Онъ и говоритъ, и ѣстъ, и пьетъ хорошо.- Что вы смѣятеся?	А. Ос и гавріеті, и естеті, и пієті харісіон. — То фыс мы(д)іасате?
Д. Я мню, что не тотъ великій витія, который высоко объ себѣ думаетъ, и иногда даже бубенитъ: „я истинный риторъ и поэтъ; я умѣю	Д. Ю мноо, то не тотос валікос фитінс, котерос выпсікоп а(мпі) сфе думеетѣ, и енігоme дазе вомвѣниті: " іо е(с)танос и ритор и

рифмы плесть; но тотъ, кто сердца слушателей влечетъ къ себѣ своими рѣчами, льющимся, какъ ручей. Сей-то есть великій волхвъ, и колдунъ, и что хочете.

А мы господа, когда поѣдемъ въ деревню? тутъ лѣсъ, — гдѣ не львы зіяютъ, не волки и рыси рыщутъ; но поютъ птицы, гнѣздящіяся на кедрахъ; и клегчутъ орлы, высоко парящіе; и олени быстро бѣгаютъ отъ ловцовъ; роса влажитъ поля. — Индѣ рожъ, или пшеницу жнутъ: тамъ ленъ и конопли собираютъ; а тутъ докашиваютъ траву. Одни на гумнахъ молотятъ, а другіе копани выкапываютъ. Тотъ тащитъ бремя дровъ, дабы печь истопить и калачей испечь; а сей масло пахтаетъ; иной же колеса мажетъ дёгтемъ изъ лагуна. Оратай приготовляетъ (о)рало свое, дабы орать землю. Между тѣмъ ов-

поитис. іо ымѣ риѳмус плекынэ. он тотос ос керді(ч)ас клушантон велкесті ко(т) сефе сфени рисесі лі(в)оменисі (о)кос руакс. Сіос тосесті валікос волгвос, и килидон, и то хатете

А мыс доснотѣ когта поітомен ве(с) дривинан? тути лѣсос, — куди не лівес хіаюнти, не волки и рыси рызунти; он пуонти птита, гнѣоптевсанта на кедрусъ; и клаксунті орлы (с), выпсіконъ пероюсѣ; и елипе(с) выспиро бегеюнті ап лавитови; (д)росос влазиті полин. Эндѣ (в)ріжая и ні пшенон занунті: тамос лінон и канавон су(м)форeунті; а тути діакоссевунті тарфи. Одынес на гунон малатунті, а (э)терґы капанасъ векканевонті. Тотос тазиті варима дрівон, то-пы пешос екс-тетисѣ и коллікія ыспепсѣ; а сіос магма пактоеті; еніос де кикла мазиті (с)таґті екс лагунас. Аротис

цы и бараны блеютъ, быки мычатъ, курицы кудахтаютъ, пчелы въ ульяхъ жужжатъ.

прогетовасті аропт(р)-он свеон, що ны аропты(н) хамилин. Мездо тон овіес и варнес влихоитѣ, вокес мыкантѣ, кірры кудазунті; псіла ве(н) ылесыс зізунті.

А. И мухи прожужжатъ уши.

А. И мухѣ просзізунті у(а)ши.

В. И кобель (собака) лаетъ, и хватаетъ вора; и мышь грызетъ, а котъ ее ловитъ.

В. И кувелос (спакс) лаеті, и кваититі фора; и мыш гризиті, а катос ее лавиті

Д. Помилуйте, вы мучите меня! Я и безъ того кожа да кости! - Тутъ скитаемся по полямъ, по горамъ, куда очи глядятъ; или въ садахъ гуляемъ, — гдѣ орѣхи вишня, груши, яблоки, смокви (фиги); - гдѣ розы, лиліи, мята, рута, чебёръ; — и ели также, ивы, буки и проч. близко же рѣки рѣютъ, вытекающія изъ 'озеръ, изъ болотъ, изъ горъ! тамъ и паромъ. — А по ту (лѣвую) сторону берегъ, гдѣ корабли на якорѣ стоятъ...

Д. Пімылеесте, фыс(а) смухете мени. іо и вексо тогу, кода(с) те коста! — Тупіи скидоместа пі полаи, пі гораи, куда окы главдунті, и пі вес сата гилаомем, — куде ерехи, выссіна, (а)храс, апіа, с(м)ука; куде рода, лыріа, мента, рута, θувра; — и елатѣ тосгѣ, ивѣ, пуксос, и просθіа. плис-(іа)кон зе руакес реунті, векстакеонтес икс ахерон, икс валтон, икс горон! тану и перама. — А по ту (лѣвоіо) стеріану вригіа, куди караіа на анкурѣ стоанті...

* *

А. А когда зима наступитъ?	А. А когта хыма наступеті?
Д. Тогда вѣтры воютъ; трава блекнетъ (вянетъ); отъ ударовъ бури деревья валятся; туманы (мгла) низпускаются (спадаютъ) дожди ливьма льютъ; молніи блещутъ; громы гремятъ; лѣса стонутъ; земля трепещетъ, страха полна. Тогда лучше жить въ городѣ. — Но ужъ у меня голова заболѣла (болитъ); дайте стаканъ (стопу) воды, или рюмку (чашу) вина; пить очень хочу.	Д. Тогта вѣтирес воюнті, трафа влс(в)кѣнетѣ; ано дарсевон ворра; дедрева валонтѣ; (туміа) (о)міхлѣ експатеонті; девдыс лывомене лы(в)онтѣ; (в)мелідес флескунті; г(в)ромы г(в)ремонті; лѣса стенунті; хамила тарвитеті стархас плеа. Тогта лостіон зиті ве(н) хортоі. — Он изи мени гавала понті; досте стаганон (с-депас) веду, и ни рюмпа (рюсин) (куапон) вину; піын аган хапю.
В. Но уже поздо; мнѣ пора итти; уже сумерки, и настоящая ночь.	В. Ун изи опосде; меня пора итын; изи сумхра, и настоаскуса нукс.
Д. Да и звѣзды блещутъ, тѣ не дремлющіе очи ночи.	Д. Да и (с)фѣсты флексунті), ты не дремеонтес окы нуктос.
А. Емельянъ! гдѣ ты? я кричу, а ты не слышишь. Карету запрегайте!	А. Ѣмиліане! кудѣ ты? іо кризо, а ты не клуныс. Каррон запрагете
Е. Уже готова. — А. Проводи господъ.	Е. Изи готови. — А. Проводы доспотас.
Д. Я пойду домой пѣшкомъ, и лягу въ постель (кровать); я	Д. Іо вадо домоі пезікос, и лего(мѣ) ве(н) кровато; іо лімво до-

люблю долго почивать и валяться.

А. Кланяйтесь отъ меня вашему брату. Надѣюсь что онъ меня помнитъ.

Д. Буду кланяться. — На ближнихъ уповай а самъ ты не плошай!

А. Будьте здоровы!

лпхон покывестѣ и валіестѣ.

А. Клинеесте ек мени сфео франо. — Панео що ос мени німнанѣ.

Д. Футо клинестѣ. — На плисіыс оноnае, а самос ты не влошае!

А. Футише стерсвы.

'Ελληνιςὶ, αἰολικῶς.

α. 'Απ(ο) κȣ̃δὰ φεῖς [σφεῖς. Σ. ἀπὸ πȣ̃ δα, ἢ (δ=ϑ, ϑε) σεῖς];

β. 'Εζ Γραικίης (ἐζ=ἐξ. ὥς, κοραζοὶ, κοραξοὶ. βλ. изъ).

α. Κȣ̃ δὲ φεῖς ζώϝετε;

β. Τȣ̃ϑι πλησιακόν. ϝȣ̃τος (ȣ̃τος) μέο δόμος. ἀ(τὰρ) σφός;

α. Τός δε, νὲ (ȣ̓) δολιχόν. 'Ιὼ δόμοι ἴτω· νὲ ἀγατόν νυ (1) ἢ ϝῦμμι σὺν μενῇ ἰτεῖν;

β. Εἰ βόλητε, 'ποἵτωμεν (ἀπίωμεν).

α. ϝȣ̃τος μέο (σ)ἶννις—. Κȣ̃ δὰ τὺ ἴτεις;

---

(1) 'Αγατὸν, -γητὸν (ἀγάω, γάϑω, γήϑω, βλ. годѣ).

γ. Ἰὼ ἴτω Ϝήλᾶσθαι πο(τ) λόγγον.
α. Τὺ λίμβεις δολιχὸν Ϝήλᾶσθαι! ὒν φράγεσο (φύλαξαι), τῷ πη νὲ (μὴ) ζα- (δια)μορύσσεσθαι γράσσω· τεῦθι ἰλὺς, ἡ τρόχα γόλισθική. φράγεσο!
γ. Ἀ! ἰὼ πυ ἐ(σ)φάλην, αἴς γε νυ φεῖς νὴ (μή) 'πιδράσσεσθε μενή.
β. Τέω ὄ τότος (τῦτος) Ϝύψικὸς δόμος;
α. Μέο· Ϝῶδε ἡ 'μὰ τέκη ςοᾶντι σὺν γάννηϊ οἶν Ϝὲς θϜύρας δόμυ.
β. Τὰ νάννα, ἰὼ (ἐν)θυμέο(μαι), χαρίεσσα. ὦν ἔνιαι Ϝόλλύοντι μαλὰ (τέκνα)· δὰ ἡ ματέρες τώς γε πέρθυντι σφεὰ τέκεα, κότεραι (αἵ, Σ. αἱ ὁποῖαι) νὲ γνώυντι, κῦ δὰ θεύωνται ὕ. (βλ. дѣвáю). Σφὸς δόμος ἄγαν πολλὸς (μέγας).
β. Δὰ ἡ φαμιλία ἐν μενῇ πολλοςή. Ϝῦ(υ)τη μέο γενὰ (γυνά). Ϝῦτοι τέτ- τϜαρες (σ)ἴννιϜες ἡ τρεῖς θυγατέρες (δυχτέρες. βλ. дщерь)· Ϝῦτος δαβὴρ (δαυὴρ, δαὴρ, β=Ϝ) γενής μέο, τό ἐςι, μέο φράτωρ. ἁ ἅϜτη ἐὰ γαλόϜα (γαλόως). Σία ἐςὶ (σ)νυὸς μέο, ἥ νυ νυβευτὴ (νυμφευτή), — ἡ ὀνὰ ἤζη (ἤδη) βαρεμένα. ἁ ἅϜτη ἐὰ ἐνάτερϜα. Ὤν γαλόϜα ἡ ἐνάτερϜα σὺν νυβευτῇϊ, ἡ δέ γε σὺν (σ;β)ἐκυρϜῆϊ ἐνίϜοτα δέρονται μέσδον (μέσσον, σεφὶν (σφὶν).
β. Πραπτὸν· τὸ ἐνίϜοτ συλλάξετι (συν-λάχω) ὦν, ἰὼ θυμέο(μαι), ν ἐς σφᾶς.
α. ΚλεῦϜος δοσπότᾳ. ὠ χηλίκον ἐςὶ φαμιλιῶι κότεραι Ϝέλκυντι τοῖο ζῆν, ἡ ζήϜυσι μέσσο σφιν, ὅκως (σ)φῆρες!
β. Τὸ ζῆν νὲ (ὐ) ζῆν, ὠ κύτεργον, ἡ ᾅδης.
α. Οὖν ἤδη (π)ὧρα (βλ. пора) ἐπέδειν —. Κίς τί

τῆδε; Μάξιμε, βρώσιμον Fέτοβον; (βλ. гопiовъ).
μ. Ἤζη (ἤδη) δαFνὸν 'νὰ τραπέζῃ.
α. Προσοῖσε λεκάνην ἢ σμῆλον σμῆσθαι (σμήξασθαι), 'νὰ-λεῖβε βέδυ, ἢ δόε πλατίον (γραικιvῶς,=ἑλληνικῷ ἔθει).-τύ-(τί) ζε(δε) τὺ ςόεις; ςεί-βεε σκαίρων (ταχὺ). τέω τῶς ζητέεις, ἢ μέλλεις;
Μ. Ἰὼ κλύσσω, ςύζοντι βὲς δ(θ=δ)Fύραν· ὅτος σφὸς φράτης, ἰὼ δ(θ)υμέω.
α. Τὺ δ(θ)υμέεσαι; ἆ! κοῖος τις δέραξ (θῦρος=Σ. ζῦρ(λ)ὸς)!-μ. ἰὼ...
α. Μύλιζε (Σ. μύλοξε)! δολιχὸν τὺ βακέεις (βύζεις), ςείβεε!—ἀ τὺ μαλὸν! κῦ δὰ σπεύσσεις; πάτει (βᾶθι), 'πίςαε τυτᾶ. — Εἰ βόλετε, δεσπόταρ, (σ)ἦσθαι τῦθι; Νῶι (σῦπα) 'Ρωσσικὸν (ὀ)ξὺ (βλ. щи), ἢ 'Ρωσσικὴ βοτFάνη. Λίμβετέ νυ ζέλκια;
β. Ἄγαν!
α. Fῶδὶ ἢ (σπανάκια), ὀξαλὶλις, σεῦκλα, πάῤῥα, (βλ. порей), ῥάπυς, ἀγγύρια, τικύFα (σικύα), Fῦρακοι, πῦFοι, ἢ πρόσθια (πρόσω=κτλ.)·Fῶδὶ ἢ Fύρνεια λοπάδα (πλάτης), καρκῖ(νοι), πλατίτσαι, ὄγγροι (γόγγροι).-Κρεπόν νυ ὄξος;
β. Δέρητι ῥέθος, ὄκως πέπερις-. (σ)μαίω νυ (σ)φᾶς πρόσσειν, κίς τὸς ἐξ ῥὰξ διελῦσι (διελόντων = διαμοιραζομένων), τράπεζαν σὺν ἄμμι;
α. Δόκτωρ. —. Δεσπότης δοῦχ' ἐοῖ δῶρον ἐξυλέεσθαι πονῦντας. ἢ τὸ τελέετι ὗς Fέξω (χωρὶς) μισθῶ.
(β). Fάλικον θῆβος! σφεῖς μενὴ ἐκθηβέετε.- ἀ(τάρ) ὄτος, κίς τος, σὺν ῥυσσίοιν πίλοισι ἢ κερ(λ)αινοῖν ὀβρυῦFοιν (ὀφρύοιν, σιν), κότερος χρομάδῳ γυFρύετι;

α. "Ος ἢ γαϝρύετι, ἢ ἔσθετι, ἢ πίετι χαρίσιον (βλ. хорошый). τὸ σφεῖς μειδιάσατε;

δ. Ἰὼ μνώω, τὸ, νὲ τότος ϝάλίκος φήτας, κότερος ϝύψικὸν (ὑψηλὰ) ἀμφὶ σφὲ (ἐν)θυμέεται, ἢ ἐνίϝοτε βομβαίνητι. " ἰὼ ἐτανὸς ἢ ῥήτωρ ἢ ποητὴς, ἰὼ οἶμαι (οἶδα) ῥυθμὸς πλέκειν· ὦν (ἀλλ' ὖν) τότος, ὃς καρδί(τζ)ας κλυσσάντων ἕλκετι κοτὶ σφὲ, σφεῆν(ῆς) ῥήσεσι λειβομένῃσιν, ὅκως ῥύαξ· σίος τός ἐςι ϝάλίκος βολγὸς, ἢ κηλήδων, ἢ τὸ (ὅ,τι) χατέετε.-

-Ἀ(τὰρ ἢ) μεῖς, δοσπόται, κόϝτε νυ 'ποΐτομεν ϝὲς δρυΐϝνην; (βλ. τόμ. γ. σελ. 399)· τοῦθι λαῖσος (λάσος=δάσος), κῦθι νὲ λῖϝες χειάοντι (χαίνουσι), νὲ ϝὅλκοι ἢ ῥύσσοι ῥύζουντι· ὦν (ἀ)πύοντι πτητὰ, ϝνεοττεύσαντα 'νὰ κέδρους· ἢ κλάγξουντι ὄρνεις

ϝύψικὸν περβουσαι· ἐλλῆνες ϝοῖςρῳ φειγ ουντι ἀπ' λαβητῶϝι (λ βης = λήπτης)· δρόσ βλάζητι πολὰν (βλ. и ле)· ἔνθε(θα) βρίζαν ψαινὸν (βλ. псено) δι νουντι (δ=ζ)· τόφι, λ νον ἢ κάνναβιν συμφ ρέουντι· ἀ(τὰρ) τοῦθι δι κοσσέϝοντι (βλ. кос τάρφη. Ὀδεῖνες 'νὰ γουν μαλάττοντι (ἀλοῶντι ἀ(δ') (ἕ)τερϝοι καπίν κοπέϝουντι (σκάπτουσι) Τότος τάζετι βάρημ δριϝων, τῷ πη πέσσο (βλ. пекý) ἐξ — θέψ (θέπω, τέφω, τύφω), κολλύκια εἰς- πέψαι· σίος μάγμα (βούτυρον πακτόετι· ἔνιος δὲ κικλ (βλ. коло) μάζετι ςακ τῆϊ ἐκ λαγόνας (λαγύνο Ἀρότης προϝετομάσ ἄροτ(ρ)ον σφεὸν, τῷ π ἀρόττειν χαμηλὴν. Μέσ δῳ τῶν ὕϝιες ἢ βάρη βλη(χ)ῶνται, βοῦκ

(βὼξ, box, βῶς) μυκῶνται, κίῤῥοι κυδάζυντι, ψίλα (μέλισσαι) ἐν εἰλεοῖς σίζυντι...

α. Ἡ μῦλαι προσσίζυντι ὕασσι.

β. Ἡ κύϝελος (κύλος, σκύλος = σπάξ) λάετι, ἡ κϝάπτει φῶρα. ἡ μῦς γρίζητι, ἀ(τὰρ) κάτος (γαλῆ) ἐὲ (ἐ) λάβητι.

δ. Πιμείλετε. σφεῖς σμύχετε μενή. ἰὼ ἡ ϝἔξω (χωρὶς) τόϝυ (τούτου). κῶδάς τε κ' ὀςῦ (Σ.πετζὶ καὶ κόκκαλα. παροιμ.) Τῦθι σκιδαώμεσθα 'πὶ πολᾶν (πολὴ), ἐπὶ ϝὀρᾶν (ὀρῶν), κῦ δὴ (ὕπυ) ὔκοι γλαύσσυντι. ἦ νυ ϝὲς σατὰ (σάττω, βλ. садъ) ϝῆλάωμεν-κῦδὴ ἐρείκη (βλ. орѣхъ), βύσσινα, ἄπια (βλ. яблокъ), ἀχρὰς, σ(μ)ῦκϝα (σῦκα. βλ. смоквь)-.κῦ δὴ (ὕκυ, ὕπυ) ῥόδα, λείρια, μένθα, ρῦτα, θύμβρα—. ἡ ἐλάται τῶς δε, ἶβαι (βλ. ива), πύξος, ἡ πρόσθια (= κτλ.). Πλησιακὸν δὲ ῥύακες ῥέυντι, ϝὲ(ξ)τακέοντες ἐξ ἀχερῶν, ἐξ βάλτων, ἐξ ϝὀρῶν.-τυτᾶ ἡ πέραμα (σχεδία). Ἀπὸ δὲ τῦ (λαιϝοῖο) ςερεανῦ (ςεῤῥᾶς. βλ. сторона), βρηχία, κῦ δὴ καράβια 'νὰ ἀγκύρᾳ ςοᾶντι....

α. Ἀ(λλ' ὁ)κόϝτε χεῖμα 'να-ςύπετι;

δ. Τόϝτε ϝαιατῆρες (αἰήτηρ, της) βοῶντι, τροφὰ ϝλευκαίνεται, ἀπὸ δάρσεων βοῤῥᾶ δένδρεϝα βάλλονται, ὀμίχλαι (θυμίαι) ἐκπύτυντι (βλ. пару), δεύσεις λειβόμεναι λείβονται, βολίδες (βλ. молнія) φλέσκυντι (φλέγω, ξω), χ(β)ρόμοι χρέμοντι (χρέμω=βρέμω), λάση ςένυντι, χαμηλὰ ταρβήσσετι (ταρβέω = τρέω, τρέμω), (σ)τάρχας πλέα (βλ. спрáхъ). Τόϝτα λῶςον ζῆθι ϝὲν χόρ-

τῳ (βλ. градъ). Ὦν ἤδη μοι γαβαλὰ πόνητι! δόετε ςύγανον, ἤ (σ)δέπας, βέδυ, ἤ νυ ῥύσιν (κύασον,-θον, θ = σ) οἴνου. πιεῖν ἄγαν χατέω.

β. Ουν ἤδη ὄπισθε (ὀψὲ), μενὴ (π)ὦρα ἰτεῖν. ἤδη σύμμουχρα (βλ. пanmà), ἡ 'ναςοάσκουσα (ἐνεςῶσα) νύξ.

δ. Δὰ ἡ (σ)φαῖσδοι (φαίζω = φάζω, φώζω, φωςὴρ) φλέξουντι· τοὶ νὴ δορμέοντες (δέρθω, δέδορμαι) ὄκκοι νυκτός.

α. Αἰμύλιε! κοῦδά τὺ; ἰω κρίζω (κράζω), ἀ(λλὰ) τὺ νὲ κλύσσεις. κάῤῥον ζυφραγέετε (διαφράσσετε = ζεύγνυτε).

ε. Ἤδη Fέτοβον. Α. προβόδει (Σ. προβοδῶ, προβάδω, веду) δεσπότας.

δ. Ἰὼ βάδω δόμοι πεζικῶς, ἢ λέγομαι Fὲν κραβάτῳ· ἰὼ λίμβω δολιχὸν ἐπικείFεσθαι, ἢ Fάλίεσθαι.

α. Κλινέεσθε (προσκυνεῖτε) ἐκ μενὴ σφεῷ φρύτῳ·- 'ναθέω (βλ. дѣю) τὸ (ὅτι), μενὴ 'πίμναται.

δ. Φούτω (μέλλω) κλίνεσθαι.—'νὰ πλησίους ὀπάπαε, ἀ(λλὰ) (σ)ἀμὸς τὺ νὲ βλώσσαε (βλάκεε, -ευε. βλ. плохій καὶ уповáю).

α. Φούτοιτε ςερεFοὶ (ὑγιεῖς). (βλ. здорóвъ, καὶ σελ. 407. τόμ. γ.)

Ταῦτ' ὀλίγα ἐκ μυρίων δείγματα καὶ τῆς ἐν λόγοις συμφωνίας τῆς Σλαβονικῆς καὶ Ῥωσσικῆς γλώσσης πρὸς τὴν, εἴτ' αἰολικὴν, καὶ ταύτην ἀρχαίαν καὶ μήπω τέλεον ἀπηκριβωμένην, εἴθ', ὅπως ἄν τις ἄλλως καλοίη, διάλεκτον τῶν Ἑλλήνων. Τὰς δὲ περὶ τὰς σχηματισμὰς ἀνωμαλίας, καὶ τὸ συνεχὲς τῶν πνευματισμῶν, καὶ τὰς τῶν γραμμάτων πρὸς τὸν τραχύτερον φθόγγον μεταποιήσεις οὐ χρὴ νομίζειν, ᾗ περ ἔφθημεν εἰπόντες, ἀσιώδεις διαφοράς· ὅπυ γε καὶ τῶν Σλαβονικῶν αὐτῶν διαλέκτων αἱ μὲν μᾶλλον ἀρτιςομῦσι καὶ πλατειάζυσιν, αἱ δὲ τῦμπαλιν συγκόπτυσι τὰς λέξεις ἀνωμαλώτερον· καὶ αἱ μὲν ἐνί τινι χρῶνται συμφώνῳ, αἱ δὲ δυσὶ καὶ τρισὶν ἀνθ' ἑνὸς, καὶ τύτοις μᾶλλον σίζυσι καὶ τετριγόσιν· οἷον οἱ μὲν λέγυσι день, стрѣла, *οἱ δὲ,* dźeń, strzela, sztrela· *καὶ οἱ μὲν,* дождь, дьждь, *οἱ δὲ* deszcz, dcźdź, *καὶ* dessť, *καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Ἀλλὰ γὰρ ὥρα ἡμῖν ἤδη καὶ τὴν πᾶσαν πραγματείαν διαπεραίνειν, εὐγνωμόνων ἐπευξαμένυς δικαςῶν πειραθῆναι, τῶν γῦν ἀρίςων καὶ φιλανθρώπων· „χαλεπὸν μὲν γὰρ (ᾗ Σωκράτης φησὶν), ὕτω τι ποιῆσαι, ὥςε μηδὲν ὑμαρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντα μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν.“ Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες!*

Τέλος.

ΠΙΝΑΞ

λέξεων τῆς κοινῶς λαλουμένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ τινων γεωγραφικῶν ὀνομάτων, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ περιεχομένων. Ὁ Ἑλληνικὸς ἀριθμὸς σημαίνει τὸν τόμον, ὁ δὲ Ἀραβικὸς τὴν σελίδα.

Α.

Α.

Β.

Β.

B.

Γ.

Γ.

Γ.

Δ.

Ε.

Ζ.

Η.

Θ.

Θ.

Ι.

Κ.

K.

K.

Λ.

Λ.

Μ.

M.

N.

Ξ.

Π.

Ρ.

Ρ.

Σ.

Σ.

Σ.

Τ.

Τ.

Υ.

Φ.

Σ.

Τ.

Τ.

Υ.

Φ.

Φ.

X.

Ψ.

Παροράματα τυπογραφικά.

ἐν τῷ Β τόμῳ.

Σελ. ςίχ.

9, 29. birzic, γράφε, biric

13, 15. πFέα, γρφ. πέFα

15, 1. боrmыръ, γρφ. богатыръ.

24, 17. Броня. (πρόσθες), беру, φέρω, φορῶ, φορίνη.

26, 1. Брюхо. (πρόσθες), ἴσως ἐκ τῦ рыю (ῥύω, ὀρύω), рою, Fρύχος (βρύχος), ῥυχὴ, ὀρυχὴ (ὡς καὶ шребухà, ἐκ τῦ шребỳ· καὶ чрéво. βλ. τὰς λέξεις). τὸ δὲ ῥύω, ὀρύττω =βρύττω, καὶ=ρύω, ῥάζω, βράζω, βρύκω, ὅθεν καὶ βράγχος, βρόγχος, βρόχος βρόχθος (λαιμὸς)· βλ. шребухà.

26, 16. Бỳгъ, (πρόσθες), ἢ ἴσως συγγεν. Бýхну, πύγος, (πύω, πάω, πάγω ὅθεν καὶ πηγή). ἢ ὡς τὸ, Быкъ, βὺξ, βῶκος, βόω = βόας (βοῶν).

29, 22. εἶνας, γρφ. εἶναι, (πρόσθες), βλ. линяю.

30, 21. περιπέτεια, (πρόσθες). ὅθεν Бѣднáкъ, 'Ρωσ. (πτωχὸς, ἀρχ. χωλὸς) οἷον, πιτνάκης (ὡς Σ. πτωχάκης), πιτνὰς. ἐκ τῦ Бѣдный, Бѣденъ, (πτωχὸς, καὶ Σλαβ.

Σελ. ςίχ.

κυλλός. ὡς καὶ БѢднѢ ἐπίῤῥημ. = ἀργαλέως, δυσκόλως, δυς-" БѢднѢ поспма = δυσ-βάςακτα), = πετῶν (πεσῶν), πετῆς κτλ.

30, 27. πάθος, πρόσθ. (πέθω), πέθος, πένθος.

33, 13. ἄζω, ἄδω, γρφ. ἅζω, ἅδω.

34, 8. Валю̀, βλ. Ва́блю.

— 12. vualden, vuelzan. γρφ. wualden, wuelzen.

— 16. vanne, γρφ. Wanne.

35, 10. Варя́ю, συγγεν. бреду̀.

— 15. Ва́снь, (πρόσθ.) ἐκ τῦ Ба́ю.

— 23. τλ. γρφ. λτ.

39, 2. ἔςι, δὲ γρ. ἔςι δὲ

— 3. ρΐζης γρ. ῥίζης.

— 25. ρεύω, ῥεύω.

— 28. = ἐκκλίνω, γρφ. = ῥέπω, κλίνω.

44, 6. Ви́лы, καὶ Виля́ю, πρόσθ. συγγ. Валя́ю (ἄλω, ἕλω).

45, 9. Ви́хръ, συγγεν. ВѢю, αἴω, ἄω, ἦχος.

— 13. βυσσσινία, γρφ. βυσσινέα.

— 21. Wiede, πρόσθ. καὶ Wiete (ἰτέα, οἶσος, λύγος).

48, ii. vato, γρφ. wato.

49, 3. Война̀, παράβαλ. καὶ Бра́нъ.

52, 2. Ϝάπω, πρόσθ. ἄπω, ἔπω, ὀπὴ (ὄψ, vox, Ϝοπὴ, Вопь, ὀμφή.

— 24. Бра́нъ =, γρφ. Вра́нъ, εἴη ἂν καὶ =

57, 22. Вы́я· [πάντως ἐκ τῦ Вью. καὶ τὸ αὐχὴ

Σελ. ςίχ.

(οἶμαι), ἐκ τῦ ἄγω (ἀγνύω) ἐάγην, ἀϜγὴν (αὐγὴν), αὐχὴν· ἀς, ἔςην, ἀςὴν, κτλ. τὸ δὲ αὐχέω = αὔω, ἄω, ὅθεν καὶ τὸ καυχέω].

60, 16. flndo, γρφ. findo.

62, 12. φέρω (πρόσθες), φάρω, Варю̀ (ὅθεν Врѣю = Варѣю, βλ. Ва́ръ). φάρος, -ῥῥος. φέῤῥα, Вѣра, καὶ

64, 20. Вяну̀, γρφ. Ва́пу.

66, 24. гадáнiе γρφ. ганáнiе.

72, 27. Лузгà γρ. лу́згъ.

73, 1. ὕμοιος, γρ. ὕμοιος. ςχ. 3. лу́зъ, γρφ. лу́згъ.

74, 4. γλῆνος γρφ. γλάνις, καὶ, γλάνιος (ἴσ. ὁ αὐτὸς καὶ σίλυρος).

75, 24. гнѣвъ, πρόσθ. συγγεν. гнѣтить, гнѣту̀.

— 24. гнѣту̀, γρφ. гнѣчу̀.

80, 9. herbe, γρφ. herb

81, 14. εὖρος, πρόσθ. ὖρος·

82, 10. спрапá. γρφ. спрапá.

— 29. ἀγκύρας, γρφ. ἀρπάγης.

88, 7. гру́ша, iру́шка, = ἀχρὰς, ἀχράδς (ἀχράδος), ἀποκοπῆ τῦ α (ἀς, ἄρυρα, λτ. rura), ἄχερδος, τοιῦτο καὶ τὸ Σ. (ἄ)γόρτσον, καὶ (ἀ)γορτσιὰ (τὸ δένδρον) = гру́шка, βλ. кру́шка.

89, 16. гу̀ба, πρόσθ. συγγεν. ку́па. [καὶ ὁ κόλπος, ἐκ τῦ κολὸς, κοῖλος, κύω, γύω].

Σελ. στίχ.

91, 16. дѣтя гулюшъ, γρ́φ. дѣти гулятъ, τυτθὰ (ἢ τέκη) γυλλᾶντι (γυλλοῦντι).

92, 14. ἐκ γρ. ἐν. εὕρηκάν τινές, γρ́φ. εὕρηκάν τινες.

97, 98. οἴμηματα γρ́φ. οἰκήματα.

— 29. δέρω, πρόσθ. дерý.

100, 18. Джитъ, γρ́φ. джидъ, σκύτος, σκύθος (d = θ).

113, 10. (καπνὸς = γρ́φ. καπνὸς) =

114, 8. Дщи, πρόσθες, ἀντὶ Дщир (ὡς, мати = матир) = θ(υγά)τηρ (θ = д, τ = ч = щ) — Κρν. hzi, hzer, γρ́φ. hzhi, hzher, Κρτ. kchi, kcher = (θύ)γτὴρ

117, 9. ὅθεν· γρ́φ. ὅθεν Дѣло κτλ.

120, 19. oui. Γρ. γρ́φ. oui. τὸ δὲ Γρμ. Ja, Jo = γα, γε, (βλ. ни)

141, 19. lectum, γρ́φ. lectus.

145, 8. ἁγιοβασιλιάτικα γρ. ἁγιοβασιλειάτικα.

156, 19. иг-гла, γρ́φ. иг-ла.

157, 22. иши γρ́φ. иши, Ῥωσσ. иши́.

159, 28. иль, γρ́φ. илъ.

166, 27. kaldauen, γρ́φ. Caldaunen (χολάδες)

168, 21. κολακοῦδα γρ́φ. κολοιακοῦδα.

178, 8. βλ. скишáю, πρόσθ. καὶ скидáю.

180, 22. кишỳ, πρόσθες, καὶ τὸ Σερβ. киша (ὑετὸς) = χύσις (χύσα),

184, 12. κληδὼν, γρ́φ. κλεηδὼν(

188, 16. квѣтка, γρ́φ. клѣтка· клѣтъ, γρ́φ. клѣть.

Φ.

Χ.

Ψ.

Παροράματα τυπογραφικὰ

ἐν τῷ Β τόμῳ.

Σελ. ςίχ.
9, 29. birzic, γράφε, biric
13, 15. πϝύα, γρφ. πύϝα
15, 1. богтырь, γρφ. богатырь.
24, 17. Броня. (πρόσθες), беру, φέρω, φορῶ, φορίνη.
26, 1. Брюхо. (πρόσθες), ἴσως ἐκ τῦ рыю (ῥύω, ὀρύω), рою, ϝρύχος (βρύχος), ῥυχὴ, ὀρυχὴ (ὡς καὶ пребуха, ἐκ τῦ пребу· καὶ чрево. βλ. τὰς λέξεις). τὸ δὲ ῥύω, ὀρύττω =βρύττω, καὶ=ρύω, ῥάζω, βράζω, βρύκω, ὅθεν καὶ βράγχος, βρόγχος, βρόχος βρόχθος (λαιμὸς)· βλ. пребуха.
26, 16. Бугъ, (πρόσθες), ἢ ἴσως συγγεν. Бухну, πύγος, (πύω, πάω, πάγω ὅθεν καὶ πηγὴ). ἢ ὡς τὸ, Быкъ, βὺξ, βῶκος, βόω = βόας (βοῶν).
29, 22. εἶνας, γρφ. εἶναι, (πρόσθες), βλ. линяю.
30, 21. περιπέτεια, (πρόσθες). ὅθεν Бѣднакъ, Ῥωσ. (πτωχὸς, ἀρχ. χωλὸς) οἷον, πιτνάκης (ὡς Σ. πτωχάκης), πιτνάς. ἐκ τῦ Бѣдный, Бѣденъ, (πτωχὸς, καὶ Σλαβ.

Σελ. ςἰχ.

κυλλός. ὡς καὶ Бѣднѣ ἐπίῤῥημ. = ἀργαλέως, δυσκόλως, δυς-" Бѣднѣ посмма = δυσ-βάςακτα), = πετῶν (πεσῶν), πετῆς κτλ.

30, 27. πάθος, πρόσθ. (πέθω), πέθος, πένθος.

33, 13. ἄζω, ἄδω, γρ́φ. ἅζω, ἅδω.

34, 8. Балю, βλ. Ваблю.

— 12. vualden, vuelzan. γρ́φ. wualden, wuelzen.

— 16. vanne, γρ́φ. Wanne.

35, 10. Варяю, συγγεν. бреду.

— 15. Васнь, (πρόσθ.) ἐκ τῦ Баю.

— 23. τλ. γρ́φ. λτ.

39, 2. ἔςι, δὲ γρ. ἔςι δὲ

— 3. ρἴζης γρ. ῥίζης.

— 25. ρεύω, ῥεύω.

— 28. = ἐκκλίνω, γρ́φ. = ῥέπω, κλίνω.

44, 6. Вилы, καὶ Виляю, πρόσθ. συγγ. Валяю (ἅλω, ἕλω).

45, 9. Вихрь, συγγεν. Вѣю, αἴω, ἄω, ἦχος.

— 13. βυσσσινία, γρ́φ. βυσσινέα.

— 21. Wiede, πρόσθ. καὶ Wiete (ἰτέα, οἶσος, λύγος).

48, ii. vato, γρ́φ. wato.

49, 3. Война, παράβαλ. καὶ Брань.

52, 2. Ϝάπω, πρόσθ. ἄπω, ἔπω, ὀπὴ (ὄψ, vox) Ϝοπὴ, Вопь, ὀμφή.

— 24. Брань =, γρ́φ. Брань, εἴη ἂν καὶ =

57, 22. Выя· [πάντως ἐκ τῦ Вью. καὶ τὸ αὐχὴν

Σελ. ςίχ.

(τὸ ἀπευτὸ Χῖοι) ἀντὶ, ἀπ' αὐτὸ (αυ=ευ), συνθέτ. ἀπαυτὸ, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ἀτὸς, = αὐτὸς = (αὐ τὸς, ἀϜ τὸς) τὸ ἀπατός (μȣ, σȣ, τȣ)· ἐκ τῆς γενικῆς ἀπ' αὐτȣ̃, ἀφ' ἑαυτȣ̃, μετακυλισθείσης τῆς ἀπὸ προθέσεως ὑπὸ τȣ̃ χυδαίȣ ὄχλȣ καὶ εἰς τὴν ὀνομαςικήν· καὶ эпопъ = ὃ τότος (τȣ̃τος), βλ. пой.

373, 4. Бáгръ, (πρόσθ.)· ἢ μήποτε = ῥῆγος (βάμμα), ῥέγος (Ϝρέγος, βρέγος, βρῆγος, μεταθ. багрь), ἐκ τȣ̃ ῥέγω (ὅθεν καὶ τὸ βρέχω), ῥέζω (ὅθεν καὶ ῥογεὺς, ὁ βαφεὺς, ὡς λτ. facio, inficere, infector) = ἔρδω, ἄρδω;

376, 8. μωρίαν· γρ. -ρίαν).

382, 7. Булавà, γρ. -лáва

383, 15. ὀλόανος, γρ. ὀλόμενος

384, 6. μετασ. γρ. μεταθ.

369, 17. ἢ γρ. ἡ

399, 27. πρόσθ. καὶ, πάω (τρέφω) = πόω, ποιῶ.

417, 2. ἄλλȣς γρ. ἄλλȣς

424, 3. τȣ̃το τῷ = γρ. τȣ̃το = τῷ

— 28. пóлe γρ. пóлe

429, 20. ebeu γρ. eben

Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν, εἴτε περὶ τόνȣς, εἴτε καὶ ἐν γράμμασιν ἡμαρτημένων, ἃ διέφυγε τὴν ἡμετέραν ὅρασιν, εὐμενῶς διορθώσεται αὐτός τις ἕκαστος τῶν εὐγνωμόνων ἀναγνωςῶν.
